www.burmeseclassic.com

ပန်းမှ

လွမ်းရအောင်

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမူခွင့်ပြုအမှတ် - ၈၀၁ (၉၅) (၁၂)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုအမှတ် - (၉၇) (၂)

ထုတ်ဝေခြင်း

ဒုတိယအကြိမ်

မတ်လ၊ ၁၉၉၇-ခုနှစ်

ပထမအကြိမ်၊ ဧပြီလ၊ ၁၉၈၄-ခုနှစ်

အုပ်ရေ

(၁၀၀၀) အုပ်

တန်ဖိုး

(၁၁၀) ကျပ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ - မမွေး

ထုတ်ဝေသူ

မောင်ဟန် (၀၈၇၆)၊ ကမ္ဘာလုံးစာပေ
(၂၅၉)၊ နဝဒေးလမ်း၊ ဝါဆိုရပ်ကွက်၊ ဒေါပုံ၊
ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်

ဦးမောင်လှိုင် (၀၃၈၅၄)၊ လှိုင်အော့ဖ်ဆက်
[illegible]

BURMESE CLASSIC .com

မင်းလူ

လွှမ်းရအောင်

ဝ/ဆုံး လုံးချင်းဝတ္ထု၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'မ'နှင့်ပတ်သက်သောကဗျာမှလွဲလျှင် ကျွန်တော်၏ကဗျာများ
သည် မဆိုးလှဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။

'မ'ကဗျာဆိုသည်မှာ မိန်းမကဗျာဟု မဆိုလိုပါ၊ မြန်မာအက္ခရာ ဗျည်း
တွင် 'မ'ဘက်လိုက် မိုက်ဘက်ပါ၊ 'မ'ကိုခင်မှ ဥက္ကာခင် စသည်
တို့ မိန်းမကို 'မ' ဟု အတိုကောက် သုံးနှုန်းလေ့ရှိသည်၊
ကျွန်တော် ဆိုလိုသော 'မ'ကား ယေဘုယျသဘော မဟုတ်၊
ကျွန်တော်တစ်ဦးတည်းနှင့်သာ သက်ဆိုင်သော နာမည်ပညတ်
တစ်ခုဖြစ်သည်၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော်သည် ခင်
မကို 'မ'ဟု ခေါ်ခဲ့သောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြောက်နာရီခွဲခါနီးတွင် ရန်ကုန်ဘူတာကြီးသို့ ရောက်သည်၊ မန္တလေးသို့ထွက်မည့် ညအမြန်ရထားက ခြောက်နာရီ လေးဆယ့်ငါးမိနစ်တွင် ထွက်မည်ဖြစ်သည်၊ ကျွန်တော့်မှာ ပစ္စည်းများများမပါ၊ အဝတ်အစားထည့်သော သားရေအိတ် တစ်လုံးနှင့် လွယ်အိတ်တစ်လုံးသာ ပါသည်။

ဘူတာရုံမှာ ကိုမျိုးဝင်းရောက်နေနှင့်ပြီ၊ သူက ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းလည်း ဖြစ်သည်၊ ကျွန်တော်ရေးသောစာအုပ်များကို ထုတ်ဝေသူလည်း ဖြစ်သည်။

BURMESE CLASSIC .com

'စောင့်လိုက်ရတာကွာ'

သူက စကြံရှိခုံတန်းပေါ်မှ ထလာရင်း ပြောသည်၊ ကျွန်တော့်လက်ထဲမှ သားရေအိတ်ကို လှမ်းယူသည်။

'ရပါတယ်၊ ကျွန်တော့် ဘာသာလွယ်ထားပါမယ်၊ ပေါ့ပေါ့လေးပါ၊ အေးဗျာ နည်းနည်းနောက်ကျသွားတယ်'

'ထမင်းကော စားခဲ့ရရဲ့လား'

'မစားခဲ့ရဘူး၊ မမိမှာစိုးလို့ အမြန်ထွက်လာတာ'

'ဟာ ဒါဆို ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ဒီပေါက် သွားဝယ်ကွာ၊ ခဏနေဦး၊ မီးရထား စားသောက်ဆိုင်မှာ ဘူးနဲ့ ရောင်းတာ ရှိတယ်၊ ငါ သွားဝယ်လိုက်မယ်'

'နေပါစေ၊ သိပ်ဆာမှာလဲ မဟုတ်ပါဘူး၊ နေ့လည်က ခင်ဗျားနဲ့ ဆီချက်စားခဲ့သေးတာပဲ၊ လမ်းကျမှ ကြက်သားကြော်တို့ ကြက်ဥတို့ ဝယ်စားလို့ရပါတယ်'

'ဒါဆို နေဦး'

သူ လှစ်ခနဲထွက်သွားပြီး ခဏအကြာ ခပ်သုတ်သုတ် ပြန်လာသည်၊ လက်ထဲမှာ အထုပ်တစ်ထုပ်၊

'ရော့ ပေါင်မုန့်ယူသွား၊ ပြီးတော့....'

လက်ဆွဲအိတ်ထဲက ပုလင်းပြားလေးတစ်လုံး ထုတ်ပေး၏၊ အဲဒဲမှာ လက်ဖက်ရည် အပြည့်ပါသည်။

'မှတ်ဆိတ်ဆိုင်က ဝယ်လာတာ'

ကျွန်တော် သူ့ကိုကျေးဇူးတင်သွားသည်၊ ခရီးသွားရင်း လက်ဖက်ရည်သောက်ချင်တတ်သည်မှာ ကျွန်တော့် အကျင့်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ကျေးဇူးပဲ၊ ကျွန်တော်တောင် အချိန်ရရင် ဝင်ဝယ်ခဲ့မလို့၊ လမ်းကျမှ ဘူတာတစ်ခုခုမှာ ရပ်ရင် ဝယ်သောက်တော့မယ် စိတ်ကူးထားတာ'

သူပေးသော ပေါင်မုန့်နှင့် လက်ဖက်ရည်ပုလင်းကို လွယ်အိတ်ထဲ ထည့်လိုက်သည်။

'တဲ့...လက်တော့ အချိန်နီးပြီ'

ဟု ပြောရင်း သူက စက္ကူအိတ်ကလေးတစ်ခုကို လှမ်းပေးလေ၏။ ခရီးသွားရင် သုံးဖို့ ငွေငါးရာဖြစ်သည်၊ နေ့လည်ကတည်းက သူပေးခဲ့သည်။ ရာတန်တွေချည်း ဖြစ်နေ၍ လမ်းမှာ သုံးရခက်မည်စိုးသောကြောင့် အစိတ်တန်၊ ဆယ်တန်၊ ငါးကျပ်တန်များ ရှိသလောက် လဲပေးဖို့ မှာလိုက်ရသည်။

ကိုမျိုးဝင်းကို နှုတ်ဆက်ပြီး ရထားပေါ် တက်ခဲ့သည်။ အထက်တန်းတွဲ၊ တစ်ဖက်မှာ နှစ်ခုံတွဲဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ဖက်က တစ်ခုံတည်းဖြစ်သည်၊ ကျွန်တော်ထိုင်ရမည့်ခုံက တစ်ခုံတည်းရှိသည့်ဘက်မှာ၊ တစ်ယောက်တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် စီးရမည်ဖြစ်၍ ကျေနပ်မိသည်၊ အဝတ်အစားအိတ်ကို စင်ပေါ် တင်ပြီး ခုံမှာဝင်ထိုင်လိုက်သောအခါမှာပင် ရထားထွက်ခါနီးပြီဖြစ်ကြောင်း ကြေငြာသံကြားရသည်။

တစ်ဖက်ရှိ နှစ်ယောက်ခုံတန်းကိုကြည့်သောအခါ အသက် ခပ်ကြီးကြီးလူကြီးတစ်ယောက်သာ ရောက်နေသည်၊ ပြတင်းပေါက်နှင့် ကပ်လျက်ထိုင်ခုံက လွတ်နေသည်၊ ရထားထွက်ခါနီးမှ လူသစ်တစ်ယောက် ခပ်သုတ်သုတ် အပြေးအလွှားဝင်လာပြီး ထိုင်ခုံလွတ်မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

ရထားထွက်ပြီ၊ တွဲသစ်ကြီးများဖြစ်သောကြောင့် စီးရတာ သက်သောင့်သက်သာရှိ၏၊ အထက်တန်းတွဲဖြစ်သောကြောင့် ကုရှင်ထိုင်ခုံတွေက အိစက်နေသည်၊ ရထားတွဲသည် သန့်ရှင်းသင်းထိန်လျက်ရှိလေသည်။

ကျွန်တော်သည် မန္တလေး အမြန်ရထားမှ အထက်တန်း တွဲသစ်ကို ပထမဆုံးအကြိမ် စီးဖူးခြင်းဖြစ်သည်၊ ရိုးရိုးတန်းတွဲသစ်တွေကိုတော့ စီးဖူးခဲ့သည်၊ တခြား တွဲဟောင်းတွေက အထက်တန်းကိုလည်း တစ်ခါတစ်ရံ သူ့ဘွားစရိတ်နှင့် စီးဖူးပါသည်၊ တွဲသစ်နှင့် တွဲဟောင်းမှာ အတော်ခြားလှသေးသည်၊ တွဲဟောင်းက အထက်တန်း ထိုင်ခုံများသည် အသစ်တုန်းကတော့ ကောင်းမည်မှန်သော်လည်း ယခုအခါ ပြားချပ်ချပ်ဖြစ်နေကြပြီ။

ဒီတွဲသစ်ထိုင်ခုံတွေကျတော့ အသစ်စက်စက်၊ ရန်ကုန်မှာ ဘတ်စ်ကား၊ အမြန်ကား စသည်တို့စီးလျှင် သစ်သားထိုင်ခုံတွေနှင့်သာ ထိုင်ခဲ့ရသော ကျွန်တော့်အဖို့ ဇိမ်ရှိလိုက်လေသည့် ဖြစ်ခြင်း။

ကိုမျိုးဝင်းကို ကျေးဇူးတင်ရသည်၊ သူ့ကျေးဇူးကြောင့်သာ ခုလို စတိုင်ကျကျ သွားနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်၊ ကျွန်တော် ဘာသာဆိုလျှင် ရိုးရိုးတန်းသာပင် စီးရပေလိမ့်မည်။

ကျွန်တော် ခရီးထွက်မည်ဟု ဆိုသောအခါ လက်မှတ်ကို သူတာဝန်ယူမည်ဟု ပြောသည်၊ အထက်တန်းလက်မှတ်ဝယ်လာပြီး ပေးသည်၊ ကျွန်တော်က ရိုးရိုးတန်းကာချင်ပြီးရော ဘာဖြစ်လို့ ပိုက်ဆံအကုန်ခံရတာလဲ မေးသောအခါ တစ်ခါတလေ စီးဖူးတယ် ရှိတာပေါ့ကွာဟု ဆိုသည်။

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုမျိုးဝင်းနှင့် ကျွန်တော်သည် သူငယ်ချင်း ဆိုသော်လည်း သူက အသက်ကြီးသည်။ ဘွဲ့ရတာလည်း နှစ်နှစ်လောက် စောသည်။ ကျောင်းက အနုပညာအသင်းမှာ ဝင်လုပ်ကြရင်း သူနှင့်ကျွန်တော် ခင်မင်မိကြခြင်းဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး စာပေဝါသနာပါကြသဖြင့် ပို၍ ရင်းနှီးခဲ့ကြသည်။ သူဘွဲ့ရပြီးနောက် သူ့အဖေ၏ ပုံနှိပ်စက်ကို ဦးစီး လုပ်ကိုင်သည်။

ကျွန်တော်ကျောင်းပြီးလို ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ ဟိုယောင်ယောင်သည်ယောင်ယောင် ဖြစ်နေသောအခါ သူ ကျွန်တော့်ကို ခေါ်သည်။ သူ့ပုံနှိပ်တိုက်မှာ စာပြင်ဆရာအလုပ်ကို ပေးထား၏။ ကျွန်တော်သည် တခြားအလုပ်များ လုပ်ဖို့ထက် စာရေးဆရာသာပို၍ဖြစ်ချင်ကြောင်းကိုသူသိသည်။လော့လောဆယ် သူ့ထံမှာလုပ်ရင်း ပုံနှိပ်တိုက်လုပ်ငန်းကိုလေ့လာ။ သည်ကြားထဲ ဝတ္ထုတွေလည်း ရေးဖို့ သူပြောသည်။ ကျွန်တော့်ဝတ္ထုတိုကလေးတွေကို ဖတ်ကြည့်ပြီး သဘောကျကြောင်း လုံးချင်းဝတ္ထု ရေးကြည့်ပါလားဟုလည်း ဆိုသည်။ သူ့ပုံနှိပ်တိုက်မှာ လုပ်နေတုန်း နှစ်နှစ်ခန့်အတွင်း လုံးချင်းဝတ္ထု နှစ်အုပ် ရေးပြီးခဲ့သည်။ သူ ယူဖတ်ကြည့်ပြီး ကြိုက်သွားသည်။ ထုတ်ဝေသူအချို့ဆီမှာ လိုက်စပ်ပေးသည်။ ဘယ်သူမှစိတ်မဝင်စားကြ။ နောက်ဆုံးတွင် သူကိုယ်တိုင် ထုတ်မည်ဆိုပြီး အစီအစဉ်တွေလုပ်၏။

ပထမတစ်အုပ် ရှုံးသည်။ ဒုတိယတစ်အုပ်လည်း ရှုံးသည်။ ကျွန်တော်က သူ့အား အားနာမိသော်လည်း သူကစိတ်မပျက်

မကျ၊ ဒုတိယအုပ်မှာ အရှုံးနည်းလာခြင်းနှင့် ကျွန်တော့်ကို ပရိသတ်က အသိအမှတ် ပြုလာခြင်းတို့သည် အမြတ်ဟုဆိုသည်။

တတိယအုပ်ကစပြီး အခြေအနေကောင်းလာသည်။

အုပ်ရေတစ်ထောင့်ငါးရာရိုက်နှိပ်လာရသည်။ နောက်ပိုင်း အုပ်ရေနှစ်ထောင်ဖြစ်လာသောအခါ သူက ပုံနှိပ်စာပြင်အလုပ်ကို မလုပ်နိုင်းတော့။ မင်း စာရေးဆရာဖြစ်ပြီ၊ စာရေးစားလို့ရပြီ။ စာရေးတဲ့အလုပ်ကိုပဲ သီးသီးသန့်သန့်လုပ်တော့ဟု ပြော၏။ စာမူခကိုလည်း အမြင့်ကထုံးစံအတိုင်း ပေးသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော် စာရေးဆရာဖြစ်လာခဲ့သည်။ ခုလည်း ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်အတွက် ခရီးထွက်ပြီး လေ့လာဖို့ သူ စီစဉ်ပေးခဲ့ပြန်သည်။

ပဲခူးကိုလွန်လာခါမှ တစ်ဖက်ခုံတန်းမှ လူကြီးက ဒံပေါက်ထမင်းဘူးကို ဖွင့်စား၏။ ကျွန်တော်လည်း ဆာသလိုလိုရှိလာသည်။ ထို့ကြောင့် ညောင်လေးပင်ဘူတာမှာ ရထားရပ်သောအခါကြက်ပေါင်ကြော်တစ်ခုနှင့်ကြက်ဥပြုတ်နှစ်လုံး ဝယ်သည်။ ပေါင်မုန့်စားပြီး လက်ဖက်ရည်နှင့် မျောချလိုက်သည်။ တစ်ဖက်ခုံတန်းမှ ပြတင်းပေါက်ဘက် ကပ်ထိုင်နေသူကတော့ ဘာမျှမစား။ ထိုင်ခုံနောက်မှီမှာ ကိုယ်ကိုနှစ်၍ မှိုင်ရင်း အပြင်ကို ငေးကြည့်နေသည်။

ညောင်လေးပင်ဘူတာမှထွက်သည်နှင့်လူအတော်များများ အိပ်ကုန်ကြသည်။ ဟိုဘက်ခုံတန်းမှ လူကြီးသည် သူ့ခြင်းကလေးထဲမှ ခေါတ်ဘူးကိုထုတ်သည်။ ကော်ဖီ၊ လက်ဖက်ရည်၊ အိုဗာတင်း၊ ဟောလစ်တစ်ခုခုဖြစ်လိမ့်မည်။ ခေါတ်ဘူးအဖုံးထဲ့

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထည့်သည်။ စက္ကူအိတ်တစ်လုံးထဲမှ ကိတ်မုန့်နှစ်ချပ်ကိုထုတ်ပြီး စားသည်။ ဓာတ်ဗူးအဖုံးထဲက အရည်ကို သောက်သည်။ ပြီးတော့ သူအိပ်လေတော့သည်။ ထိုလူကတော့ ပြတင်းမှတစ်ဆင့် အပြင်ကိုသာ ငေးကြည့်နေတုန်း။

ကျွန်တော် မအိပ်ချင်သေး။ အိပ်လိုက်လည်းရမည်မထင်။ မနက်မလင်းမီရောက်မည့် အဝေးသို့ကိုဝင်မည်။ အဲဒီမှာဆင်းရမည်။ အိပ်ပျော်သွားလျှင် သူတည်းအပင်မှာ မနိုးလျှင် ခက်မည်။ တဲ့အတွင်းခန်းထဲမှာ သွားလျှင်လာရသည်။ အိပ်ချင်လန်းမပဲ မှာတော့မည် စိတ်ကူး၏။ ကျွန်တော့်မှာ ဖတ်စရာ စာအုပ်လည်း မပါ။

ကိစ္စမရှိ။ စာမဖတ်ရလျှင် စာရေးလို့ရသည်။ စာအုပ်နှင့်ဖောင်တိန်ကိုထုတ်၍ တကယ်တမ်း ချရေးသည်တော့ မဟုတ်ချေ။ စိတ်ထဲမှာ ရေးခြင်းဖြစ်သည်။ စကားလုံးများစဉ်းစားခြင်း၊ ဇာတ်လမ်းအစီအစဉ်ချခြင်း၊ ဇာတ်ကောင်များ ဟိုရွှေ့ဒီပြောင်း လုပ်ကြည့်ခြင်းတို့ပင်ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်သည် 'မ' နှင့် ခွဲခွာရပြီးနောက်တွင်မှ စာရေးဆရာဖြစ်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ တချို့စာရေးဆရာများလို 'မည်သူ့ကိုမျှ မရည်ရွယ်ပါ။ တိုက်ဆိုင်မှုရှိလျှင် ခွင့်လွှတ်ပါ' ။ 'အကြောင်းအရာသည် ကျွန်ုပ်ဝတ္ထုပါ အဖြစ်အပျက်နှင့် တိုက်ဆိုင်နေသည်ဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်၊ ထိုသူ့အားပင် ရည်ရွယ်ပါသည်' 'တစ်ချိန်က အန်တီသို့' စသည်ဖြင့် ဝန်ခံချက်များ မရေးခဲ့သော်လည်း ကျွန်တော့်ဝတ္ထုအတော်များများသည် သူ့အကြောင်းတွေဖြစ်နေပါသည်။

အစပိုင်းတွင် သူ့ကိုတမ်းတသော ဝတ္ထုများ၊ နောက်နာကျည်းစွာတိုက်ခိုက်သော ဝတ္ထုများ၊ နောက်တော့ သူ့ကို တားတိုက်သရော်သော ဝတ္ထုများ၊ သူ့ကိုခွင့်လွှတ် နားလည်သည့် ဝတ္ထုမျိုးတော့ တစ်ခါမျှမရေးခဲ့။ ရေးဖို့လည်း ခုထိစိတ်ကူးမရှိသေး။

ကျွန်တော်သည် 'မ' လုံးချင်းစာအုပ်အဖြစ်မရေးခဲ့ဖူးသေးသော်လည်း ဝတ္ထုတိုတွေ၊ ဝတ္ထုလတ်တွေ၊ ဝတ္ထုရှည်တွေက ဖြင့်တော်တော်များနေပါပြီ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့်ကို သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေများက နောက်ကြပြောင်ကြ၊ ထေ့ကြငေါ့ကြသည်။

'ခင်မမ စီးရီးနဲ့ နာမည်ကြီးလာတဲ့ စာရေးဆရာ'

'မင်းကတော့ ခင်မမစာမယ်ရှယ်လစ်ပဲ၊ ခင်မမနဲ့သာမကွဲခဲ့ကြရင် မင်းအခုနေနဲ့ စာရေးဆရာတောင် ဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူး....'

'တကယ်တော့ မင်းမမက မင်းကိုလုပ်ကျွေးနေတာပဲ၊ သူ့အကြောင်းတွေ ရေးနေလို့သာ မင်းထမင်းစားနေရတာ၊ သူ့ကို ကျေးဇူးတောင် တင်သင့်တယ်'

တိုးတက်သော မိတ်ဆွေ ကဗျာဆရာတစ်ယောက်ကမူ

'မောင်ရင့်စာတွေထဲမှာ ဘဝနဲ့ဆိုင်တဲ့ အကြောင်းအချက်အလေးတွေ အတိုက်အလျောက် ရှိခဲ့တာ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အားနည်းသေးတယ်၊ ဝတ္ထုတချို့မှာ ပုဂ္ဂလိကခံစားချက်တွေ လွှမ်းမိုးနေတယ်ထင်တယ်'

ဟုဝေဖန်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော် သူတို့အားလုံးကို ပြုံး၍ပြောလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ၊ သူ့အကြောင်းကို ကျွန်တော် နောက်ထပ် ရေးဦးမှာပဲ၊ ဒီတစ်ခါ ရေးမှာက အရင်လိုဝတ္ထုတိုမဟုတ်ဘူး၊ လုံးချင်းဝတ္ထုစာအုပ်ရေးမှာ၊ ပြီးတော့ အရင်ဝတ္ထုတွေလို သူနဲ့ပတ်သက်တဲ့အချက်ကလေးတခုစနှစ်ခုစ ယူဖွဲ့တာမျိုးမဟုတ်တော့ဘူး၊ ဖြစ်နိုင်ရင် အသေးစိတ်ကလေးတွေပါ မှတ်မိသလောက် ပြန်စဉ်းစားပြီး အစီအစဉ်ကျကျရေးမှာ၊ ဇာတ်သိမ်းခန်းကတော့ တကယ့်အပြင်က ဇာတ်သိမ်းခန်းနဲ့ မတူဘူးပေါ့ဗျာ၊ ဘယ်လိုဇာတ်သိမ်းမယ် ဆိုတာတော့ ပြောမပြနိုင်သေးဘူး၊ တစ်ခုပဲ ပြောနိုင်တယ်၊ ဒီတစ်ခါရေးမယ့် ဝတ္ထုဟာ သူနဲ့ပတ်သက်တဲ့ နောက်ဆုံးဝတ္ထုပဲ၊ ဒီဝတ္ထုရေးပြီးရင် နောက်နောင် သူ့အကြောင်းကို ဘယ်တော့မှ မရေးတော့ဘူး'

BURMESE CLASSIC .com

ယခု ကျွန်တော် ခရီးထွက်လာခြင်းသည်လည်း ထိုဝတ္ထုအတွက်ဖြစ်သည်။ ဇာတ်လမ်းထဲတွင် အရေးကြီးသောအခန်းတစ်ခန်းမှာ အညာကျေးလက်ရွာကလေး တစ်ရွာ၌ အခြေတည်ထားသည်။ ကျောက်ပန်းတောင်းတစ်ဝိုက်၊ ပုဂံတဝိုက်သို့မဟုတ် ပုပ္ပားတောင်ခြေ။ ဝတ္ထုကို 'ခင်မင်စွာအသည်းခွဲခြင်း'ဟု အမည်ပေးထားသည်။

'မ'အကြောင်းကို ရေးလေ့ရှိကြောင်း ကျွန်တော်၏ စာဖတ်ပရိသတ် အချို့က ဂရုပြုမိလေလိမ့်မည်။ မ့ကို ပင်တိုင်ဇာတ်ကောင်တကော်ဇီသဖွယ် သံယောဇဉ် ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။ ထိုအခါ တစုံတခုကို သွားစဉ်းစားမိ၏။ ဆရာကြီး

ရွှေဥဒေါင်း၏ စုံထောက် ဦးစံရှား ပေါင်းချုပ် စာအုပ်တွင် ပါရှိသော စာတည်းအဖွဲ့၏ မှတ်ချက်။ စုံထောက် ဦးစံရှားအဖြစ် မှီငြမ်းပြုခဲ့သော မူရင်းဇာတ်ကောင် ရှားလော့ဟုမ်းနှင့် စာရေးဆရာဆာအာသာကိုနင်ဒွိုင်းတို့အကြောင်းဖြစ်သည်။ ယင်းမှတ်ချက်ထဲတွင်...

'...သို့ဖြင့် ၁၈၉၃ ဒီဇင်ဘာတွင် ကိုနင်ဒွိုင်းသည် ဖိုင်နယ်ပရော်ဗလင် ဝတ္ထုကိုရေးကာ ထိုဝတ္ထု၌ လူဆိုးကြီး မော်ရီယာတီက ရှားလော့ဟုမ်းကို ရေတံခွန်ပေါ်မှ တွန်းချ အဆုံးစီရင်လိုက်လေသည်။ ဤနည်းဖြင့် ကိုနင်ဒွိုင်းသည် သူ၏ ဇာတ်ဆောင် ရှားလော့ဟုမ်းကို အသေသတ်၍ သူ၏ ရှားလော့ဟုမ်း ဝတ္ထုများကို အဆုံးသတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအခါ ရှားလော့ဟုမ်း၏ ပရိသတ်တို့အကြားမှ ခံစားမှုအဖြာဖြာ၊ ဝေဒနာအဖုံဖုံတို့သည် ပေါက်ကွဲလာခဲ့လေတော့သည်။

ထိုရှားလော့ဟုမ်း၏ နောက်ဆုံး ဇာတ်သိမ်း ဝတ္ထု ပါလာသောအခါ စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးသည် ရှားလော့ဟုမ်းအတွက် ယူကျုံးမရဖြစ်လာသည်။ တကယ့်သက်ရှိတယောက်၊ မိမိတို့နှင့်ရင်းနှီးပြီး မိတ်ဆွေကောင်းတယောက် ကွယ်လွန်ရသည့်နှယ် အမှတ်သားကာ လန်ဒန်မြို့တဝန်းလုံးက စာဖတ်ပရိသတ်သည် ဝမ်းနည်းအထိမ်းအမှတ်အဖြစ် အဝတ်နက်များကို ဝတ်ဆင်ကြသည်။ လက်ပတ်နက်များကို ပတ်ကြသည်။ အမှန်တကယ် ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြစ်ကြရသလို မကျေမနပ်နိုင်အောင်လည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်ကြရသည်။ တချိန်တည်းမှာပင် အချို့ စာဖတ်ပရိသတ်သည် ဒေါသ အမျက်တခြောင်းခြောင်း ထွက်ကြရလေ၏။

သို့ဖြင့် စာဖတ် ပရိသတ်အများပင် ကိုနဂ်ဒူ့ပင်း ထံသို့ 'ခင်ဗျားဟာ အသွန်ရက်စက်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ' ဟု စာများ ရေးကာ ရှားလော့ဟုမ်း သေဆုံးရသည့်အတွက် ဒေါသ တကြီးဖြစ်တစ် ကန့်ကွက်ကြလေသည်။ ဟု ရေးသားထား၏။

မအပ်မရာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ခိုင်းနှိုင်းသည်ဟု ဆိုချင်လည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည်လည်း မ အကြောင်းကို နှောက်ထပ် မရေးဖြစ်တော့ရန်အတွက် ခင်မင်စွာအသည်း ခွဲခြင်းဝတ္ထု၏ ဇာတ်သိမ်းတွင် မ ကို အဆုံးစီရင်ပစ်ရန် စိတ်ကူး ထားမိပါသည်။ ဤသို့ မ ကို ဝတ္ထုထဲတွင် အသေသတ်ပစ်လိုက်သည့်အတွက် 'ရှားလော့ဟုမ်း' တုန်းကလို စာဖတ်ပရိသတ်က ဆူဆူပူပူလုပ်ကြဦးမည်လော မပြောတတ်။ ကျွန်တော်ကတော့ 'သည့်ရီတာန်းအောဗ် ခင်မမ' ဆိုပြီး ထပ်ရေးဖို့ စိတ်ကူးမရှိချင်တော့ပါ။

ကျွန်တော့် အဖို့ စဉ်းစားနေခြင်းနှင့် အိပ်ပျော်နေခြင်းသည် ဘစ်ခါတစ်ရံ သိပ်မကွဲပြားလှချေ။ အချို့သော ညများတွင် လူက အိပ်ပျော်နေသော်လည်း ဦးနှောက်ကစဉ်းစားချင် စဉ်းစားနေတတ်သည်ထင်၏။ အိပ်ပျော်နေရာမှ ဖြတ်ခနဲ နိုးလာပြီး ဝတ္ထုဇာတ်လမ်း အပိုင်းအစများ၊ စကားလုံးအသုံးအနှုန်းများကို အလိုအလျောက် ထူးဆန်းစွာ ရရှိလာတတ်သည်။ မသိစိတ်က အစဉ်တွေးတော ကြံဆနေတတ်သောကြောင့် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထို့အတူ ကျွန်တော် တစ်စုံတစ်ရာ စဉ်းစားနေပြီဆိုလျှင်လည်း အိပ်ပျော်နေသလိုဖြစ်တတ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှ အဖြစ်အပျက်များ၊ မြင်ကွင်းများ၊ အသံများကို လုံးဝဂရုမပြုမိတော့။ ဤသို့ဖြင့် ဘတ်စ်ကားပေါ်မှာ ခေါင်းငိုက်စဉ်းစားရင်း ဆင်းရမည့်မှတ်တိုင်ကို ကျော်၍ ပါပါသွားတတ်သည့် အကြိမ်လည်း များလှပြီ။

ခုလည်း ရထားအရှိန်လျော့သွားသည်ကို မသိ။ ရထား ရပ်ပြီး မီးရောင်တွေ၊ ဈေးသည်တို့၏ အော်သံတွေ ဝင်လာမှ သတိရသည်။

'သာစည်ရောက်နေပြီခင်ဗျ'

ခွဲစောင့်ဝန်ထမ်းကလာပြောသည်၊ ဘူတာဝင်ကာနီးလျှင်လည်း သူတစ်ခေါက်လျှောက်ကြည့်ခဲ့လိမ့်ဦးမည်။ အိပ်ပျော်နေသူလျှင် နှိုးပြီးသတိပေးရန်။ ကျွန်တော်က အိပ်ပျော်နေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြင်း မဟုတ်သောသောကြောင့် သူ သတိပေးသွားခြင်းဖြ... မည်။ ခုမှ ကြောင့်တောင်တောင်ထိုင်နေသော ကျွန်တော့်က... မသိနားမလည်သူမှတ်၍ လာသတိပေးခြင်းဖြစ်သည်။

'ဩော် ကျေးဇူးပဲ'

ကျွန်တော်သည်း သူ့ ကျေးဇူးကို အသိအမှတ်ပြုလိုက်ပြ... အဝတ်အစားအိတ်နှင့် လွယ်အိတ်ကို ဆိုင်းလွယ်၍ ရ... ပေါ်မှ ဆင်းခဲ့သည်။ ကျွန်တော်ကပဲ နောက်ကျနေလို့လ... မသိ။ တွဲတော်တော်ရိုက်တွင် လူများများစားစား မရှိလှ... နည်းနည်းလည်း မှောင်နေသည်၊

တန်ဆောင်မုန်းလ ဖြစ်သော်လည်း ထူးထူးခြားခြား... ရွာနေ၍ မိုးဖွဲ့တွေကြားထဲမှာ ကျွန်တော် ယောင်တော... ရပ်နေမိသေးသည်။ ပြီးမှ ဘူတာဂိတ်သို့ ထွက်... သည်။ မိတ္ထီလာ ကားဂိတ်ကို ဘယ်လိုသွားရသလဲဟု ... ဘည်လေးတစ်ယောက်ကို မေးရသည်။ မြင်းလှည်း ရှိတ... ပြောသဖြင့် မြင်းလှည်းဂိတ်သို့ လာခဲ့၏။ ကျွန်တော်မ... ခင်ကလေးတွင် မြင်းလှည်းတစ်စင်းထွက်သွားသည်။ နော... တစ်စင်းပေါ် တက်ထိုင်နေလိုက်သည်။

မြင်းလှည်းများသည် ရန်ကုန်ရှိ ကာမွေဇလီမှ သုံးဘီး... မှာလိုပင် လူပြည့်အောင် စောင့်နေသည်။ ရန်ကုန် သုံး... လေးဘီးများကို အားကျလိုက်တော့ ဟုတ်တန်မထင်ပါ။ ... ကတည်းက သူတို့ဖုံးစံဖြစ်လိမ့်မည်။ ရန်ကုန်က သုံးဘီးဆ... ဘီးသမားတစ်ယောက်ယောက်က သူတို့ကို အတုယူပြီး ကုန်မှာပြန့်ထွင်ခြင်းသာ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်၏။

...ဝန်နက် အရက်တက်ခါနီး မိုးကလေး ကဖွဲဖွဲကျနေတုန်း ...းလှည်းကလေးနှင့်သွားရသော စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ...သွားရသည်။ ရန်ကုန်မှာ အခုလိုအချိန်ဆိုလျှင် လမ်းပေါ် ...ဖြတ်သွားသော ကုန်တင်ကားကြီးများ ပါကင် အင် ...သံကို ကြားနေကျဖြစ်သောကြောင့် မိုးသံ တစ်ဖျောက် ...ောက် မြင်းခွာသံ တစ်ဂေါက်ဂေါက်သည် ကြည်နူးဖွယ် ...နေသည်။

ကားဂိတ် ရောက်သောအခါ အတ်စ်ကား ဆိုဆိုကြီးတော ...ခင်းသုံးစင်းရပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ မြင်နေကျ ဘတ်စ် ...ားပုံမျိုးတော့မဟုတ်။ ကုန်ရော လူရော တင်လို့ ရအောင် ...င်ထားသည်။ ထိုနေရာတွင် ဈေးကျသော ယာဉ်ကိုယာဉ် ...ောင်းကြီးတွေ တွေ့ရသလို နောက်ဆုံးပေါ် အသစ်စက် ...စ် ဆိုယိုတာ ဟိုင်းလပ်စ်၊ ဒက်ဆန်း ထောင့်ငါး၊ ဗိုင်နှာ၊ ...းဇူးအက်လစ်၊ ဖူဆိုစသည့်ကားများပါ တွေ့နိုင်သည်ဟု ...ဆွာဘစ်ယောက်က ပြောဖူးသည်။

'အလှည့်ကျကားပေါ်တွင် ကုန်အချို့နှင့်လူဆယ်ယောက် ...ငါးယောက် တွေ့ရသည်။ ကားစပယ်ယာနှင့် တူသူက ...တွ လာလား' ဟု မေးသည်။ ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ် ...။

'ကား ဘယ်တော့လောက်ထွက်မလဲ'

'တအောင့်ဆို ထွက်မှာပဲ'

'ဟာ—လက်ဖက်ရည်လေးသောက်ဖို့ အချိန်များရလား'

'ရပါတယ်၊ အေးအေးဆေးဆေးသာ သောက်ဆရာ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်သိလိုက်သည်။ သည်ကားတော်တော်နှင့်
မှာ မဟုတ်သေး။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာထိုင်လိုက်တော့မှ ကျွန်တော့် အ
အစားတွေမိုးစိုပြီး ခပ်ထိုင်းထိုင်းဖြစ်နေ ကြောင်း သတိထ
သည်၊ ဆံပင်တွေလည်း စိုနေ၏။ ချမ်းလည်း ချမ်းလာသ
ဆာလည်းဆာလာသည်။

မေးကြည့်တော့ ပဲပလာတာရမည်ဟု ပြောသည်။ စ
ကတော့ စောင့်ရမည်ဆို၏။ ပဲပလာတာနှင့်လက်ဖက်ရည်
လိုက်သည်။

အဝတ်အစားလဲလိုက်လျှင် ကောင်းမလား စဉ်းစား
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲမှာ သင့်တော်ပါမလား။ အိမ်သာ
သွားလဲလို့တော့ ဖြစ်သည်။ ကားက မိုးလုံပါမလားဟု
စိုးပြန်သည်။ မိတ္ထီလာမှာဆင်းပြီးလျှင် မိုးထပ်စိုးချင်
မည်။ မိတ္ထီလာကျမှ လဲတော့မည်ဟု စိတ်ကူးလိုက်သည်။

ပဲပလာတာ တော်တော် ကောင်း၏။ ဂျုံရော၊
ကောင်းပြီး ဆီပါ သန့်သောကြောင့် ဖြစ်လိမ့်မည်။ လ
ရည်ကတော့ ကျွန်တော့် အကြိုက်မဟုတ်။ နို့တွေ၊ မ
များပြီး လက်ဖက်ခြောက်အရသာမပေါ်ချ။

ဆိုင်ထဲတွင် စားသောက်နေသူများမှာ ကျွန်တေ
ဟိုဘက်ထောင့်စားပွဲမှ လက်မှတ်စစ် နှစ်ယောက်တို့သာရှိ
ဆိုင်ရှင်လူကြီးက စားပွဲတစ်လုံးမှာ ရဲကြပ်ကြီးတစ်ယေ
ထိုင်စကားပြောနေသည်။

ကျွန်တော်လည်း အချမ်းသက်သာစေရန် ရေနွေးကြမ်းပူပူ
မှုတ်သောက်နေသည်၊
ာအကြာတွင် ရောင်နီပျို့လာ၏။ ကားဂိတ်ဆီမှ လူသံ
များ ဆူညံစွာ ကြားလာရသည်။ ကားထွက်ခါနီးပြီး
သည်။ မိုးကဖွဲဖွဲရွာနေတုန်း။ အိတ်ထဲမှာ ပါလာသော
ကင်အင်္ကျီနက်ပြာကြီးကို သတိရလာသည်။ ကျောင်းသား
ကတည်းက ရှိနေခဲ့သော ဂျာကင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်
အများအားဖြင့် တိုက်ပုံအင်္ကျီကိုသာ ဝတ်လေ့ရှိသည်။
ျောင်းတုန်းက မိုးရွာသော နေ့များတွင်သာ ထီးယူမှော
းသဖြင့် ထိုဂျာကင်ကြီးကိုခြုံသွားတတ်သည်။ ယင်းဂျာကင်
မူလတုန်းက အမေရိကန်စုံထောက်တွေဝတ်သော ပုံမျိုး
၏။ ခြေသလုံးလောက်အထိ အရှည်ရှိသည်။ ကျွန်တော့်
ကိုဝမ်းကွဲတစ်ယောက်၏ ပစ္စည်းဖြစ်၍ ကျွန်တော့်စွန့်ကြဲ
ားခြင်းဖြစ်၏။ ထိုပုံစံသည် ကျွန်တော့် အရပ်အမောင်း
မလိုက်ဖက်သဖြင့် အောက်မိုင်းဖြတ်ပစ်လိုက်၏။ ပုံပန်း
တော့တဲ ဝတ်လို့မကောင်းသော်လည်း ခြုံလို့ ကောင်း
ည်။ မိုးကာအသားတော့မဟုတ်။ တော်ရုံတန်ရုံ မိုးလောက်
တော့ လုံသည်။
ဂျာကင်ကို ခေါင်းပေါ်ခြုံပြီး ကားဂိတ်ဆီသို့ လျှောက်
ခဲ့သည်။ ကျွန်တော် စိတ်ပျက်သွားရသည်။ ကားကလူပြည့်
ပြီ။ ကျွန်တော် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ဇိမ်ကျနေတုန်း
ပြည့်သွားခြင်းပင်။ ကားစပယ်ယာကတော့—
'လိုက်မလား ဆရာ၊ ခုထွက်တော့မှာ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'နောက်ကားက တော်တော် ကြာဦးမယ် ထင်တယ်၊ မ
တတ်တော့ မလိုက်နိုင်ဘူးဗျာ'

ကျွန်တော်က ခပ်ညည်းညည်းပြောလိုက်ရာ...

'ဟာ .. ရပါတယ်ဆရာ၊ ထိုင်စရာရှိပါတယ်'

ဆိုပြီး ကားအတွင်းပိုင်းကို မျက်စိ ကစားလိုက်သည်
ပြီးတော့...

'ဟော...အလယ်တန်းက တစ်ယောက်ထိုင်လို့ ရသေးတယ်
ခင်များတို့က ကိုယ်ကို ကျုံ့ထားကြမှာပေါ့၊ ဖားခုံညီ
တွေလို တအားဖောင်းကားထားလို့ရမလားဗျ'

သည်နေရာမှာတော့ ရန်ကုန် ခရီးသည်တွေလို ကိုယ်
ပြောနေတာ မဟုတ်သကဲ့သို့ မသိချင်ယောင် ဆောင်မနေ
ဘဲ တစ်ခွန်းနှစ်ခွန်း ပြန်ပြောကြသည်။ မျက်နှာသုတ်ပဝါ
ပေါင်းထားသော လူကြီးက...

'ဟေ့...ကိုယ်ခန္ဓာက အရှိအတိုင်းပဲ၊ ကျုံ့လို့လဲ မရဘူး
ဆန့်လို့လဲမရဘူး၊ တို့တွေ၊ ဘျတ်တွေမှ မဟုတ်တာ'

မိန်းမကြီးတစ်ယောက်ကလည်း...

'တော်စမ်း၊ ခုတော့ ဒီလောက် ကြပ်နေတာ၊ လူတွေ
များ နှမ်းဖတ်ချဉ် မှတ်နေသလားမသိဘူး'

ကားစပယ်ယာကတော့ လုံးဝအလျှော့မပေး။

'ဘာကြောင့်မရရမှာလဲ၊ အလယ်တန်းကပိန်ရှင်တစ်ဆယ်
ဝရှင် ကိုးယောက်ပဲဟာ၊ ခုမှ ရှစ်ယောက် ရှိသေးတယ်
အဒေါ်ကြီး ပေါင်ကြီးကားမထားနဲ့လေဗျာ၊ ရှေ့ဗဟိုရှိမျာ

မှတ်နေသလား၊ ဖျူဆရာကြီး တည့်တည့်ထိုင်ပါ၊ ဓောင်း
မထားနဲ့၊ နည်းနည်းစိတိုးကြပါ'

ဟိုရှေ့ သည့်တိုးလုပ်ခိုင်းလိုက်သဖြင့် နောက်ဘက်အစွန်းမှာ
တစ်လွှာခန့် ကွက်လပ်နေရာပေါ်လာသည်။

'ကဲ...တက်တော့ဆရာ၊ ကြည့်...တစ်ယောက်ပဲ ထိုင်လို့ရ
မယ်နော်၊ တစ်ယောက်ကတော့ တွယ်ရမှာပဲ'

စပယ်ယာ့အပြောကြောင့် ကျွန်တော်ပင် ကြောင်သွား
သည်။ ကျွန်တော်လာတာက တစ်ယောက်တည်းပဲ။ စပယ်ယာ
က ကျွန်တော့်ကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော့် ညာဘက် နောက်နား
ခပ်ကျကျကိုပါ လှမ်းကြည့်ပြန်သောကြောင့် လှည့်ကြည့်
မိ၏။

'ခင်ဗျားမဲ့ လိုက်သွားပါ၊ ကျွန်တော် နောက်ကားနဲ့မှ
လိုက်ပါမယ်၊ ခင်ဗျားအရင်ရောက်တာပဲ'

ဟု သူပြောပြီးလှည့်ထွက်သွားသည်။ ကျွန်တော် ကြောင်
ငေးငေးရပ်ရင်း ကျန်ခဲ့သည်။

'ကဲ .. တက်လေ ဆရာ'

စပယ်ယာကပြောသဖြင့် ကျွန်တော် ကားပေါ်တက်သည်။
စောစောက တစ်လွှာသာသာလောက်ရှိသော နေရာလွတ်သည်
ခုတစ်မိုက်သာသာလောက်ရှိတော့သည်၊ ကားပေါ်ကလူတွေ
က မသိမသာ နေရာပြန်ခွဲလိုက်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ မတတ်
သာသဖြင့် တင်ပါးတစ်ခြမ်းလောက်သာ ချပြီး ကုတ်ကတ်
ထိုင်လိုက်ရသည်။

ကားစပယ်ယာက...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ခဏလေးသာ မြဲမြဲကိုင်ထား၊ အဆင်ပြေအောင် လုပ်ပေးမယ်'

ဆိုပြီး ဒရိုင်ဘာအား လှမ်းအော်ပြောလိုက်၏။

'ဒက်စတော့လေး နှစ်ခါ၊ သုံးခါလောက် လုပ်ပေးပါ ဆရာရေ့၊ နေသာထိုင်သာလေးရှိသွားအောင်'

မြို့အထွက် ကွေ့တစ်ကွေ့ အလှန်တွင် ကားဒရိုင်ဘာက ပရိတ်ကို ခပ်ဖိဖိကလေးအုပ်လိုက်၏။ လူအားလုံးရှေ့ကိုလျှောကနဲဖြစ်သွားရာ ကျွန်တော့်နေရာ ပိုကျယ်သွား၏။ ခဏအကြာ ကားစက်ရှိန်ပြန်မြှင့်သောအခါ ကျွန်တော့်ဘက် ပြိုဆင်းလာကြပြန်သည်။

ကျွန်တော်ကတော့ ထိုအတွက် အသိကအောက် မဖြစ်မိ။ စောစောက ကားဂိတ်မှာ တွေ့သော လူကြောင့်သာ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရသည်။ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ အယူအဆစာစ်ခုမှာ မိမိသွားမည့် ခရီးလမ်းရှေ့က မြွေတစ်ကောင်ဖြတ်သွားလျှင် ထိုခရီးသည် ဖြောင့်ဖြောင့်ဖြူးဖြူးမဖြစ်ဟု ဆိုကြသည်။ ကျွန်တော်သာ အယူသည်းတတ်သူ တစ်ယောက်ဆိုလျှင် ခုချက်ချင်းလှည့်ပြန်သွားမိပေလိမ့်မည်။

ထိုသူကို ကျွန်တော် ခဏအတွင်းမှာ မှတ်မိသွားသည့်အတွက် ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် အပြစ်တင်မိလေသည်။

သူသည် အလျှင်လိုမဟုတ်ဘဲ မျက်မှန်တပ်ထားသဖြင့် ကျွန်တော်မမှတ်မိဘဲဖြစ်သွားဖို့ ကောင်းသည်။ ခုမှတ်မိသွားပြီးမှ တော် ပြန်မေ့အောင် လုပ်ဖို့မဖြစ်နိုင်ပါ။

သူသည် သာစည်သို့ ကျွန်တော့်လိုပင် မန္တလေးအမြန်နှင့် လာခဲ့သလား၊ ဒါမှမဟုတ် သာစည်အမြန် စီးလာသလား။ သာစည်ကနေ မိတ္ထီလာကူးပြီး ဘယ်ဆက်သွားမည်နည်း။ ကျွန်တော်နှင့် တစ်လမ်းကည်းများ ဖြစ်နေမည်လားမသိ။ သို့ဆိုလျှင်တော့ တစ်နေရာမဟုတ်တစ်နေရာမှာ ပြန်ဆုံတွေ့ရဦးမည်ပင်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ထပ်မဆုံချင်တော့။ ခုလို 'မ' နှင့် ပတ်သက်သော ဝတ္ထုရေးဖို့ ခရီးထွက်ခါမှ ကသိကအောက်ဖြစ်စရာတွေ့ရသည်ဟု ကျွန်တော်ထင်သည်။

ထိုသူသည်လည်း သာစည်ကားဂိတ်မှာတွေ့တုန်းက ကျွန်တော့်ကို မှတ်မိသွားသည်ဟုပင် ယူဆရမည်။ ကျွန်တော်လောက် တအံ့တဩ ဖြစ်သွားဖွယ်မရှိသော်လည်း သူ့မျက်နှာပေါ်မှာ ထူးခြားသည့် အမူအရာ ဖြစ်ပေါ်သွားခဲ့သည်။ ခေါင်းဆတ်လိုက်ပုံမှာ နှုတ်ဆက်သလိုဖြစ်နေ၏။ အထက်စီးက ဟန်ပန်နှင့် ပြုံးယောင်ယောင် ပြုချေသေးသည်။ ပြီးတော့ 'ခင်ဗျားက အလျှင်ရောက်တာပဲ၊ ခင်ဗျားလိုက်သွားပါ' ဟု ဆိုသေး၏။ အလျှင်ရောက်သူကိုဦးစားပေးရသော လူယဉ်ကျေးတို့ အမူအကျင့်ကို တမင်ပြုလိုက်တာပဲပေါ့။ ဟိုယခင်အခါက 'မ' နှင့်ပတ်သက်ခဲ့ရသော ကိစ္စမှာတုန်းက ကျွန်တော့်— 'ခင်ဗျားနဲ့ အလျှင်ချစ်ခဲ့တာပဲ' လို့ ပြောပြီး သူ နေရာဖယ်ပေးခဲ့လို့လား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခုနေခါဆိုလျှင် လျှပ်စစ်အင်ဂျင်နီယာ ဦးတင့်လွင်ကျော်-ကိုအိုး(အိုလက်ထရွန်နစ်) သည် ခင်မမ၏ ချစ်လှစွာသော ခင်ပွန်း ဖြစ်နေလောက်ပေပြီ။

* * *

မိတ္ထီလာသို့ရောက်သောအခါ စိန်စာပေ၊ အောင်ချမ်းသာ စာပေတို့သို့ဝင်၍ နှုတ်ဆက်ပြီး ကိုမျိုးဝင်းမှသိုက်သည့် ကိစ္စများ ပြောသည်။

ထို့နောက် မြို့သောင်ဆက်သွယ်ရေး သင်တန်းကျောင်းသို့ သွား၏၊ ဒေါ်အေးအေးမြင့်ဆီ သွားခြင်းဖြစ်သည်၊ သူက အပျိုကြီး၊ သင်တန်းကျောင်းမှာ စာကြည့်တိုက်မှူးဖြစ်သည်။ သူသည် ကျွန်တော့်အစ်မ ဝမ်းကွဲတစ်ယောက်၏ သူငယ်ချင်း ဖြစ်၍ ကျွန်တော်နှင့် ခင်နေသည်၊ 'မ' နှင့် ပတ်သက်ခဲ့သော ကိစ္စများ အကြောင်းကိုကျွန်တော့်အစ်မက ပြောပြထားသဖြင့် သူလည်း သိနေ၏

သူ့ရုံးခန်းထဲဝင်သွားသောအခါ ဝမ်းသာအားရနှုတ်ဆက်ပြီး 'ဘာကိစ္စနဲ့ လာတာလဲ' ဟု မေးသည်။ ကျွန်တော်က ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ရေးဖို့ ခရီးထွက်လာကြောင်း ပြန်ပြောသည်။

'အယဉ်ဝတ္ထုတွေလိုပဲပေါ့၊ ဟုတ်လား'

ဟု ခပ်ပြုံးပြုံးပြောသည်။ 'မ' အကြောင်းကို ရေးလေ့ ရှိကြောင်းကို ရည်ညွှန်း၍ ကျွန်တော့်ကို စေ့လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်၊ ကျွန်တော်က...

'ဟုတ်တယ်လေ၊ သူ့အကြောင်းပဲ၊ ဒီတစ်ခါမိုးပြီးတော့ အောင် မြင်းထန်ချင် မြင်းထန်လိမ့်ဦးမယ်၊ အချက်အလက်တွေပိုပြီး ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ထည့်ရေးမှာပေါ့'

'နင်တို့ စာရေးဆရာတွေ အဲဒီလိုပဲ၊ ဒါနဲ့ နင်ကအခုကာ ခင်မမအကြောင်းကို အမျိုးမျိုး လှည့်ပတ်ရေးနေတာ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ သူ့ကို ခုထိ စွဲလမ်းနေတုန်းမို့လို့လား၊ ဒါမှမဟုတ်ပဲ ခုထိ နာကျည်းနေတုန်းပဲလား'

'ဘာမှဖြစ်လို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ တခြားအကြောင်း မရေး တတ်လို့'

ဟု ပြုံးပြုံးရော ပြောလိုက်၏။ သူကမူ

'မဟုတ်နိုင်ပါဘူး၊ နင် ဟိုတစ်ခါရေးတဲ့ အဖေနဲ့မေမေ အိမ်ထောင်ရေးအဆင်မပြေလို့ သားငယ်လေးက ဆနားစရာ ဖြစ်နေတဲ့ ဝတ္ထုကျတော့ တခြားအကြောင်းပဲဟာ'

'ဒါတော့ ဒါပေါ့ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ်စိတ်ဝင်စားတဲ့ အကြောင်းကို ရေးရတာ ပိုကောင်းတယ်လေ'

ကျွန်တော့်စကား မှားသွားသည်၊ ဒေါ်အေးအေးမြင့်ကလည်း ယင်းအချက်ကို နင်း၍...

'ဟော...ကိုယ်စိတ်ဝင်စားတဲ့အကြောင်း ဟုတ်လား၊ ဒါဆို နင်က ခုထိ စိတ်ဝင်စားနေတုန်းပေါ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ခက်ပါလားဗျ၊ ခင်ဗျားတို့ အပျိုကြီးတွေဟာ ဘယ်လဲ စကား အကျအန ကောက်တတ်တာကိုး၊ ကျွန်တော် ပြောတာက ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက်ကို ပြန်ရေးရင် ပိုပြီး ပီပြင်တာကို ပြောတာပါ၊ တခြား ဘာသဘောမှ မပါဘူး၊ ဒါတွေက ပြီးခဲ့ပါပြီဗျာ'

'ငါကတော့ နားပြောတိုင်းမယုံပါဘူး၊ နင့်မှာ အာဃာတတွေ ကျန်သေးတယ် ထင်တာပဲ'

'ဟာ...ခင်ဗျား တော်တော် ပြောရခက်တာပဲ၊ ဒီမှာ နေစမ်းပါဦး၊ အဲဒါတွေပြောနေရအောင် ခင်ဗျားက ဘယ်လောက်နားလည်လို့လဲ၊ အပျိုကြီးက အပျိုကြီးဘာသာ အေးအေးဆေးဆေး နေတာ မဟုတ်ဘူး'

ကျွန်တော်က စကားဦးကို သူ့ဘက် ပြန်လှည့်လိုက်သည်။ သူ့ကို အိမ်ထောင်ပြုဖို့ပြောလျှင် အလွန်စိတ်ဆိုးတတ်ကြောင်း သိပြီး ဖြစ်သဖြင့်....

'ဒါနဲ့ ကျွန်တော် တစ်ခု မေးရဦးမယ်၊ ခင်ဗျားက ဘာလို့ ခုထိ အပျိုကြီး လုပ်နေရတာလဲ'

'ဟေ့ ဟေ့...တော်တော့၊ တော်တော့၊ ငါ့ဘက်လှည့်မလာနဲ့'

'မဟုတ်သေးဘူးလေ၊ ဒီအရွယ်ရောက်မှ သင့်တော်မယ့် လူ တစ်ယောက်ယောက်ကို ရှာမထားယင်....

'စကားမရှည်နဲ့ဟား နင် ဘာစားမလဲ ပြော၊ ထမင်းစားမလား'

'ထမင်းချိန်မှ မဟုတ်သေးတာ'

'လက်ဖက်ရည်သောက်မလား'

'တော်ပြီ၊ သာစည်မှာ သောက်လာသေးတယ်'

'နင်ကလဲ ငါ့ဆီလာလည်တာ ဘာမှ မစားမသောက်ဘဲနဲ့တော့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ'

'နေပါစေတော့ဗျာ၊ စရောက်ကတည်းက တစ်ချိန်လုံး ပြစ်တင်ရှုတ်ချနေပြီးတော့ ခုမှ လက်ဖက်ရည် တစ်ခွက်လောက် ထမင်းတစ်နပ်လောက်နဲ့ ပြန်ချေချင်လို့ ရမလားဗျ'

သူရယ်သည်။

'နင်က ငယ်ကျင့် မပျောက် သေး ဘူး နော်၊ ဒါကြောင့် နင့်အစ်မက နင့်ကိုပြောတာ၊ စကားပြောရင် အထေ့ကလေး အငေါ့ကလေး မပါရင် မပြီးဘူးတဲ့'

'ဝါသနာကိုးဗျ'

'ကဲပါ၊ နင်နဲ့ စကားနိုင်လုရတာနဲ့ပဲ ငါ့သူငယ်ချင်းကြီး အကြောင်းတောင် မမေးရသေးဘူး၊ မမြတ်ဆွေကြီး တစ်ယောက် နေကောင်းရဲ့လား'

'ကောင်းပါဗျာ'

ဝ သေး သလား ဟု မေးရာ ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'အရင်ကထက် ဝ,သလား'

'အင်း...ဆိုက်ကားဆရာက လက်မခံတော့တဲ့အထိ ဝတယ်၊ အမြန်ကားဆိုရင် သူ ထိုင်တဲ့ ဘက်က ခြောက်ယောက်ပဲ ဆန့်တယ်'

သူ့ လူကြီးရော ဟေ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အစ်ကို ကိုဘင်ဂင်းလား၊ သူလဲ အရင်ကထက် စာရင် ဝလာပါတယ်။ သူ့မှာ အစ်မကြီးနဲ့ ရှေ့သွားနောက်လိုက် ညီအောင်လို့ဆိုပြီး အသားတက် အားတိုးဆေးတွေ စား၊ ဝက်သားတွေစား လုပ်ရှာပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံနဲ့ အင်အားကြီး နိုင်ငံလိုပါပဲ၊ ဘယ်လိုမှ လိုက်လို့မမီဘူး။ သူက တစ်ပေါင်တိုးရင် အစ်မကြီးက သုံးပေါင်လောက်တိုးနေတော့ တဖြည်းဖြည်းပိုပြီး အလှမ်းကွာဖို့သာ ရှိတော့တာပေါ့'

ဒေါ်အေးအေးမြင့်က ရယ်၍...

'နင်ပြောတာတော့ ငါ သူ့ဆီစာလှမ်းရေးပြီး ပြန်ပြောပြဦးမှပဲ၊ ကဲဟယ် စကားပြောလို့လဲ ကောင်းပါတယ်၊ ငါကျွေးတာ ဘာမှမစားတာတော့ သိပ်မကျေနပ်ဘူး၊ အအေးဖြစ်ဖြစ် သောက်ပါဦး'

'အာ ဒီလောက်မိုးအေးနေတာ၊ ဒီလိုလုပ်လေ၊ အချမ်းပြေသွားအောင် အရက်နည်းနည်းတိုက်ပါလား'

'အောင်မယ်၊ မမြိုက်ဆေးကို လှမ်းတိုင်လိုက်ရမလား'

'တိုင်ရင်တိုင်ပေါ့၊ ကျွန်တော်က ကလေးမှ မဟုတ်တော့တာ၊ စာရေးဆရာတောင်ဖြစ်နေပြီပဲဟာ'

'ဘာဆိုင်လို့လဲ၊ စာရေးဆရာဖြစ်တိုင်း အရက်သောက်ရမှာလား၊ နင်တို့စာပေလုပ်သားအဖွဲ့က အရက်သောက်တတ်မှ ဝင်ခွင့်ပြုမှာကျနေတာပဲ'

'ဟာ...ဒါကတော့ ပြောင်ကြီးပဲ၊ စာရေးဆရာတိုင်း အရက်သောက်တာ မဟုတ်ပါဘူးလေ'

'ဒါဆိုရင်ပြီးရော၊ နင့်မှာ အရက်မတိုက်နိုင်ဘူး၊ ချမ်းရင် ကော်ဖီသောက်၊ ဘလက်ကော်ဖီရှိတယ်၊ သောက်မလား'

'ကောင်းသားပဲ'

သူ့ဓာတ်ဘူးထဲမှ ကော်ဖီကြမ်းကို ကျွန်တော့်ဘာသာ ထည့်သောက်၏။ နက်စ်ကော်ဖီမှုန့်နှင့် ဖျော်ထားခြင်းဖြစ်သော ကြောင့် ချက်ချင်း လန်းဆန်းသွားပြီး နွေးလာသည်၊

ဒေါ်အေးအေးမြင့်က အစ်မကြီးမမြတ်ဆွေအတွက် သနပ်ခါးတုံးတွေ ဝယ်ပေးလိုက်ဦးမည်ဟု ပြောနေပြန်သည်။ ကျွန်တော့်မှာ ခရီးဆောင်စရာ ရှိသေးသဖြင့် ယင်းဒါတွေ တစ်ချောက်လုံး သယ်မသွားနိုင်။ ထို့ကြောင့် ခုတော့ မပေးလိုက်နဲ့ဦး၊ ဝယ်သာထားလိုက်၊ အပြန်မှ လှည့်ဝင်ယူမယ်ဟု ပြောရသည်။ အမှန်မှာ ကျွန်တော် သူ့ကိုလိမ်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အပြန်တွင် မြည်လမ်းဘက်က လှည့်ပြန်မည် စိတ်ကူးထားသဖြင့် သူ့ဆီ ဝင်ဖြစ်တော့မည် မဟုတ်ချေ။

ဒေါ်အေးအေးမြင့်ဆီက ထွက်လာပြီးနောက် ကျောက်ပန်းတောင်းကားဂိတ်သို့ သွားသည်။ ပုဂံသို့ တိုက်ရိုက်သွားသောကားတွေ ရှိနေပြီဖြစ်သော်လည်း ယခင်က ပုံစံအတိုင်း သွားကြည့်ချင်နေသည်။ မိတ္ထီလာမှ ကျောက်ပန်းတောင်းသို့ ကားတစ်ဆင့်စီး။ ထိုမှညောင်ဦးသို့တစ်ဆင့်ထပ်စီး။ ညောင်ဦးကမှ မြင်းလှည်းဖြင့် ပုဂံသို့ သွားရမည်ဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကားဂိတ်ကိုရောက်တော့လည်း ကျောက်ပန်းတောင်း သွားမည့် ကားများမှာ ဒတ်ဆန်းတွေ၊ ဒိုင်နာတွေသာ ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ကားဂိတ်နားက ဆိုင်မှာ 'ဆင်ဆင်ဆေးပေါ့လိပ်' တစ်စီး ဝယ်ပြီး ကားပေါ် တက်ထိုင်နေလိုက်သည်။

ကျွန်တော်သည် စီးကရက်သောက်လေ့မရှိ။ ဆေးပေါ့လိပ်သာကြိုက်သည်။ စီးကရက်ဝယ်မသောက်နိုင်သောကြောင့်တော့ မဟုတ်ပါ။ ထို့အတူ စီးကရက်သောက်နိုင်လျက်သားနှင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အခြေခံကျဟန်ဆောင်ပြီး တမင်တကာ ဆေးပေါ့လိပ်သောက်ခြင်းမျိုးလည်းမဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်က ဆေးလိပ်ကို ဆက်တိုက်မသောက်နိုင်။ နှစ်ဖွာသုံးဖွာ ဖွာလိုက်၊ ငြိမ်ချထားလိုက်၊ ခဏကြာ ထပ်ဖွာလိုက်နှင့် သောက်ချင်သည်။ ဒူးယားဆိုလျှင် တစ်ခါမီးညှိလျှင်တစ်လိပ်ကုန်အောင်သောက်ရမည်။ ဆယ်မိနစ် ဆယ့်ငါးမိနစ်ကြာမည်။ နောက်တခါထပ်သောက်ချင်လာလျှင် တစ်လိပ်ထပ်ညှိရမည်။ ကျွန်တော့်ဝါသနာနှင့်ဆိုလျှင် မကိုက်။ ကျန်းမာရေးကိုလည်း ထိခိုက်လာမည်။ ဆေးပေါ့လိပ်ကတော့ ဖွာပြီး ကျေနပ်လောက်လျှင် ချထားလိုက်၊ အလိုအလျောက် မီးသေသွားမည်။ နောက်တခါ ထပ်သောက်ချင်လျှင် ထပ်ညှိလိုက်ရုံပင်။ ထို့ကြောင့် ဆေးပေါ့လိပ်သာ သောက်ချင်သည်။

ခရီးသွားသောအခါ မီးခိုးအထွက်များသော ဆေးပေါ့လိပ်သည် ဘေးလူတွေကို အားနာရသည်။ မီးပွားလွင့်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဒူးယားတဘူးလောက် ဆောင်ထားရမြဲဖြစ်သည်။

…တစ်လျောက်လုံး ဒူးယားချည်း ဖွာလာရသည်ကို စိတ် …မတွေ့၊ ခုလိုအချိန်မျိုး ဆေးပေါ့လိပ်သောက်လို့ကောင်း … ဆင်ဆင်တစ်လိပ် မီးညှိသည်။ ကားထွက်သောအခါ …င် မီးသတ်ပြီး ထိုင်ခုံကြားမှာ ညှပ်ထားလိုက်၏။

…းမရှာတော့သော်လည်း လွမ်းတော့ကစိုနေသည်၊ ကားက …တော့မလျော့၊ လမ်းတွေကောင်းသဖြင့် စိုးရိမ်စရာ… ကားစီးရတာ ပျော်ခဲ့… ကျောက်ပန်းတောင်း …ကလေး၊ တစ်နာရီခွဲလောက်သာ ကြာမည်ထင်သည်။

…ကျောက်ပန်းတောင်းမှ ပုဂံ သို့သွားရမည့်နည်းလမ်း အမျိုး …ရှိသည်။ ဒတ်ဆန်းတွေစောင့်စီးလည်းရသည်၊ … …ကျင်တင်ကားကြီးတွေနှင့်အကြုံလိုက်သွားလို့လည်းရသည်၊ …ကျောက်ပန်းတောင်း ညောင်ဦးပြေးသော ဘတ်စကားတွေ …စီးရသည်။ ဒတ်ဆန်းစောင့်စီးလျှင် သက်သက်သာသာ …ဆင်ဆင်ရောက်မည်မှန်းသိသော်လည်း ဒေသခံလူအများ …စီးသော ဘတ်စကားကိုပင် စီးဖူးတယ်ရှိအောင် စီးကြည့် …သည်။ သူတို့ပြောပုံဆိုပုံ ဓလေ့စရိုက်ကို ကားပေါ်မှာ …သွားလို့လည်း ရသည်ဟု ထင်သည်။

ဘတ်စကားဂိတ် ရောက်သောအခါ အခြေအနေ ဆိုး …ကောင်းကြောင်းတွေ့ရလေသည်။ ဘတ်စကားတွေက တော့ …ဆိုလှပြီ။ ကားပေါ်မှာ ကုန်ပစ္စည်းတွေ … …ရာ ဘေးနှစ်တန်းသာ ရှိသည်၊ ဘေးတန်းတွေလည်း …ညှိနေပြီ၊ ဘေးတန်းမှာ ထိုင်ခွင့်ရလျှင်ပင် ခြေချစရာ နေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရာ ရှိမည်မဟုတ်ချေ။ ကားစပယ်ယာနှင့်တူသူ လူတစ်ယော ကို မေးကြည့်သည်။

'ဘယ်အချိန်ထွက်မှာလဲဗျ'

'တစ်အောင့်နေရင် ထွက်မှာပဲ'

'ဘယ်မှာထိုင်ရမှာလဲ'

'ကြိုက်တဲ့နေရာသာထိုင်၊ အချောင်ကြီးရှိသေးတယ်'

'ရှေ့ခန်းက မရဘူးလား'

သူက ခေါင်းခါပြီး တစ်ဖက်သို့ လှည့်ထွက်သွား၏။ တော်နားလည်လိုက်သည်၊ ဒီကား တော်တော်နှင့် ထွ မည်မဟုတ် ကျွန်တော့်အနေဖြင့် လိုက်လိုလျှင် ကုန်ပစ္စ တစ်ခုခုပေါ် ထိုင်ပြီး လိုက်ရပေလိမ့်မည်၊ သက်သက်သာ ဖြစ်မည်မဟုတ်၊ သို့ရာတွင် ဒီကားဖြင့်ပင်လိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ် သည်၊ ကားပေါ်တက်ပြီး ထိုင်ဖို့ အသင့် ခေါ် ဆုံး နေ ရှေးသည်၊ တောင်းတွေ၊ သေတ္တာတွေ၊ ဂုန်နီအိတ် တောင်းတွေပေါ်တော့ မထိုင်ရဲ၊ အထဲမှာ ဘာရှိမှန်းမ ကွဲကုန်၊ ပိုကုန်လျှင် စကားများရမည်။ ထို့ကြောင့် အတ ပိုင်းကျသော ထင်းရှူးသေတ္တာ တစ်လုံးပေါ် တက်ထိုင် လိုက်သည်။

ကျွန်တော့်လိုပစ္စည်းတွေပေါ်မှာတက်ထိုင်နေသူတယော မျှ မရှိသေး၊ ဒီလို ထိုင်လေ့မရှိပ ခြဲလားမသိ၊ ပစ္စည်း အလယ်မှာ တစ်ယောက်တည်း ခေါင်းစင်းစင်း ထိုင်နေရ ကြောင့် ရှိုးတိုးရှန့်တန့် ဖြစ်သားသည်။ ခုံတန်းမှာ

နေကြသူတွေကို အကဲခတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော့်ကို ဂရုစိုက် ကြည့်နေသူ တစ်ယောက်မျှမရှိ။ အချင်းချင်း စကားပြောနေ သူတွေ၊ ဆေးပေါ့လိပ်ယောက်နေသူတွေ၊ အိပ်ငိုက်နေသူတွေ၊ ငေးမောနေသူတွေ တွေ့ရ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က သူတို့ ကို ပြန်အကဲခတ်ခွင့် ရလေသည်။

အညာသူအညာသားဖြစ်၍ အများအားဖြင့် အသားညို ကြသည်၊ နကိုက လတ်သွေးတွေသည်း နေလောင်သောကြောင့် ညိုနေကြခြင်းပင်ဖြစ်မည်၊ မျက်လုံးတွေက မှေးမှေး၊ ခြေတံ လက်တံရှည်သည်၊ နှာတံ သိပ်မပေါ် လွင်လှချေ၊ နှုတ်ခမ်းခပ် ပြည့်ပြည့် ရှိကြသည်၊ ရှေးမြန်မာစစ်စစ် ရုပ်ရည်မျိုးတွေ ဖြစ် မည်ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်သည်၊ စကားပြောလျှင် လွတ်လွတ် လပ်လပ် ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်၊ ခပ်လေးလေး အသံရှည် ဆွဲ၍ ပြောကြ၏။

ယောကျ်ားကြီးတွေက မျက်နှာသုတ်ပဝါ ခေါင်းပေါင်း ထားသည်က များသည်၊ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံက ခပ်ရိုးရိုးဖြစ် သည်၊ သူတို့တွေက တောပိုင်း၊ ရွာပိုင်းက ဖြစ်လိမ့်မည်၊ မြို့ ပေါ်မှာ မြင်နေရသောလူတွေကတော့ အပြောအဆိုကလဲလျှင် ရန်ကုန်နှင့် သိပ်မကွာလှတော့၊ လူငယ်တွေဆိုလျှင် ရန်ကုန်ပုံစံ ဆံပင်၊ အဝတ်အစားတွေဖြင့် ခေတ်မီနေကြလေသည်။

'ကို ဆရာ၊ ခဏလောက်ဆင်းပေးပါ၊ ကုန်တင်မလို့'

စပယ်ယာက လှမ်းပြောသည်။ ကျွန်တော် ကားအောက် ဆင်းပေးလိုက်ရ၏။ ပစ္စည်းတွေ ထပ်တင်သည်၊ ချည်ထုပ်တွေ၊ အိုးခွက်ပန်းကန်ထည့်ထားသော တောင်းတွေ၊ ဖက်ဘီးတော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယာတွေ၊ စောစောက ကျွန်တော် နေရာကလေးကို ဖုံးအုပ်
သွားသည်။

'ကျွန်တော်က ဘယ်မှာထိုင်ရမှာလဲဗျ'

ဟု စပယ်ယာကို မေးမိ၏။

'ကြိုက်တဲ့နေရာမှာထိုင်လေ၊ အချောင်ကြီးရှိသေးတယ်'

ဟု ပြန်ပြောလေ၏၊ ကျွန်တော်လည်း နောက်ဘက်အစွန်
နားက အိတ်တစ်အိတ်ပေါ် တက်ထိုင်လိုက်သည်၊ ကြက်သွန်
အိတ်ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ထိုင်ရတာ ခိုးလိုးခုလုဖြစ်နေ၏။

'ဟော ... မထွက်သေးဘူးလား လဟ'

လူကြီးတစ်ယောက်က လှမ်းအော်သည်၊ စပယ်ယာက

'တအောင့်နေထွက်မှာဗျ'

'မင်းတို့ထအောင့်က ငရဲပြည်ကတာအောင့်လားဟ'

'ဟုတ်ပါ့၊ စောင့်ရတာ ကြာလိုက်မလေတယ်'

ဟု မိန်းမကြီးတစ်ယောက်ကပါ ဝင်ပြောသည်၊ စပယ်ယာ
ကလည်း

'မစောင့်နိုင်လဲ ရှေ့က ဆင်းပြေးနှင့်ချည်ကြလေ၊ ကား
ထွက်တော့ ခုဏက်တဲ့နေရာက ပြန်တက်စီးကြပေါ့'

ဟု ပြန်ပေါ့သည်၊ စောစောက လူကြီးကလည်း အားက
ခေါ့

'မသွင်းပါနဲ့ မောင်ရာ၊ ဒေါ် ... ငါတို့ဒွာသိမ်မှာ
တစ်ရေးတစ်မေး ... ပြီး ကား ... စီးပေးနေရဦးမယ်
ခုန ... ပျက်ပျော် ... တွေ ပြောပျက်သွား
သည်၊ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်စကားအတင်စီးမခံ

... ပြန်အလှန်ပြောနေကြပုံကို နားထောင်ရင်း စိတ်လက်ရွှင်ပျ
... သည်၊ အပျင်းပြေ သူတို့စကားဝိုင်းထဲ ဝင်ပြောကြည့်ဦး
... ဟု စိတ်ကူးမိသဖြင့်

'ဒီမှာ ကားဆရာရဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ကားက ဒီလောက်တောင်
... ပြည့် ... သိပ်ဘင်လားတာ ရှန်းတော ရှန်းနိုင်ပါဦးမလား'

'မရှန်းနိုင်တော့လဲ ကားပေါ်ကလူတွေ ထိုင်လျက်က
... းတွန်းပေးကြပေါ့ဗျာ'

သူ့စကားကို စောင်တော်သဘောကျသွား၏၊ ကားပေါ်
... ထိုင်နေလျက် ... ကားကို ပြန်တွန်းလျှင် ဘာများအကျိုး
... တ်ဆက်မှု ရှိမည်မဟုတ်ချေ။ ခုလိုအတွေးမျိုးဖြင့် လျှပ်
... မြန်ပြန်ပြောစီးတတ်သော သူ့ကို 'ခင်ဗျားလှတောသား
... းဗျ' ဟု မေးလိုက်မိသည်။

'ဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်ငွေးချိုသားပါ'

နောက်ထပ် အိမ်ဆုပ်တစ်လိပ်၊ သေတ္တာ သုံးလေးလုံး၊
... ခင်းနှစ်တောင်း တင်ပြီးမှ ကားထွက်တော့သည်၊ ကျွန်
... တော့်လို မစွည်းပေါ်၊ ထိုင်လိုက်သူ လေးငါးယောက် ရှိ၏၊
... မ်းကတားပြီး စီးသူတွေလည်း ရှိသည်၊ လမ်းတစ်ဝက်
... ရောက်ဖာရောက်တွင် ကားပြည့်သွားသည်အပြင် တွယ်စီးသူ
တွေပါရှိလာသည်။

ခရီးသည်တွေ များလာသဖြင့် ကားက တဖြည်းဖြည်း
နှေးလာသည်၊ ဝေးလှသောခရီးမဟုတ်သော်လည်း အတော်
ကြာအောင် သွားနေရ၏။ မိတ္ထီလာ၊ ကျောက်ပန်းတောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို ဒဏ်ဆန်းကား စီးလာခဲ့ခြင်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်မိပြီး ပျင်းရိ ငြီးငွေ့ခြင်း ဖြစ်လာမိလေသည်။

လူတို့၏စိတ်သည် နှိုင်းယှဉ်မှုတစ်ခုခုရှိလာလျှင် ပို၍ပြောင်းလဲတတ်၏။ နွားလှည်းစီးနေကျလူအဖို့ ထိုလှည်းကို နှေးလှသည်ဟု တွေးမိမည် မဟုတ်ချေ။ ကားစီးနေကျ လူအဖို့သာ နွားလှည်းကို နှေးသည်ဟု မြင်လိမ့်မည်၊ တစ်ဖန် နွားလှည်းတစ်စီးဒုန်းပြေးလျှင် တစ်နာရီ ဆယ်မိုင်နှုန်းထက် ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မပိုနိုင်။

သို့ရာတွင် ထိုလှည်းကို မြန်သည်ဟု မပြောရပေမည်၊ ကားတစ်စင်း တစ်နာရီ မိုင်နှစ်ဆယ်နှုန်း မောင်းနေလျှင် နှေးသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်၏၊ ထူးခြားမှုတစ်ခုကို စဉ်းစားမိသေးသည်၊ ကျွန်တော်သည် ရန်ကုန်မှသာစည်သို့ ကိုးနာရီကျော်ကျော်လောက်ကြာအောင်ရထားစီးခဲ့ရ၏၊ သို့ရာတွင် ရထားက အမြန်ခုတ်မောင်းနေသဖြင့် ကြာသည်ဟုမထင်၊ ပျင်းရိခြင်းလည်း မဖြစ်မိချေ၊ ခု ဘက်စ်ကားအိုကြီးကို စီးလာခဲ့သည်မှာ တစ်နာရီပင် မပြည့်တတ်သေး၊ ခရီးကလည်း သိပ်ဝေးလှသည်တော့ မဟုတ်ချေ။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော့်စိတ်ထဲက ကြာလှချည့်၊ ပျင်းလှချည့်ဖြစ်နေ၏၊ ကားကဖြည်းဖြည်းလေး မောင်းနေသောကြောင့်ပင်။

ထို့ကြောင့် အလျင်နှုန်း၏ပြောင်းလဲမှုသည် အရာဝတ္ထုတို့၏ ဖြပ်ထုနှင့် အလျားကိုသာမက လူ့စိတ်ကိုပါ ပြောင်းလဲခြင်း ဖြစ်စေသည်ဟု ထင်သည်။

အတွေးစတစ်ခုရလျှင်ခုနစ်စဉ်အမျှင်တန်းအောင်လျှောက်...စားလေ့ရှိတတ်သည်မှာ ကျွန်တော့်ပင်၊ ထို့ကြောင့်...သည်း မှ ကျွန်တော့်ကို အတွေးအခေါ်သမားပေကပဲ ထေ့ငေါ့ခဲ့ခြင်းဖြစ်တန်ရာ၏။

*

ထမင်းစားချိန်ရောက်လာတော့ ညောင်ဦးသို့ ဝင်သည် (လူမီ)...စ်လျှောက် ကားဆောင့်ခဲ့သောကြောင့် ဆာလည်းဆာနေပြီ၊ ငွေချိုသား ကားပေါ်ယာကို ထမင်းဆိုင် ကောင်းကောင်း ဘယ်မှာရှိသလဲဟု မေးရသည်။

'ဟာ...ကျုပ်တို့နဲ့ လိုက်ခဲ့၊ ကျုပ်တို့လဲ ထမင်းသွားစား...ပဲ'

'ဆိုင်က ကောင်းလို့လား'

'အို...ခင်ဗျားမှတ်ထား ဟယ်မြို့ရောက်ရောက် ထမင်းဆိုင် ကောင်းကောင်းမှာ စားချင်ရင် ကားသမားစားတဲ့ဆိုင်သာလိုက်စား၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ်ဗျ၊ ခင်ဗျားလို လူမျိုးအဖို့ ဒီဆိုင်လာစားမယ်ဆိုရင် စိုက်အပိုတစ်လုံး ဆောင်လာမှဖြစ်မယ်'

'ဘယ်လဲ ဆိုပါလား၊ စားကြည့်သေးတာပေါ့လေ'

ဘယ်လမ်းတွေဘာတွေဘာမှမသိ၊ ပြည်တွင်းဖြစ်ရှိုင်ခြားခြားအရက်ဆိုင်နှင့် တွဲနေသောလမ်းထဲ ဝင်သွားရသည်ကိုသာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိလိုက်၏၊ ဆိုင်ကျ ခမ်းခမ်းနားနားတော့ မဟုတ်၊ သို့သော် သပ်သပ်ရပ်ရပ်တော့ ရှိသည်။

ဟင်းမှာကြသောအခါ ဗရိုင်ဘာက ကြက်သား မှာသည်၊ စပယ်ယာက အမဲသား၊ ကျွန်တော့်လည်း သည်အရပ်မှာ သားကောင်းကြောင်း ကြားဖူးသဖြင့် အမဲသားပင် မှာလိုက်သည်၊ ထမင်းပန်းကန်များ၊ ဆေးဥအုပ်၊ ချဉ်ရည်ဟင်း၊ စရာ၊ ငံပြာရည်ဖျော်တို့ လာချပြီးနောက် ကြက်သား ပန်းကန်နှင့် အမဲသားတစ်ပန်းကန်လာချသည်၊ ကျွန်တော် အမဲသားတစ်ပွဲလိုသေးတယ်လေဟ ပြောလိုက်ရာ စားပွဲထိုး နားမလည်သလိုကြည့်နေ၏၊ ငွေချိုသားက မှုံးပြီး ဒီမင်းက ထဲကာ အသည်တော ပေး အတူတူပါပဲဟု ပြောသည်၊ ပြီးတော့ ခပ်ကြီးကြီး အတုံးတစ်တုံးကို ကျွန်တော့် ပန်းကန်ထဲ ခပ်ထည့် ပေး၏၊ ကျွန်တော်လည်း ဘုမသိဘမသိစားလိုက်ရလေသည်။

စားနေရင်းကမှ သူတို့ထုံးစံကို သိရသည်၊ ကျွန်တော် ဆီမှာလို ဟင်းကိုတစ်ယောက်တစ်ပန်းကန်စီမပေး၊ ကြက်သား အမဲသားစသည်ဖြင့်မှာထားသည့်ဟင်းအမည်အလိုက် ပန်းကန် ခပ်ကြီးကြီးတွေဖြင့် ထည့်ပေးထားသည်၊ အိမ်မှာ စားနေကျ ပုံစံမျိုး၊ စားနေရင်း ဟင်းလျော့သွားသည့်အခါတိုင်း ဖြည့်ပေးသည်။

ကျွန်တော်က ငွေချိုသားအား–

'ဟင်းက စားနိုင်သလောက်ထပ်ပေးတာပဲလား'

'ခင်ဗျားစားနိုင်မယ်ဆိုရင် ချိန့်သားရေပါထပ်ပေးလိုက် ဦးမယ်'

ထမင်းရောဟင်းပါအဝစားရသည့်သဘောပင်၊ အဝစား ဆိုပြီး ဟင်းကို တော်သလို ချက်ထားသည် မဟုတ်၊ ဆီပေါ ပေါနှင့် ချက်ထားသောဆီပြန်ဟင်း ဖြစ်သည်၊ ချဉ်ရည်ဟင်း ကလည်း အသီးအရွက် တော်တော်စုံသည်၊ တို့စရာတွေက လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်။

ခါတိုင်း တစ်ပန်းကန်လောက်နှင့် စတတ်သော ကျွန်တော် သည် နှစ်ပန်းကန်နှင့်လည်း မဝသဖြင့် တစ်ဝက်လောက် ထပ်ထည့်ရသေးသည်၊ အဝစား ခြောက်ကျပ်။ ထမင်း တန် ပေသည်။

•

ထမင်းစားပြီးနောက် ကားဆရာများကို နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။ ညောင်ဦးမှပုဂံ သို့မြင်းလှည်းဖြင့်သွားရ၏။

ပုဂံ တစ်ဝိုက်တွင်လည်း ရာသီဥတုက ကြည်ကြည်လင်လင် မရှိသေးချေ၊ ကောင်းကင်တစ်ခုလုံးခပ်ညို့ညို့ဖြစ်နေသည်၊ ညောင်ဦးမှစအထွက်ကောင်းကင်ပိုပိုက်ကလေးတွေ ကျလာသည်။

ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ကိုလည်းကောင်း၊ အာနန္ဒာလိုဏ်ဂူ တော်ကြီးကိုလည်းကောင်း မိုးစက်တွေကြားမှာလှမ်းမြင်ရ၏။

ပုဂံ ဘက်နီးသည်နှင့် စေတီပုထိုးတို့မှာ တဖြည်းဖြည်း စိပ် လာသည်၊ လက်ညှိုးထိုးမလွဲအောင်ရှိ၏၊ ဟိုတစ်ချိန်က မှန်းမ တော်ဝ် ဘုရားတည်နိုင်သည်ဟုအဆိုရှိသည်၊ ပုဂံ နေပြည်တော် ကြီး၏ ရွှေခေတ်ငွေခေတ်၊ တစ်ချို့က ဆိုသည် ပုဂံ တွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြိုက်သည့်နေရာကိုသွားဆွကြည့်၊ အနည်းဆုံးအုတ်တစ်ချပ်တော့ တွေ့ရမည်ပဲ၊ နေရာမလပ် ဘုရားစေတီတွေ ရှိသည်ဆိုသော သဘောဖြစ်၏၊ သို့ဆိုလျှင် ပုဂံ မြေတစ်ဝိုက်စိတ်သန့်သန့်ဖြင့်ခြေချနင်းဖို့တောင် မရဲစရာ၊ အယူသည်းလွန်းသူဆိုလျှင် ဘယ်နေရာမှာမှ ဖိနပ်စီးဝံ့တော့မည်မဟုတ်ချေ။ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဟု ယတိပြတ်ငြင်းဖို့မလွယ်တာတော့ အမှန်ပင်၊ သမိုင်းနောက်ခံ အထင်အရှား၊ အမည်နာမ အတိအကျရှိပြီး ခေတ်အဆက်ဆက် ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့သဖြင့် မပျက်မယွင်း တည်ရှိနေသောစေတီပုထိုးများ၊ လိုဏ်ဂူတော်များမှစ၍ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ဖုံးအုပ်နေသော အုတ်ပုံသာသာ မထင်မရှားစေတီငယ်များအထိ။

ကိုမျိုးဝင်းက မှာလိုက်သည်၊ ပုဂံရောက်လျှင် ရှော ဧည့်ရိပ်သာမှာတည်း၊ ပုဂ္ဂလိက တည်းခိုခန်းများနှင့် ဈေးသိပ်မကွာ။ နေရာထိုင်ခင်းကောင်းသည်၊ နားအေးအေး နေနိုင်သည် မြစ်ကမ်းနားနှင့်နီးသဖြင့် ရှုခင်းကောင်းသည်ဟု ဆို၏။ ထို့ကြောင့် မြင်းလှည်းဆရာအား ရှော ဧည့်ရိပ်သာ သွားချင်တယ်ဟုပြောလိုက်သည်၊ သူကတခြားပို့ပေးရမည့်သူတွေလည်း ပါလာသဖြင့်‘ရှော’ထိတော့မပို့နိုင်၊ လမ်းထိပ်ကဆင်းလျှောက်ပါ၊ သိပ်မဝေးပါဘူးဟု ပြန်ပြော၏။

လမ်းခွဲတစ်နေရာအရောက်တွင် လှည်းပေါ်က ဆင်းသည်၊ ညာဘက်ကလမ်းအတိုင်း တည့်တည့်ထားလျှင်ရှောဧည့်ရိပ်သာသို့ ရောက်မည်၊ မိုးက မတိတ်သေးသော်လည်း ခပ်ဖွဲဖွဲ ခပ်မှုန်မှုန်သာ ကျတော့သည်၊ ထို့ကြောင့် ဂျာကင်ကို ခေါင်းမဆောင်းတော့ဘဲ ခြုံရုံသာခြုံပြီး လျှောက်လာခဲ့သည်။

မိုးရွာထားသည့်တိုင် လမ်းပေါ်မှာ ဗွက်မထချေ၊ ထစရာ က်မရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ မြေကသဲမြေ၊ ကျောက်စရစ်မြေ၊ အချို့နေရာများတွင် ရေတင်နေသော်လည်းနောက်ကျိနေဘဲ ကြည်လင်နေ၏၊ ရေစပ်စပ်များသာရှိသော သဲချောင်းလေးတစ်ခုလျှောက် သွားနေရသည်နှင့်ပင် တူသေးတော့၏။

ယွန်းကျောင်းကို လွန်သောအခါ လမ်းခွဲကလေး နှစ်ခု တွေ့ရသည်။ တစ်လမ်းကအောက်ကို ကွေ့ဆင်းသွားသည်၊ တစ်လမ်းကကုန်းပေါ်တက်သွား၏၊ အတက်လမ်းတွင် လျှိုကလေးကိုဖြတ်ထိုးထားသောတံတား၊ တံတားထိပ်တွင်ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခု ရှိသည်။

‘ရှော ဧည့်ရိပ်သာ’

နှစ်ထပ်တိုက်ဖြစ်သည်၊ ကုန်းစွန်းတွင် တည်ထားပြီး မြစ်ဘက်သို့ မျက်နှာမူနေ၏၊ အဆောက်အအုံ၏ရှေ့တွင် ပန်းခြံရှိသည်၊ ပြည်သူပိုင်ဧည့်ရိပ်သာ ဖြစ်၏။

တံတားပေါ်မှ ဖြတ်လျှောက်ပြီးနောက် ဧည့်ရိပ်သာထဲ ဝင်လိုက်သည်၊ အောက်ထပ်ရှေ့ပိုင်းသည် ဧည့်ခန်း၊ စားသောက်ခန်းနှင့် ဧည့်ကြိုနေရာဖြစ်သည်။ ဧည့်ခန်းကုလားထိုင်များတွင် နိုင်ငံခြားသား သုံးယောက်ထိုင်၍ အရက်သောက်နေကြသည်၊ ဧည့်ကြိုကောင်တာရှိရာသို့ လျှောက်သွား၏။ ကောင်တာရှိ ဝန်ထမ်းက ‘ဘာကူညီရမလဲခင်ဗျာ’ ဟု မေးသည်။

‘အခန်းလိုချင်လို့ပါ’

‘တစ်ယောက်တည်းလား’

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

'အောက်ထပ်မှာတော့ လူပြည့်နေပါပြီ၊ အပေါ်ထပ် ချင်ရင်တော့ ရနိုင်ပါတယ်'

'ဘယ်လိုကွာခြားလို့လဲဗျာ'

အောက်ထပ်က အခန်းတွေက ကျဉ်းတယ်၊ အိမ်သာ ရေချိုးခန်းက အများသုံး၊ အပေါ်ထပ်ကတော့ သီးသန့် သဘောမျိုးပေါ့၊ ရေချိုးခန်း၊ အိမ်သာ တွဲလျက်ပါတယ် အေးအေးဆေးဆေးနေလို့ ကောင်းတာပေါ့ခင်ဗျာ'

'ဘယ်လောက်ကျမလဲ'

'တစ်နေ့ နှစ်ဆယ့်နှစ်ကျပ် ကျပါမယ်'

ဈေးများလှသည် မဆိုသာသော်လည်း ကျွန်တော့် [illegible] မျိုးအဖို့တော့ စဉ်းစားရာဖြစ်သည်၊ မြို့ထဲက တည်းခိုခန်းတေ [illegible] ဆီ ပြန်လှည့်ဖို့တော့ စိတ်မကူးမိ၊ ဟိုမှာလည်း နေရာတော်ပြည့် နေလျှင် ခက်မည်၊ မိုးတော့မိုးရွာနေသဖြင့် အပြင်ပြန်မထွက် ချင်တော့၊ ချမ်းလည်းချမ်းလှပြီ ထို့ကြောင့်

'ဒါဆိုလဲ စီစဉ်ပေးပါဗျာ'

ဧည့်ကြိုတာဝန်ခံက စာရင်းစာအုပ်ထုတ်ပေးပြီး ပုံစံဖြည့် ခိုင်းသည်၊ သော့တစ်ချောင်းပေးသည်။

'ငွေချေခဲ့ရမလား'

'ဘယ်နှစ်ရက်လောက်နေမှာလဲခင်ဗျ'

'နှစ်ရက်ဖြစ်ဖြစ်၊ သုံးရက်ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့'

'ဒါဆို ပြန်တဲ့ နေ့ကျမှပဲ ချေပါ၊ မနက်အစောကြီး ထ ထွက်မည်ဆိုရင်တော့ ညနေဘက်မှာ ချေထားလိုက်ပေါ့'

'မှတ်ပုံတင် ပေးရဦးမလား'

'[illegible]ပါဘူး၊ အစားအသောက်နဲ့ပတ်သက်လို့ ဒီမှာပဲ စား [illegible]ဆိုရင် စီစဉ်လို့ ရပါတယ်၊ ညစာကိုတော့ လေးနာရီ [illegible] ကြိုမှာထားရပါမယ်'

'ဘာတွေများ ရမလဲဗျ'

'တရုတ်အစားအစာက ထမင်းကြော်နဲ့ ခေါက်ဆွဲကြော် [illegible]ယ်၊ ခုနစ်ကျပ် ခုနစ်ဆယ် ကျမယ်၊ မြန်မာထမင်းစားမယ် [illegible]ဆိုရင်တော့ ဆယ့်ခြောက်ကျပ် ပြားငါးဆယ် ကျပါမယ်'

မြန်မာထမင်းက ဈေးကြီးလှသည်၊ နိုင်ငံခြားသားများ [illegible] ရှယ်သားဟန်တူသည်၊ ထမင်း၊ အသားဟင်း [illegible] သီးအချွက်ကျော်၊ စွပ်ပြုတ် [illegible] ထမင်းစားပြီးလျှင် [illegible] သစ်သီး စသည့် [illegible] ပြီး ကော်ဖီတိုက်လိမ့်မည် [illegible] ကျွန်တော့်အတွက် မသင့်လျော်ချေ၊ ဒီတစ်ညနေတော့ [illegible]ကောင်းကောင်း နားလိုက်ချင်သည်၊ မိုးကလည်း ရွာသော [illegible]ကြောင့် အပြင်မှာထွက်စား [illegible] စိတ်မကူးတော့။

'ဒါဆို ထမင်းကြော်ပဲ စီစဉ်ထားပေးပါ'

'[illegible]ချိန်လောက် စားမလဲ'

'ခြောက် နာရီခွဲ [illegible] ဒါနဲ့ တစ်ခုခု သောက်ချင်တယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော် သိပ်ချမ်းနေလို့'

'ရပါတယ်၊ ရှမ်းသောက်မလား'

'[illegible]'

'[illegible]ရေ'

'မသည့်ပါနဲ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရမ်နှစ်ပက်ကို တစ်ကျိုက်တည်း မော့ချလိုက်သည်။ ချ
ချင်းပင် မူးနွေးလာ၏၊ ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်က ကျွန်တေ
အခန်းကို လိုက်ပို့သည်။

အခန်းကလေးက သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိ၏။ ပေါလစ်တင်ထ
သော သုံးထပ်သားများဖြင့် ကာရံထားသည်။ ရေချိုးခ
အိမ်သာ တွဲလျက်ပါသည်။ တစ်ဦးတည်း သီးသန့် အသုံးပြု
ဖြစ်သည်၊ သို့ရာတွင် အိမ်သာ ရေချိုးခန်း ဆို သည် များ
တစ်နေ့ တစ်ခါ နှစ်ခါသာ အသုံးပြုရခြင်း ဖြစ်သောကြေ
တစ်ဦးတည်းပိုင်အဖြစ် ရသော်လည်း ထူးထူးခြားခြားအ
ဝင်လှသည် မဟုတ်ချေ။

တံခါးခေါက်သံကြားသဖြင့် ဖွင့်ပေးလိုက်သည်၊ ဝန်ထ
တစ်ယောက်က မျက်နှာသုတ်ပဝါ၊ အိမ်သာသုံးစက္ကူနှင့်
ဆပ်ပြာ အသေးစားတစ်တုံး လာပေးသည်၊ ကျွန်တော်
ညနေ ကျွန်တော် အိပ်ပျော်နေလျှင် ငါးနာရီခွဲလောက်နိုး
မှာလိုက်၏၊

မျက်နှာသစ်၊ ခြေထောက်ဆေးပြီး တရေးတမော အိ
ပြင်သည်၊ မွေ့ရာက ရိုးရိုး မွေ့ရာပင်ဖြစ်သည်။ စောင်
ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုးတွေ ထားသလို ခုတင်ခြေရင်းမှ
ခေါက်မထား၊ အိပ်ရာပေါ် မှာလွှမ်းပြီး အနားစများကို မွေ
ရာဖြင့် ဖိထားသည်။ ဥရောပပုံစံပြင်ထားခြင်းဖြစ်၏၊ တနည်
အားဖြင့် စောင်ကိုဆွဲယူပြီးခြုံရခြင်းမဟုတ်ဘဲ စောင်ထဲသို့လူ
တိုးဝင်ပြီး ခြုံရခြင်းဖြစ်သည်၊ ကျွန်တော် မကြိုက်၊ အိပ်
ခင်းကြီး ခြုံရသလိုဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော်က စောင်ခြုံလျ

ကိုယ်ကို ထွေးလုံးရစ်ပတ်ထားရမှ ကျေနပ်သဖြင့် မွေ့ရာ
ဖြင့် ဖိထားသော အနားတွေကို ဆွဲထုတ်ပြီး အိမ်မှာလိုပင်
ခြုံလိုက်သည်၊ ခြင်ထောင်လည်းမပါသဖြင့် စိတ်ထဲက တစ်မျိုး
ကြီး ဖြစ်နေသေးသည်။

ခရီးပန်း လာ သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ရမ်နှစ်ပက်
အရှိန်ကြောင့် လည်းကောင်း ခဏအကြာတွင် နှစ်ခြိုက်နေ့း
ထွေးစွာ အိပ်ပျော်သွားသည်။

ကျွန်တော့်နာမည်ကို ခေါ်သံကြားနေရ၏။ အိပ်မက်လိုလို
အကယ်လိုလို၊ အသံက တဖြည်းဖြည်း ကြည်လာသည်၊ တစ်စုံ
တစ်ခု ထုရိုက်နေသံမျိုးလည်း ပါသည်။ တံခါးခေါက်သံ
ဖြစ်သည်ဟု ထင်ရ၏။ ကျွန်တော် လုံးဝ နိုးလာသည်။

'ဦးအောင်စိမ်း၊ ဦးအောင်စိမ်း'

အပြင်က တံခါးကို ခေါက်ပြီး ခေါ်နေသည်၊ ညနေ
ငါးနာရီခွဲနိုးရန် မှာထားကြောင်း သတိရလိုက်မိ၏။ လေးစား
သမှုဖြင့် ဦးတပ်ခေါ်ခြင်း ဖြစ်မည်။

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် နိုးပါပြီ၊ ကျေးဇူးပဲ'

အိပ်ရာမှ ထလိုက်သည်၊ သိပ်တော့ အိပ်ရေးမဝသေးချေ၊
နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်လိုက်ရသဖြင့် ထိုင်းထိုင်းမှိုင်းမှိုင်းတော့ ဖြစ်
မနေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပြင်မှာ မိုးတွေ သဲသဲမဲမဲရွာလျက်ရှိနေသည်၊ ညနေပိုင်း လမ်းထွက်လျှောက်ဖို့အစီအစဉ်ကို ဖျက်လိုက်ရပေတော့မည်၊ ပြတင်းပေါက် တံခါးကို သွားဖွင့်လိုက်သည်၊ လေအေးက သုတ်ခနဲဝင်လာသည်၊ ချမ်းစိမ့်စိမ့်ဖြစ်သွားသည်။

ရေချိုးလို့မဖြစ်၊ ရေချိုးခန်းထဲဝင်ပြီး မျက်နှာသစ်သည်၊ ကျွန်တော်သည် နေ့လယ်နေ့ခင်း အိပ်ပြီးလျှင် အိပ်ရာထ သွားတိုက်လေ့မရှိ၊ သည်နေ့တော့ မနက်ကလည်း ရထားပေါ်မှ ဆင်းပြီး ဆက်တိုက် ခရီးနှင်လာခဲ့ရသဖြင့် သွားမတိုက်ဖြစ်ခဲ့၊ ထို့ကြောင့် ခုတင်ဆီသို့ပြန်လာပြီး ဘေးမှာ ချထားသော အဝတ်အစားအိတ်ထဲမှ သွားတိုက်ဆေးနှင့် သွားပွတ်တံ ယူသည်၊ သွားတိုက်ပြီး မျက်နှာထပ်သစ်သည်၊ ဇက်ပိုးကို ရေဖြင့် နည်းနည်းရိုက်လိုက်၏။

အင်္ကျီ လုံချည်တော့ လဲမှဖြစ်မည်၊ ရန်ကုန်မှ ထွက်လာကတည်းက တစ်ခါမှ မလဲရသေး၊ ထို့ကြောင့် အင်္ကျီ လုံချည် လဲသည်၊ ချမ်းလည်း ချမ်းလာသဖြင့် ဂျာကင်ဝတ်မည် ပြုရာ မိုးစိုထားသောကြောင့် ခပ်ထိုင်းထိုင်း ဖြစ်နေသည်၊ ဆွယ်တာကို ထုတ်ပြီးဝတ်လိုက်သည်၊ ဘီးနှင့်မှန်ပါမလာသဖြင့် ခေါင်း မဖြီးဖြစ်၊ လက်နှင့်သပ်လိုက်၏။

အခန်းတံခါးပိတ်၊ သော့ခတ်ပြီး အောက်ထပ် ဆင်းလာခဲ့သည်၊ ထမင်းကြော်မှာထားတာ ရပြီလားဟုမေးရာ အဆင်သင့်ပြင်ထားပြီးပါပြီ ပူပူနွေးနွေးရအောင် မကြော်သေးဘဲ ထားတယ်၊ ခဏလေးစောင့်ပါဟုဆိုသည်။

စားပွဲတစ်လုံးမှာဝင်ထိုင်ပြီး စောင့်နေလိုက်သည်၊ ရေနွေး တစ်အိုးလာချသည်၊ တစ်ခွက်ငှဲ့သောက်သည်၊ 'မျောက် က်' ခပ်ထားခြင်းဖြစ်၍ မွှေးနေသည်၊ ခဏအကြာတွင် င်းကြော်ပန်းကန်ရောက်လာသည်၊ အရက်ယူဦးမလားဟု သည်၊ ခေါင်းခါပြလိုက်၏။

ထမင်းကြော်ကကောင်းပါသည်၊ ဆာလည်း ဆာနေသော င့် မြိန်ယှက်စွာစားလိုက်၏၊ ထမင်းစားပြီးရေနွေးကြမ်း သောက်ရင်း ဆေးလိပ်ဖွာနေလိုက်သည်။

နည်းနည်းစဲသွားလို့ထင်၏၊ ဧည့်ခန်း၊ ထမင်းစားခန်း လူရှင်းနေသည်၊ ရေနွေးကြမ်း သုံးလေးခွက် သောက် တွင် ပျင်းလာ၏၊ မိုးကလည်းမတိတ်သေး၊ ရွာလို့ကောင်း း၊ အပြင်ထွက်ဖို့ မစဉ်းစားနိုင်။

အပေါ်ထပ်သို့ ပြန်တက်လာခဲ့သည်၊ အခန်းထဲ ပြန်ဝင် လည်း အိပ်ရာပေါ် လဲနေရုံသာရှိမည်၊ ထို့ကြောင့် မဝင် ဘဲ အပေါ်ထပ်ရှိ ဧည့်ခန်းသဘောထားသော အခန်း ဆီ လျှောက်သွားသည်။

နိုင်ငံခြားသားတစ်ယောက်သည် ဘီယာဘူးကိုင်၍ ပြတင်း ါက်နားမှာ ရပ်နေသည်၊ ဘီယာသောက်လိုက်၊ အပြင်ကို ကြည့်လိုက်လုပ်နေသည်၊ ထိုနိုင်ငံခြားသားများသည် နိုင်ငံသို့ရောက်လျှင် ရေစိမ်မသောက်ကြ၊ ဘီယာ ဆိုဒါစသည်တို့ကိုသာ သောက်သည်၊ သည်က ရေမှာ ပိုးမွှားတွေပါတတ်သည်ဟု သံသယဖြစ်တတ်ကြသည်၊ လျှင် ကြောက်စရာကောင်းပြီး ကုရာနတ္ထိ ဖြစ်သော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေယုန်၊ ကာလသားရောဂါပိုးတစ်မျိုးကို သူတို့ကိုယ်မှာ သယ်ဆောင်လာတတ်ကျတော့ကော၊ ကမ္ဘာလှည့်ခရီး များကို ထိုရောဂါရှိမရှိ ကျန်းမာရေးစစ်ဆေးပြီးမှ ပြည်ဝ ပြုလျှင် ကောင်းမည်ဟု စဉ်းစားမိသည်၊ မည်သို့ပင်ဖြစ် အကာမြူခေတ်ပြာနှင့် အဆိပ်ငွေ့ကင်းစင်ပြီး လတ်ဆတ် ရှင်းသော မြန်မာပြည်မှ လေကိုတော့ သူတို့ စိတ်ချလက် ရှူစံ့ကြလိမ့်မည်ထင်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ပြတင်းပေါက်တစ်ခုမှာ သွားရပ် အပြင်ကို ငေးကြည့်နေသည်၊ အချိန်က ဆည်းဆာချိန် ၏၊ သို့ရာတွင် မိုးရွာနေသောကြောင့် ဘယ်အချိန်မှန်း မ နိုင်အောင်ဖြစ်နေသည်၊ နာရီကိုကြည့်၍သာ ညနေစောင် ဟု ခန့်မှန်းနိုင်သည်၊ အလင်းရောင် ရှိနေသေးသောကြေ သာ ညမတတ်ဟုသေးကြောင်းသိရသည်။

ကုန်းစွန်းရှိစေတီပျက်ကလေးသည် မိုးစက်တွေကြားထဲ ပြာပြာစပ်နေ၏၊ မြစ်ပြင်ကိုအပေါ်စီးမှလှမ်းမြင်နေရသည် မြစ်တစ်လျောက်လုံးကို မြင်သာသည်တော့ မဟုတ်၊ သစ်ပ ကုန်းငယ်တို့ ရှိနေသောနေရာတွင် မြင်ကွင်း ပြတ်တော နေသည်၊ မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းရှိ ကျွန်းချောင်း ခေတ်မြေသြ စက်ရုံကို ခပ်ပျပျမြင်ရသည်။

မုန်တိုင်းရှိနေသောကြောင့်ဟု ဆိုသည်၊ လေရောမိုးပ ကျနေ၏၊ ဘော်စကိုင်းပင်များသည် လေတွင် ယိမ်းထိုးနေ သည်၊ မန်ကျည်းပင်၊ ထနောင်းပင်တွေက တောင့်ခံထား

ည်၊ တစ်ပင်လုံး မယိမ်း၊ ကိုင်းဖျားတွေသာ ခါနေ၏၊ တွေကား မြေမှာဝပ်နေကြသည်၊ မြစ်ကြီး၏ ရေမျက်နှာ သည် လှိုင်းထမနေသော်လည်း မိုးသီးမိုးပေါက်တို့ကျသဖြင့် ပွက်ထပြီး ဖြူဖွေးနေလေသည်။

ကျွန်တော်သည် အညာဒေသည်ကို နှစ်ခေါက်သုံးခေါက် ကဲဖူး၏၊ အကြိမ်တိုင်းမှာ ပွင့်လင်းရာသီတွေချည်း ဖြစ်၏၊ ရာသီ၊ မိုးဦး၊ အညာတွင် မိုးဦးမှာ မိုးမရွာတတ်ချေ။ အချိန်ကစ၊ တန်ဆောင်မုန်းဖြစ်၍ ပိုလို့တောင် မိုးလေ င်းပို့ကောင်းသည်၊ ခုတော့မိုးတွေ သဲကြီးမဲကြီးရွာနေ၏။ ကျွန်တော် အလျှင်မြင်ဖူးသည့် အညာမြင်ကွင်းမှာ ကျဲကျဲ ာက်ပူသော နေရောင်အောက်က လွင်ပြင်ကျယ်ကြီးများ၊ ပင်များ၊ ထနောင်းပင်၊ ဆီးပင်များ၊ အရာရာသည်မခြောက် ခြောက်သွေ့သွေ့၊ ဖုန်မှုန့်တွေက မြူခိုးလို လွင့်နေတက်ပြီး တစ်ခါတစ်ခါ လေပွေထဲမှာ ရွက်ခြောက်တွေ ဝေ့ဝဲလျက် မြ သည့်မှ ရွေ့လျားတတ်သည်၊ အညာတွင် အသာယာ းအချိန်သည် ညနေဆည်းဆာ၊ ခုအချိန်။

အညာနေသည် ညနေစောင်းသောအခါ အပူရှိန်ကျသွား သော်လည်း အလင်းရောင်အင်အား သိပ်မလျော့တဲ့ ရှိတတ် သည်၊ ထိုအခါကြေးနီရောင်ရှိသော အညာမြေပေါ်သို့ နေ ည်ထိခတ်ရာတွင် ရွှေလိမ္မော်ရောင် တောက်၍နေလေသည်၊ ထိုသို့ ဖြစ်ရမည့်အစား ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခုအခါတွင် မိုးမှောင်ကြီး ကျ၍နေသည်၊ ကြေးနီရောင် မြေကြီးမှာ အညှို့တက်နေသည်၊ ကျောက်စရစ်များ၊ သဲပွင့်များသာ တချက်တချက် မိုးစက်စင်၍ ဖွေးကနဲဖြစ်ဖြစ်သွားသည်၊ နေရောင်ဆန်းသော လှိုင်းတီးခေါင်နေရာတွင် အခါ မိုးကြောင့် မြင်ကွင်းသည် ပုံမှန်မဟုတ်တော့ဘဲ ကျွန်တော် စိတ်ကို လွင့်ပျံစေလေတော့သည်။

•

သူသည် ရာဇဝင်စဉ့်အိုးကြီးထဲမှ ရေကို တစ်ခွက်ပြီး တစ်ခွက် အားရပါးရ ခပ်ချိုးနေသည်၊ ရေတံလျှောက်မှ မိုးရေများကလည်း စဉ့်အိုးထဲ အဆက်မပြတ် ကျနေသည်။

ကျွန်တော်သည် မိုးတွေကားရွာပြီဆိုလျှင် အလွန်ပျော်သည်၊ ငယ်ငယ်က မိုးရွာသောနေ့များတွင် အမေနှင့်အတူ ခြင်ထောင်ကြီးထောင်ပြီး အိပ်ကြသည်၊ ခြင်ထောင်ပြင်က ဘာမျှမမြင်ရ၊ သွပ်ပြားပေါ် မိုးပေါက်ကျသံတဖြောင်း ဖြောင်းကို နားထောင်ရင်း ခေါင်းခြုံထဲမှာ တွေးရသည့်အရသာကို ဘယ်တော့မှမမေ့၊ အိပ်ပျော်သွားလျှင် ထိုအသံကို ကြားရတော့မည် စိုး၍ အိပ်ချင်လျက်နှင့် တွတ်ပေပြီး နေ၏။

ကျွန်တော် အကျင့်တစ်ခု ရှိသေးသည်၊ မိုးတွေသည်းပြီ ဆိုလျှင် ပြတင်းပေါက်ဖွင့်ပြီး အပြင်ကို ငေးကြည့်တတ်ခြင်း ဖြစ်သည်၊ တံစက်မြိတ်မှ ရေတန်းကလေးသား ကျနေပုံ၊ ရေစီး ကြောင်းကလေး ကွေ့ကွေ့ ကောက်ကောက် ဆင်းနေပုံ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သစ်ရွက်ခြောက်ကလေးတွေက တုံ့နှေး၊ တုံ့နှေး မျော
ရနပုံတို့ကို ငေးကြည့်ရသည်မှာ စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးခံ
ရသည်၊ ဒါကိုပင် ကျွန်တော် နှစ်သက်မိသည်၊ တစ်ခါတ
အိပ်ပျော်နေတုန်း မိုးတွေတဖြုန်းဖြုန်း ရွာချ၍ လန့်နိုး
သောအခါ ညကြီး မင်းကြီးမှာပင် ပြတင်းပေါက်ထဖွင့်
အပြင်ကို ငေးချင်ငေးနေတတ်လေသည်။

ထိုနေ့ကလည်း ကျွန်တော်သည် ဘုငယ်ချင်းခင်မောင်ဝ
တို့အိမ်မှာ သွားအိပ်သည်၊ မနက်ကျတော့ ဘယ်အချိန်
မိုးရွာနေသည်မသိ။အိပ်ရာက ဖြတ်ကနဲနိုးသောအခါ မိုးသ
နေသည်ကို တွေ့ရသည်၊ အိမ်ရှေ့က ရေဒီယိုမှ မြန်မာပိ
အစီအစဉ်ပြီးဆုံးသည့် တီးလုံးသံသဲ့သဲ့ကြားရ၍ ရှစ်နာ
နေကြောင်း သိရ၏၊ ကျွန်တော် အိပ်ရာမှထပြီး ပြတင်းတံခ
ကို ဖွင့်လိုက်သည်။

ဟိုဘက်အိမ်သည် လမ်းထောင့်ချိုးမှာဖြစ်ပြီး လမ်းမဘ
မျက်နှာမူထားသဖြင့် ခင်မောင်ဝင်းတို့အိမ်ဘေးပြတင်းပေါ
သည် ဟိုဘက်အိမ်၏ နောက်ဖေးနှင့် တည့်နေသည်။

ထို့ကြောင့် ပြတင်းပေါက်ဖွင့်ဖွင့်ချင်း ရေကမြင်မှာ
ချိုးနေသော သူ့ကိုတွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်၊ ဘိုနေ့က သူ့ကိုပထ
ဆုံးမြင်ဖူးခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရေချိုးနေသည်ကို မကြည့်အ
ကြောင်း ကျွန်တော် နားလည်ပါသည်၊ ခုဟာက 'ကြည့်' ခြ
မဟုတ်၊ ပြတင်းပေါက်ဖွင့်လိုက်သောအခါ မြင်ကွင်းထဲ ဝ
လာသဖြင့် 'တွေ့' ခြင်းဖြစ်သည်၊ စက္ကန့်ပိုင်းလောက်သာကြ

ည်၊ သို့ရာတွင် အကြမ်းဖျင်းမြင်သင့်သလောက်ကားမြင်လိုက်
လေသည်။

သူသည် အသားခပ်လတ်လတ် မျက်နှာကတော့ ရေတွေ
နေသဖြင့် ချောသလား မချောသလား သေချာစွာမသိရ၊
ကိဖိုကြီးငယ် အသွယ်သွယ်ဟု မဆိုသာသော်လည်း အချိုး
စား ပြေပြစ်သည်၊ ရေစိုနေသော ထဘီက အသားမှာကပ်
နေသဖြင့်ကိုယ်ခန္ဓာ၏ ကောက်ကြောင်းကိုမြင်သာခြင်းဖြစ်၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူ့အား ထိုအခြေအနေဖြင့် မြင်လိုက်ရ
သည့်အတွက် ကျွန်တော်စိတ်လှုပ်ရှားခြင်း လုံးဝမဖြစ်မိပါ။
ဖြစ်မယ့်ဖြစ်တော့လည်း ဖိနပ်ကလေးတရုံကို မြင်ရုံမျှနှင့်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်တစ်နေ့မနက်တွင် မိုးတိတ်သွားသည်။ နေသာခြင်း
မရှိသော်လည်း မြင်ကွင်းကြည်လင်နေ၏။ ကောင်းကင်က
တိမ်ဖြူပါးပါးသာ ရှိတော့သည်။ မိုးထပ်ရွာမည့် လက္ခဏာ
မတွေ့ရ။

ကျွန်တော် မြစ်ဆိပ်သို့ဆင်း လာခဲ့သည်။ နေသည့်ရိပ်သာမှာ
လက်ဖက်ရည်သောက်လျှင် ဥရောပပုံစံအတိုင်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်
မည်။ ငါးကျပ်၊ ခြောက်ကျပ် ကျချင်ကျမည်။ ထို့ကြောင့်
အပြင်မှာသောက်ဖို့ ဝိုင်ကူးခြင်းဖြစ်၏။

မြစ်ဆိပ်တွင်မော်တော်ငယ်များ ဆိုက်ကပ်လျက် ရှိသည်။ ထို
နေရာတွင် ကုန်တင်ကုန်ချ ပြုလုပ်ရန် မော်တော်ကားများလည်း
ရပ်နားလျက် ရှိသည်။ ထို့ကြောင့်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှိရမည်ဟု
တွက်လိုက်၏။

ဟုတ်လည်းဟုတ်သည်၊ မြစ်ဆိပ်သို့ဆင်းသောလမ်းအတိုင်း
လျှောက်လာခဲ့ရာ ကားနှစ်စင်း၊ သုံးစင်းရပ်ထားသည့် ဂိတ်တွေ့ရ
ပြီး လမ်းဘေးတွင်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင်နှင့် ထမင်းဆိုင်တစ်
ဆိုင်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ဝင်ထိုင်သည်၊ လက်ဖက်ရည် မှာ
သောက်သည်၊ ရန်ကုန်ကမုန့်နှစ်မျိုး၊သုံးမျိုးရှိနေကြောင်းကို
တွေ့ရ၏၊ ဘီကာလဲယားတစ်ခုစားလိုက်သည်။ ဆိုင်ထဲတွင်ကား
သမားတွေသာ များသည်၊ ကားအကြောင်း၊ မိုးအကြောင်း၊
တောင်ကျရေအကြောင်း သဲချောင်းကော်ဇ်တူးရတာကြောက်ဖို့
ကောင်းကြောင်း ပြောဆိုနေကြသည်။

ကျွန်တော် မြစ်ဆိပ်သို့ဆင်းလာခဲ့၏၊ မြစ်ရေပြင်သည်ချောကျ
နေဘိသည်။ မှန်သားလို ညီညာပြန့်ပြူးနေသည်။ ညကုန်းက
မိုးစက်မိုးပေါက်တို့ ထိုးနှက်ခဲ့ရသော ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်
ကို လုံးဝမတွေ့ရ၊ အတိတ်ကဒဏ်ရာများသည်လည်း ရေပြင်
ပေါ်မှာ ခြစ်ရာအစင်းအကြောင်း မထင်သလို ဖြစ်နိုင်လျှင်
ကောင်းမည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်တို့မိသားစုတွင်အငယ်ဆုံးဖြစ်သည်၊ အစ်မကြီးသည် သူ့မိသားစုတွင် အကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ သူနှင့် ကျွန်တော်မှာတစ်ဝမ်းကွဲမောင်နှမတော်သည်၊ ကျွန်တော်တို့မှာညီအစ်ကိုတွေချည်းဖြစ်ပြီး အစ်မကြီးတို့ကညီအစ်မတွေချည်းဖြစ်သည်၊သူတို့မိသားစုတွင် ယောကျ်ားလေး မပါသဖြင့် ကျွန်တော့်ကို သားအရင်း၊ မောင်အရင်းသဖွယ် ဝိုင်းချစ်ကြသည်။ အစ်မကြီးကဆိုလျှင် ကျွန်တော့်ကို မွေးစားသည် ဟူ၍ပင် ပြောလေ့ရှိ၏။

အစ်မကြီးသည် အိမ်ထောင်ပြုချစ်သူမဟုတ်၊တစ်သက်လုံးအပျိုကြီးဘဝဖြင့် နေသွားတော့မည်ဟု ရည်ရွယ်ခဲ့သည်၊ သူ့အောက်မှညီမတွေ အသီးသီး အိမ်ထောင်ကျကုန် သော်လည်း သူက ဒီအတိုင်း၊ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်နှင့် ခင်မောင်ဝင်းတို့ကြောင့် အစ်မကြီး အခိဋ္ဌာန်ပျက်ခဲ့ရလေသည်။

ခင်မောင်ဝင်းနှင့် ကျွန်တော်သည် ငယ်သူငယ်ချင်း ဖြစ်သည်၊တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်အလွန်ခင်မင်ကြသည်၊ နှစ်အိမ့်တစ်အိမ်လိုနေခဲ့ကြသည်၊ ငါးတန်း၊ ခြောက်တန်းလောက်တုန်းကဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ဘယ်တော့မှ မိန်းမယူဘဲနေမည်၊ သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက် ဘယ်တော့မှမခွဲဟု စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့ကြ၏။

တစ်နေ့တွင် ခင်မောင်ဝင်းက သတင်းထူးတစ်ခုပြောပြ၏၊ သူ၏အစ်ကို ကိုတင်ဝင်းက အစ်မကြီးကိုစိတ်ဝင်စားနေသည်ဟု သင်ကြောင်း၊ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံးက သူတို့နှစ်ယောက်ကိုသဘောတူသည်၊ကိုတင်ဝင်းကရိုးရိုးအေးအေး၊ သဘောလည်းကောင်း၏၊အစ်မကြီးကလည်း ထို့အတူဖြစ်သောကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်လိုက်ဖက်ညီ၏၊ ပြီးတော့ သူတို့နှစ်ယောက်သာ ယူဖြစ်သွားကြလျှင် ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်လည်း နှစ်အိမ့်တစ်အိမ်ဖြစ်သွားပြီး ပို၍ တွဲလို့ကောင်းမည်။

ဤသို့ဖြင့် ကိုတင်ဝင်းနှင့် အစ်မကြီးတို့ နှီးစပ်ရေးအတွက် ကျွန်တော်တို့ အစွမ်းကုန်ကြိုးစားကြသည်၊ သို့ရာတွင် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးမှာ ခပ်တုံးတုံး၊ခပ်အအတွေဖြစ်သောကြောင့် ခရီးမတွင်ချေ၊ သူတို့အစွမ်းအစလောက်နှင့်သာဆိုလျှင်...

'မဆွေ' 'ရှင်' 'နေကောင်းရဲ့လား' 'ဟုတ်ကဲ့' 'ကျွန်တော်ပေးထားတဲ့ ဘုရားရှိခိုးအမျိုးမျိုးဆိုတဲ့စာအုပ်ဖတ်ဖြစ်ရဲ့လား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဟုတ်ကဲ့...ကျွန်မလဲ အနတ္တလက္ခဏာသုတ် နည်းနည်းမေ့နေလို့ အခုတော့ပဲ ဖြစ်သွားတယ်၊ ဒါနဲ့ ကိုတင်ဝင်းရော လပြည့်နေ့က ဥပုသ်ရရဲ့လား' 'ရပါတယ်၊ မနေ့ကလဲ သက်သက်လွတ်စားဆယ်ကိုးရက် အဓိဋ္ဌာန် ဝင်နေတယ်ဆို'

ဟုဒေသာအဆင့်က တက်လိမ့်မည်မဟုတ်၊ သို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ကုသိုလ်မှာ လုပ်ရသည်။ ခင်မောင်ဝင်းက ကိုတင်ဝင်းအား အစ်မကြီးကို သူ့မိဘတွေက တစ်ခြားသူတစ်ယောက်နဲ့ စေ့စပ်ဖို့ စီစဉ်နေသလိုလို ကြားရကြောင်း သွားတိုင်သည်၊ ခင်မောင်ဝင်း အကြံကတော့ ကိုတင်ဝင်းကို မြန်မြန်ဖွင့်ပြောဖြစ်အောင်လို့ဖြစ်၏၊ ကိုတင်ဝင်းကထိုသို့မဟုတ်၊ အစ်မကြီးအနေဖြင့် မိဘသဘောတူသူကိုပင် လက်ခံရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အစ်မကြီးကောင်းစားတာမြင်ရလျှင် သကျေနပ်ပြီ သူ့မေတ္တာကို ဒီအတိုင်းဘဲ မဖွင့်ဟဘဲ ရင်ထဲမှာသာ မျိုသိပ်ထားတော့မည်ဟု ဆွေးဆွေးမြေ့မြေ့ ပြောသည်တဲ့။

ကျွန်တော်တို့သည်း ကြားမရဖြစ်ပြီး လုပ်မိလုပ်ရာလုပ်ကြမိတော့သည်၊ ခင်မောင်ဝင်းက ကိုတင်ဝင်း ရေးသလိုလိုလုပ်ပြီး စာတစ်စောင် သူ့ဘာသာရေးသည်၊ ကျွန်တော်က အစ်မကြီးကို ပေးပေးသည်၊ ဤအကြောင်းကို ကိုတင်ဝင်းသိသောအခါ ခင်မောင်ဝင်းကို ထိုးမည်ကြိတ်မည်ပင် လုပ်သေး၏။ ခင်မောင်ဝင်းက ဝင်ကိုသို့၊ အစ်မတို့ကို ဖြစ်စေချင်လွန်း၍ ကြံမိကြံရာ ကြံရပါသည်ဟု ခြောင့်ချက်ပေးသည်။

ကိုတင်ဝင်းက ထိုစာအတွက် အစ်မကြီးကို တောင်းပန်သည်၊ ကာကယ်တော့ ထိုသို့ တောင်းပန်ခြင်းကပင် ထိုစာကို အတည်ပြုလိုက်ကြောင်း သူမတွေးမိ။

ကျွန်တော်တို့ ကိုတင်ဝင်းနှင့်အစ်မကြီးလက်ထပ်ဖြစ်သွားသည်၊ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်ကတော့ ပျော်လို့မဆုံး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုတင့်ဝင်းနှင့်အစ်မကြီးတို့က အိမ်ငှားနေသည်၊ ခင်မောင်ဝင်းလည်း လိုက်နေသည်၊ ထို့ကြောင့် အစ်မကြီးတို့အိမ်သည် ကျွန်တော် အရောက် အပေါက် များသောအိမ် ဖြစ်လာ၏။ ထို့ထက် ပို၍ အရောက်အပေါက် များစေမည့် အကြောင်း တစ်ခုလည်း ဖြစ်ပေါ်လာလာသည်။

ကျွန်တော်သည် တစ်ခါတရံ အစ်မကြီးတို့အိမ်မှာ ခင်မောင်ဝင်းနှင့်အတူ သွားအိပ်တတ်သည်၊ တစ်နေ့ ကျွန်တော် သူတို့အိမ်မှာ သွားအိပ်ပြီး မနက်အိပ်ရာမှထပြီး ပြတင်းပေါက် ဖွင့်လိုက်သောအခါ တစ်ဖက်အိမ်နောက်ဖေး ရေကပြင်မှာ ရေချိုးနေသော သူ့ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှမနေ။

အရင်တုန်းက တစ်ဖက်အိမ်မှာ ပန်းချီဆရာ လင်မယားအိမ်ခန်းငှားနေသည်၊ နောက် သူတို့ ထိပေါက်သဖြင့် အိမ်ပိုင်ရှင်ပိုင် ဝယ်ပြီး ပြောင်းသွားသည်၊ ထိုအခါ ဟိုဘက်အိမ်သို့ အိမ်ငှားလူသစ်တွေ ရောက်လာသည်၊ သားအမိ နှစ်ယောက်

သည်၊ အတွားကြီးတစ်ယောက်နှင့် သူ့ သမီးဖြစ်သည်၊ သမီးဖြစ်သူက ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တက်မည် ဖြစ်၏၊ နယ်က ပြောင်းလာကြခြင်းဟုဆိုသည်၊ ဒီအထိလည်း ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားမှု မရှိသေး၊ လေးငါးခြောက်လ ကြာသွားသည်။

တစ်နေ့တွင်....

ခင်မောင်ဝင်းဆီ ကျွန်တော်သွားသည်၊ အစ်မကြီးတို့အိမ်ပေါ်သို့ တက်လိုက်သည်တွင် ဖိနပ်ချွတ်တွင် ချွတ်ထားသော ဖိနပ်ကလေးတစ်ရံကို တွေ့ရသည်၊ ထိုဖိနပ်ကလေးသည် ထူးထူးဆန်းဆန်းမဟုတ်၊ အဖိုးထိုက် အဖိုးတန်မဟုတ်၊ ရိုးရိုး သာမန်သားရေဖိနပ် အပါးကလေးသာ ဖြစ်သည်၊ ဟောင်းနွမ်းနေသောကြောင့် အိမ်နေရင်းသာ စီးဖို့ကောင်းတော့သည်။

ဖိနပ်က အဖြူရောင် ဖြစ်သည်၊ သို့ရာတွင် စီးဖန်များ၍ အခင်းက အဖြူရောင် ဆေးသားတွေ ပါးကုန်ပြီး အတွင်းက သားရေပေါ်နေသည်၊ ဆေးသားပျက်နေပုံကလည်း ခြေဖဝါး နင်းထားသည့် နေရာ တလျှောက် ဖြစ်သောကြောင့် ခြေရာအတိုင်း ထင်နေသည်။

ဘာကြောင့်မှန်းမသိ၊ ထိုဖိနပ်ကလေးကို ကြည့်ပြီး ကျွန်တော် စိတ်လှုပ်ရှားသွားမိသည်။

အိမ်အတွင်းခန်းထဲက စကားပြောသံသဲ့သဲ့ ကြားရ၏၊ အစ်မကြီးနှင့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ပြောနေသံ၊ ဖိနပ်ပိုင်ရှင် အမျိုးသမီး ဖြစ်လိမ့်မည်။

ထိုအချိန်တွင် အတွင်းခန်းထဲမှ အစ်မကြီး ထွက်လာသည်၊ အစ်မကြီးနောက်က သူ၊ ဟိုတစ်ခါ ရေချိုးနေတုန်းတွေ့ရသည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမျိုးသမီး၊ တစ်ဝက်တပျက် လှစ်ဟနေသော ခန်းဆီးစကို ကိုင်ရင်း ရပ်နေသည်။

'တဲ့ မောင်လေးပါလား၊ အပေါ်တက်လေ၊ ဘာရပ်နေတာလဲ'

အစ်မကြီးက ပြောသည်၊ ကျွန်တော် ခပ်ငယ်ယာဝီယောင် ရပ်နေမိဆဲ။ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ရာလို တံခါးမရှိဓားမရှိ ဝင်ထွက်ခဲ့သော အိမ်၊ ခုကျမှ ဧည့်သည်တစ်ယောက်လို ရှိုးတိုးရှန့်တန့် ဖြစ်နေရသည်၊ ပြီးမှ...

'ခင်မောင်ဝင်းရော'

ဟု မေးလိုက်ရသည်၊ ထိုမေးခွန်းကို မေးလိုက်ရမှာပင် စကားများမှားသွားလားဟု မဆီမဆိုင် စိုးရိမ်သွားမိသေး၏။

အစ်မကြီးက...

'ခင်မောင်ဝင်း၊ ခြင်းသွားခတ်တယ်လေ'

'ဒါဆို'

ကျွန်တော် လှည့်ထွက်မည်ပြုသည်။

'ဟဲ့ ....နေဦး'

အစ်မကြီးက လမ်းတားသဖြင့် ရပ်နေလိုက်ရ၏၊ အစ်မကြီးသည် သူ့အောက်ကို လှည့်ကြည့်ပြီး ...

'မောင်ဝင်းဝင်းစိမ်းက အစ်မကြီးရဲ့မောင်လေးလေ၊ ဒီနှစ် ဆယ်တန်း၊ ခင်မောင်ဝင်းနဲ့တူတူပေါ့'

သူက ပြုံးပြသည်။

'တဲ့ မောင်လေး၊ သူက ဟိုဘက်အိမ်ကလေ၊ ခင်မမတို့ အောက်လိပ်မှာ လာတက်နေတာ၊ စာမေးစရာရှိလဲ သွားမေးပေါ့'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် သွားဦးမယ်'

လှည့်ထွက်ခါနီးတွင် သူ့ကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်မိသည်၊ သူ ပြုံးပြနေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါက်တာအုန်းမောင်ရေးသည့် စိတ်ရောဂါအကြော…
ဆောင်းပါးတွေ ဖတ်ဖူးသည်၊ သာမန် အသေးအဖွဲ့ဟု …
သော အပြုအမူအချို့သည် စိတ်ရောဂါနှင့် ဆက်နွယ်…
ကြောင်း ရေးထားသည့် ဆောင်းပါးလည်း ပါသည်။

ဥပမာ-ဖွဲလမ်းရာ ပစ္စည်းတစ်ခုခု (ဥပမာ ခေါင်းအုံး၊ မီး… …သည်) အသစ်အဆန်းတွေလျှင် မဝယ်ဘဲ မနေနိုင်သူမျ… …ကိုယ်မှာ ဖုတ်ပြ … မြှင့်ဖုံပါလျက် ဘာမျှ အဖိုးမတန်သ… …သူတစ်ပါး၏ ပစ္စည်းကလေးများကို ခိုးယူလာရှိသူမျ… …ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို ကိုင်မိတိုင်း လက်မဆေးရ မနေနိုင်သူမျ… …မိမိအဝတ်အစားများသည် လျှော်ဖွပ်ပြီး မီးပူတိုက်ထား… …တိုင် အနံ့တစ်ခုခုစွဲနေသည်ဟု ထင်နေတတ်သူများ။

ထိုကဲ့သို့ပင်—

ကျွန်တော်သည်လည်း ခြေထောက်ပိနေသော ဖိနပ်ကလေး… …တစ်ရံကို မျက်စိထဲမှာ စွဲမြင်၍နေလေသည်။ တစ်ချို့လူတွေ… …လုပ်သော မျက်နှာကလေးကို မြင်ရာမှ၊ အသံကလေးကြား…

…်းမိခြင်းမျိုးမဟုတ်၊ ပထမဆုံးအကြိမ် သူ့ကိုမြင်ခဲ့စဉ်က …လှုပ်ရှားမည်ဆို လှုပ်ရှားဖို့ကောင်းသည်၊ ထိုစဉ်က သူသည် …ကိုရှင်ရှားဖြင့် ရေချိုးနေသည် မဟုတ်လား၊ သည်တုန်းက …မဖြစ်ခဲ့၊ ဖိနပ်ကလေးကိုမြင်ခါမှ စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီး …သာရတာကတော့ ကျွန်တော်ပင် ရှုံးနေလို့များလားမသိ။ …်တော်သည် ဖိနပ်ကလေးကို စွဲလမ်းမိရာမှ သူ့ကိုပါ စိတ် …ားလာလေသည်ဟုပင်ခပ်ကြောင်ကြောင်ပြောရပေတော့ …ည်။

တစ်ကယ်တော့လည်း ဒါမျိုးသည် သိပ်ထူးဆန်းလှသည် …တော့ မဟုတ်ပါ၊ တစ်ခါတရံ လူတွေမှာ ဖြစ်တတ်ပါသည်၊ …းဆိုး တူးနှံ့ရကာမှ ရင်ထဲက တလှိုက်လှိုက် ဆာလောင် …သိပ်လာတာမျိုး၊ ခံတွင်းပျက်နေသည့်အခါ ကျတော့လည်း …လာနံ့ ငါးသင်းကလေး ရသည်ကိုပင် ပျို့ချင် အန်ချင် …တာမျိုး၊ တစ်ခါတလေ ကျတော့လည်း အကောင်းဆုံး …မွှေးနံ့ကို အော်ဂလီဆန်မိတတ်တာမျိုး။

ကျွန်တော့်ပုံသေ ဥပမာများသည် ဆီလျော်မှု ရှိမရှိ …တော့ မသိ၊ ကိုယ့်အဖြစ်ကို အတတ်နိုင်ဆုံး အဖြေရှာကြည့် …ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထားပါတော့၊ ကျွန်တော်သည် သူ့ကိုချစ်မိနေပြီ ဆိုရ… …တော့ရှိသည်၊ ခုကိစ္စမှာ ဖိနပ်ကခြေခင်းဖြစ်သောကြောင့် သူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှင့်ပတ်သက်လျှင် ကျွန်တော်သည် နာမ်အနှိမ် ခံရပြီးသ
ဆိုကောင်းဆိုရမည်၊ သို့မဟုတ်လျှင်လည်းကျွန်တော့် အ
အခြေခံကျသည်ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို အကောင်းဘက်က
တွေးရှုံသာ။

ခင်မှောင်ဝင်း'
ဘာလဲ'
ငါ မင်းကိုပြောစရာတစ်ခုရှိတယ်'
ငါလဲ ပြောစရာရှိတယ်'
ဘာပြောမလို့လဲ'
မင်းအရင်လျှင်ပြောကွာ၊ မင်းပြောပြီးမှ ငါပြောမယ်'
ဒီလိုကွာ'
ကျွန်တော်သည် ချက်ချင်းမပြောသေး၊ ခင်မောင်ဝင်းနှင့်
တော်သည် ဘယ်ကိစ္စကိုမဆို တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်
းမချန်ပြောကြစမြဲဖြစ်သည်၊ ခုတစ်ခါတော့ နည်းနည်း
ဆိုင်းနေမိပြီးမှ....
မင်းတို့အိမ် ဟိုဘက်ကလေကွာ၊ ခင်မစဆိုတာ မဆိုးဘူး
လ်'
သူက ကျွန်တော့်ကို ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်သည်၊ အံ့
ဩသွားပုံရ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'မင်း ကြိုက်နေပြီပေါ့'

ဟု သူကမေးသည်။ 'အေး' ဟု ကျွန်တော်က ခပ်တိုးတိုး ဖြေလိုက်သည်။ 'ကောင်းပါတယ်' ဟု သူပြန်ပြော၏။ ကျွန်တော်က...

'အဲဒါ ငါ ဘာလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

'ထိုစိတ်ကိုင်းပေါ့ကွ၊ စာပေးရင်ပေး၊ စကားလိုက်ပြောရင် ပြောပေါ့'

'ဒါနဲ့ မင်းခုန ပြောစရာရှိသေးတယ်ဆို'

'မရှိတော့ဘူးကွ'

'ဟာ...အာ့ပေါက်တာလဲ၊ ခုနပဲရှိတယ်ဆို၊ ငါပြောပြီးရင် ပြောမယ်ဆိုပြီးတော့'

'အေးလေ၊ မင်းပြောပြီးတဲ့အတွက် ပြောစရာမရှိတော့တာပေါ့'

သူ့ကို ကျွန်တော်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ သူ့မျက်နှာ တည်ငြိမ်နေတာပေါ့ လဲရသည်။ သူ့စကားကို စဉ်းစားကြည့်၏၊ ကျွန်တော်ပြောပြီးတဲ့အတွက် သူပြောစရာမရှိတော့ဘူးတဲ့၊ ဒါဆိုလျှင် သူပြောမည့်စကားသည် ကျွန်တော်သည့် စကားမျိုးမို့ လို့သာပေါ့၊ ဒါဆို....။

'ဟေ့ကောင်၊ မင်းဟာဆိုလိုတာလဲ၊ မင်းကလဲ သူ့ကို ကြိုက်နေတဲ့သဘောလား'

သူတာမျှ ပြန်မပြော။

'ဟုတ်ပါပြီကွာ၊ ငါပြောတဲ့အတိုင်းပါပဲ၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား'

ကျွန်တော်က သူ့ပခုံးကို ပုတ်သည်၊ သူငြိမ်နေပြန်သဖြင့် သူ့လက်မောင်းကို ကိုင်လှုပ်ပြီး—

'ပြောလေကွာ'

'ငါပြောစရာမလိုတော့ပါဘူး ဆိုမှ'

'ဟာ—ငါပြောတာ ဟုတ်တယ် မဟုတ်သေးတော့ ပြောရမှာပေါ့'

'ဒီမှာ သူငယ်ချင်း၊ မင်းနဲ့ငါလူချင်းတူညီလိုက်ရင် မင်းက အာဏာကြာက သာပါတယ်ကွာ'

'မင်းက ပိုချောပါတယ်ကွာ'

'ယောကျ်ားလေးမှာ ဒါနဲ့မဆိုင်ဘူး၊ မိဘအခြေအနေ ကြည့်ရင် မင်းတို့က ပိုသာပါတယ်၊ ပြီးတော့ မင်းက စာလဲ တော်တယ်၊ ဒီနှစ်စာမေးပွဲမှာ မင်းအောင်မှာပဲ၊ မင်းမိဘက မင်းကို ကျောင်းဆက်တက်စေမှာပဲ၊ တက္ကသိုလ်ရောက်သွား မှာဆိုရင်

'တော်ပြီ၊ ငါနားလည်ပြီ၊ ငါ တက္ကသိုလ်ရောက်သွားခဲ့ ရောက်တယ် တခြားမိန်းကလေးတွေ တွေ့နိုင်သေးတယ်ပေါ့၊ ငါ့အတွက် မိန်းမမရှားဘူးပေါ့၊ ကောင်းပြီလေ ဒီကိစ္စမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငါနောက်ဆုတ်ပေးပါမယ်၊ မင်းစိတ်အေးအေးထားပြီး လုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်ကွာ'

ကျွန်တော် သူ့ပခုံးကို တစ်ချက်ပုတ်ပြီး ထထွက်လာခဲ့သည်။ သူက 'ဟေ့ ကောင်နေဦး' ဟု လှမ်းပြောသေးသည်။ ကျွန်တော် လှည့်မကြည့်တော့။

◙

ခင်မောင်ဝင်းတို့ အိမ်ဘက်ကိုလေးငါးရက်လောက်မသွားရ နေလိုက်သည်၊ သီတင်းကျွတ် ကျောင်းပိတ်ရက်ဖြစ်သောကြောင့် ကျောင်းတက်စရာလည်းမလို၊ အိမ်ထဲမှာပင် ကုပ်ပြီး ာတ်နေရသည်၊ ဒီကြားထဲမှာ ခင်မမနှင့် တစ်ရက်သွားဆုံသေးသည်။

သူတို့ဘက်မှနေ၍ မြို့ထဲသို့သွားလိုလျှင် ကျွန်တော်တို့လမ်းထိပ်ရှိ မှတ်တိုင်သို့ လာစီးရသည်။ သူတို့လမ်းဘက်သို့ ဘတ်စ်ကားမရောက်ချေ၊ သူတို့အိမ်မှဆိုလျှင် ဝါတ်တိုင် လေးငါးခြောက်တိုင်စာလောက် လမ်းလျှောက်လာရသည်။

ထိုနေ့က ကျွန်တော် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ အထွက်တွင် ကားမှတ်တိုင်သို့ လာနေသော သူ့ကို တွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်၊ ကျွန်တော် မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ဆက်လျှောက်သွားလိုက်သည်၊ သူကတော့ ဘယ်လိုထင်မည်မသိ။

သူ့ကို လှည့်ကြည့်ချင်သောစိတ်ကို အတင်း ချိုးနှိမ်ထားရကြောင်း ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် သိနေ၏၊ ခင်မောင်ဝင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို ကတိပေးခဲ့ခြင်းသည် အပြောကြီးသလိုများ ဖြစ်နေမလား နောက်ဆုတ်လိုက်ပြီ ဆိုခဲ့ပြီးမှ ကိုယ့်စိတ် ကိုယ်နိုင်ပါမလား သူ့ကို စတင်စွဲလမ်းခဲ့စဉ်က စိုက်တွေ တရှိန်ရှိန် တက် ကြွခဲ့သည်။ ခြေတစ်လှမ်းမှ မလှမ်းရသေးခင်မှာပင် နောက်ပြန်ဆုတ်ရမည်ဆိုသောအခါ တော်တော် ခံစားရပါသည်။ ထိုခံစားချက်ကို မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်နှင့် နေသွားဖို့ဆိုသည်မှာ ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင် ဆုံးဖြတ်ဖို့ ခက်လှပါသည်။

သူနှင့် မတွေ့ခင် ရှောင်ဖို့၊ သူနှင့် အဆက်အသွယ် သတ်ဖို့ ရာ မဖြစ်အောင်နေဖို့က လွယ်သည်။ စိတ်ထဲက သူ့ကိုစွဲလမ်းနေသည်ကိုတော့ ပျောက်ဖျက်ပစ်ဖို့ ခဲယဉ်း၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ခင်မောင်ပင်းကို ပြောသော စကားတည်ရန်ကျွန်တော် ကြိုးစား နေထိုင်ရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

သို့ရာတွင်

တစ်နေ့ ခင်မောင်ပင်း ကျွန်တော့်ဆီရောက်လာသည်။ သူ့ ဟန်ပန်က အရင်လို အပြောင်းအလဲမရှိ၊ ခါတိုင်းလို ဖြူးဖြူး ရွှင်ရွှင်ပင်၊ သူ့ အခြေအနေ ကောင်းသည်လို့ ဖြစ်နိုင်သည်။

'မင်းက ဘာဖြစ်လို့ ပျောက်နေတာလဲ'

သူ မေးသည်။

'မင်းလဲ ပျောက်နေတာပဲ'

'ငါက မင်းလာမလားလို့ မျှော်နေတာ'

'ငါလဲ [illegible] မလာဘူးလဲ၊ ဘာထူးသေးလဲ'

ကျွန်တော်က ခပ်ပေါ့ပေါ့ဟန်ဖြင့် မေးလိုက်၏။

'ငါ မင်းကို ပြောစရာရှိတယ်'

'ပြောလေ၊ ဒီတစ်ခါတော့ ပြောစရာရှိတယ်လို့ မင်းစ ပြောတာနော်'

'အေးပါ'ဆိုပြီး ချက်ချင်း မပြောသေးဘဲ တစ်စုံတစ်ခုကို အတွေးကျသလို ရပ်နေလိုက်သေးသည်။

'ဘာရယ်တာလဲကွ'

'မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါ့အသသာ အတွေးကျသွားပါ၊ ဒီလိုကွ ဟော့ ကောင်၊ ငါအခု သူ့ကို မကြိုက်တော့ဘူးကွ'

'ဟင်...ဘာပြောတယ်'

'ဟုတ်တယ် [illegible] အေးချာချာ စဉ်းစားကြည့်တော့မှ သိတာ၊ သူ့ကို ငါကကယ်ကြိုက်တာမဟုတ်မှန်း...'

'ဟာ...မင်းတာက ဘယ်လိုလဲ၊ အမျိုးမျိုးပဲ'

'ဒီလိုကွ၊ ငါစဉ်းစားလို့ ရသလောက်ကတော့ မင်းနဲ့ငါနဲ့ဟာ ဘယ်တော့မဆိုတယောက်ယုံတာကိုတယောက်လိုက်လုပ်တတ်ကြတယ် မဟုတ်လား၊ ငါခြင်းခတ်တော့ မင်းလိုက်ခတ်တယ်၊ တစ်ခါ မင်းက ချက်စားဘို့အဲ့အကျင့်ရောက်သွားပြန်တော့ ငါလဲ လိုက်ထိုးတယ်၊ အဲဒါမျိုးတင်တာပဲ၊ ခုလဲ ခင်းအေ မခင်မကိုမြင်ရုံ မျက်နှာတစ်မျိုး ဖြစ်သွားတယ်၊ အဲဒါကိုကြည့်ပြီး ငါလဲတစ်မျိုးဖြစ်လာသလားမသိဘူး၊ နောက်တော့ မင်းက သူ့ကို ကြိုက်တယ်ဆိုလို့ ငါလဲ လိုက်ကြိုက်မိတာ ဖြစ်မယ်ကွ၊ နောက်ပြန်စဉ်းစားတော့ ငါဟာ မဟုတ်သေးပါဘူးလို့ [illegible] စကားက ကြိုက်တယ်ပြောလိုက်ပြီး စိတ်ထဲကတော့ ဘာမှ မနေဘူးကွ၊ ဒီတော့မှ ငါ သူ့ကိုကြိုက်နေတယ်ဆိုတာ တကယ် မဟုတ်မှန်း သိတော့တာပဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'မဟုတ်သေးပါဘူးကွာ၊ မင်းတာကလဲ'

'ငါ့ဟာငါတော့ ဟုတ်သွားပြီကွ၊ ဟိုနေ့တုန်းကလဲ ငါ စကားမဆုံးခင် မင်းကဖြတ်ပြောသွားလို့ ငါဆက်မပြောလိုက်ရတာ၊ ငါပြောချင်တာက မင်း တက္ကသိုလ် ရောက်ပြီဆို ရင် သူနဲ့ ဟိုမှာ တွေ့မှာပဲလို့၊ ဒီတော့ကွာ၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ကျောင်းသူ အချင်းချင်းဆို ပိုကောင်းတာပေါ့၊ ဒါကြောင့် မင်းပဲလိုက်တော့လို့ ပြောမလို့'

ခင်မောင်ဝင်းက ပြောပြီး သူ့ဘာသာ သဘောကျကာ ရယ်နေပြန်သည်၊ ကျွန်တော်က မရယ်၊ ဘာမျှလည်း ပြန်မပြော၊ သူက အားတက်သရောပြောနေသလောက် ကျွန်တော်က ငိုင်နေမိသည်၊ သူ အားမလိုအားမရ ဖြစ်လာပြီး ကျွန်တော့် ပခုံးကို သူ့ပခုံးဖြင့် တိုက်လိုက်၏။

'မင်းက ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ၊ မင်းအတွက် ဝမ်းသာရမယ့် ကိစ္စကို ငေါင်တောင်တောင်နဲ့'

'ငါ့စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးပဲကွာ၊ မင်းလုပ်ပုံက ဘယ်လိုကြီးလဲ မသိဘူး'

'ဟေးဟေး....ငါလဲ အဲဒါ ပြောမလို့၊ ငါ တော်တော်ပေါက်တာပဲ'

ကျွန်တော် သူ့လက်မောင်းကို ဆတ်ကနဲ ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး....

'ဟေ့ ကောင်၊ မှန်မှန်ပြော၊ မင်းအခုပြောနေတာတွေဟာ ငါ့စိတ်ချမ်းသာအောင် တမင်လိမ်ပြောနေတာ မဟုတ်လား'

သူ အားပါးတရ ရယ်ပြန်သည်။

'အောင်စိမ်းရာ ငါလိမ်တဲ့အခါမှာ ဘယ်တုန်းက ပိပိရိရိ ရှိခဲ့ဖူးလို့လဲ၊ နောက်ပြီး မင်းနဲ့ငါနဲ့ဟာ တယောက်အကြောင်း တစ်ယောက် အကုန်သိပြီးသားပဲဟာ၊ ငါမင်းကို လိမ်လို့ရပါ့မလားဟ၊ ငါ တကယ် ပြောနေတာပါ'

'ဒါဆို'

ကျွန်တော် သူ့လက်မောင်းကို လက်သီးဖြင့် မနာအောင် ထိုးလိုက်သည်၊ သူကလည်း ကျွန်တော့် ရင်ဘတ်ကို ခပ်ဖွဖွ ထိုး၏၊ ပြီးတော့ တစ်ယောက်ပခုံးကို တစ်ယောက် လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ပြီး ခေါင်းချင်းဆိုင်တိုက်လိုက်ကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်သည် ပြန်လည်တက်ကြွ လှုပ်ရှားလာပြန်သည်။ ခင်မောင်စင်းကို အိမ်ဘက်သို့ လျှောင်ကလိုမင် အရောက် အနေပါလ် ပြန်မျှားလာသည်၊ အလျှင်ကထက်တော့ ပိုသွား ဖြစ်သွားသည်ဟု မပြောဖို့တော့မပေါ၊ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် အလျှင်တုန်းကတည်းက သူ့သို့ကိုမ်သို့ ရှေ့ရှည်ရှိတို့ ရောက်တတ်သောကြောင့်ပင်။

ယခုအဆင့်တွင် မခင်မမနှင့် ရင်းနှီးအောင် ကြိုးစားရမည်၊ ဒါကတော့ သိပ်ခဲယဉ်းလှသည်မဟုတ်၊ သူသည် အစ်မကြီးတို့နှင့် အိမ်နီးချင်းဖြစ်သည်၊ ကျွန်တော်နှင့်လည်း အစ်မကြီးက မိတ်လက်ပေးထားပြီးပြီ၊ သူနှင့်ကျွန်တော်ရင်းနှီးနေပြီဟုပင် ပြောလို့ရပေသည်၊ ပိုပြီးရင်းနှီးအောင် ကြိုးစားဖို့သာရှိသည်။

အကြံတစ်ခုရ၏၊ သူနှင့်မိတ်ဆက်ပေးတုန်းက စာမေးစရာရှိလဲ မေးပေါ့ဟု အစ်မကြီးက ပြောခဲ့သည်၊ ထို့ကြောင့်ဘာသာရပ်တစ်ခုခုကို မရှင်းလင်းသလိုလုပ်၍ သူ့ဆီသွားမေးရမည်၊ ဘာမေးရင်ကောင်းမလဲ၊ တကယ်ဆိုတော့ကျောင်းစာတွေမှာ ရှင်းတာမရှိ၊ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းကဆရာ၊ ဆရာမတွေက အသင်အပြကောင်းသူတွေချည်း၊ ကျွန်တော်က ဉာဏ်လည်း အသင့်အတင့်ကောင်းသဖြင့် စာလိုက်နိုင်သည်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်ခုခုတော့ ရှာကြံမေးရလိမ့်မည်။

'ကျွန်တော် သူတို့အိမ်ပေါ်တက်သွားသောအခါ ဧည့်ခန်းတွင်ထိုင်ပြီး စပါးလုံးရွေးနေသော သူတို့အမေကြီးက....

'ဩော် ...မောင်အောင်စိမ်း လာရလကွယ်'

ကျွန်တော် ဧည့်ခန်းမှာ ဝင်ထိုင်သည်၊ သူက 'ခင်မချေ မောင်အောင်စိမ်းလာတယ်ဟေ့' ဟုလှမ်းခေါ်သည်၊ 'လာပြီ' ဟု အတွင်းက ပြန်ထူးသည်၊ ခဏအကြာတွင် သူ ထွက်လာသည်၊ ကျွန်တော့်ကို မြင်သောအခါ သူပြုံး၍ နှုတ်ဆက်သည်၊ ရေနွေးအိုးမှာ စုပ်ထားသော အစွယ်ကိုမြို့ ရေနွေးအိုးကို ချမ်းကြည့်သည်။

'လက်ဖက်ရည်ကြမ်းသောက်နှင့်ဦးနော်၊ ဟိုမယ် ဟင်းအိုးက ဆီသတ်ဟက်စနဲ့မို့လို့'

သူ့အမေက ဝင်၍....

'ဟဲ့...ဟင်းအိုး အမေသွားကြည့်လိုက်မယ်၊ မောင်အောင်စိမ်းက ကိစ္စရှိလို့လားမှ မသိပဲတော့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ရပါတယ် ဒေါ်ဒေါ်ရဲ့'

ဟု ကျွန်တော်က ပြောရာ မဟုတ်တာပဲ အားနာစရာ
ပြီး အဘွားကြီး နောက်ဖေးဘက် ဝင်သွား၏၊ မခင်မယ
ကုလားထိုင်မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်၊ သူတို့အိမ်မှာ
ကုလားထိုင်များများမရှိ၊ သုံးလုံးတည်းရှိသည်၊ သုံးလုံး
လည်း ပုံစံသုံးမျိုး၊ တစ်လုံးကကြိမ်နှင့်၊တစ်လုံးကကြိမ်မရှိ
ဘဲ သုံးထပ်သားခင်းထားသည်၊ နောက်တစ်လုံးကလက်ထ
မပါသောပုံစံ၊ စားပွဲကိုတော့ စားပွဲခင်းလှလှ ခင်းထ
သည်။

သူတို့သည် သိပ်ချောင်လည် ပြည့်စုံကြပုံ မရချေ၊ သ
အိပ်ခန်းကလေးမှာပေအဝက်လောက်သာ ကျယ်မည်၊
ခန်းတွင် ပရိဘောဂဟူ၍ များများမရှိ၊ ဧည့်ခံ ကုလားထ
စားပွဲများအပြင် အခန်းထောင့်မှာ စာကြည့်စားပွဲကလေ
တစ်လုံး၊အတွင်းခန်းသို့ဝင်သောတံခါးပေါက်နားမှာ ဗီရိုအ
ကလေး တစ်လုံးတို့သာ ရှိသည်။

သို့ရာတွင် ဧည့်ခန်းကလေးကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်အော
ပြင်ဆင်ထား၏၊ကြမ်းပြင်သည်အမှိုက်တစ်စမရှိအောင်လှဲကျင်
ပြီး ရေနံဆီဖယောင်းတို့ဖြင့် တိုက်ထားသည်၊နံရံမှာပြက္ခဒိ
တစ်ခုနှင့် ဓာတ်ပုံတစ်ပုံချိတ်ဆွဲထားသည်၊ သူ့ ဖခင်ပုံဖြစ်လိ
မည်၊ တိုင်ကပ်နာရီတော့ မရှိ၊ အတွင်းခန်း ဝင်ပေါက်တွ
ခန်းဆီးအဖွင့်ကလေး ကာရံထား၏၊ ဘုရားစင်ရှိ ကြေးပန်း
အိုးများကား ပြောင်လက်တောက်ပနေပြီ၊ ရွှေဒင်္ဂါးပန်းတေ

ာင် တင်ထားသည်၊ ဤသည်တို့မှာ ရှိသမျှနှင့် သပ်ရပ်
အောင် ပြင်ဆင်တတ်သော အရည်အချင်းကို ပြနေပေ
။

ကိစ္စ အထွေအထူးများ ရှိလို့လား

က မေးတော့မှ ကျွန်တော်လည်းဟိုဟိုဒီဒီကြည့်နေရာမှ
ား မျက်နှာမှုလိုက်သည်၊ ထမင်းဟင်းချက်ပြုတ်နေရာမှ
ာရသောကြောင့် သူ့ မျက်နှာမှာ ချွေးတွေသီတွေနှင့်
အစားကလည်း အိမ်နေရင်း ခပ်နွမ်းနွမ်း၊ထိုသို့ဖြစ်နေ
အတွက် ကျွန်တော် ရှေ့တွင် ရှက်ရွံ့နေဟန်ကား သူ့ ထံ
ို။

ျွန်တော်က လက်ထဲမှစာအုပ်ကို မြှောက်ပြပြီး....

စာမေးစရာ ရှိလို့ပါ'

ာပါလိမ့်'

ဟိုဟာလေ ရှုပ်ဖေဒယ်က သံလိုက်စက်ကွင်း အကြောင်း
နည်း မရှင်းလို့'

ခေါင်းစဉ်ကိုတမင်တကာဖွင့်ပြလာခြင်းဖြစ်သည်၊သံလိုက်
ည်မှာ ဆွဲငင်သည့်သဘော ရှိ၏၊ သံလိုက်စက်ကွင်းဆိုင
သူ့ အလှဆွဲငင်အားနယ်ပယ်အတွင်းမှ ကျွန်တော်မရုန်း
ာ်နိုင်ကြောင်း အယ်ဘိုက်တာင်စားလိုက်ချည့်သဘော။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့ရာတွင် သူကတော့ အသံများပင် ထွက်အောင် ရ
လိုက်လေတော့သည်၊ ကျွန်တော် သူ့ကို ကြောင်ကြည့်
တုန်း....

'အဲဒီ ဘာသာရပ်တော့ လုံးဝ မကျွမ်းကျင်ဘူး၊
ကြောင့်လဲဆိုတော့ မ,က ဆယ်တန်းကို ဝိဇ္ဇာဘာသာ
အောင်ခဲ့တာကိုး'

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်တော်ကတော့ သူနှင့် အတော်ကို
နီးမှုရှိနေပြီဟု ကောက်ချက်ဆွဲယူလိုက်လေပြီ။

ဟုတ်သင့်သလောက်လည်း ဟုတ်ပါသည်၊ သူ့ကို စာမေးဖို့
ကြံအစည်မအောင်မြင်သော်လည်း ထိုနေ့ကခဏကြာအောင်
တော့ သူနှင့်စကားပြောခဲ့ရသည်၊ ကျွန်တော်သည် ကိုယ့်ဘက်
မရိုးသားသောကြောင့် သူ့ရှေ့တွင် အတန်ငယ် ရှုံးတိုးရှုံ့
ဖြစ်ချင်သော်လည်း ဣန္ဒြေမပျက်အောင် ထိန်းထိန်းသိမ်း
မ်း နေနိုင်ခဲ့သည်၊ ယင်းအတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကျေနပ်
အားရလိုက်မိသေး၏။

တနင်္ဂနွေလို နေ့မျိုးဆိုလျှင် အစ်မကြီးတို့အိမ်ဘက်သို့ သူ
လာတတ်သည်၊ အစ်မကြီးနှင့် စကားလာပြောခြင်းဖြစ်၏။
အခါ ကျွန်တော်နှင့် ခင်မောင်ဝင်းတို့လည်း အပြင်မ
ထွက်ကြတော့ဘဲ အိမ်ထဲမှာပင် စစ်တုရင် ထိုးကြလေသည်၊
ခါအားလျော်စွာ သူတို့စကားဝိုင်းထဲဝင်၍ ဝင်ပြောကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူရောက်လာပြီဆိုလျှင် အစ်မကြီးက အသုပ်တစ်ခုခု
ခိုင်းတတ်သည်၊ လက်ဖက်သုပ်၊ မြင်းခွာရွက်သုပ်၊ ပဲခြမ်းကြော်
သုပ် စသည်တို့ဖြစ်၏၊ သူသုပ်သောအသုပ်မှာ ကျွန်တော်
ဖူးသမျှထဲတွင် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်၊ ကျွန်တော်မို့ လို
စကားမျိုး ပြောသည်မဟုတ်၊ အစ်မကြီးကလည်း ဒီအတိုင်း
ပြောပါသည်။

ထိုအတောအတွင်း ခင်မောင်ဝင်းက ရောဂါတစ်ခု
လာသည်၊ ဂစ်တာတီးလိုခြင်းပင်ဖြစ်သည်၊ ထိုအခါ ကျွန်တော်
ကလည်း ထုံးစံအတိုင်း သူလုပ်တာ လိုက်လုပ်ချင်လာ၏၊ ကျွန်
တော်တို့နှစ်ယောက် ဂစ်တာအဟောင်းတစ်လုံးကို စပ်တူဝယ်
သည်၊ မင်းမင်းလတ်၏ ဂစ်တာတီးနည်း စာအုပ်ဝယ်ပြီး
အပြင်းအထန်လေ့ကျင့်ကြသည်၊ စတုန်းက ခင်မောင်ဝင်းက
စ,သော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် သူက ဟုတ်တိပတ်တိ မကျင့်
တော့၊ ကျွန်တော်က အတော်အတန် တီးတတ်လာသည်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည် ညဉ့်ညဆိုလျှင် လမ်းထောင့်
အုတ်ခုံမှာ ထိုင်ကြသည်၊ ကျွန်တော်က ဂစ်တာတီးပြီး ခင်
မောင်ဝင်းက သီချင်းဆိုသည်၊ ကျွန်တော့်အသံသည် ခင်
မောင်ဝင်းအသံလောက်မကောင်းသော်လည်း သီချင်းတစ်ပုဒ်
ကို နှုတ်ကရိုက် ကျကျဆိုနိုင်သည်၊ တကယ်ဆိုလျှင် ခုလိုအခါ
မျိုးမှာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် သီချင်းဆိုပြီး ဂစ်တာတီး
တောင်းသည်၊ ဒက်တာက ကျွန်တော်သည် သီချင်းအော်မကောင်း
တတ်၊ ကိုယ်တိုင်ယောက်တည်းသာ ကြားနိုင်ရုံလောက်
ညည်းချင်သူ ဖြစ်သည်။

သို့ကြောင့် ကျွန်တော်က ဂစ်တာတီးပြီး ခင်မောင်ဝင်း
သီချင်းဆိုခိုင်းရသည်၊ မင်းမင်းလတ်၏ ဆံရှည်မလေး၊
ရိုးသိန်းအောင်၏ အမေဘစ်ခုသားတစ်ခု၊ ပန်းဘုရင်မ
၊ စိုးပိုင်၏ အချစ်ဟောင်းရဲ့ လက်ဆပ်မင်္ဂလာ။

ကျွန်တော်တိုင်သော အုတ်ခုံသည် လမ်းထောင့်မှာ ဖြစ်
ကြောင့် မခင်မြမတို့အိမ်နား ကပ်နေသည်၊ ကျွန်တော်တို့
၊ တီးတာ သူကြားပေလိမ့်မည်၊ ခင်မောင်ဝင်း အသံ
ဘူးဟု အစ်မကြီးကို သူပြောသည်တဲ့၊ ကျွန်တော်ဂစ်တာ
တာ ကောင်းတယ်ဟူ၍တော့ မပြောသည်ဟု မကြားရ၊
ဆောင်းဝင်လာသောအခါ ကျွန်တော်တို့တစ်မျိုးပြောင်း
ပြန်သည်၊ နက်စောစော ထပြေးခြင်း၊ ပိုက်ကျော်ခြင်း
လေ့ကျင့်ခြင်းတို့ပင်ဖြစ်သည်၊ လွတ်လပ်ရေးနေ့ အထိမ်း
အမှတ် အားကစားပြိုင်ပွဲများတွင် ဝင်ပြိုင်ကြသည်၊ ရပ်ကွက်
အပတ်ပြေးပွဲတွင် နှစ်ယောက်စလုံး နံပါတ်မချိတ်နိုင်ချေ။

ပိုက်ကျော်ခြင်း ပြိုင်ပွဲကျတော့ မဆိုး၊ တစ်သင်းလျှင် သုံး
ယောက် ဝင်ကစားရမည်ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် အ
လူတစ်ယောက်လိုနေသည်၊ ကိုတင်ဝင်းကို ဆွယ်ရသည်၊
ကိုတင်ဝင်းသည် ဂမ္ဘီရကထိကကြီးတစ်ယောက်လို ဣနြေကြီးနှင့်
နေတတ်သော်လည်း အားကစားကျတော့ ဝါသနာပါသည်၊
ကျွန်တော်တို့ကလည်း အတင်းမရမကခေါ်သဖြင့် ဝင်ကစား
ခြင်းဖြစ်သည်၊ ကိုတင်ဝင်းက ခြင်းလုံးအထိန်းအသိမ်းကောင်း
သဖြင့် ခံစစ်အတွက် စိတ်ချရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တို့အသင်းသည် အတွဲညီသဖြင့် ဗိုလ်လုပွဲ [...] သွားသည်၊ ဗိုလ်လုပွဲမှာ ယှဉ်ပြိုင်ရမည့် တဘက်အသင်း[...] မနှစ်က ဗိုလ်စွဲထားသူများဖြစ်သည်၊ ပြင်းပြင်းထန်ထန် [...] ကျင့်ထားသည်၊ နိုင်ဖို့မလွယ်၊ ရှုံးဖို့ အလားအလာ[...] အတော်များနေသည်။

သုံးပွဲကစားရမည်ဖြစ်ရာ ပထမပွဲတွင် ကျွန်တော်တို့ [...] သည်၊ ဒုတိယပွဲတွင် တဘက်အသင်းက ကျွန်တော်တို့[...] အထင်သေးပြီး ပေါ့သွားသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ နိုင်လိုက်သည်[...] နောက်ဆုံးပွဲသည် အဆုံးအဖြတ်ဖြစ်၍ အကြိတ်အနယ် က[...] ကြသည်။

အားပေးကြသူများမှာ ကွင်းပတ်မတ်လည်ပြည့်သိပ်နေ[...] ကိုယ့်အခြမ်းနှင့်ကိုယ် ကွင်း၏ ဟိုဘက်သည်ဘက် နေရာယူထား[...] ကြသည်၊ ထိုပရိသတ်ထဲတွင် အစ်မကြီးလည်းပါသည်၊ နော[...] ဆုံးပွဲစခါနီးမှ ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်၊ မခင်မမကိုတော[...] မတွေ့ရ။

တဘက်အသင်းသည် ကျွန်တော်တို့ကို အထင်သေးလို့ မ[...] မှန်းသိ၍ ပွဲစကတည်းက ဖိကစားနေသည်၊ ထို့ကြော[...] ကျွန်တော်တို့ကို ငါးမှတ်လောက် ဖြတ်ကစားထားနိုင်၏၊ ကျ[...] တော်တို့လည်း အထူးကြိုးစား၍ ကစားရာ အမှတ် အနည်[...] ငယ်ရသည်၊ နောက်ပိုင်း သူတို့ကဆယ့်မှတ် ကျွန်တော်တို့[...] ငါးမှတ် ဖြစ်နေချိန်တွင် ပရိသတ် ပိုဆူလာသည်၊ သူတို့ဘက်[...] အားပေးသူများမှာ တစ်ချိန်လုံး အော်နေကြပြီး ကျွန်တော[...]

[...] ကစားကွက်နည်းနည်းမှားတိုင်း အော်ဟစ် လှောင်ပြောင် [...]ကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ ပရိသတ်ကလည်း မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ပြီးပြန်လှန် အော်ဟစ်ကြသည်၊ အစ်မကြီးပင် ခပ်အေးအေးမနေနိုင်တော့ [...] အသံထွက်အားပေးလာရသည်၊ အစ်မကြီးအသံကို ကြားသောအခါ ကိုတင်ဝင်းသည် အားတက်လာပြီး အသေအလဲ ကစားလေတော့သည်၊ ဒိုင်ဗင်တွေ ဘာတွေတောင် ပါလာသည်၊ ထို့ကြောင့် သူတို့ဘက်က အမှတ်ထပ်မရဘဲ တန့်နေ၏၊ ခင်မောင်ဝင်းက ကျွန်တော်တို့အတွက် သုံးမှတ်ရအောင် ယူပေးလိုက်၏၊ အမှတ် သိပ်မကွာတော့။

တစ်ခါတွင် ကိုတင်ဝင်း ဖမ်းဆယ်လိုက်သော ခြင်းလုံး ခင်မောင်ဝင်းဆီရောက်လာသည်၊ ခင်မောင်ဝင်းကခြေခွင်ဖြင့် တင်လိုက်ရာ ခြင်းလုံးက အလေးစတော် ဆောင်တက်လာသည်၊ ကျွန်တော် တစ်အားခုန်ပြီး ခေါင်းတိုက်လိုက်၏၊ ခြင်းလုံးသည် သူတို့စည်းထဲသို့ ဟန်းခနဲကျသွားသည်၊ သူတို့မထိန်းနိုင်၊ ကျွန်တော်တို့ တစ်မှတ်ရလိုက်၏၊ အမှတ်ချင်းညီသွားပြီ။

လက်ခုပ်သံတွေ ဆူညံသွား၏၊ ကျွန်တော့် စိတ်ထဲတွင် လက်ခုပ်သံတစ်ခုသည် ထူးထူးခြားခြားပိုထွက်လာသည်ဟုထင်လိုက်ရသည်၊ အစ်မကြီးရှိရာသို့ လှည့်ကြည့်မိသည်၊ အစ်မကြီးဘေးတွင်ရပ်လျက် လက်ခုပ်တီးနေသော မခင်မမကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ဘယ်လို ဖြစ်သွားသည်မသိ၊ ထိုအချိန်မှစ၍ ကျွန်တော်သည် ခေါင်းချည်းခုန်တိုက်နေတော့သည်၊ ခုန်ရသည်မှာလည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခါတိုင်းထက် ပေါပြီး အမြင့်ကြီး မြောက်မြောက်တက်သ
သည်ဟုထင်၏၊ ကံအားလျော်စွာပင် ကျွန်တော် ခေါင်းတို
သည့်အခါတိုင်းလိုလို အမှတ်ရပေသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ဘက်
အသာစီးရလာသည်။

ပွဲသိမ်းမှတ်ကိုရလိုက်ပုံကသည်း ဟော်တော်လှသည်၊ ကျွ
တော်တို့သုံးယောက်လုံး ရှေ့နားရောက်နေချိန် ခြင်းလုံး
နောက်ကို ကျော်ကျလာသည်၊ အမှန်အတိုင်းဆို မိုဖိုးလှ
ကျွန်တော်သည် နောက်ဘက်ကို လှစ်ခနဲလှည့်ပြေးပြီး ခြင်းလ
ကျအလာတွင် ကိုယ်ကိုသွဲချ၍ နောက်ပြန်ခတ်တင်လိုက်၏
ခြင်းလုံးသည် အမြင့်ကြီး မြောက်တက်ပြီး ပိုက်တန်းတည့်တ
ဆီကို ကျလာသည်၊ ကိုတင်ဝင်းက အရှိန်ဖြင့် ခေါင်းတို
မည်ဟန်ဖြင့် ခုန်လိုက်၏၊ တဘက်လူများနောက်ဘက်သို့ အမြ
ဆုတ်ပြီး ခြင်းလုံးအလာကို အသင့်စောင့်သည်၊ သို့ရာတ
ကိုတင်ဝင်းက အပြင်းမတိုက်ဘဲခေါင်းနှင့်ထိရုံအသာကလေး
ဆတ်ပေးလိုက်ရာ ခြင်းလုံးက ပိုက်တန်းကျော်ရုံကလေး က
ကျသွား၏၊ သို့တို့ဘက်က လူတစ်ယောက် သေွးရူးသွေးတန်
ပြေးဆယ်သော်လည်းမရဘဲ ဟပ်ထိုးလဲကျသွားသည်၊ ခြင်းလုံး
မြေပေါ်ကျသည်၊ ပွဲပြီးပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ နိုင်သည်။

လက်ခုပ်သံတွေကား တခဲနက်၊ ကျွန်တော့်နားထဲမှာတော့
လက်ခုပ်သံတစ်သံတည်းကိုသာ ကြားရသည်။

ကျွန်တော်တို့ ပထမရသဖြင့် ဆုအဖြစ် မျက်နှာသုတ်ပဝါ
တစ်သည်စီ၊ မွှေးအိပ်ပြားတစ်ခဲစီနှင့် သွားတိုက်ဆေး တစ်ဘူးစီ

သည်၊ ကျွန်တော်သည် အပ်ပြာနှင့် သွားတိုက်ဆေးကို အမေ့
အား ပေးလိုက်သည်။

မျက်နှာသုတ်ပဝါကိုကား ...

'ဟော လာထိုင်၊ တစ်ယောက်တည်းလား၊ ခင်မောင်
ဝင်းရော'

သူတို့အိမ်ရှေ့ခန်းမှာ သူ့ကို အဆင်သင့်တွေ့ရသည်။

'ခင်မောင်ဝင်း၊ ခြေထောက်နာနေလို့ လမ်းကောင်းကောင်း
လျှောက်မလျှောက်နိုင်ဘူး'

ဟု ပြန်ပြောရင်း ဝင်ထိုင်သည်။

'ဟဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ'

သူသည် အကျီတစ်ထည်ကို ကြယ်သီးတပ်နေရာမှ အသာ
ခေါက်ပြီး စားပွဲပေါ်ရှိ သတင်းစာပေါ် တင်လိုက်သည်၊
အပ်ကို အပ်ချည်လုံးမှာပြန်စိုက်ပြီး ယွန်းဘူးကလေးထဲထည့်
သည်။

'မနေ့က ပိုက်ကျော်ခြင်းခတ်တာလေ'

'ကစားပြီးတော့ သူ အကောင်းပဲ မဟုတ်လား'

'အင်းလေ အဲဒီတုန်းကတော့ သေးပူနေတာကိုး၊ ဒီနေ့
နက်ကျမှ ခြေမျက်စိကြီးယောင်လာတာ၊ သူတွင်မဟုတ်ဘူး၊
ကိုတင်ဝင်းလဲ ဒိုင်ဗင်အထိုးကောင်းလို့ ဒူးပြဲသွားသေးတယ်၊
ပြီးတော့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် ဆက်မပြောခင်မှာ သူကဆက်၍....

'မင်းကကော ဘာမှမဖြစ်ဘူးလား'

'ဒီမှာလေ'

ကျွန်တော်က နဖူးပေါ်ဝဲကျနေသော ဆံပင်များကို သပ်တင်ပြီး ခေါင်းကို ရှေ့နည်းနည်း တိုးပြလိုက်သည်၊ မနေ့ညပွဲမှာ ခေါင်းချည်း လိမ့်တိုက်ခဲ့သဖြင့် နဖူးပေါ်တွင် ပွန်းပဲ့ပြီး အစင်းရာ၊ အခြစ်ရာတွေ ထင်နေသည်။

'အေးဟဲ့ ဟုတ်သားပဲ၊ ဆေးမလိမ်းဘူးလား'

'သိပ်ပြောပလောက်အောင် ဖြစ်တာမှမဟုတ်တဲ့'

ခြေမနည်းနည်းပဲ့ သွားတာကိုတော့ အခရေးလုပ်ပြီး မပြောတော့၊ နဖူးကို ပြလိုက်ရသည့်အတွက်အား ကျေနပ်ပျော်ရွှင်မိပေသည်။

'မနေ့ညက အစတော့ မကြည့်တော့ဘူးလို့ပဲ၊ အသံစက်ကနေ မင်းတို့နာမည်တွေ ကြေညာသံလဲ ကြားတယ်၊ ပရိသတ်အော်သံတွေလဲကြားတယ်၊ အမှတ်တွေကြေညာတော့ မင်းတို့အသင်းကအမှတ်လျော့နေတာနဲ့ကိုယ့်လူတွေ အားပေးဦးမှပဲဆိုပြီး ဆင်းလာတာ'

'ဟုတ်တယ်လေ၊ အစ်မလာအားပေးလို့နိုင်တာ၊ နို့မို့ နိုင်ချင်မှနိုင်မှာ ဒါကြောင့်....'

သူက ရယ်နေသည်၊ ကျွန်တော်သည်ခုထိလက်ထဲမှာ ကိုင်ထားတုန်း ရှိနေသေးသောအထုပ်ကိုသူ့အား လှမ်းပေးလိုက်သည်၊ သူကမယူသေးဘဲ 'ဘာလဲ'ဟုမေးသည်။

'ကျွန်တော်တို့ မနေ့ကနိုင်လို့ ဆုရတာ၊ ဆပ်ပြာရယ်၊ သွားတိုက်ဆေးရယ်၊ မျက်နှာသုတ်ပဝါရယ်၊ အဲဒါ ဒီမျက်နှာသုတ်ပဝါကို အစ်မကိုလက်ဆောင်ပေးတာပေါ့'

သူ့မျက်နှာသည် တစ်ခုခုကိုစဉ်းစားလိုက်သလိုဖြစ်သွား၏၊ ထို့နောက် ပြုံး၍....

'ဘာဆိုင်လို့ လက်ဆောင်ပေးရမှာလဲ၊ ကိုယ်ဆုရတာ ကိုယ့်ဘာသာယူမှပေါ့'

'မဟုတ်ဘူးလေ၊ ခုလိုနိုင်တာဟာ အစ်မလာပြီး အားပေးလို့ နိုင်တာမဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် အမှတ်တရနဲ့ ပေးတာပါ'

မျက်နှာသုတ်ပဝါကို စားပွဲပေါ်ချလိုက်သည်။

'မဟုတ်တာ၊ မ မလိုချင်ပါဘူး၊ မင်းပဲပြန်ယူသွားပါ'

'ကျွန်တော်က ခင်လို့ အင်း...ခင်လို့ အမှတ်တရပေးတာပဲဟာ'

'မ ဆီမှာ မျက်နှာသုတ်ပဝါတွေ ရှိပါတယ်'

'ဩော်...ရှိပြီးသားပစ္စည်းဆိုရင် လက်ဆောင်မပေးရဘူးပေါ့၊ မရှိသေးတာမှ ပေးလို့ရတယ်ဆိုပါတော့၊ ဒါဆိုလဲ ပြီးတာပဲ'

ကျွန်တော် မျက်နှာသုတ်ပဝါကိုကောက်ယူပြီးလှည့်ထွက်လာခဲ့သည်၊ သူက--

'ဟဲ့ နေဦးလေ၊ ဘာမှတောင် မကျွေးလိုက်ရဘူး'

သူ့ကိုဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး....

'ကျွန်တော့်မှာ စားစရာတွေ ရှိပြီးသားပါ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောလိုက်သည်၊ လှည့်အထွက်တွင် သူမှုန်းသွားသည်ကို မြင်လိုက်ရလေ၏။

ထို အကြောင်းကို ခင်မောင်ဝင်းအား ပြန်ပြောပြသော အခါ သူက—

'တစ်ခါတလေကျရင် မင်းစိတ်ကူးနဲ့မင်းကောင်းမယ်ထင် ပြီး လုပ်လိုက်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုဟာ ဘေးလူတွေအမြင်မှာ တစ် မျိုးကြီး ဖြစ်နေတတ်တယ်ကွ'

ဟု ဝေဖန်လေသည်။

သူနှင့် စကားပြောသောအခါတွင် သူ့ကိုယ်သူ သုံးနှုန်း သ ရှိအကို'မ'ဟုခေါ်မည်ဟုစိတ်ကူးသော်လည်း လက်တွေ့ တော့ နှုတ်က 'အစ်မ'ဟု ထွက် ထွက် သွားတတ်သည်၊ ကလည်း ကျွန်တော့်ကို 'မင်း'ဟုသုံးနှုန်းသဖြင့် အံကိုက်ကို နေတော့သည်၊ သူက ကျွန်တော့်ထက် အသက်ကြီးသလို နေသည်၊ တကယ်လည်း သူက နှစ်နှစ်လောက် ကြီးပါ သည်၊ သူ့အဝတ်အစား၊ သူ့အနေအထိုင်၊ သူ့မျက်နှာထား ညီမှုနှင့်ဆိုလျှင် သုံးလေးနှစ်ကြီးသည်ဟု ရှုပြင်ထင်ရမည်၊ နော်သည်လည်း သူနှင့် လိုက်လျောညီထွေ ဖြစ်အောင် ယ်ကိုယ်ကို 'ရင့်'ရလေတော့သည်။

အင်္ကျီလုံချည်များကို အရောင်ရင့်ရင့်ရွေးဝတ်သည်၊ ပင်နီ ပုံကို အမြဲလိုလိုဝတ်သည်၊ ကျွန်တော်သည် နည်းနည်း သဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာဖွံ့ဖြိုးလာအောင် ဒိုက်ထိုးခြင်း၊ ကြိုးခုန် များ ပြုလုပ်သော်လည်း သိပ်ထူးခြားမလာပါ၊ မျက်နှာက နေ့ညည်ကိုလည်း ဘာမျှမတတ်နိုင်၊ နှုတ်ခမ်းမွှေးသည် ရေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေးနိုးနိုးကလေးတွေသာရှိပြီး မုတ်ဆိတ်မွေးဟူ၍ မပေါက်သေးသလောက်ပင်။

သူကတော့ တကယ့်မိန်းမကြီးတစ်ယောက်မျိုး ဖြစ်နေပြီ အဝတ်အစားကို ခပ်ရိုးရိုးပုံစံဝတ်သည်၊ အရောင်ခပ်မှိုင်းမှိုင်းတွေဝတ်လေ့ရှိသည်၊ ဆံပင်ကို နောက်မှာ စည်းထားလေ့ရှိသည်၊ တစ်ခါတရံ အိမ်နေရင်းဆိုလျှင် ဘီးကျော်ပတ် ပတ်ထားလေ့ရှိ၏၊ ထိုအခါ တကယ့်အိမ်ရှင်မကြီးနှင့်ပင် တူသွားတော့သည်။

သူ့မျက်နှာကဝိုင်းသည်၊မျက်ခုံးထူသော်လည်း နက်မှောင်ထူထပ်နေခြင်းတော့မရှိ၊ မျက်လုံးကအညိုရောင်။ နှာတံက ခပ်သေးသေး၊ မပြား၊ မချွန်၊ နှုတ်ခမ်းက သိပ်မပါးသည့်တိုင် ခပ်လျားလျားရှိသဖြင့် ပါးသည်ဟုထင်ရသည်၊ အရပ်အတာအသင့်ကောင်းသည်ဟု ထင်ရသည်၊ အသားက လတ်သည်ဆိုရုံမျှသာ၊ အဖြူဘက်ကို မလုံချေ၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်က ပွံ့ပွံ့ထွားထွား စွင့်စွင့်ကားကားမဟုတ်၊ သာမန်လောက်သာ၊ ပြေပြေပြစ်ပြစ်တော့ရှိသည်၊ ခါး သိပ်မသေးချေ။

သူ့အသံက တော်တော်ထူးခြားသည်၊ မြန်မာအမျိုးသမီးတို့မှာ ရှိခဲ့သော အသံဝါမျိုး၊ မိန်းကလေးတွေ စကားပြောလျှင် တချို့ ကြေးစည်သံလို လွင်လွင်ကလေး၊ တချို့က အသံစာစ်သလို မပီ တပီ၊ ပလွေသံလိုစူးစူးကလေးကလည်း ရှိသည်၊ လစ်းကွင်းတီးသံလို တရှဲရှဲအသံမျိုးရော၊ မောင်းကြီးကြီးလို ထုံအအ အသံမျိုးရော၊ သူ့ကျတော့ ကြေးနောင်

ဝိုင်းကလေးကိုအသာတီးခတ်လိုက်သလို ခပ်ညှင်းညှင်းကလေးနှင့် သာသာယာယာ ပေါ်ထွက်လာသော အသံမျိုး။

ခြုံ၍ဆိုရလျှင် သူသည် မြန်မာလူမျိုးတို့က လှသည်ဟု သတ်မှတ်လေ့ရှိသော ရုပ်ရည် အဆင်းသဏ္ဌာန်မျိုးဖြစ်သည်၊ စိတ်သဘောထားကတော့ ဘယ်လိုရှိသလဲဟု တိတိကျကျ မသိရသေး၊ သဘောကောင်းပုံရသည်ဟူ၍သာ ကောက်ချက်ချနိုင်သေးသည်၊ တကယ်တော့သည်း ကျွန်တော် သူ့ကိုစိတ်ဝင်စားရာတွင် သူ့စိတ်သဘောထား ဘယ်လိုနေသလဲဆိုတာ ခေါင်ကြောတွက်ဆကြည့်ဖို့ စိတ်မကူးမိခဲ့ရိုး အမှန်ပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချစ်သူတစ်ယောက်
ခေါင်းခေါက်လို့ ယူနိုင်သူရယ်၊
မောင့်ခေါင်းကို တစ်ချက်လောက်
ခေါက်စမ်းပါကွယ်။

'အဲ့ဒီကဗျာက ဘယ်သူရေးပေးတာလဲ'

သူက ခပ်အေးအေးပင်မေးသည်၊ မမျှော်လင့်အပ် လိုသို့ အမေးခံရသဖြင့် ကျွန်တော် အံ့အားသင့်သွား၏။

'ကျွန်တော် ဘာသာ ကျွန်တော်ရေးတာပေါ့'

ဟု ခပ်တိုးတိုးပြန်ဖြေမိ၏၊ သူက ပြုံး၍...

'ဟုတ်လား၊ မင်းက ကဗျာလဲ ရေးတတ်တာကိုး'

ကျွန်တော် ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိချေ၊ ချဖြစ်နေပုံမှာ ကျွန်တော်မျှော်လင့်ထားတာနှင့်တခြားစီဖြစ်နေသောကြောင့် သူ့

...သာ ကြောင်ငေးကြည့်နေမိသည်၊ သူသည် ပြုံးနေရာမှ မျက် ...သား တည်တည် လေသံမှန်မှန်ဖြင့်....

'ကဗျာကလေးကတော့ မဆိုးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် မဖြစ်နိုင် ...ဘူး'

...သေသေချာချာ စဉ်းစားကြည့်လိုက်သောအခါ သူသည် ...တော့်ကို အကျောကြီးနှင့် ဆက်ဆံလိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ...လေသည်။

သူက ကျွန်တော်ပေးသော မျက်နှာသုတ်ပဝါကို မယူဘူးဟု ...ပြီးနောက် တပတ်လောက်ကျွန်တော်ကိုယ်ယောင်ဖျောက် ...သည်၊ သူတို့အိမ်ဘက်သို့မသွား၊ ငါ့ကိုတွေ့ချင် အိမ်ကိုလာ ...ခင်မောင်ဝင်းကို မှာထားလိုက်သည်။

...မိန်းကလေးများသည် လက်ကိုင်ပဝါလက်ဆောင်ပေးလျှင် ...တတ်ဟု ကြားဖူးသည်၊ လက်ကိုင်ပဝါဆိုတာ သူတို့ ...ကတော့ မျက်ရည်သုတ်ဖို့ မဟုတ်လား၊ နိမိတ်မကောင်း၊ ...ကိုင်ပဝါလက်ဆောင်ပေးလျှင် ခွဲခွာရတတ်သည်ဟု ယူဆ ...ကြလို့ဖြစ်မည်၊ ခု သူက ကျွန်တော်ပေးသော မျက်နှာ ...ပဝါကို မယူတာကျတော့ရော၊ ကျွန်တော်နဲ့ ခွဲရမှာစိုးလို့ ...။ မျက်နှာသုတ်ပဝါကို ဘယ်လို အဓိပ္ပာယ် ကောက်ရ ...လဲ၊ မျက်နှာသုတ်ပဝါဆိုသည်မှာ မျက်နှာသစ်ပြီးလျှင် ...ဖို့ဖြစ်သည်၊ 'မင်းမနက်ဖြန်မနက် မျက်နှာမသစ်ချင်ဘူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထင်တယ်’ဟု စ္ထာ့ရေတွထဲက လူဆိုးဗိုလ်တွေ ကြုံးဝါးတ
ဖတ်ဖူးသည်၊ ဒီလိုအဓိပ္ပာယ်မျိုးတော့ ဟုတ်မည်မထင်။ မျက်
သုတ်ပဝါကို မယူချင်လို့ မယူတာသာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော် သူ့မြင်ကွင်းက တစ်ပတ်လော
ပျောက်အောင် နေလိုက်ရာသည်၊ ပြီးတော့မှ ဘွားကံနဲ့ပေါ်
ပြီး အကြံစာ တစ်ခုခု လုပ်ပြလိုက်မည်။

ထိုးစီအစဉ်အတိုင်း စာတစ်စောင်ကို သီချင်းစာအုပ်ထဲ
ညှပ်၍ယူ ခဲ့သည်၊ စာထဲမှာ ကဗျာတိုကလေး တစ်ပုဒ်
ပါသည်၊ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ရှင်းပြည့်အဝ။

ဘက်အိမ်ပေါ်သို့ ရဲရဲ တက်သွားသည် ...
ချေးကို တွက်သွားပြီဆိုကြောင်း ကျွန်တော် သိပြီးဖြစ်
ကြောင့်ပင်။

သူက မျက်ရည်ချက်သားကောင်းလှချည်လားဟု မေးသည်
‘ပျောက်ဆို ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်နေပြီလေ’

သူ အံ့ဩဟန်ဖြင့်....

‘ဟင်....ဟုတ်လား၊ သိတောင် မသိဘူး၊ ဘယ်မှာလုပ်
တာလဲ’

‘မျက်နှာသုတ်ပဝါ စက်ရုံမှာ’

ထိုအခါကျမှ သူရယ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်သည် သီချ
စာအုပ်ကို သူ့ရှေ့ချပေးလိုက်ပြီး....

‘အစ်မမှာ မရှိသေးတာ လက်ဆောင်ပေးမလို့’

ဟု ပြောလိုက်သည်။ သူက....

မ့က သီချင်းနားထောင်တာပဲ ဝါသနာပါတယ်၊ ဆိုဖို့
တော့ ဝါသနာမပါဘူး’

‘ဆိုလို့လဲ မဟုတ်ပါဘူးလေ၊ ဖတ်ဖို့ပါ’

ဟု ပြောပြီး ကျွန်တော် သူ့ကို နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာခဲ့သည်။
သီချင်းစာအုပ်ကို ထားခဲ့၏။

သူ့အိမ်မှ ပြန်ထွက်လာသောအခါ ကိုယ်ခန္ဓာသည် ပေါ့
နေ၏။ အွက်လက် ပေါ့ပါး နေခြင်းမျိုးတော့ မဟုတ်။
ပေါ့ပါးလွန်းသောကြောင့် ခြေတွေလက်တွေ လှုပ်ရှားဖို့ကို
အားစိုက်လို့မရသည့် သဘောမျိုး။ သူနှင့်တွေ့သည့်အခါ
ငြိုး ခုလို ခံစားရတတ်ကြောင်း သတိပြုမိလာသည်၊ လိုနေ့က
သားသည်။

သူ့ထံမှအဖြေတောင်းရန်သွားသည့်နေ့ကတော့ အဲဆိုးဆိုး
ဆိုရမလောက်ပင်၊ သူ ကျောင်းက ပြန်လာချိန်လောက်မှာ
ဘတ်စကားမှတ်တိုင်က သွားစောင့်သည်၊ သူလာလျှင် သူတို့
အိမ်ဘက်သို့ လမ်းလျှောက်ယင်း စကားပြောမည်။

သူရောက်လာတတ်သည့်အချိန် နီးလာသောအခါ တဖြည်း
ဖြည်း ရင်အခုန် မြန်လာကြောင်း သိသာလာ၏၊ ဆောင်း
ဥတုသို့ ညနေစောင်းလျှင် အအေးဓာတ် ဝင်လာတတ်၏။
ကျွန်တော့်လက်ဖျားတွေကျတော့ ချွေးစေးတွေပြန်လာသည်၊
ဝေးလှမ်းလှမ်းမှ ဘတ်စကားတစင်း လာနေသည်ကိုမြင်ရသော
အခါ ကိုယ်တွေပူလာသလိုလို၊ ဝမ်းနည်းသလိုလို ဖြစ်လာ
သည်၊ ဘတ်စကားကို ချက်ချင်း ရောက်မလာစေချင်သလိုဖြစ်နေ
၏၊ ဒီကားဘဲမှာ သူမပါရင် ကောင်းမယ်ဟုပင် တွေးမိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ ကားပေါ်က ဆင်းလာသည်၊ ကျွန်တော့်ကို မြင်လ
လွန်ရေ မြုံးပြုံးသည်၊ သူ လျှောက်ထွက်သွားသောအ
ကျွန်တော် ဘေးက လိုက်သွား၏၊ ဘေးက ဆိုသော်လည်း
ကျွန်တော် ခြေတစ်လှမ်းစာလောက် နောက်ကျမည်ထင်သည်။

ကျွန်တော်သည် အိမ်စာ လုပ်မလာခဲ့သော ကျောင်းသား
ငယ်တစ်ယောက် ဆရာမနှင့် မျက်နှာချင်းမဆိုင်ရဲသလို ဖြစ်
သည်၊ 'ကျွန်တော့်စာ ဖတ်ပြီးပြီလား' ဆိုတာလောက်က
ပြောဖို့ကိုပင် စကားတတ်ခါစ ကလေးတစ်ယောက်လိုကြိုး
ပြောနေရသည်၊ သည်လို ဖြစ်နေရတာကို ကျွန်တော့်ကို
ကျွန်တော်အားမရချေ။ သို့ရာတွင် အချစ်အား ယဉ်းအတွ
ခွင့်လွှတ်လိုက်ပါသည်။

သူကတော့ ဘာမှ မထူးခြားသလိုပင်၊ ကျွန်တော် သူ့
စာပေးတယ်ဆိုတာ မေ့နေသလားလို့တောင် ထင်ရသည်
ကျွန်တော့်စာကို တွေ့မတွေ့ရဲ့လားဟု သံသယ ဖြစ်သွားရ
ကျွန်တော်က မေးတော့မှ သူက 'အဲဒီကဗျာဘယ်သူ ရေး
ပေးတာလဲ' ဟု ခပ်အေးအေးပင် ပြန်မေးလိုက်သည်။

ကျွန်တော် အောင်အာက်သက်ဖြစ်သွားတည်၊ သူ့ကို
လည်း ကျွန်တော့်လိုပင် ဖြစ်စေချင်သည်၊ မိန်းကလေး
တစ်ယောက်အဖို့ စာပေးခံရခြင်းသည် ရင်ခုန် လိုက်မောဖွယ်
မဟုတ်လား၊ ထိုကောင်မလေးက အဖြေအောင်းဖို့ လာစောင့်
နေသကြောင်း တွေ့ရသောအခါ ရှက်သွေးတွေဖြာ၊ ရင်တွေ
တလှပ်လှပ်ခုန်၊ စကားတွေတစ်ခေါ်၊ ခြေလှမ်းတွေမှား ဖြစ်
သင့်ပါသည်။

ခတော့မဟုတ်ပေါင်၊ နကမ္ဘတိ မျက်နှာထားမျိုးကြီးနှင့်၊
န်တော့်စာသည် သတင်းစာထဲက မိုးလေဝသ သတင်း
ာက်တောင် စိတ်ဝင်စားဖို့ မကောင်းတော့ဘူးလား။

ကျွန်တော် မကျေနပ်ဆုံးမှာ ကျွန်တော့်အပေါ် သူငယ်
ားလို ဆက်ဆံလိုက်ခြင်းကိုပင် ဖြစ်သည်၊ ကျွန်တော်သည်
စားစာတောင် ဖြောင့်အောင်မရေးတတ်သေးလို့ သူများ
ာကို ကူးထည့်လိုက်ရသော အဆင့်သာ ရှိသေးသည်ဟု
လိုက်ခြင်းပင်။

'မင်းက ကဗျာလဲ ရေးတတ်တာကိုး' တဲ့။

'ကဗျာလေးကတော့ မဆိုးပါဘူး' တဲ့။

'တော်လိုက်တာ' 'လိမ္မာလိုက်တာကွယ်' ဟု လူကြီးတွေ
ာလေ့ရှိသော လေသံမျိုး၊ သူ့အကြည့်က ရင်ဖုံး တိုက်ပုံ
ျိုနှင့် တောင်ရှည်ပုဆိုးဝတ်ထားသော ငါးနှစ်သားအရွယ်
လးငယ်တစ်ယောက်ကို ကြည့်ပုံမျိုး၊ ထိုအပြုအမူသည်
န်တော့်ကို ဆက်ဆတ်ခါသွားစေသည်။

ကျွန်တော် သန္နိဋ္ဌာန်စာစ်ချလိုက်၏။

တစ်နေ့သောအခါ၌ ငါသည် သူ့အား လက်ဝဲလက်ဖြင့်
ားပွေ့ပြီးလျှင် လက်ယာလက်ဖြင့် သူ၏ မျက်ရည်တို့ကို
တ်သင်ပေးအံ့။

www.burmeseclassic.com

ပုဂံသည် မှုန်ပျပျနှင့် တစ်မျိုးကြည့်ကောင်းနေမလဲ[...]
ဗိုလ်ရွာ[...] အရိပ်အရောင် မရှိတော့ [...]
ကိမ်းတောက ခပ်ပါးပါး ဖုံးအုပ်ထားသည်။ ထို့ကြော[...]
...ချစ်သည့် မှိုင်းညို့ညို့ရှိနေပြီး ပုဂံ အလှ[...]
ပိုပို ပေါ်လွင်စေတော့သည်။

မြင်းယာဉ်လေး နေရောင်ခြည်၏ ရောင်ပြန်ဟပ်မှုနှင့် တ[...]
တို့၏ အုတ်နံ့ဝင်အယှက်များ ကင်းရှင်းသဖြင့် စေတီ ပုထိုးတ[...]
ရုပ်လုံးမှာ ပို၍ကြွတက်နေသည်၊ ပို၍ မြင့်မားလာသည်ဟု[...]
ရသည်၊ မိုးရေနှင့် ဆေးကြောထားသဖြင့် အဆောက်အအုံ[...]

[...]ည် သန့်ရှင်းနေသည်၊ နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင် ပတ်စန်းကျော်ရှိ
[...]က်တမ်းရှိသောလက်ရာများသည်သစ်လွင်တောက်ပနေသည်
[...] ထင်ရ၏၊ ဖုန်မှုန့်များကို မိုးရေက ဖယ်ရှားလိုက်ပြီ ဖြစ်
သဖြင့် အံ့မပြောက်အမှမ်းသို့ကို ပီပြင်စွာမြင်နေရသည် ...
[...]းပင်ကိုကား ထူးဆန်းစွာ စိမ်းလန်းနေစေသည်။

ပုဂံ ဘုရားများဖူးသောအခါ အချိန်ရလျှင် မြင်းလှည်းနှင့်
[...]သွားတာအကောင်းဆုံးဖြစ်သည်၊ မြင်းလှည်းသည်ခပ်နှေးနှေး
ခပ်မှန်မှန်သာ သွားနိုင်သောကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင် ရှုခင်းကို
အပြည့်အဝ ခံစားနိုင်သည် ... အသေးစိတ်ကို ပို၍ ရှု
နိုင်သည်၊ ဘုရားတစ်ဆူကိုဖူးပြီးထွက်လာသည့်အခါ ဘုရား၏
အရှိန်... ကြောင့် တွေးဝေဝေတွေ ... ထွက်လာသည်
အနုလက်ရာတွေ ... နှင့် မျက်စိထဲ မထွက်သေး၊
ဘုရားတစ်ဆူနှင့်တစ်ဆူကြား ... တစ်မိုင်ခွဲကြည့်နှင့် အချိန်
ရသည်၊ မြင်းလှည်း ... နှင့် ထိုတော့ ... သည်
ကားနှင့်ဆိုလျှင် ဘုရားတစ်ဆူ ... နောက်ဘုရားတစ်ဆူကို
ချက်ချင်းကူးမှာဖြင့် အေးအေး ... နေ
မင်မရ။

... အချင်ကဆိုလျှင်မြင်းလှည်းတစ်စင်း ... နေ့သုံးငှားစီး
မှာ ... ပေးရသည်ဟုဆိုကြသည်၊ ... နေ့ရှိ
တစ်ဆယ်နှုန်းလောက်ကျနေပေပြီ၊ ... ကျွန်တော်
တာ မြင်းလှည်းနှင့်ပင်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်...။

မြင်းလှည်းဆရာက မောင်းနေရင်း ပုဂံမြို့၏ အခြေ...နေ
များကို ပြောပြသည်၊ ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသည်များ အရောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပေါက်များသဖြင့်အလျင်ကပုဂံလို့မဟုတ်ဘဲတော့၊ ဘီယာ
ကိုကာကိုလာ၊ချောကလက်၊ နိုင်ငံခြားစီးကရက်တွေရောင်း
စယ်ကြသည်၊ ကည်းခိုခန်းတော့၊ စားသောက်ဆိုင်တွေ
များလာသည်၊ ကားသမား၊ မြင်းလှည်းသမား ထမင်းရော
သူကအစ ဆေးလိပ် ကွမ်းယာရောင်းသူအထိ အင်္ဂလိပ်လို
တောက် တခေါက် ပြောတတ်လာကြသည်၊ ယူကို၊ အိုင်ရို
သက် ရိုက်၊ တင်းကျပ်၊ ဆယ်ဗင်တီဖိုက်ပြားဆိုတာလော
တော့ ကောင်းကောင်းပြောနိုင်နေပြီ။

'ခင်ဗျားတို့ပြောတာ တိုးရစ်တွေကကော နားလည်ကြ
သလားဗျ'

ဟု ကျွန်တော်က မေးသည်။

'နားလည်တာပေါ့ ဆရာ၊ ပါးစပ်ကလဲပြော လက်ဟန်
ခြေဟန်လဲလုပ်ပြရတာပေါ့၊ နောက်ပြီး တိုးရစ်တွေက အား
လုံး အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတွေချည်းမှမဟုတ်ဘဲ၊ ဂျပန်ရော၊ ဟီတလီ
ရော၊ ပြင်သစ်ရောပါတာပဲ၊ သူတို့ထဲမှာလဲအင်္ဂလိပ်လို ကောင်း
ကောင်း မတတ်တဲ့လူတွေ ပါတာပဲဟာ၊ ဒီတော့ သူတို့ကလဲ
လက်ဟန်ခြေဟန်နဲ့မတောက်တစ်ခေါက်ပြော၊ ကျွန်တော်တို့
ကလဲ တတ်သလောက်မှတ်သလောက်ပြော၊ အဆင်တော့ ပြေကို
နေတာပါပဲလေ'

'အင်း....ဟုတ်သားပဲ၊ တစ်ချို့နိုင်ငံသားတွေဆိုရင် ကျွန်
တော်တို့ လောက်တောင် အင်္ဂလိပ်လို မပြောတတ်တာတွေ
ရှိတယ်'

'ပုဂံကနားမျက်စိတော့ ပွင့်လာပြီဆရာရဲ့၊ ဒါပေသိနိုင်ငံ
ခြားသားတွေ အဝင်အထွက် များလာတဲ့အခါကျရင် ဒီက
ယဉ်ကျေးမှုတွေ အတုခိုးလာမှာ စိုးရတယ်ဗျ'

'ဒါတော့ပူစရာမရှိပါဘူးလေ၊ ပုဂံ ဆိုတာကရှေးဟောင်း
အမွေအနှစ် ဟကြွယ်ဝဆုံး နေရာပဲ၊ ဒီလိုနေရာမှာ တော်ရုံ
တန်ရုံ ယဉ်ကျေးမှုကခုတော့ မလွှမ်းမိုးနိုင်ပါဘူး'

'ဒါက ဒီလိုရှိသေးတာကိုး၊ ဆရာတို့လို တစ်ရပ်တစ်ရွာက
လာတဲ့သူတွေ၊ နိုင်ငံခြားသားတွေအဖို့ ပုဂံကဘုရားတွေဟာ
ကြည့်စရာ ဖြစ်ခဲ့နေပေမယ့် ဒီကလူတွေအဖို့တော့ မြင်နေကျမို့
ရိုးနေပြီပဲ မဟုတ်လား၊ ကိုယ့်နားမှာပန်ထားတဲ့နားဆယ်ကို
ကိုယ် ဂရုမထားမိဘဲ မေ့နေတတ်တာမျိုးပေါ့'

သူ့ ဥပမာကို ကျွန်တော်သဘောကျသွားရ၏။

'ခင်ဗျားပြောတာလဲ ဟုတ်တာပါပဲ၊ တစ်ခုရှိတာကကျွန်
တော်တို့ဟာ တိုင်းပြည်ရဲ့ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်တွေကိုကိုယ်
တိုင်ကြည့်ပြီးမြတ်နိုးနေရုံနဲ့မပြီးသေးဘူးလေ၊ကမ္ဘာ
က သိအောင်လဲ ပြရဦးမှာကိုး၊ ဒါမှ ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်
ကလဲ ကျွန်တော်တို့ လူမျိုးဟာ သန့်ရှင်းသောနှစ်ပေါင်းထောင်နဲ့ချီတဲ့
အချိန်ကတည်းက ယဉ်ကျေးမှုအဆင့်အတန်းမြင့်မားကြောင်း
သိကြမှာမှုပါ'

'အဲဒါ ပြောတာပေါ့ဆရာ၊ သူများတွေကသိပြီး ကိုယ့်
ဟာကိုယ်တော့ မသိရင်လဲ မကောင်းဘူးခင်ဗျ'

'သိအောင်လုပ်ရမှာပေါ့လေ၊ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ယဉ်ကျေးမှု
ကို နိုင်ငံခြားသားတွေကတောင် အထင်ကြီးပြီး လက်ဗျားခါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချီးကျူးကြရတယ်ဆိုတာ လူငယ်တွေသိအောင်အမြဲလို့ [illegible] ရှင်းပြနေကြရမှာပေါ့၊ ကိုယ့်ယဉ်ကျေးမှုကို ကိုယ်အထင် [illegible] တတ်ပြီဆိုရင် ဘယ်လိုလူမျိုးနဲ့ပဲ ယှဉ်ယှဉ် အလွှမ်းမိုးခံရ [illegible] မဟုတ်တော့ဘူးပေါ့ဗျာ'

ရွှေစည်းခုံစေတီသို့ ရောက်လာသဖြင့် စကားပြတ်သွား [illegible] သည်၊ ကျွန်တော်သည် စောင်းတန်းရှည်ကြီးအတိုင်း လျှော [illegible] လာခဲ့သည်။ မုခ်ဦးမှ ခြင်္သေ့ကြီးနှစ်ကောင်ကို မြင်ရ၏၊ [illegible] နေကျ ခြင်္သေ့ရုပ်များလို [illegible] [illegible] ချောင်းပျောင်းနွဲ့နွဲ့မဟုတ်၊ မာန်ဗီ ဟိန်းဟောက်ပြီး [illegible] ပေါ်ခဲ့တော့မည့်နယ်နိုင်ငံ၏ဆင်းအားကြီးမားပုံကို [illegible] ရုလိုက်ပြီး တာမင်တကာများ [illegible] [illegible]

ဘုရားရင်ပြင်တော်ပေါ် အရောက်တွင် ကလေးမလေးတ [illegible] [illegible] အနားကပ်လာပြီး ဘုရားသမိုင်းကိုပြောပြမည်ဟု [illegible] သည်၊ [illegible] နှစ်နှစ် ဆယ့်သုံးနှစ်လောက် ရှိမည် [illegible] [illegible] ကလေး [illegible] ခပ်နွမ်းနွမ်း ဝတ်ထားသည်။

ကျွန်တော်တို့အမေ တစ်ခါပြောဖူးသည်။

'အမေပုဂံသွားတုန်းက ရွှေစည်းခုံရောက်တော့ ဘုရားသမိုင်း ပြောပြမယ်ဆိုတဲ့ကလေးတွေ တွေ့ရတယ်၊ [illegible] အမေက ကျောင်းဆရာမကြီးပဲဟာ [illegible] ပိုသိတာပေါ့၊ [illegible] ပေမယ့် သူတို့ပြောတာကိုအာမေဋိတ်သံလေးနဲ့နားထောင်ခဲ့ ယယ်၊ ကိုယ်သိပြီးသားအကြောင်းတွေပေမယ့် သူတို့လေးတွေ

[illegible] ပြောပြတော့ တစ်မျိုးနားထောင်လို့အကောင်းသား၊ အသက် [illegible] မော်းကျောင်း တစ်ခုပေါ့ကွယ်'

ကျွန်တော်သည်း ကလေးမလေး [illegible] ငွေတစ်ကျပ်ပေးလိုက် သည်၊ သူ [illegible] ကျွန်တော့်နောက်က [illegible] [illegible] [illegible] နေပြီး ဆိုင်ရာနေရာများကိုရှင်းပြရင်း ဘုရားသမိုင်းကို ပြောပြနေ၏။

သူပြောပြသည့်အချက်များကား ဟုတ်တာရော မဟုတ်တာ [illegible] ပါသည်၊ အနေ [illegible] ဘုန်းတန်ခိုး၊ ကျိန်စာသားနှင့် အရိန်မှာလို့ [illegible] [illegible] ရစ်တည်သည့်ဘုရား၊ [illegible] [illegible] ကျော်ကြီးနတ်များ၊ အမေပြောသလိုပင် ဟုတ်တာ မဟုတ်တာ အသံလေး နားထောင်၍ [illegible] [illegible] မှန်မဝ်။

[illegible] ပြောသည်များမှာ ဗေဒါ ရိုးပုံပြင်များသာ ဖြစ်သည်၊ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] မဟုတ် [illegible] အချက်အလက် မှန်မှန်ကန်ကန် [illegible] သမိုင်း [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ပုဂံ သမိုင်း ဆိုသည်မှာ ဗေဒါ ရိုးမြင်များပေါ်တွင် အခြေခံ၍ ကျောက် စာများ၊ [illegible] များ၊ နံရံဆေးရေး၊ သန်းရိုများ၊ [illegible] များ၊ တူးဖော်ရရှိသော ပစ္စည်းများနှင့် ညှိနှိုင်း [illegible] နိုင်လောက်သည့်ကောက်ချက်များဆွဲယူထားခြင်းပင်ဖြစ် သည်၊ ပုဂံ၏ သမိုင်းသည် ဤသို့ ဖြစ်ရမည်ဟု [illegible] တိတိကျကျမဆိုဝံ့သေး၊ ဖြစ်တန်ရာသည် ဟူ၍သာ ပြောကြ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တုန်း၊ အချို့ အချက်အလက်များသည် အငြင်းပွားလို့ကောင်းသဲ၊ ခုလောက်ထိ သိလာရသည်ကပင် ဒဏ္ဍာရီ ပုံပြင် တို့နှင့် ကျေးဇူးနှင့် မကင်းဟု ဆိုနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ရွှေစည်းခုံမှ ထွက်လာပြီး အာနန္ဒာ လိုဏ်ဂူတော်ကြီးသို့ သွားသည်၊ ကျွန်တော့်စိတ်ကူးက ဘုရားများကို အတတ်နိုင်ဆုံး အစဉ်အလိုက် ဖူးသွားဖို့ ဖြစ်သည်၊ အနော်ရထာမင်းစော တည်ခဲ့ပြီး ကျန်စစ်သားမင်း အပြီးသတ်ခဲ့သော ရွှေစည်းခုံ တို့နောက် ကျန်စစ်သားမင်းကြီး၏ အာနန္ဒာ၊ ပြီးလျှင် မြေးတော် အလောင်းစည်သူ၏ သဗ္ဗညု၊ နောက် အလောင်းစည်သူ၏ သားတော် နရသူ၏ ဓမ္မရံကြီး။

အာနန္ဒာ၏ အပြင်ဘက် အုတ်ခုံတွင် မာရ်နတ်၏ စစ်သည်များပုံ စဉ့်အုတ်ချပ်များကို တွေ့ရသည်၊ ထိုရုန္တာန်မျိုးစုံ လူအပိုင်း တိရစ္ဆာန်အပိုင်း သတ္တဝါများနှင့် ထူးထူးခြားခြား ကုလားအုတ်ပုံပါ တွေ့ရ၏ မြန်မာပြည်တွင် ကုလားအုတ်ကို ထိုအချိန်က အိန္ဒိယပြည်နှင့် အဆက်အဆံရှိခဲ့သောကြောင့် မြန်မာပြည်မှ ပညာရှင်များ အိန္ဒိယသို့ရောက်ဖူးသဖြင့် ကုလားအုတ်ကို မြင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်၊ သို့မဟုတ် အိန္ဒိယမှ လာသော ကုန်သည်များထံမှ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို တဆင့်သိရခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်၊ နောက်တစ်ချက်မှာ ဤလိုဏ်ဂူတော်ကြီး တည်ဆောက်ရာတွင် အိန္ဒိယလူမျိုးအတတ်ပညာရှင်များပါဝင်ခဲ့သောကြောင့် ကုလားအုတ်ပုံကို ထည့်သွင်းခဲ့ကြခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်၊ အာနန္ဒာသည် ပုဂံ၏ သာယာဝပြောမှုအရှိဆုံး

www.burmeseclassic.com

အချိန်တွင် တည်ဆောက်ခဲ့သောကြောင့် အနုလက်ရာတို့ ကြွယ်ဝဆုံး၊ အပြောင်မြောက်ဆုံး ဖြစ်နေခဲ့ဟန်တူသည်။

သဗ္ဗညုမှာ ဉာဏ်တော်မြင့်ပြီး အချိုးအစား ကျသော ဗိသုကာလက်ရာဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်၊ အတွင်း လိုဏ်ဂူ၏ ...တွင် မြုပ်ထားသော ဥမင်လှေကားဖြင့် အထက်သို့ တက်ရသည်၊ အပေါ်ရောက်လျှင် ပုဂံရှုခင်းကို ကြည်နူးဖွယ် ...ကြည့်ရလေတော့သည်၊ တုရှင်းကောင်တန်း၊ ဓမ္မရံကြီး၊ ...မုနိ၊ ရွှေစည်းခုံ၊ အာနန္ဒာ၊ ကန်တော့ပလ္လင်၊ တို့နောက် ...ခွေစီးဆင်းနေသော ဧရာဝတီမြစ်ကြီးနှင့် တန့်ကြည်တောင် ...း၊ ပုပ္ပါးရှုခင်းအဖုံဖုံကို မြင်ကွင်းကျယ် ဓာတ်ပုံရိုက်လိုလျှင် သဗ္ဗညုပေါ်မှ ရိုက်လေ့ရှိကြသည်၊ ထိုအခါ မြင်ကွင်းထဲတွင် သဗ္ဗညုပုံတော် မပါနိုင်တော့၊ ထို့ကြောင့် ပုဂံ၏ရှုခင်း မြင်ကွင်းကျယ် ဓာတ်ပုံများတွင် သဗ္ဗညု အပါနည်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုမှ ဓမ္မရံကြီးသို့ ကူးသည်၊ ဓမ္မရံကြီးသည် ထုထည် အကြီးမားဆုံးနှင့် အခိုင်ခံ့ဆုံးဖြစ်သည်၊ သို့ရာတွင် အကြွမ်းထည် သာ ရှိသေးသည်၊ ထုထည်ကြီးမားလွန်းသောကြောင့် အစ ...ခဲ့မှ ရှိခဲ့ပေလိမ့်မည်၊ ထို့ကြောင့် အပြီးသတ် ...မှုကိုင်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ဟန်တူသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်ရခြင်း ...ကြောင့်ပင် အကျိုးကျေးဇူးသစ်ခုကိုရရှိ၏။ ပုဂံခေတ် ပန်းရန် ...ပ်ဝန်း၏ အခြေခံသဘောကို လေ့လာနိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်၊ ...တ်ချပ်တချပ်နှင့် တချပ်အကြားရှိ အင်္ဂတေသားမှာ ...ပါး ...ပ်လှပ်ကလေး ဖြစ်သည်၊ အချို့နေရာများတွင် အင်္ဂတေမှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါပါလေး အုပ်တစ်ချပ်ပေါ် တစ်ချပ် ဆင့်တင်ရုံ တစ်ထ[illegible] လေသလားဟု ထင်မှတ်ရသည်၊ ဤမျှပါးလွှားသော အင်္ဂ[illegible] သားသည့် နှစ်ပေါင်းများစွာကြာလာသည့်တိုင်အောင် ခိုင်[illegible] ဆဲ ဖြစ်သည်၊ အံ့ဩ ချီးကျူးဖွယ် ကောင်းသော ပ[illegible] အတတ်ပညာပင်ဖြစ်၏။

အတွင်းလိုဏ်ဂူသိမ်းသို့ ဝင်လိုက်သည်နှင့် စိမ့်ခနဲ [illegible] သွားသည်၊ အထဲမှာ စိုထိုင်းထိုင်း [illegible]မှောင်အုံ့အုံ့ ဖြစ်နေ[illegible] ကျွန်တော် စိတ်များကို တစ်မျိုးကြီး ခံစားစေရသည်၊ လ[illegible] သည့် စိတ်ရှင်လန်းတက်ကြွလာသောအခါ အနာဂတ်[illegible] မျှော်ကြည့်ကတ်ပြီး စိတ်လေးလံထိုင်းမှိုင်းလာလျှင် အတိ[illegible] ဆီသို့ ပြန်လှောက်သွားတတ်ကြသည်မှာ ဓမ္မတာပင်။

သူ့ကိုဖြေပေးပြီး သူက 'မဖြစ်နိုင်ပါဘူး'ဟု ပြောလိုက်ပြီး [illegible]ခက် ရက်ပေါင်း [illegible]ကြာအောင် ကျွန်တော်သည် [illegible]ကျချက်သား စောင့်နေလိုက်ပြန်သည်၊ ခင်မောင်ဝင်း [illegible]တော် ဆီရောက်လာပြီးအခြေအနေမေးသည်၊ ကျွန်တော် [illegible]ဖြစ်ပျက်ပုံကို ပြောပြပြီး သူ ကျွန်တော့် အပေါ် အထက် [illegible]က ဆက်ဆံလိုက်သည်ကို မကျေနပ်ကြောင်းလည်း ဆက် ပြောလိုက်၏။

'ဒါဆို မင်း သူ့ကိုဆက်မလိုက်တော့ဘူးပေါ့'

'အဲဒါတော့ ငါ့မှ ဆုံးဖြတ်ရသေးဘူး၊ လွယ်လွယ်နဲ့ အလျှော့မပေးချင်တာတော့ အမှန်ပဲ'

ခင်မောင်ဝင်းက ကျွန်တော့်ကို နားမလည်သလို ကြည့် သည်။

'မင်း သူ့ကို ချစ်တော့ တကယ်ချစ်တာ မဟုတ်လား'

ဟုမေး၏၊ ကျွန်တော်က ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်လိုက် သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ချစ်တာပေါ့ကွာ၊ မချစ်ဘဲနဲ့ စာပေးပါ့မလား'

သူက ခေါင်းကုတ်ပြီး 'တစ်မျိုးကြီးပဲကွာ'ဟု ပြောသည်။

ခင်မောင်ဝင်းကဲ တစ်ခုသတိပေးပြန်၏၊ ကျွန်တော် သူ အိမ်ဘက်သို့ မလာဘဲ နေသင့်ကြောင်း၊ ခုပင် အစ်မကြီး ကျွန်တော်ဘာကြောင့်မလာသလဲဟု မေးနေကြောင်း၊ တော် ကြာ ကျွန်တော်နှင့် မခင်မမကိစ္စကို ရိပ်မိသွားနိုင်ကြောင်း ပြော၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် သူတို့အိမ်ဘက်သို့ ခါတိုင်းလို ပြန်သွားသည်၊ သူနှင့် မဆုံမိအောင်တော့ ကြိုးစား၍ရှောင် တစ်ခါကလေ သူ အစ်မကြီးတို့အိမ်ဘက် ကူးအလာ သွားဆုံ တတ်သေးသည်။ ထိုအခါ သူကသူနှင့်ကျွန်တော် ဘာမျှမဖြစ် ဖူးသလို ရွှန်းရွှန်းမပျက် ခေါ်ပြောဆက်ဆံ၏၊ ကျွန်တော် သူ့အား စာပေးခဲ့သည့်ကိစ္စကို လွန်ခဲ့သည့် တစ်ပတ်လောက် ဘာဟင်းနှင့်ထမင်းစားခဲ့သည်ကို သတိမရတော့သလိုသူနေနိုင် သလား။ ကျွန်တော်ကတော့ သူ့နည်းတူ အားကျမခံ ဟန် မပျက် ဆက်ဆံဖို့ ကြိုးစားသော်လည်း သူ့လောက် မပိရိနိုင် သည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံရပေမည်။

တစ်နေ့တွင်ကျွန်တော်နှင့်သူနှစ်ယောက်တည်းစကားပြော ရဖို့ အခြေအနေတစ်ရပ် ဖန်တီးလာပါသည်။

အစ်မကြီးအိမ်မှာ ဖြစ်သည်၊ ကိုတင်ဝင်း မွေးနေ့အတွက် ဆွမ်းကျွေးဖို့ချက်ကြပြုတ်ကြသည်၊ဘုန်းကြီး ငါးပါးနှင့်အိမ်နီး နားချင်းများသာဖိတ်ပြီးအုန်းနို့ ခေါက်ဆွဲကျွေးမည်ဖြစ်သည်၊ လူနည်းနည်းအတွက်သာ ဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ့်လူတွေချည်း

ချက်ကြပြုတ်ကြသည်၊မခင်မမလည်း လာကူညီသည်။

ကျွန်တော်လည်း မသွားဘဲနေမည်ဟု စိတ်ကူးသေးသည်၊ ကြာ အစ်မကြီးက လာမကူရကောင်းလားဆိုပြီး စိတ်ဆိုး ၍ သွားရသည်၊ သူတို့ အမျိုးသမီးတွေနား မကပ်ဘဲ တော့်ဘာသာအိမ်ရှေ့မှာအုန်းသီးသွားခြစ်နေလိုက်သည်၊ မောင်ဝင်းကတော့ အစ်မကြီးတို့ ကြက်သားနွှာနေသည့် ထဲဝင်ပြီး'ဟီးဟီးဟားဟား'လုပ်နေသည်။

အုန်းသီးခြစ်နေတုန်း ခြေသံကြားရသည်၊ သူ့ခြေသံ ဖြစ် ကြောင်း အလိုလိုသိနေ၏၊ကျွန်တော့်နောက်နားမှာ လာရပ် သည်။

'တစ်ယောက်တည်းမပျင်းဘူးလား၊ နောက်ဖေးမှာ လာ လှည့်ပါလား'

ကျွန်တော် သူ့ကိုလှည့်မကြည့်ဘဲ ခေါင်းခါပြလိုက်သည်။

'ညောင်းနေရောပေါ့၊ခင်မောင်ဝင်းကိုတစ်လှည့် ခြစ်ခိုင်း ၊ လွှတ်လိုက်မယ်သိလား'

'ရပါတယ်၊ နေပါစေ'

ကျွန်တော် အုန်းသီးကိုသာ ငုံ့ခြစ်နေလိုက်သည်၊ ဘာ ကြောင့်မှန်းတော့မသိချေ၊ကျွန်တော့်လက်များသည်အုန်းသီး ခုံ:ကိုကိုင်ထားရာတွင်မမြဲတော့ဘဲဖြစ်နေသည်၊ ထိုပြင်တွင် ပင်အုန်းသီးဖတ်တွေပိုပြီးကျအောင်ခြစ်နေမိသည်၊ ချက် အုန်းနို့တွေကြောင့် လက်ချော်ထွက်သွားသည့်အုန်းခြစ် သွားတစ်စက လက်မထဲစူးဝင်သွား၏၊ သူ့နောက်မှာ ရှိနေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တုန်းဖြစ်သောကြောင့် ဟန်မပျက် ဆက်ခြစ်နေလိုက်သည်။ ကျွန်တော့်ကို 'မခြစ်တတ်ဘူး'ဟု သူထင်မသွားစေလို။

သူသည် ဘာကြောင့် မသွားသေးဘဲ ရပ်ကြည့်နေသနည်း။ ကျွန်တော် အုန်းသီးခြစ်ပုံ စနစ်ကျမကျ လာစစ်ဆေးနေ သလားမသိ။

လက်မက သွေးစို့လာသည်ဟုထင်သည်။ စေးကပ်ကပ် လာသည်။ နောက်တော့ သွေးစို့ရုံမျှမဟုတ်တော့၊ အုန်း ခြစ်ကို ဖိကိုင်ထားသဖြင့်သွေးကိုညှစ်ထုတ်သလို ဖြစ်နေသည် သွေးတစ်စက်ကျသွား၏။ဖြူနေသော အုန်းသီးဖတ်အပေါ် ကျသောအခါ ရဲခနဲ ပြန့်ကားသွားသည်။

'ဟင်...ဘာဖြစ်တာလဲ'

ဘာမှမဖြစ်ဘူးဟုပြောလို့မဖြစ်တော့သဖြင့် 'လက်နည်းနည်း ထိသွားတာပါ။ကိစ္စမရှိပါဘူး' ဟု ပြောလိုက်သည်။

'ဟာ...ဘယ်ဖြစ်မလဲ ဆေးထည့်မှဖြစ်မယ်'

ကျွန်တော်ဘာမျှပြန်မပြောနိုင်ခင်သူလှည့်ထွက်သွားသည် အစ်မကြီးကို လှမ်းမေးသံကြားရသည်။

'အစ်မကြီးရေ ပေရစ်များရှိလား။ ပြီးတော့ တင်ချာ ကောပဲ'

'ဟဲ့...ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ဒီမှာမောင်အောင်စိမ်းရယ်၊ အုန်းသီးခြစ်ရင်း လက်ထိ သွားလို့'

'ဟင်...တော်တော်များလား'

'များတော့ မများပါဘူး'

'ဒါဖြင့်လဲခင်မမပဲ ဆေးထည့်ပေးလိုက်ပါတော့၊ အစ်မ ဒီမှာ ကြက်သားကိုင်ထားလို့ လက်ပေနေတယ်၊ ဗီရို ပေါ်မှာ ကော်မက်ဘာဇာဗူလင်းနဲ့အရက်ပြန်ထည့်ထား ရှိတယ်၊ ပုလင်းပေါ်မှာလဲ စာကပ်ထားတယ်၊ ပြီးတော့ ထဲက ကတ်တူသေတ္တာထဲမှာ ပတ်တီးရော၊ ဂွမ်းရော ထည့်တဲ့ဆေးဗူးရှိတယ်'

သူသည် ပစ္စည်းအပြည့်အစုံယူပြီး လျှင်မြန်စွာရောက်ရှိလာ ကျွန်တော်သည် သူဆေးထည့်ပေးတာကိုလက်ခံရမလား ဆန်ရမလား၊ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ ကြောင်နေမိသည်၊ တော့် လက်ထဲမှာ အုန်းသီးခြစ်ကို ကိုင်ထားတုန်း။

ပြစမ်း...လက်'

သူသည်ကျွန်တော့် လက်မကိုဆွဲကိုင်တော့မည့်ဟန်ပြင်လိုက် လက်ကို ရုပ်သိမ်းလိုက်မိသွားသည်။ ပြီးမှ လက်မကို ပြလိုက်သည်။

သွေးတော်တော် ထွက်တာပဲ၊ နေဦး၊ လက်အလျင်ဆေး မှ တောင်းမယ်'

သူထထွက်သွားပြန်သည် ရေတစ်ခွက်ယူပြီး ပြန်လာသည်၊ 'ရေခွက်ထဲကို နှစ်ဆေးလိုက်၊ အုန်းဆီတွေစင်သွားအောင်'

လက်မကို ရေထဲနှစ်ဆေးပြီးပြန်ထုတ်လိုက်သည်၊ သူသည် တော့် လက်မကို ဆတ်ခနဲဖမ်းကိုင်လိုက်သည်၊ ကျွန်တော် လည်း သူ့ကို ဖြတ်ခနဲမော့ကြည့်လိုက်မိ၏၊ သူကကျွန် တော့်ကို ကြည့်မနေ၊ လက်မကိုသာ ကြည့်နေသည်။

'ဒဏ်ရာကတော့ သိပ်မများပါဘူး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်နှင့်သူ အသားချင်းထိနေတာပါလားဟု ရှေ
ရက် တွေးမိသည်၊ ထိုအခါ ရင်ခုန်ဖို့သတိရလာ၏၊ ဒ
က သွေးစိမ့်ထွက်လာပြန်သည်၊သူကတော့ ဆေးထည့်ဖို့ ကျ
ကျင်စွာ ကိုင်တွယ် လှုပ်ရှားနေလေသည်။

သွေးတွေကို ဂွမ်းစဖြင့် အလျင်သုတ်သည်၊ ပြီးသော့ဂွ
အသစ်ယူပြီး အရက်ပြန်လောင်းသည်၊ ဒဏ်ရာပေါ်တွင်အ
ပြန် ဂွမ်းစဖြင့်ပွတ်လိုက်၏။ အေးခနဲပြစ်ပြီး အရမ်းစပ်သ
သည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော့်လက်သည် နည်းနည်းကလေး
တုန်မသွားသည့်အတွက် သူ့စိတ်ထဲကကျိတ်ပြီးချီးကျူးနေ
လိမ့်မည်။

ဒဏ်ရာကို ဆေးထည့်ပြီး ပတ်တီးစည်းပေးသည်၊ တက
ဆိုတော့ဒီဒဏ်ရာလောက်သည်ကျွန်တော့်အဖို့မပြောပလော
ချေ၊ ဆေးတွေ၊ ဘာတွေတောင် ထည့်စရာမလိုပါ၊ ခုတော
ကျွန်တော် အသာကလေး ငြိမ်ခံနေမိသည်။

ပတ်တီးစည်းပြီးသွားသည်။

'ပတ်တီးက တင်းနေလား'

ကျွန်တော် ခေါင်းခါပြပြီးကျွန်တော့်လက်မကိုအစိုပ္ပ
မရှိ ထောင်ကြည့်နေမိသည်၊ ပတ်တီးစည်းထားမှာသပ်သ
ရပ်ရပ်ရှိလှသည်၊ ကိစ္စပြီ သော်လည်း သူက မသွားသေးသေ
ကျွန်တော့် ဘေးမှာ ဆက်ထိုင်နေသည်၊ ကျွန်တော်သည
အုန်းဆီးခြမ်းကို ယောင်ယမ်းပြီး ကောက်ကိုင်မိသည်။

'အို....ဆက်မခြစ်နဲ့တော့လေ'

ကျွန်တော်သူ့ကိုဆတ်ခနဲကြည့်သည်၊ ချက်ချင်းမျက်နှာ
လိုက်၏၊ 'ဆက်မခြစ်နဲ့တော့'ကဲ့၊ 'ချစ်'နှင့် 'ခြစ်'သည်
မတူသော်လည်း အသံထွက်ကတစ်ခုတည်း၊ ကျွန်တော်
အုန်းသီးခြမ်းကို အုန်းခြစ်ပေါ်တင်ပြီး ဆက်ခြစ်မည့်ဟန်
က်သည်၊သူက အုန်းသီးခြမ်းကို ဆွဲလုသည်၊ ကျွန်တော်
လွှတ်ဘဲ ဆက်ခြစ်နေ၏၊ 'တော်တော်ဇွတ်တရွတ်နိုင်တဲ့
ပ်လေးပဲ'ဟု သူပြောသည်၊ ကျွန်တော်ဆက်ခြစ်နေသည့်
ကာန့်ကွက်တော့၊ ခဏအကြာတွင်—

မင်း ကျောင်းမှန်မှန်တက်ရဲ့လား'

သည် ဘာ့ကြောင့် ထိုမေးခွန်းကို ရုတ်တရက် ကောက်
က်မှန်းမသိ၊ ကျွန်တော်နှင့်ပြန်လည် ရင်းနှီးမှုရစေရန်
းစရှာခြင်းလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။

တက်သားပဲ'

မညာပါနဲ့'

ဘာဖြစ်လို့ ညာရမှာလဲ'

မ အကုန်သိပြီးပြီ'

ကျွန်တော် သူ့ကို နားမလည်သလိုကြည့်လိုက်သည်၊ သူက
နိုင်လုံသောသဲလွန်စကိုရရှိထားသည့် ရဲစုံထောက်တစ်ဦး
သို့ ခပ်မိန့်မိန့်ပြုး၍—

'မင်း ကျောင်းမှန်မှန်မတက်ဘူး၊ စာလဲမကျက်ဘူး၊ ည
ရှင်လဲ တော်တော်နဲ့မအိပ်ဘူး၊ အိမ်အပြင်မှာ ထွက်ထွက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုင်နေတတ်တယ်၊ ဆေးလိပ်လဲ သောက်တတ်နေပြီ၊ အ[illegible] ဆိုင်သွားမယ် ဘက်ကဲလုပ်နေလို့ အတင်းဆွဲသွား ရတယ်[illegible]

'ဘယ်သူက ဆွဲသွားတာလဲ'

ကျွန်တော်ကလည်း ဝါရင့်တရားခံတစ်ယောက်လိုပြန်[illegible] မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်၊ သူပြုံး၍

'ဘယ်သူကဆွဲသွားရတယ်ဆိုတာ [illegible]ကိုယ်တိုင်သိမှာ[illegible]

ခင်မောင်ဝင်းသက်ချက်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်သိလိုက်[illegible] မခင်မအေးနေပြီ ကျွန်တော့်အပေါ် ကရုဏာသက်လာ[illegible] ခင်မောင်ဝင်း ကြံဖန်ကြိုးစားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် သူ့စေတ[illegible] ကိုတော့ ကျွန်တော်အသိအမှတ်ပြုပါသည်၊ သို့ရာတွင်သူ[illegible] တာတွေ အားလုံးအမှန်တွေမဟုတ်၊ ပြီးတော့ မခင်မ[illegible] ဖြင့်မေးလိုက်သဖြင့် လေလွင့်နေရသည်ဟု ကျွန်[illegible] အထင်မခံနိုင်၊ ကြံကိုသိသော် နည်းမျိုးစုံဖြင့်လည်း မိန်းက[illegible] တစ်ယောက်၏ အချစ်ကို ရယူဖို့ ကြိုးစားသူ ။

မခင်မကတော့ ဆက်ပြောနေ၏။

'ခုလို ပေးလာတော့ကာ နေတာတော့ ဘယ်ကောင်းမ[illegible] စာမေးပွဲလဲနီးနေပြီ ဆယ်တန်းဆိုတာ ဘယ်လောက်အရေး[illegible] ကြီးသလဲဆိုတာ မင်းအသိပဲ၊ ခုလိုအချိန်ဟာ လူတစ်ယောက်[illegible] ဘဝကိုအများကြီးပြောင်းလဲသွားနိုင်တယ်၊ ပြီးတော့ကျတော့[illegible]

ကျွန်တော်သည်သူပြောသမျှကိုငြိမ်ငြိမ်ကလေးနားထော[illegible] နေလိုက်သည်၊ သူကအတန်ကြာအောင် ဆုံးမဩဝါဒပေးနေ[illegible]

[illegible]ည်၊ သူ့စကားဆုံးသည်ထိ စောင့်နေပြီးမှ ခပ်အေးအေး ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ခုလိုစေတနာနဲ့ သတိပေးတာကိုတော့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်မောင်ဝင်းပြောတယ်ဆိုတဲ့ဟာတွေ တစ်ခုမှမဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော် ကျောင်းမှန်မှန်တက်[illegible]ပဲ ဒီရက်တွေက စာမေးပွဲအတွက် အရေးကြီးမယ့်ဟာတွေ ပြန်သင်ပေးနေတာ၊ မတက်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ စာမကျက်ဘူး ဆိုတာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ အပြင်းအထန်ကြီး မဟုတ်ပေမယ့် စာတွေ့မှန်မှန် တွေ့ကြည့်ပါတယ်၊ ညည ကော်ဖီနဲ့ မအိပ်ဘူး ဆိုတာကတော့ ပိုပြီးမဖြစ်နိုင်သေးဘူး၊ ကျွန်တော့်အကျင့်ကတစ်ခြား [illegible] မအိပ်ပဲနေလို့ရပါ့မယ့် စာကျက်တော့မယ်ဆိုရင် [illegible]အိပ်ချင်လာတာ၊ ဒါကြောင့် [illegible] ပိုပြီးတော့ [illegible] စောစောအိပ်ဖြစ်[illegible]တယ်၊ ဆေးလိပ်[illegible]တယ် ဆိုတာမှာ နည်းနည်းတော့မှန်တယ်၊ ဒါကလဲ ခင်မောင်ဝင်း ကိုယ်တိုင် လာ[illegible]တာ၊ ငါတို့တစ်ခါမှ [illegible] မသောက်ဖူးဘူး [illegible] သူလ[illegible]ပြောတာနဲ့ [illegible] တင်[illegible] ဖွာကြည့်[illegible] တစ်ယောက်စလုံး ချောင်း[illegible]ဆိုးပြီးမူးလာတာနဲ့ [illegible] [illegible] သောက်ဖူးတာ၊ [illegible] စိတ်ကူး[illegible]အောင် မသည်ဘူး'

သူသည် ကျွန်တော်ပြောသမျှကို တအံ့တ[illegible]ကြည့်ရင်း နားထောင်နေသည်၊ ကျွန်တော့်ကို မေးလျှင်[illegible]ဟုတ်တယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစ်မရယ်၊ ကျွန်တော်ကျောင်းလဲမတက်ချင်ဘူး၊ စာထဲမှာ စိတ်မဝင်စားဘူး၊ ညကျယင်လဲ အိပ်မပျော်ဘူး၊ အစ်မ မျက်နှာကလေးကိုပဲ အမြဲမြင်ယောင်နေတယ်၊ ကျွန်တော်တော့ ဒီနှစ်စာမေးပွဲတောင် မဖြေချင်တော့ဘူး၊ ဖြေရင်လဲ ကျမှာပဲ' ဟုပြန်ပြောလိမ့်မည်ဟု သူထင်ထားပုံရသည်၊ ခဏကြာတော့မှ သူပြုံးယောင်သမ်းလာပြီး

'မင်းက မလိမ်တတ် မညာတတ်ဘူးနော်၊ အမှန်အတိုင်း ပြောတတ်တဲ့အတွက် မင်းကိုချီးကျူးပါတယ်'

မည်သူမဆိုမိမိကို ချီးကျူးခြင်းခံရလျှင် အနည်းနှင့်အများ တော့ မနေတတ် မထိုင်တတ် ဖြစ်တတ်ကြစမြဲပင်၊ 'ဒီလောက် လဲမဟုတ်ပါဘူးလေ' ကျွန်တော်က ခင်ဗျား ထင်သလောက် မဟုတ်ပါဘူး' စသည်ဖြင့်ပြောတတ်ကြသော်လည်း စိတ်ထဲက တော့ ကျေနပ်မိကြသည်ချည်းဖြစ်၏၊ ကျွန်တော်လည်း သူ့ ချီးကျူးစကားအတွက် ရှိုးတိုးရှန့်တန့်ဖြစ်ပြီး ဘယ်လိုနေလို့ ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိချေ၊ ပတ်တီးဖြူဖြူစည်းထားသော လက်မကိုသာ ဟိုဘက်လှည့်လိုက်၊ ဒီဘက်လှည့်လိုက်၊ ထောင် လိုက်ကွေးလိုက်လုပ်နေမိရာ အဝတ်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ရုပ် ခေါင်းရုပ်ကလေး ကနေသလို ဖြစ်နေ၏။

သူ ကျွန်တော့်အပေါ် ဆက်ဆံပုံမှာ အတော်ကလေးပျော့ ပြောင်း ညင်သာလာကြောင်း သိလိုက်ရသည်၊ ထိုအခါ စာ ပေးတုန်းက ကျွန်တော့်ကို ခပ်ရင့်ရင့်ဆက်ဆံလိုက်သည်ဟုထင် ပြီး သူ့အပေါ် 'ခု'နေသောစိတ် ပြေပျောက်သွားပြန်သည်။

ကျွန်တော်သည် လက်မမှဒဏ်ရာ ပျောက်ကင်းသွားသော အခါ သူစည်းပေးလိုက်သော ပတ်တီးကလေးကို ပုံမပျက် အောင် အသာချွတ်ယူပြီး အမှတ်တရ သိမ်းဆည်းထားခဲ့ သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမေးပွဲရက်များ နီးကပ်လာ၏။ ကျွန်တော်သည် စာထဲမှာသာ စိတ်ကိုနှစ်ထားလိုက်သည်။ ခင်မောင်ဝင်းတို့အိမ်ဘက်သို့လည်း မသွားတော့။ ကျွန်တော်နှင့် ခင်မောင်ဝင်းသည် အတန်းတူဖြစ်သောကြောင့် စာအတူတူ ကျက်သင့်သော်လည်း ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ဆုံမိလျှင် ဟိုအကြောင်း သည်အကြောင်း ပြောနေသာနှင့် စာကျက်ဖြစ်တော့မည် မဟုတ်သဖြင့် ခွဲကျက်ကြရခြင်းဖြစ်သည်။ စာနှင့်ပတ်သက်၍ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးစရာအချက် ပေါ်လာမှပင် တစ်အိမ်နှင့်တစ်အိမ် ကူးဖြစ်ကြတော့သည်။

ထိုရက်အတွင်း ခင်မမနှင့် နှစ်ခါသာ တွေ့သည်။ တစ်ခါက ကျွန်တော် စာကျက်ရင်း ညောင်းလာသဖြင့် လက်ဖက်ရည်ထွက်သောက် ဘတ်စကားပေါ် တက်ခါနီးဖြစ်သော သူ့ကို တွေ့လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ပြုံးပြနှုတ်ဆက်ခြင်းဖြစ်ကြ၏။ နောက်တစ်ခါက ခင်မောင်ဝင်း ကျွန်တော့်ဆီက ငှားထားသော ဇီဝဗေဒမှတ်စု အကျဉ်းချုပ်စာအုပ်ကို သွားပြန်တောင်းရာတွင်

ကျောင်းသွားဖို့ ထွက်လာသော ခင်မမနှင့် လမ်းမှာ သွားဆုံမိခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်မိနစ်လောက် ရပ်စကားပြောဖြစ်ကြသည်။ စာတွေ တော်တော်ကျက်ပြီးပြီလား မေးခြင်းဖြစ်သည်။ သူက 'စာမေးပွဲ ဖြေနိုင်တယ်ဆိုတဲ့သတင်းပဲ ကြားချင်တယ်နော်' ဟု ပြောသွားသေးသည်။

စာမေးပွဲတွေဖြေကြသောအခါ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း ဖြေနိုင်သည်။ သို့ရာတွင် ရူပဗေဒဖြေပြီး အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ ပူအိုက်လွန်း[illegible] ချွေးမတိတ်မီ ရေချိုးမိသည်။ ထိုညက အပူရှပ်ပြီး ကျွန်တော်ဖျားသည်။ နောက်တစ်နေ့ဖြေရမည့် ဇီဝဗေဒဘာသာအတွက် စာမကျက်နိုင်။ ခင်မောင်ဝင်းက [illegible]မတိုက်ပြီး ဖတ်ပြရသည်။ [illegible] ကျက်ပြီးသားတွေဖြစ်သောကြောင့် ဖတ်ပြရုံနှင့် ပြန်မှတ်မိသည်။ နောက်နေ့ စာမေးပွဲခန်းထဲ ရောက်သောအခါတွင်မူ ခေါင်းတွေ ရှိမ်းမူးပြီး ကျက်ထားသောစာတွေ မှုန်ဝါးကုန်သဖြင့် မနည်း[illegible]ထားပြီး ပြန်စဉ်းစားရ၏။ အချက်အလက် တော်တော်များများ ကျန်ခဲ့သည်။ အောင်မှတ်ရဖို့လောက်သာ ရှိမည်။

ညကျတော့ ခင်မောင်ဝင်း ရောက်လာသည်။ ကျွန်တော် နေမကောင်းသည်ကို သိရ၍ မခင်မမ စိုးရိမ်နေကြောင်း၊ ကျောင်းကပြန်လာသောချင်း ခင်မောင်ဝင်းတို့အိမ်ဘက် ကူးလာပြီး ကျွန်တော် ဖြေနိုင်ရဲ့လားဟု လာမေးကြောင်း ပြောသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'မင်းတို့အိမ်နဲ့ သိပ်မရင်းနှီးလို့သာ သူကိုယ်တိုင် မင်းဆီ လာပြီး သတင်းမမေးတာ၊ ငါ ခုမင်းဆီလာခါနီး သူတို့အိမ် ရှေ့က ဖြတ်လာတော့ ငါ့ကိုလှမ်းခေါ်ပြီး မှာလိုက်သေးတယ် မနက် စာမေးပွဲသွားဖြေရင် အစာတစ်ခုခု စားဖြစ်အောင် စားသွားတဲ့၊ အစာမရှိရင် မူးလဲနေမှာစိုးလို့တဲ့၊ ဘာမှမစား ရင်တောင် ကော်ဖီနဲ့မုန့်နဲ့ဖြစ်ဖြစ် စားသွားတဲ့'

ခင်မောင်ဝင်းစကားကို ကျွန်တော် သိပ်မယုံသေး၊ ဟိုက တကယ်ပြောလိုက်တာလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်၊ သည်ကောင် ဘာသာ ကြားထဲက လုပ်ကြံပြောတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်၊ နောက်တစ်နေ့ကျမှ သူပြောတာအမှန်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ထိုနေ့မှာ စာမေးပွဲနောက်ဆုံးနေ့ဖြစ်ပြီး သင်္ချာဖြေရသည်၊ မေးခွန်းက လွယ်လွယ်ကလေးတွေကို ပညာသားပါပါ လှည့် ပတ် မေးထားသည်၊ ဒုတိယအပုဒ် ဖြေအပြီးမှာပင် ရုတ် တရက် အဖျားပြန်တက်လာ၏၊ ခေါင်းတွေ တစစ်စစ်ကိုက် လာသည်၊ မောလည်း မောသည်၊ လက်က ဖောင်တိန် မကိုင် နိုင်လောက်အောင် တုန်လာ၏၊ ခုံပေါ်မှာမှောက်ပြီး ခဏ မျက်စိမှိတ်ထားလိုက်၊ ပြန်ဖြေလိုက် လုပ်ရသည်၊ အားလုံး ခြောက်ပုဒ်ဖြေရမည် ဖြစ်သော်လည်း လေးပုဒ်သာ ဖြေလိုက် နိုင်သည်။

ကျွန်တော့်အခြေအနေကို ခန့်မှန်းလို့ရပြီ၊ သည်နှစ်အောင် မှာတော့ သေချာသည်၊ အမှတ်ကောင်းကောင်းရမည်ကား

မဟုတ်တော့၊ ကျွန်တော်သည် ဆေးရမှု၊ စက်မှုရမှုဆိုသော လူစားမျိုးမဟုတ်သဖြင့် ကိစ္စတော့ မရှိချေ။

ထိုနေ့ညနေတွင် အိမ်သို့ အစ်မကြီးနှင့်အတူ မခင်မမလည်း လိုက်လာသည်၊ အစ်မကြီးကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်တော့် ဒူးစမ်းကြည့်၊ 'ဟင် ကိုယ်နွေးတုန်းပါလား၊ ဘာဆေး သောက်ထားလဲ၊ ဆေးခန်းမသွားဘူးလား၊ သွားမှ ဖြစ်မှာ ပေါ့၊ တော်ကြာ'ဆိုပြီး ပြူးပြူးပြာပြာ လုပ်တော့သည်၊ မခင်မမကတော့ စာမေးပွဲဖြေနိုင်လားဟုမေးသည်၊ ကျွန်တော် ကလည်း ဇီဝဗေဒနှင့် သင်္ချာမှာ အမှတ်လျော့သွားကြောင်း၊ အောင်မှာတော့ သေချာကြောင်းပြောသည်၊ ပြန်ခါနီး အမေ တို့၊ အစ်မကြီးတို့အလစ်တွင် 'စိတ်အေးအေးသာနေပါ'ဟု ပြောသွားသည်။

ထိုစကားသည် ကျွန်တော့်အတွေးများကို အေးအေး နေနိုင်အောင် အလုပ်ရှုပ်သွားစေ၏၊ သူဘာသဘောနှင့် ပြောသနည်း၊ 'စိတ်အေးအေးနေပါ၊ မင်းစာမေးပွဲ အောင် မှာပါ'ဟု ပြောချင်သလား၊ ယင်းအဓိပ္ပာယ်ဆိုလျှင် ဘာ ကြောင့် အစ်မကြီးတို့ မကြားနိုင်လောက်သည့်အချိန်ကို ရွေး ပြီး ပြောရသနည်း၊ ဒါဆို အခြားအဓိပ္ပာယ်တစ်ခု ရှိနေသေး သလား၊ 'စိတ်အေးအေးသာနေပါ၊ မင်းလိုချင်တဲ့ အဖြေ ရမှာပါ'ဟု ဆိုချင်သလား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေ့ကျောင်းသွားလျှင် သူ့ဆီသွားမေးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်၊ စောစောက အစ်မကြီးအား ဆေးခန်း မသွားဘူးဟု ပြောပြီး ဇွတ်ပေကပ်နေခဲ့ရာမှ လူးလဲထ၍ ဆေးခန်းသို့ သွားခြေတင်တော့သည်။

မြန်မြန် နေကောင်းအောင်လို့။

'နေကောင်းသွားပြီလား'

'နေလိုတော့ ကောင်းသွားပါပြီ'

'အင်းပေါ့လေ၊ အစားအသောက် ပျက်တာတို့ ဘာတို့တော့ ရှိဦးမှာပေါ့'

'ဟင့်အင်း၊ အစားအသောက်လဲ မပျက် တော့ ပါဘူး၊ အိပ်ရေးတော့ ပျက်တယ်'

'ဟုတ်လား၊ ဖျားထားတဲ့ဒဏ်ကြောင့် ထင်တယ်'

'မဟုတ်ပါဘူး၊ စဉ်းစားစရာတွေ ရှိနေလို့ အိပ်မပျော်တာပါ'

'စဉ်းစားစရာ'

'ဟုတ်တယ်၊ စကားလုံးတစ်လုံးရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ဘယ်လိုမှ အဖြေရှာလို့ မရလို့'

'ခြော်...စာမေးပွဲလဲ ပြီးသွားပြီပဲကော၊ ဘာဖြစ်လို့ ကျောင်းစာတွေ ခေါင်းထဲ ဆက်ထည့်ထားရတာလဲ'

'ကျောင်းစာ မဟုတ်ဘူး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောပြီး ကျွန်မတော် ဆက်မပြောသေးဘဲနေသည်၊ ရုတ်တရက် စကားစရှာမရသဖြင့် 'ကျောင်းစာမဟုတ်ဘူး' ဟူ သာ နောက်တစ်ခါထပ်ပြောလိုက်သည်၊ ဒီလောက်နဲ့ စကာ ဖြတ်ပစ်လိုက်ရကောင်းမလား စဉ်းစားမိပြန်သည်။

သူသည် အိမ်နေရင်း ဖြစ်သောကြောင့် အဝတ်အစား ဇပ်နွမ်းနွမ်းကလေးသာ ဝတ်ထားသည်၊ ဆံပင်ကိုလည်း ခေါ ကျော်ပတ် ပတ်ထားသည်၊ မျက်နှာတွင် သနပ်ခါး ခပ်ပ ပါးသာ လိမ်းထား၏။

တချို့မိန်းကလေးတွေ ရှိသည်။ အပြင်ထွက်လျှင် ပျံလ နေအောင် ဝတ်စားပြင်ဆင်ပြီး အိမ်နေရင်းကျတော့ ညှိ ပတ် စုတ်ပြတ်နေတတ်သည်၊ ရုံးတို့ကျောင်းတို့မှာ တွေ့ရလျှ တော့ အထင်ကြီးစဖွယ်ပင်၊ မိတ်ကပ်၊ နှုတ်ခမ်းနီ၊ ခရင်းပ တို့၏ အကူအညီကြောင့် လှပနုပျိုသယောင် ထင်ရသည်၊ အိမ် မှာနေစဉ်အတိုင်း တွေ့ရတော့မှ ချွတ်ယွင်းချက်တွေ ပေါ်လာ တတ်သည်၊ တချို့ဆိုလျှင် မှတ်တောင် မှတ်မိစရာ မရှိအော ရုပ်ပြောင်းနေတတ်သေးသည်။

သူ့ကျတော့ ဒီလိုမဟုတ်၊ အိမ်နေစဉ်မှာလည်း သန့်သ ပြန့်ပြန့်ပင် နေတတ်သည်၊ အဝတ်အစားက နွမ်းသော်လည် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ရှိ၏၊ အပြင်ထွက်သော အခါ ကျတော့လည်း သိပ်ထူးထူးကဲကဲ ပြင်ဆင်ခြင်းမဟုတ်၊ အိမ်နေစဉ်ထက် အနည်း ငယ် ပို၍ သစ်လွင်သော အဝတ်အစား၊ အနည်းငယ်ပို၍ သပ် ရပ်သော အပြင်အဆင်မျိုးသာ ဖြစ်၏၊ အင်္ကျီပုံက ခပ်ရိုးရိုး ဆံပင်ကို နောက်ဘက်မှာစုပြီး ဆံညှပ်ကလစ်ဖြင့် စည်းထား

မျက်နှာကို ခရင်းပတ်ဖို့ရုံသာ ဖို့ထားသည်၊ နှုတ်ခမ်းနီ မျက်ခုံးမွေးဆွဲလေ့မရှိ၊ နဂိုမျက်ခုံးကို သွားပွတ်တံဖြင့် ားရုံလောက်သာ၊ သနပ်ခါး ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး လိမ်း တတ်၏၊ အချို့မိန်းကလေးတွေလို အိမ်ပြင်တစ်မျိုး၊ နေစဉ်တစ်ဖုံ နှစ်ဘာစခြားနေသလို မဟုတ်ချေ။

ျွန်တော် ဆိုလိုချင်သည်ကား မခင်မမသည် အပြင်မှာ လှသည်၊ အိမ်မှာနေစဉ်လည်း လှသည်၊ ထမင်းမစား း လှသည်၊ ထမင်းစားပြီးလည်း လှသည်၊ အိပ်ပျော် လည်း လှသည်၊ အိပ်ရာမှ နိုးခါစလည်း လှသည် ဟူ၍ သတည်း၊ အိပ်နေစဉ် လှသည်ဆိုသည်မှာ စကားအဖြစ် ြင်းသာ ဖြစ်သည်၊ သူအိပ်နေတာတော့ တစ်ခါမျှမမြင် းပါ၊ သူ အိပ်ရာမှ နိုးခါစကိုတော့ တစ်ခါ နှစ်ခါ ပါသည်၊ ထိုအခါတွင် မျက်နှာမှာ ဘာမျှ ခြယ်အသ မျက်လုံးကလေးက အစ်ပြီး၊ နှုတ်ခမ်းကလေးက ဖူးဖူး ား။

မှန်ကိုရလျှင် သူ အိပ်ရာမှ နိုးနိုးချင်းအချိန်တွင် ဘယ်လို နေပါလိမ့်မလဲဟု တမင်တကာ စောင့်ကြည့်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ ခင်မောင်ဝင်းတို့အိမ်မှာ ညအိပ်ပြီး မနက်စောစောလင်း ား က ထစောင့်ချခြင်းဖြစ်သည်၊ ခင်မောင်ဝင်းအခန်းက ပေါက်ကို ဟရုံကလေးဟပြီး မခင်မမတို့အိမ်က နောက အသာချောင်းကြည့်နေခဲ့သည်၊ သူသည် ခြောက်နာရီ က်မှာ အိပ်ရာကထပြီး ရေကပြင်မှာ မျက်နှာသစ်၏၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူကြီးတွေပြောလေ့ရှိသည်၊ “မိန်းကလေးတစ်ယော
အိပ်ရာကထထချင်းအချိန်မှာကြည့်၊ အဲဒီအချိန်မှာ ကြ
ကောင်းရင် မိန်းကလေးဟာအကြည့်ခံတယ်လို့သာ မှ
တဲ့၊ အင်း—ဒါကြောင့်လည်း ပညာရှိများ တွေးလို
ချောင်းကြည့်တာထက် မှန်တယ်လို့ဆိုကြပေတာပဲ။

သူနှင့်ကျွန်တော်တို့သည် ဘာမျှမပြောကြဘဲ ကိုယ့်အ
နှင့်ကိုယ် ထိုင်နေမိကြသလို ဖြစ်နေသည်၊ သူက ‘ဒ
ဘာလဲ’ဟု စကားထောက်မပေးဘဲ ကျွန်တော်ဆက်ပြော
ကိုသာ စောင့်စားနေဟန်တူသည်၊ ကျွန်တော်လည်း
တော့မည်ဟု စဉ်းစားပြီး….

‘ဟိုတစ်နေ့က ကျွန်တော့်နေ့မကောင်းဘာ လာကြည့်
နဲ့ အဲဲမပြောသွားတဲ့ စကားလေ’

‘ဘာတဲ့လဲ’

‘စိတ်အေးအေးသာနေပါလို့ ပြောသွားတာလေ၊
ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ’

သူပြုံးယောင်ယောင် ဖြစ်သွားသည်၊ ကျွန်တော်
မေးလိမ့်မည်ဟု ကြိုတွက်ထားဟန်တူသည်၊ ထိုအခါမည်
ပြန်ဖြေမည်ဟု စဉ်းစားပြီး ဖြစ်ဟန်ဖြင့်….

‘ဩော်….မင်းနှယ် မြန်မာစကားကို ထပ်ပြီးဘာသာပြ
လိုသေးလို့လား၊ စိတ်အေးအေးနေပါဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က
အေးအေးနေပါလို့ပြောတာပေါ့၊ အရှင်းကြီးပဲ’

ဒီတစ်ခါ ကျွန်တော်ပြုံးရမည့်အလှည့်ဖြစ်သည်။

ဆိုတာပေါ့၊ မြန်မာစကားဟာ အကွေ့ အစိုက် အဆင်
သာအကြွယ်စသုံးတဲ့၊ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်ရော၊ သွယ်ဝိုက်
အဓိပ္ပာယ်ပါ ထွက်နိုင်တဲ့စကားမျိုးလဲ ရှိတယ်လေ၊ အဲဒါ
တွေ့ဝက်ဝုတ္တိအလင်္ကာလို့ခေါ်တယ်ဆိုပဲ၊အထက်တန်း
း‌ပြေစာအုပ် အမှာစာထဲမှာ ပါတယ်လေ’

‘မစကားကတော့ ခုနပြောတဲ့အဓိပ္ပာယ်ပါပဲ’

‘အဓိပ္ပာယ်က ပြည့်မှ မပြည့်စုံဘဲ၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ
ယောက်က အဓိပ္ပာယ်တစ်ပိုင်းတစ်စနဲ့ ဘာမှန်းမသိတာ
ပြောတာတော့ အံ့ဩစရာပဲ’

သူ့စိတ်ကို ဆွပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်၊ ဆယ်တန်းဖြေ
းသောကျောင်းသားတစ်ယောက်ကတက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ
ယောက်ကို စကားမပြောတတ်ဘူးဟုဆိုလိုက်ခြင်းကြောင့်
တန်အသင့်သော ထိရောက်မှုရှိဟန် တူသည်၊ သူ့မျက်နှာ
း မဆိုစလောက် ပြောင်းလဲသွားပြီး….

‘ဆယ်တန်းစာမေးပွဲတောင် ဖြေထားတဲ့ လူတစ်ယောက်
နေနဲ့ ဒီလောက်တော့ မအတန်ကောင်းဘူးဆိုပြီး၊ အပြည့်
စုံ မပြောတာပေါ့’

ကျွန်တော်လိုချင်သော စကားအကွက်ထဲ ဝင်လာပြီ။

‘ခန့်မှန်းကြည့်လို့တော့ ရတာပေါ့၊ တော်ကြာကျမှ
ကျွန်တော်ပြောတာမဟုတ်ဘူးလို့ ပြောမှာမဟုတ်လား’

‘မင်းက ဘယ်လိုခန့်မှန်းထားလို့လဲ’

‘ကျွန်တော် ဘယ်လိုခန့်မှန်းထားတယ်ဆိုတာ အစ်မသိမှာ
တယ်’

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ ဘာမျှပြန်မပြော၊ အခြေအနေသည် ကျွန်တော်…
တိုက်စစ်ဆင်နေရသော အနေအထားမှာရှိသည်။

'ဟိုတစ်နေ့က စိတ်အေးအေးသာ နေပါလို့ ပြော… စကားရဲ့ နောက်ဆက်တွဲ အဓိပ္ပာယ်က ကျွန်တော်ထင်ထား… အတိုင်းပဲမဟုတ်လားဟင်'

'မဟုတ်ဘူး'

ဟု သူ့နှုတ်မှ လွှတ်ကနဲ ထွက်သွားသည်၊ ကျွန်တော် … လိုက်၏။

'ကျွန်တော်ထင်ထားတာက စိတ်အေးအေးနေပါ၊ စော… မှအောင်မှာပါလို့ ပြောတယ်ထင်တာ၊ အဲဒါ မဟုတ်… ဘာလဲ'

ကျွန်တော်သည် သူ့ကို ချောင်ပိတ်မိထားပြီဖြစ်သည်… ကျွန်တော့်ကို တစ်ချက်ကြည့်ရှုသာကြည့်သည်၊ အဖြေမပေး…

'ဘာလဲဟင်'

'ခြွ…မေ့နေလိုက်အား၊ ဘာမှတောင်မကျွေးရသေးဘူး…'

ဟု ပြောပြီး အတွင်းခန်းဘက် ဝင်သွား၏၊ ဖရိုဖရဲဖြစ်… သော သူ၏ခံစစ်ကို ပြန်လည်မွမ်းမံဖို့ အချိန်ဆွဲလိုက်ခြင်း … ကြောင်း ကျွန်တော်သိသည် ကိစ္စမရှိ၊ ခုပြောနေသော ကိ… တွင် သူ့ဘက်က သာ၊ တစ်စုံတရာ ထူးခြားသောစိတ်ထား မ… လျှင် ခုလိုတိမ်းရှောင်ဖို့ ကြိုးစားစရာမလို၊ ဒါသည်… ကျွန်တော့်အဖို့ မျှော်လင့်ချက်၊ သူနှင့်တွေ့ခဲ့သော အချိန်… စ၍ ဆက်ဆံပြောဆိုခဲ့သမျှထဲတွင် ဒီနေ့သည် ကျွန်တော့်ကို… ကျွန်တော် အားအရဆုံးဖြစ်သည်၊ အပြန်အလှန် ပြောဆိုကြ…

…် ကျွန်တော်ကချည်း အသာစီးရ၏။ ကျွန်တော့်စကား …က 'ခေါင်းတစ်လုံး' ပိုမြင့်နေတတ်သည်။

…ယ်မိနစ်လောက်အကြာတွင် သူပြန်ထွက်လာသည်၊ ကျွန် …ာ သူ့ကိုမကြည့်ဘဲနေလိုက်သည်၊ စားပွဲပေါ် သို့ပဲခြမ်း …သုပ်ပန်းကန် လာချသည်၊ သူမထိုင်သေးပဲ ရေနွေး …ိုးကိုယူပြီး ပြန်ဝင်သွား၏။

…န်တော် မီးဖိုခန်းထဲ ဝင်သွားရကောင်းမလား စဉ်းစား …ဒီလောက်ထိ အခွင့်ရဲဖို့တော့ မကောင်း၊ အိမ်မှာ သူ …မရှိကြောင်း ကျွန်တော် သိပြီးသား၊ စောစောက …အားမှတ်တိုင်ကို သူလိုက်ပို့သည်ကို တွေ့ခဲ့သည်၊ ဒါကို …ကောင်းယူဖို့ မသင့်၊ သူနှင့်ကျွန်တော်သည် ဘာမျှမဖြစ် …၊ သူသည် ကျွန်တော် အိပ်ခန်းထဲလိုက်ဝင်လာအောင် …သုပ်သွားခြင်း မဟုတ်ကြောင်းကား သေချာလေသည်။

…ပြန်ထွက်လာသည်၊ ရေနွေးကြမ်းအိုးကို စားပွဲပေါ် ချ …ရေနွေးကြမ်းတစ်ပန်းကန် ငှဲ့ပေးသည်။

…ခြမ်းသုပ် စားလိုက်ပါဦး၊ ရေနွေးလဲသောက်'

…လေသံသည့်ပုံမှန်၊ ကျွန်တော်နည်းနည်းလေး အတွက် …သည်၊ သူ့ကို ခုလောက် အားလပ်ခွင့်မပေးဘဲ ပြော …ာ ဆက်တိုက်ပြောလိုက်ဖို့ကောင်းသည်၊ ခုတော့ သူ …စိတ်ဓာတ်အင်အားကို ပြန်လည် တည်ဆောက် လာနိုင် … ကျွန်တော်သာ အရှိန်အဟုန်ရနေသော ထိုးစစ်ကို …က်မဆင်နိုင်လျှင်အလှည့်အပြောင်းဖြစ်သွားနိုင်သည်။

…ကြောင့်….

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ကျွန်တော် စဉ်းစားကြည့်ကယ်၊ စာဖမေးပွဲအောင်မှာ လို့ ပြောတာတော့ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဘာလို့လဲ ဆို ကျွန်တော်အောင်မယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကို အစ်မကို ကြွား ထားပြီးသားပဲ၊ ဒီတော့တခြား အဓိပ္ပာယ်တစ်ခုခု ဖြစ် ဆဲဒါဘာလဲဆိုတာပဲ သိချင်နေတာ'

သူသည် ကျွန်တော့် စကားကို မကြားသလို ဟန်မျိုး နေနေသည်၊ မဲကြမ်းကြော်သုပ် ပန်းကန်ထဲက ဇွန်းကို ကြက်သွန်ဖတ်တစ်ဖတ်ကိုခပ်လိုက်ပြန်ထည့်လိုက် လုပ်နေ

'ဘာလဲဟင်၊ အဲဒါပြောပါလား'

သူသည် ဇွန်းကို ပန်းကန်ထဲ ပြန်ချထားလိုက်သည်၊ ပိုက်လိုက်ပြန်၏၊ ထို့နောက်

'မင်းက ဘယ်လိုထင်လို့လဲ'

'ဒီလိုတော့ မလုပ်နဲ့လေ၊ ကျွန်တော်က ထင်တာ လိုက်တော့မှ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောမှာမဟုတ်လား'

ခက်ပါလားဆိုသော စကားကို အမူအရာဖြင့်လုပ်ပြ

'ကဲ မင်းထင်ချင်သလိုထင်တော့၊ အဲဒီအတိုင်းပဲ၊ ပြီလာ'

ကျွန်တော်ရင်ထဲက လှုပ်ရှားသွားသည်။

'ဒီလောက်ဆို မင်းသိပြီပဲ၊ ဘာလို့ ထပ်မေးနေရ

ကျွန်တော်လိုချင်သော အဖြေဖြစ်သည် သို့ရာတွင် နိုင်သေးပဲ ဖြစ်နေ၏၊ ထူးတော့ထူးဆန်းသည်၊ စမ်း မှန်းလည်းသိသည်၊ တစ်ခုခုကို စိုးရိမ်ပူပန်နေသလို သည်၊ကျွန်တော် စကားတစ်ခုခုပြောမဖြစ်လိမ့်မည်၊

လျှင် သူ့လက်ကို ဖမ်းကိုင်ထားလိုက်တာမျိုးဖြစ်စေ၊ အပြစ် ကို တဟုန်ထိုးထပြီး ထွက်ပြေးတာမျိုးဖြစ်စေ၊ ရုတ်တရက် သီချင်းတစ်ပုဒ်ကောက်ပြီး အော်ဆိုလိုက်တာမျိုးဖြစ်စေ တစ် ခုခုလုပ်မိလိမ့်မည်။

'ကျွန်တော့်ကို တိတိကျကျပြောပါလားဟင်'

'ပြောဖို့လိုသေးလို့လား၊ မင်းထင်တဲ့အတိုင်းပဲဆိုယင် ပြီး ရောပေါ့'

'မပြီးသေးဘူး၊ ခုလောက်ပြောရုံနဲ့ဘယ်တရားဝင်ပါ့မလဲ၊ တစ်ခွန်းထဲနဲ့ ရှင်းလင်းတိကျတဲ့အဖြေကို လိုချင်တယ်'

'ကျေနပ်ပါတော့နော်၊ ဒီလောက်ပဲပြောတတ်တယ်'

'ကောင်းပြီလေ ကျွန်တော်နားလည်ပါပြီ'

ကျွန်တော်ထရပ်လိုက်သည်၊ 'ဘာနားလည်တာလဲ' ဟု သူ ချက်ချင်းမေးသည်။

'ဒီလိုလေ၊ ကျွန်တော့်ကို အဖြေတိတိကျကျမပေးတာက တကယ်လို့ မတော်တဆ ကျွန်တော်စာမေးပွဲကျယင်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဒီကြားထဲမှာ အစ်မရဲ့စိတ် တစ်မျိုးမျိုးပြောင်းသွားရင်ပဲ ဖြစ် ဖြစ် ကျွန်တော့်ကို ငြင်းလို့ရအောင် စကားကိုမတင်မကျပြော ထားတာ မဟုတ်လား၊ ကျွန်တော် အဲဒီလိုပဲ နားလည်တယ်၊ ကဲ.. ခွင့်ပြုပါဦး'

ကျွန်တော်လှည့်ထွက်လိုက်သည်၊ ကျွန်တော်သည် သော်ကိစ္စများတွင် အတွေ့အကြုံ မရှိပါပဲလျက် စနစ် တစ်ခုပြီးတစ်ခုကိုကျွမ်းကျင်စွာအသုံးပြုနေသ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အံ့ဩမိသေးသည်၊ သို့ရာတွင် တံခါးဝနား ထွက်ခါနီးအထိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့ဆီက ဘာမျှ ထူးခြားမှုမပြ၊ ဟန်လုပ်လက်စနှင့် ဆက်ထွ… သွားရ ကောင်းလေလား၊ သူ့ဘက်ပြန်လှည့်ရ ကောင်းမလာ… စဉ်းစားနေတုန်း…

'နေဦးလေ'

ကျွန်တော် ရပ်လိုက်သည်၊ သူ့ကို လှည့်ကြည့်သည်၊ သူ… သည် ထိုင်ရာမှ ခပ်ဖြည်းဖြည်း ထရပ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော… သူ့ဆီ ပြန်လျှောက်သွား၏။

'မင်း သိပ်ခက်ပါလား'

သူ့အသံထဲတွင် လိုက်လျောမှု ပါရှိလေသည်။

'ဒီဘက်တိုး'

ကျွန်တော် သူ့ဘက်ကို နည်းနည်းရွှေ့သည်၊ ထိုအခါ… ကျွန်တော်တို့သည် ထရံကွယ်သို့ရောက်သွားသဖြင့် လမ်းပေါ်မှ… မမြင်နိုင်တော့ချေ။

'မျက်စိမှိတ်ထား'

မျက်စိမှိတ်လိုက်သည်၊ ထိုအခါ နားထဲကွင် သူ့ခြေတောက်… ရွှေ့လာသံ ကြားလိုက်ရသည်၊ ကျွန်တော်က မေ့ကနဲအိပ်ပျော်… သွားသည်ဟုပင်ထင်ရသည်၊ နှလုံးသားကားခုန်နေခြင်းမဟုတ်… တော့ဘဲ ဝင်ရိုးပေါ်တွင် မှတ်နေအောင် လည်သလိုမျိုး ဖြစ်… တော့သည်၊ ပါးပြင်ပေါ်သို့ သူ၏ ထွက်သက်လေ တစ်ချက်… လာ၍ ထိခတ်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရသည်၊ အမှန်မှာတော့… ကျွန်တော့် နဖူးပေါ်သို့ သူ၏ လက်ဆစ်များ ကျရောက်လာ… ခြင်းသာ၊ သူသည် ကျွန်တော့်ခေါင်းကို ခပ်ဖွဖွကလေး…

…ခေါက်'လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်၊ ကျွန်တော်၏ စာထဲတွင်ပါ… …ာ ကဗျာနှင့်အညီ သူ အဖြေပေးလိုက်ခြင်းပင်။

ကျွန်တော် မျက်စိဖွင့်လိုက်၏။ သူ ကျွန်တော့်ကို ပြုံး… …သ့်နေသည်ကို မြင်ရသည်။

'မ'

သူ့ကို ပထမဆုံးအကြိမ် မ ဟု ခေါ်လိုက်သည်၊ သူသည် …တ်ပုံအရိုက်ခံနေသူ တစ်ယောက်ကဲ့သို့ အပြုံးကို မလျော့ …ာင် ကြိုးစားထားသည်။

'မရဲ့မျက်နှာက ဘောလုံးကလေးနဲ့ တူလိုက်တာ'

'ဘာယ်လိုနွယ်'

'ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော် ငယ်ငယ်တုန်းက အဖြစ်တစ်ခုကို …းသတိရလို့၊ အဲဒီတုန်းက ကျောင်းကို သူငယ်ချင်း တစ် …ာက် ယူလာတဲ့ ဘောလုံးမျိုးလေး ကျွန်တော် သိပ်လိုချင် …ာနဲ့ အဖေ့ကိုမှာတယ်၊ အဖေကလဲ သိပ်အလုပ်များနေတော့ …ရက် သုံးရက် ကြာအောင် ဝယ်မလာနိုင်ဘူး၊ ကျွန်တော်လဲ …ဘာလုံးကလေးကို စွဲလမ်းပြီးနေလိုက်တာ တစ်ညတော့ အဲဒီ …ဘာလုံးကလေးကို အဖေက ဝယ်ပေးတယ်လို့ အိပ်မက်မက် …ယ်၊ ကျွန်တော် ပျော်လိုက်တာလေ၊ အိပ်ရာကနိုးတော့ ခြင် …ာင်အမိုးမှာ ပိုက်ကလေးနဲ့ထည့်ပြီး ချိတ်ထားတဲ့ ဘောလုံး …လေးကို တကယ်မြဲတွေ့လိုက်ရတယ်၊ အဖေကလဲ ကျွန်တော် …နိုးချင်းတွေ့ပြီး ဝမ်းသာသွားအောင်ဆိုပြီး တမင်ဘဲ ကျွန် …တော့်မျက်နှာပေါ် တည့်တည့်မှာ ချိတ်ထားတာကိုး၊ ကျွန် …တော် အံ့ဩပြီး ဘောလုံးကလေးကို ကိုင်မကြည့်ရဘူး၊ ကိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်မှ တကယ်မဟုတ်ဘဲ အိပ်မက်ဖြစ်နေမှာစိုးလို့၊ ဒီအတိုင်း အကြာကြီး ကြည့်နေမိတယ်'

ကျွန်တော် သူ့ကို စိုက်ကြည့်လိုက်သည်၊ သူကလည်း ပြန်ကြည့်နေသည်။

'ဒါပေမယ့် တစ်နေ့မှာ အဲဒီဘောလုံးလေး သံဆူးကြိုး ငြိပြီး ပေါက်သွားတော့လေ ကျွန်တော်လေ ငိုလိုက်ရတာ'

'အို ... ခုလိုအချိန်မှာ ဘာလို့ အဲဒါတွေ ပြောရတာလဲ'

သူသည် ခုမင် ကျွန်တော်ငိုနေသောကြောင့် မျက်ရည် သုတ်ပေးတော့မည့် ပုံမျိုး၊ လက်ကလေးပင် နည်းနည်းမြှောက် လိုက်သည်ဟု ထင်ရသည်။

ပြန်စဉ်းစားကြည့်သောအခါ ထိုနေ့က သူပြောခဲ့သော စကားများ၊ သူ၏အမူအရာများသည် ညင်သာပျော့ပျောင်း လှသည်၊ သူ့မျက်နှာထားသည် ဘယ်တုန်းကမှ ခုလောက်မချို သာစဖူးချေ၊ ကျွန်တော့်နဖူးကို အသာအယာခေါက်၍ အဖြေ ပေးလိုက်ခြင်းသည် အရင်က ဗူးနွယ်ကြီးဖြင့် နေခဲ့သည်နှင့်စာ လျှင် အတန်ငယ် ကလေးကလား နိုင်သွားသည်ဟုပင် ဆိုနိုင် သည်၊ သို့ရာတွင် ယင်းအပြုအမူအတွက် သူ့အား အပြစ်မဆို သင့်ချေ၊ သူသည် အသက် နှစ်ဆယ်ခန့်သာ ရှိပါသေးသည်၊ အချစ်ဆိုသော အရာသည် အချို့ အသက် လေးဆယ်ကျော် မိန်းမကြီးများ၏ ဆံဂင်များကိုပင် ကောက်သွားစေနိုင်သည် မဟုတ်လား။

သူ့အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းလာပြီးနောက် ခင်မောင်ပင်ရှိနေ မည့် ခြင်းဝိုင်းသို့သွားသည်။ လမ်းတလျှောက်တွင် လူအတော် များများက ကျွန်တော့်ကို ပြုံး၍ နှုတ်ဆက်ကြသည်။ ကျွန် တော့်စိတ်ထဲ ငါဒီနေ့ တော်တော်စန်းပွင့်နေပါလားဟု ထင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိ၏၊ အမှန်ကား ကျွန်တော်သည် မ,နှင့် တွေ့ခဲ့ရသော အရှိန်မကုန်သေးသဲ လမ်းသွားရင်း ပြုံးပြုံးကြီးဖြစ်နေသောကြောင့် လူတွေက သူတို့ကို ပြုံးပြတယ်ထင်ပြီး ပြန်၍ နှုတ်ဆက်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရပ်ကွက်ပြည်သူ့ ကောင်စီရုံးဘေးက ကွက်လပ်ထဲမှာ ခြင်းဝိုင်းရှိသည်၊ ကျွန်တော်ရောက်သွားသောအခါ လေးယောက်တည်းရှိသေးသဖြင့် ခင်မောင်ဝင်းကို ခေါ်ထုတ်ဖို့ အားနာသွားသည်၊ နောက်တော့ ငါးယောက် ပြည့်သွားအောင် ကျွန်တော်ပါ ဝင်ခတ်လေသည်၊ ခါတိုင်းတုန်းက ဆိုလျှင် ကျွန်တော် ခြင်းခတ်သောအခါ ခြေခွင်လောက်၊ ခြေဖျားလောက်၊ ခြေဖဝါးလောက်သာ ကောင်းကောင်းမိသည်၊ သည်နေ့တော့ စိတ်ကမြူးနေသဖြင့် စလွယ်တွေ၊ ဂုတ်မှာန်တွေ လျှောက်လုပ်ရာ အံ့ဩလောက်အောင် ထိထိမိမိရှိလှ ကိုတ ဝင်းကပင် ချီးကျူးရ၏။

ခြင်းခတ်ပြီးနောက် အိမ်ပြန် ရေမိုးချိုးကြသည်၊ ရေချိုးနေရင်းမှာပင် ကျွန်တော်နှင့်မ,တို့အကြောင်းကို ခင်မောင်ဝင်းအား ပြောပြလိုက်သည်၊ ခင်မောင်ဝင်းလည်း ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွား၏၊ ထမင်းစားပြီးတော့ လမ်းထိပ်က အအေးဆိုင်မှာ ကြံရည်သွားသောက်ရင်း ထိုအကြောင်းကိုဆက်ပြောကြသည်၊ ထိုညကလည်း ခင်မောင်ဝင်းတို့အိမ်မှာပင် အိပ်လိုက်သည်၊ မ,အကြောင်းကို ခင်မောင်ဝင်းနှင့် ထပ်ပြောချင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်၊ နောက်တစ်ကြောင်းက မနက် သူမျက်နှာသစ်သည်ကို ကြည့်ချင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ရုပ်ရှင်တွေထဲမှာ ကြည့်ဖူးသည်၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အိမ်ထောင်ကျ၍မင်္ဂလာဦးညကိုလွန်မြောက်ပြီးနောက်တစ်နေ့ မနက်ကျွင် မှန်တင်ခုံရှေ့မှာ ထိုင်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုမှန်ထဲမှာ ကြည့်ခြင်း ပါးကလေးပွတ်လိုက်၊ ဆံပင်ကလေးသပ်လိုက်၊ လက်မောင်းကလေးကိုင်လိုက်နှင့်စစ်ဆေးကြည့်တတ်သည်၊ ထို့ အတူ ထနေ့ပင် ချစ်သူရည်းစားတစ်ယောက်ရရှိခဲ့သော မိန်းကလေးသည် နောက်တစ်နေ့မနက် အိပ်ရာမှနိုးသောအခါဘယ်လိုများ ပြောင်းလဲမှု ရှိပါလိမ့်မလဲဟု ကျွန်တော် သိချင်သည်၊

မျက်နှာသစ်နေရင်းကခဏခဏနဲ့ရယ်လိုက်မလား၊ တစ်စုံတစ်ခု ဦးစားလိုက်မိသလို ကြက်သီးထဟန်ကလေးများ လုပ်လိုက်မလား၊ တစ်ယောက်တည်း ပြုံးမိရာက တခြားသူတွေများ မြင်သွားမလားဟု ဟိုသည် ကြည့်ရင်း ရှက်စနိုး ဟန်ကလေး ဖြစ်နေမလား။

မနက် ငါးနာရီမခွဲခင်ကတည်းက နိုးနေသည် မြတင်းခါးကို ကြိုတင်ပြီး အသာယာအားလိုက်သည်၊ အလင်းရောင်စသေး ပြေးလာသည်နှင့် တံခါးကြားက စောင့်ကြည့်လိုက်၏၊ နေထွက်သည်ကို စောင့်ကြည့်တတ်သူများကတော့ ဘယ်လို နေသည်မသိ၊ နံနက်စောစော ကျင်ထွက်ပေါ်လာမည့်လမင်းကြီးကို စောင့်မျှော်ရသည်ကတော့ ရင်မောဖွယ် ကောင်းလှပါပြီ၊ ကျွန်တော့် လမင်းကြီးကတော့ အိပ်ပျော်နေဆဲ။

ခြောက်နာရီသာသာလောက်တွင်အလင်းရောင်ကောင်းစွာ ရလာသည်၊ သူတို့အိမ်၏ နောက်ဖေးတံခါးကား ပိတ်လျက်ပင် ရှိသေးသည်၊ ကျွန်တော့် စိတ်ထဲတွင် ရေနံသုတ်ထား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သော တံခါးချပ်များကို တိမ်ညို့တိမ်မည်းများဟုထင်မိသည်။
ခဏကြာတော့မှ တံခါးတစ်ချပ် အသာဟလာသည်။

သူသည် သွားပွတ်တံကိုကိုင်လျက် ရေကပြင်သို့ ထွက်လာ
သည်၊ မျက်လုံးအစ်အစ်ကလေး၊ နှုတ်ခမ်း ဖူးဖူးကလေးနှင့်
ဟိုတစ်ခါ သူ အိပ်ရာထ မြင်ဖူးခဲ့တုန်းကနှင့် ဘာမျှ မထူးခြာ
ပါ၊ ရှက်ရွံ့နေဟန်လည်းမရှိ၊ သူ့ကို ဘယ်သူကမှ ချောင်း
ကြည့်နေမှာ မဟုတ်ဘူးဟု စိတ်ချလက်ချရှိပုံမျိုးနှင့် ခပ်အေး
အေး ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ချလိုက်ပြီး သွားကိုစတိုက်လေသည်။
သူသည် အိပ်ရာက နိုးနိုးချင်း ကျွန်တော့်ကို သတိမှရပ
လေစ၊ မနေ့က အဖြေပေးခဲ့တာကို မေ့များနေပြီလားဟု စိ
ရိမ်လိုက်မိသေးသည်။

ကျွန်တော် သူ့ကို ပထမဆုံး စတင်မြင်ဖူးစဉ်က ဒီနေရာ
မှာပင် ဖြစ်သည်၊ ထိုစဉ်က သူသည် ထဘီရင်လျားဖြင့် ရေချိုး
နေသောကြောင့် ရေစိုထဘီက အသားမှာ ကပ်နေသည်
သို့ရာတွင် ကျွန်တော် လုံးဝ စိတ်မလှုပ်ရှားခဲ့၊ ခုကျတော့
သွားတိုက်နေသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို မြင်ရုံမျှနှ
ရင်တွေဖိုနေမိပြန်သည်။

ပြတင်းတံခါးကို တွန်းဖွင့်လိုက်မိ၏၊ သံချေး တက်နေ
သော ပတ္တာများကြောင့် 'ကျွီကနဲ' မြည်သွားသည်၊ အသံ
ကြားအဖြစ်၌ သူ မော့ကြည့်၏၊ ကျွန်တော့်ကို မြင်သောအခါ
အံ့ဩသလိုဖြစ်သွားပြီးမှ ပါးစပ်မှ သွားတိုက်ဆေးအမြှုပ်တွေ

ဒိုလျက်နှင့်ပင် ပြုံး၍နှုတ်ဆက်သည်၊ ဒီလိုလည်းလှနေတာပဲဟု
ထင်သည်၊ ပြန်ပြုံးပြလိုက်ပြီးမှ ရှက်တရက် ရှက်သွားမိသည်၊
အိပ်ရာက နိုးနိုးချင်းဆိုလျှင် ကျွန်တော့်မျက်နှာက ပုပ်သိုးသိုး
ဖြစ်နေတတ်ကြောင်း သတိရလိုက်သောကြောင့်ပင်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မ,သည် ကျွန်တော်ကို အဖြေပေးပြီးပြီ ဖြစ်သော်လည်း နှစ်ယောက်ချင်းတွေ့ခွင့်ကိုတော့ မပေးသေးချေ၊ သူတို့အိမ်မှာပင် နောက်တစ်ကြိမ် တွေ့ခွင့်မရသေး။

မတ်လကုန်ပိုင်းလောက်တွင် စစ်မည်ဖြစ်သော တက္ကသိုလ်နှစ်လည်စာမေးပွဲကြောင့်ဖြစ်သည်၊ 'မစ်တမ်း' ဟု ခေါ်သော နှစ်လည်စာမေးပွဲသည် သိပ်တော့အရေးမကြီးလှ၊ စာမေးပွဲသုံးကြိမ်စစ်ရာ အမှတ်ကိုသုံးခါခွဲပေးသည့် ပထမစာမေးပွဲတွင် အမှတ်လေးဆယ်၊ နှစ်လယ်စာမေးပွဲတွင် ဆယ်မှတ်နှင့်စာမေးပွဲကြီးတွင် အမှတ်ငါးဆယ် ဖြစ်သည်၊ ထိုသုံးခုကို ပေါင်းပြီး အောင်ရှုံးသတ်မှတ်သည်တဲ့၊နှစ်လယ်စာမေးဖွဲ့သည် ဆယ်မှတ်သာပေး၍အရေးမကြီးလှသော်လည်း အမှတ်ကောင်းကောင်းနှင့် အောင်ချင်သူများကတော့ ကြိုးစားဖြေလေ့ရှိကြသည်တဲ့။ ထို့ကြောင့် သူလည်း စာကျက်ချင်သည်၊ လာမတွေ့နှင့်ဟု မှာထားသည်။

ကျွန်တော်ကာ ထိပေါက်နေမှန်း သိပါလျက် ဆုငွေထုတ်းမည့်ရက်မဟုတ်သေးသဖြင့် စောင့်နေရသလို ဖြစ်နေသည်၊ သိမှန်း စောစောကသိလျှင်သူ စာမေးပွဲပြီးမှ အဖြေတောင်းတယ်ဟူ၍ပင် တွေးမိသေးသည်။

သူစာမေးပွဲဖြေပြီးတော့မှပင် တွေ့ရသည်၊နှစ်ယောက်ချင်းစ်တွေ့ရခြင်းမဟုတ်၊ သူတို့အမေ အိမ်မှာရှိနေစဉ် တွေ့ရခြင်းမျိုးဖြစ်သည်။

သူတို့အမေကြီးသည် အတော်ပင် ရိုးပါသည်၊ အ,သည်ပင် ဆိုနိုင်သည်၊ကျွန်တော်နှင့် မ,တို့အကြောင်းကို လုံးဝမိ၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ဧည့်ခန်းမှာထိုင်ပြီး စကားပြောနေသောအခါ အဘွားကြီးကခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ထိုင်ပြီး းလိပ်ကြီး ဖွာနေတတ်၏၊ ကျွန်တော်တို့ ဘာတွေများပြောကြမလဲဟု မသိမသာနားထောင်နေသော ပုံစံမျိုးမဟုတ် ကျွန်တော့်အပေါ် သက်ာမကင်း ဖြစ်ဟန်လည်း မပြ၊ န်တော်ရောက်သွားလျှင် ဖော်ဖော်ရွေရွေ ဆီးကြိုသည်၊ ားနည်းသောကြောင့် ကျွန်တော်တို့ပြောနေသည့် ဝိုင်းထဲ းပြောလေ့မရှိ၊ ကျွန်တော့်ကိုတော့ ခင်မင်ဟန်ပြသည်၊ န်တော်နှင့်သူ့ သမီးကိုကျိတ်ပြီးသဘောတူနေသောကြောင့် ဟန်ဆောင်ပြီး လွှတ်ပေးထားခြင်းမျိုးလည်း မဟုတ်ပါ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်နှင့် မ,တို့ နှစ်ယောက်တည်းသာ းလည်နိုင်သောစကားမျိုးဖြင့် သူ့ရှေ့မှာ ခပ်ရဲရဲပြောလို့ တခါတရံအဘွားကြီးအိမ်ခန်းထဲ ဝင်အိပ်နေသည့်အခါ မီးဖိုထဲရောက်နေသည့်အခါမျိုးကျမှ လွှတ်လွှတ်လပ်လပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စကားပြောရသည်၊ ဒါတောင် တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့် လွတ်လပ်
မှုမျိုးမဟုတ်၊ အဘွားကြီး အချိန်မရွေး ထွက်လာနိုင်သည်ဟူ
စိုးထင့်နေရသေးသည်၊ တကယ်တော့လည်း မ့ကိုယ်တိုင်က
လက်ရောက်ကျူးလွန်မှုမျိုး မဖြစ်အောင် ကြပ်တည်းစွာ တား
မြစ်ထားခဲ့လေသည်၊ ကျွန်တော်သည် မ့၏အသားကိုတစ်ကြိမ်
တစ်ခါမျှ မထိဖူးသေးပါ။

သကြွန်ရက်များကတော့ ပျော်စရာ အကောင်းဆုံးပ
ဖြစ်သည်၊ ကျွန်တော်တို့အိမ်ရှေ့ကပိတောက်ပင်ကြီးမှာဝေ
အောင်ပွင့်သည်၊ ကျွန်တော်သည် သစ်ပင်ဆိုလျှင် မာလကာပ
လောက်သာ တက်တတ်သည်၊ ပိတောက်ပင်လို ပင်မြင့်မျိုးက
မတက်ရဲချေ၊ ခင်မောင်ဝင်းက တက်ခူးသည်၊ ပြီးတော
ကျွန်တော် ခူးလာသလိုလိုပုံမျိုးနှင့် မ့ကိုသွားပေးသည်။

သကြွန်ရက်တွေမှာ မ့ကအိမ်တွင်းပုန်းနေသည်၊ကျွန်တော
က ရေလောင်းချင်ကြ ချောင်းနေခဲ့သော်လည်း အခွင့်အရေ
မရချေ၊ ခင်မောင်ဝင်းနှင့် ကျွန်တော် သူ့အိမ်ရှေ့ သွား
ပြီး အပြင်ထွက်ခဲ့ဖို့ခေါ်ရာ သူက ထွက်မလာ၊ သူ့အခေါ ကပ
ဟဲ့၊ ခင်မရဲ့ သကြွန်ရေဆိုတာ ထိကောင်းတယ်၊ ဟိုသူငေ
တွေ ရေလောင်းချင်လို့ ခေါ်တာ၊ ထွက်အလောင်းခံလိုက်ပ
ဟု ကူညီတိုက်တွန်းပေးရှာသေးသည်၊ သို့ရာတွင် မ့က ထွ
မလာ။

အတက်နေ့ကျတော့ သူနေလို့မရတော့၊ သူတို့အညာဓလေ့
အတိုင်း လူကြီးသူမတွေကို ခေါင်းလျှော်ရည်လူဖို့ သူ ထွက်
သည်၊ ရပ်ကွက်ထဲက လေးငါးခြောက်အိမ် လူပြီးသောအခါ

အစ်မကြီးတို့အိမ်ကို ရောက်လာသည်၊ ကျွန်တော်တို့က စောင့်
ရေလောင်းကြသည်၊ အစ်မကြီးတို့ရှေ့မှာ ဖြစ်နေသော
ကြောင့် ခင်မောင်ဝင်းကပါ ရောယောင်၍ ဝင်လောင်းပေး
သည်၊ စတိလောက်လောင်းပြီး ခင်မောင်ဝင်း မသိမသာ
ရှောင်ထွက်သွားသည်၊ ကျွန်တော်က ဆက်လောင်းသည်။

တစ်ခွက်လောင်းပြီး နောက်တစ်ခွက် ထပ်လောင်းမည် ပြု
သောအခါ သူက တော်ပြီတော်ပြီဟုပြောသည်၊ ကျွန်တော်က
လောင်းလောင်းမည် ပြုသောအခါ ခွက်ကို လုမ်းကိုင်လုပြီး
တွေသွန်းချဖို့ကြိုးစားသည်၊ ဤသို့ ခွက်လုရင်း ရှုန်းရင်း
ဆန်ခတ်ဖြစ်နေစဉ် တစ်ခါတွင် ကျွန်တော် ခွက်ကိုအတင်းဆွဲ
လိုက်ရာ သူ့ကိုယ်သည် ကျွန်တော့ဘက်သို့ ယိုင်ပါလာသည်၊
သည် အင်္ကျီလက်ပြတ် ဝတ်ထားပြီး ကျွန်တော်ကလည်း
ကျယ်လက်ပြတ်နှင့်ဖြစ်နေသောကြောင့် လက်မောင်းသား
အိခနဲပွတ်မိကြသည်၊ခွက်ကိုကိုင်ထားသောကျွန်တော့
များ အားမသန်တော့ဘဲ ပြေလျော့သွားသည်၊ ခွက်က
သူ့လက်ထဲမှာပါသွားသည်၊ ရေဘစ်ဝက်လောက် ကျန်သေး
သည်၊

သူသည် ကျွန်တော့ကို ချေမြှန်လောင်း၏။
ဝပယ်ပန်းနွမ်းနွမ်းကလေး၏ အနံ့ကို ရလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေလတွင် မ,တို့တက္ကသိုလ်ကျောင်း ပြန်ဖွင့်သည်၊ ကျ
တော်တို့အောင်စာရင်းတွေတော့ မထွက်သေးချေ၊ ကျွန်တေ
က မ,နှင့် နှစ်ယောက်ချင်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေ့ခွင့်
တောင်းဆိုသည်၊ ကျွန်တော်သည် စာမေးပွဲ အောင်လ
တက္ကသိုလ်မှာ ဆက်တက်ရမည် ဖြစ်သောကြောင့် တက္ကသို
ကျောင်းတော်ကြီးကို ကြိုတင်လေ့လာထားဖို့ လိုအပ်ကြော
မ,က ကျွန်တော့်ကို ကျောင်းထဲက သိသင့်သိထိုက်သည်မျ
ကို လိုက်ပြသဖို့ကြောင်း ပြောရသည်၊ ကျွန်တော်၏အကြော
ပြချက်များမှာ ခိုင်လုံနေသဖြင့် သူမငြင်းနိုင်တော့။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်နှင့်သူ အပြင်မှာ နှစ်ယောက်ချ
တွေ့ခွင့်ရခဲ့သည်။ ကျွန်တော်သည် တက္ကသိုလ်ကျောင်းဝင်း
ကို တစ်ခါမျှ မရောက်ဘူးသေး။

ထိုနေ့က မနက်စောစော သူနှင့်အတူ လိုက်သွားသည
သူများတွေ့မြင်လျှင် ရိပ်မိကုန်မည်စိုး၍ ကျွန်တော်တို့လမ်းထ
က မှတ်တိုင်မှာမချိန်းဘဲ တစ်မှတ်တိုင်ကျော်၍ချိန်းလိုက်သည

န်တော်က အိမ်မှ စောစောထွက်ပြီး ချိန်းထားသော မှတ်
မှာ ကြိုစောင့်နေရသည်။

တိုက်ဆိုင်သွားလို့ပဲလား၊ သူ၏ တိကျတက်မှုကြောင့်ပဲလား
သိ ကျွန်တော့်ကို ခုနစ်နာရီတိတိမှာ စောင့်ခိုင်းထားသဖြင့်
ရှန် ဆယ်မိနစ်အလိုလောက်မှာ မှတ်တိုင်ကို ရောက်နေခဲ့
ည်၊ မှတ်တိုင်နားမှာရှိသော ကွမ်းယာဆိုင်ကလေးရှိ ရေဒီ
နံနက်ပိုင်းအစီအစဉ် စတင်သည့် တီးလုံးသံ ထွက်ပေါ်
သော အချိန်၌ပင် သူ ရောက်ရှိလာသည်။

ထိုနေ့က ထူးခြားချက်မှာ သူ့အဝတ်အစား ဖြစ်သည်၊
ကတော့ ခါတိုင်းလို အင်္ကျီလက်တို ရင်ဖုံးဖြစ်သော်လည်း
ခင် တစ်ခါမှ မဝတ်ဖူးသေးသော အဆင်ဖြစ်သည့် အပွင့်
လေးတွေ ဖြစ်သည်၊ ထဘီကတော့ ပြောင်ပင်၊ အရောင်
ီးနည်းတော့ နုသွားသည်။

ကျွန်တော်ကား ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရင့်အောင် စီမံသွားလေ
ည်၊ ကော်လာမပါသော လည်ကတုံး အင်္ကျီ အဖြူ၊ ပင်နီ
က်ပုံနှင့် ပေါလုံချည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်မှာ အသက်နှစ်နှစ်
ာက် ကွာသည်ဟု ထင်စရာမရှိတော့ဟု ကျွန်တော်တွက်မိ
ည်၊ ပြီးတော့ ကျောင်းဝင်းထဲရောက်လျှင် ကျွန်တော်
နေဖြင့် သိမ်ငယ်စိတ်မဝင်အောင်ရှုံးတိုးရှန့်တန့်မဖြစ်အောင်
းစားထိန်းချုပ်ရဦးမည်။

တက္ကသိုလ်ကျောင်းဝင်းထဲ ရောက်သောအခါ မ,က သင်
းသည့် အဆောက်အအုံများကို လိုက်ပြသည်၊ ကျွန်တော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည် သူရှင်းပြနေတာကိုလည်း နားထောင်ရင်း မျက်စိ
လည်း အနားမပေးဘဲ ရေနသည်။ ကျွန်တော် တက္ကသိုလ်အ
သောအခါ မနှင့် တူတူတိုင်လို့ကောင်းမည့် နေရာကလေး
ကို လိုက်မှတ်နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေ၏။

BURMESE CLASSIC .com

ကိုးနာရီထိုးသောအခါ သူက အစာန်းတစ်ချိန် တက်
ရှိသေးသည်။ ရှေးရေးကြီးသော အတန်းဖြစ်၍ လွှတ်လို့မကြိုက်
ဆိုသည်။

ကျောင်းထဲမှာ လျှောက်ကြည့်ဦးလေ၊ ဆယ်နာရီကျ
ဒီနားကပဲ ပြန်စောင့်နေပေါ့၊ အဲဒီကျမှ တစ်ခုခုစားရအော
သူ အတန်းတက်ဖို့ ထွက်သွားသည်၊ ကျွန်တော်ကလ
ကျောင်းဝင်းထဲမှာ ဟိုယောင်ယောင်၊ ဒီယောင်ယော
လျှောက်သွားနေခဲ့၏၊ ကျွန်တော့်ပုံစံမှာ တက္ကသိုလ်ကျော
သား မဟုတ်မှန်း သိသာနေမလား၊ ကျွန်တော့်ကို အတ
သေးသလို ဝိုင်းကြည့်မလားဟု စိတ်ထဲထင်နေမိသည်၊ သူတို့
တော့ ဘာမျှ ထူးခြားတန်မပြချေ၊ ကျွန်တော် ဘာသာတော
မလုံမလဲ ဖြစ်နေဆဲ။

ဆယ်နာရီတွင် သူနှင့် ပြန်ဆုံသည်။ ကျောင်းဝင်းထဲ
တစ်နာရီခန့် တစ်ယောက်တည်း မနေလိုက်ရခြင်းကြောင့် သူ
ပြန်ရောက်လာသောအခါ အလွန် ဝမ်းသာ အားတက်သွားမိတ
တက္ကသိုလ်ကျောင်းတော်ကြီး၏အရှိန်အဝါကြီးမားပုံကိုလ
နားလည်လိုက်ရသည်၊ ကိစ္စမရှိ၊ ကျွန်တော် ကျောင်းတ
သောအခါ သူနှင့်အတူ တတွဲတွဲရှိနေလိမ့်မည်ပဲ။

ကျွန်တော်တို့ စားသောက်ဆိုင်မှာ ထိုင်ကြသည်၊ ကျွန်
တော်က ဆီချက်ခေါက်ဆွဲနှင့် လက်ဖက်ရည်၊ သူက ကြက်သား
လိပ်နှင့် အအေးကို စားသောက်ကြသည်၊ ကျွန်တော်က အင်း
လျားကန်စပ်မှာ ခဏသွားထိုင်ဖို့ပြောမည်စိတ်ကူးထော်သည်း
ပြသနာတစ်ခုအတွက် စကား အစခြေအတင် ပြောကြရသဖြင့်
ထိုကိစ္စ မဖြစ်မြောက်လိုက်ပါ။

ပြသနာက အသေးအဖွဲကလေးဟု ဆိုကောင်းဆိုနိုင်သည်၊
ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်၏ ထုံးစံအတိုင်း စကားအကောင်မခံဘဲ
အချီအချ ပြောနေသဖြင့် ရှည်လျားသွားရခြင်း ဖြစ်သည်၊
စားကြသောက်ကြပြီး ငွေရှင်းရာတွင် ပြသနာ စဖြစ်သည်၊
ကျွန်တော်က အကျီအိတ်ထဲသို့ ပိုက်ဆံနှိုက်လိုက်ရာ...

‘ပိုက်ဆံမထုတ်နဲ့၊ မ ပေးလိုက်မယ်’

‘ဟာ...ကျွန်တော်ပေးမှာပေါ့၊ ကျွန်တော်က....’

‘အို....ဘယ်ဟုတ်မလဲ’

သူက ‘ကင်းနုတ် ခေါ် စာအုပ်ထည့်ဖို့ ထဲမှ ပိုက်ဆံနှိုက်
ထုတ်နေသည်၊ ကျွန်တော်သည် အိတ်ထဲမှငါးဆယ်တန်တစ်ရွက်
ချလျှင်အမြန် ထုတ်ပြီး ခတ်လှမ်းလှမ်းမှ ဖြတ်လျှောက်သွား
သော စားပွဲထိုးတစ်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်ရာ သူသည်
အတ်ထဲက ဝမ်းကန်တွေ ကိုင်ထားသဖြင့် ‘ကော်ဦးဆရာ’ဟုဆို
သာ ပြောနိုင်ပြီး ချက်ချင်း ရောက်မလာသေးချေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အဲဒီလိုမလုပ်နဲ့နော်၊ မ စိတ်ဆိုးရလိမ့်မယ်'

သူ့ ဟန်ပန်မှာ စကားအဖြစ်မဟုတ်ဘဲ တကယ် စိတ်ဆိုး မည်ပုံမျိုးဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အနည်းငယ် အံ့ဩ သေး၏။

'မ က ဘာဖြစ်လို့စိတ်ဆိုးရမှာလဲ၊ ဒါထုံးစံပဲဥစ္စာ၊ စား ကြသောက်ကြတဲ့အခါ ယောကျ်ားလေးကသာ ငွေရှင်းရစ မဟုတ်လား'

'ဒီနေရာမှာတော့ မ လက်မခံနိုင်ဘူး၊ မင်းက မ ထ အသက်လဲငယ်တယ်၊ ပြီးတော့ ဒီနေရာမှာ မင်းဟာ ဧည့်သည် မဟုတ်လား'

'ဪ...ကျွန်တော် ဒီနေရာမှာ ဧည့်သည် ဟုတ်လ ကျွန်တော်က တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားမဟုတ်သေးလို့ မ ဒီစကားပြောတာပေါ့၊ ဒါကျွန်တော့်ကို အထင်သေးတာ အတူတူပဲ'

ထိုအခါကျမှ သူ့ မျက်နှာထား လျော့ကျသွားပြီ

'ဒီသဘောမျိုးပြောတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီနေ့မင်းကို မ ကျွေးချင်လို့ပါ၊ ဧည့်သည်လို့ပြောတာကလဲ မင်း တက္ကသို မရောက်သေးလို့ နှိမ်ပြီးပြောတာမဟုတ်ပါဘူး၊ မ ရဲ့ အထူး ဧည့်သည်လို့ ပြောတာပါ'

'ဒါဆို ကျွန်တော်ပိုက်ဆံရှင်းလိုက်မယ်၊ မ လက်ခံမလာ

'ဒီလိုလုပ်လေ၊ ဆီချက်နဲ့ ကြွက်သားလိပ်ဖိုးကို မ က ရှင်း မယ်၊ လက်ဖက်ရည်ဖိုးနဲ့ အအေးဖိုးကို မင်းကရှင်း'

BURMESE CLASSIC .com

'ဟင့်အင်း၊ မ စားတာ ကျွန်တော်ကရှင်းမယ်၊ ကျွန်တော့် အတွက် မက ရှင်းပေါ့'

သူပြုံးလာ၏၊ ကျွန်တော်လည်း ပြန်ပြုံးပြလိုက်၏၊ ကျွန် တော်တို့အဖြစ်သည် သူများတွေအဖို့တော့ ရယ်စရာ ကောင်း နေမလားမသိပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခြားချစ်သူစုံတွဲများကဲ့သို့ ကိုကိုရေ အချစ်ရေဟု ချွဲနွဲ့ပြောကြ၊ တစ်ယောက်စကားကို တစ်ယောက်ကထောက်ခံ ဘာမဟုတ်သည့်ကိစ္စကို ယိုးမယ်ဖွဲ့ပြီး၊ စိတ်ကောက်ကြ၊ တကယ်မဟုတ်မှန်းသိလျက်နှင့် ဟန်ဆောင်ပြီး ချော့ကြ၊ မှားသွားပြီ မောင်သိပ်မှားသွားပြီဟု တော်ရုံတန်ရုံလောက်ကို ဝမ်းနည်းပက်လက်တောင်းပန်ကြ....စသည့်အဖြစ်မျိုး ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်မှာ မရှိကြပါ။

တွေ့ကြပြီဆိုလျှင် ငြင်းစရာခုန်စရာလေး တစ်ခု တခြ တွေ့ပေါ်လာစမြဲ၊ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ချစ်ကြောင်း စယ်ကြရမှာတောင် စကားနိုင်လု ပြောကြတာလောက်ဖြစ်ပါလိုက်ရမှ၊ ဤသည်ကိုပင် ကျွန်တော်တို့အတွက် ပျော်စရာရွှင်စရာဟု ထင်မိခဲ့ကြလေသလား မပြောတတ်။

BURMESE CLASSIC .com

ဘယ်တန်းအောင်စာရင်းထွေ ထွက်လာသည်၊ ကျွန်တော် အောင်သည်၊ ဂုဏ်ထူးမပါချေ၊ ခင်မောင်ဝင်းကတော့ သူ့ကိုယ်သူ ကျမည်ဟု ကြိုတင်နိမိတ်ဖတ်ခဲ့သော်လည်း အောင်လာခဲ့လေသည်၊ ကျွန်တော်က တက္ကသိုလ်ဆက်တက်ဖို့ စီစဉ်ပြီး သူက ဗိုလ်သင်တန်းတက်မည်ဟု ဆိုသည်။

ဘယ်တက္ကသိုလ်လျှောက်မလဲဟု မကမေးသည့် ကျွန်တော်က ထိုကိစ္စကို ဘယ်သူမှ ကြိုတင်အသိမပေးချင်၊ မိဘကိုတောင် အသိမပေးကြောင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်၊ ကျွန်တော့်ဘာသာ လွတ်လွတ်လပ်လပ်စဉ်းစားပြီး ရွေးချယ်သည်ဟု ထပ်ပြောလိုက်၏၊ သူ ဘာမျှမပြောတော့။

လျှောက်လွှာ တင်ပြီးတော့မှ ကျွန်တော် ဒဿနိကဗေဒ လျှောက်လိုက်ကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်၊ ထိုအခါ သူအံ့သြသွားပြီး

'မင်းဂုဏ်တွဲအမှတ်က အများကြီးပဲဟာ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒဿနိကဗေဒ လျှောက်ရတာလဲ'

သူ့စကားကို ကျွန်တော် ပြန်အံ့သြရသည်၊ သူသည်လည်း ဒဿနိကဗေဒ အဓိကဘာသာရပ်ကို ယူထားသူ တစ်ယောက် ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'မ့ကာ ဒီလိုစကားပြောတာ အံ့ဩစရာပဲ၊ ဒဿနိကဗေဒ ဘာသာရပ်ဟာ သိပ်စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတယ်လို့ မ့ပဲ ခဏခဏ ပြောပြီးတော့'

'မ့အဖို့ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းပေမယ့် မင်းအဖို့ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းချင်မှ ကောင်းမှာပေါ့'

'ဘာလဲ ကျွန်တော်က ဒီဘာသာရပ်အကြောင်း ဘာမှ နားမလည်သေးဘဲနဲ့ မ့ကာ ဒဿနိကယူလို့ ကျွန်တော်လဲ လိုက်ယူတာလို့ ထင်လို့လား'

ဟု ဆိုပြီး ဒဿနိကနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်တော် ကြိုတင်ဖတ်ရှုထားသော အချက်အလက်တို့ကို ပြောပြလိုက်သည်။

'ဒါဆိုရင်တော့ မ့ဝမ်းသာပါတယ်'

ဟု သူက ပြောသည်၊ ကျွန်တော်လည်း....

သူ့မျက်နှာထား တစ်မျိုးပြောင်းသွားပြန်သည်ဟု ထင်လိုက်၏၊ ဘာကြောင့်လဲ ကျွန်တော် မမေးမိ၊ အမှတ်တမဲ့နေလိုက်သည်၊ နောက်မှ သိရ၏။

'ဘယ်လိုဖြစ်ကြပြန်တာလဲကွာ'

ဟု ခင်မောင်ဝင်းက ညည်းညည်းညူညူမေးလေသည်။

'ဘယ်လိုဖြစ်ရမှာလဲကွာ၊ ငါလဲ ကျောင်းစကက်မှုယ်လဲ လုပ်ရော သူက ကျောင်းကထွက်တော့မလို့တဲ့'

'ဟင်....ခင်မမ ကျောင်းထွက်မလို့ ဟုတ်လား'

'အေးကွ၊ ငါကအခင်၊ သူကအထွက်၊ ချိန်ကိုက်ထားသလား မှတ်ရတယ်'

'ဘာကြောင့် ထွက်မှာတဲ့လဲ'

'အခြေအနေအရလို့ပဲ ပြောတာပဲ၊ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဘာမှ မပြောဘူး'

'ပြောလို့မဖြစ်တဲ့ အကြောင်းတမ်ခုခုရှိလို့ဖြစ်မှာပေါ့'

'ဘာ၊ အစီပွာယ်မရှိတာ၊ သူနဲ့ငါဟာ ချစ်သူတွေကွ၊ ချစ်သူအချင်းချင်း မသိသင့်တာ ရှိပါ့မလား၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ ပြောပြသင့်တာပေါ့'

'ဒါကတော့ကွာ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ငါသိတယ် မောင်ကျော်စင်၊ သူ ငါ့ကို ကလဲ့စားချေတာ၊ ဟိုတစ်ခါ ငါတက္ကသိုလ်ဝင်ခွင့်လျှောက်တုန်းက ဘာလျှောက်မယ်ဆိုတာ သူ့ကိုကြိုမပြောခဲ့ဘူး၊ ငါ လျှောက်လွှာတင်ပြီးမှ သူ သိရတာ၊ ခုလဲ သူကျောင်းထွက်မယ်ဆိုတာ ငါ့ကို ကြိုမပြောဘူး၊ ကျောင်းထွက်ဖို့ သေချာတော့မှ ဖွင့်ပြောတယ်၊ ဒါ ကလဲ့စားချေတာပေါ့ကွ'

'ဟာ၊ မစ်းကို ကြိုပြောရင် တားနေမှာစိုးလို့ခေါ့၊ မင်းတုန်းကလဲ သူတားမှာစိုးလို့ ကြိုမပြောခဲ့တာ မဟုတ်လား'

'မဟုတ်ဘူး၊ သူတားမှာစိုးလို့မဟုတ်ဘူး၊ငါ့ဝါသနာကိုအဒီအတိုင်းပဲ၊ ဒီမှာ သူတားရင်လဲ ငါလျှောက်ချင်တာလျှောက်မှာပဲ၊ ခုလဲ ဒီအတိုင်းဖြစ်မှာပဲ၊ ငါတားလဲ သူကတော့ ကျောင်းထွက်မှာပဲ'

'ဒါနဲ့ မခင်မမက ကျောင်းထွက်ပြီး ဘာလုပ်မှာလဲ'

'အလုပ်တစ်ခုခု ဝင်လုပ်မယ်ပြောတာပဲ'

'ကျောင်းဆက်တက်ဖို့ကကော'

'အစိုးရအလုပ်တစ်ခုခုရရင် လုပ်သားကောလိပ် ဆက်တက်မယ်၊ အစိုးရအလုပ်မရရင် ပြင်ပဝိဇ္ဇာ ပြောင်းလိုရဖို့ ကြိုးစားမယ်တဲ့'

'ဒါဆိုပြီးတာပဲပေါ့ကွ၊ သူကအလုပ်လဲရ၊ပညာလဲပျက်ပိုတောင်ကောင်းသေးတယ်'

'သူ့အတွက်တော့ ကောင်းချင်ကောင်းမှာပေါ့'

'ကြည့်၊ ဟုတ်ပြီ၊ ငါစဉ်းစားမိပြီ၊ သူက အလုပ်ဝင်နေတဲ့အချိန်မှာ မင်းက ကျောင်းတက်နေရတုန်းဆိုတော့ မင်းဘက်က လျော့နေမှာကို စိုးရိမ်နေတာပေါ့....ဟုတ်လား'

သူ့ကို ဆတ်ခနဲလှည့်ကြည့်လိုက်သည်၊ ကျွန်တော့်အတွင်းစိတ်က သူပြောသလို ဖြစ်နေလေသလား၊ မဟုတ်ဘူးဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

'ဟား ဟား၊ ငါကနောက်တာပါကွာ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ၊ မင်း သူ့ကိုထပ်တွေ့ပြီး အကြောင်းစုံ မေးကြည့်ဦးပေါ့'

'ဘာလို့မေးရမှာလဲ၊ သူ မပြောချင်တာကို'

'သွားတော့တွေ့လိုက်ပါဦးကွာ'

'ငါကမမှားဘဲနဲ့ တောင်းပန်ရမယ်လို့ မင်းဆိုလိုတာလား'

ခင်မောင်ဝင်းက ကျွန်တော့်ပခုံးကိုပုတ်ပြီး....

'အောင်စိမ်း၊ အောင်စိမ်း၊ မင်းဟာ ရည်းစားသာ ထားတတ်တယ်၊ မိန်းကလေးတွေအကြောင်းကို ငါ့လောက်တောင် မသိသေးပါလားကွာ၊ ဟေ့ကောင်ရ၊ မိန်းကလေးဆိုတာ သူတို့ မှန်သည်ဖြစ်စေ၊ မှားသည်ဖြစ်စေ၊ ဘယ်တော့မှ ဦးအောင်အသွယ် မလုပ်တတ်ဘူးကွာ၊ အဲဒါ သူတို့အကျင့်ပဲ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲ... သူတို့ အခွင့်အရေးဆိုပါတော့၊ ဒါကို ငြိမ်းယောကျ်ားလေးတွေက သိလျက်နဲ့ လိုက်လျောကြရတာပဲ လိုက်လဲလိုက်လျောသင့်ပါတယ်၊ သူတို့က မိန်းကလေးကိုး'

ကျွန်တော်က ဘာမျှ ပြန်မပြော။

BURMESE CLASSIC .com

မ,က ကျွန်တော့်ကို တွေ့ချင်နေသည်ဟု ဆိုကြောင်း ခင်မောင်ဝင်းက လာပြောသည်၊ ထို့ကြောင့် ချိန်းထားသည့်နေ့တွင် ခါတိုင်းလိုပင် တစ်မှတ်တိုင်အကျော်က သွားစောင့်နေလိုက်၏၊ သူသည် အချိန်အတိအကျပင် ရောက်ရှိလာသည်၊ သူ့မျက်နှာထားသည် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်မဟုတ်သလို တင်းတင်းမာမာလည်း မဟုတ်ချေ။

'ဘယ်သွားကြမလဲ'

'ဟု ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။

'မင်း ဘယ်လို စိတ်ကူးလို့လဲ'

'ကျောင်းထဲသွားမလား'

'ဟင့်အင်း... မသွားချင်ဘူး'

'အင်းလျားမှာ သွားထိုင်မယ်လေ'

ဟု ကျွန်တော်ကထပ်ပြောရာ သူခေါင်းခါသည်၊ သို့ဖြင့် ဆန်တော်ကြီးစောင်းမှာသွားထိုင်ဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ ထယ္ယောက်နှင့်တယောက် ခပ်တန်းတန်း၊ ခပ်အမ်းအမ်းဖြစ်နေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြသည်၊ စိတ်ကောက်နေကြခြင်းလည်းမဟုတ်၊ စိတ်ဆိုးနေကြသည်ဟုပြောဖို့လည်းခက်သည်၊ စိတ်ကောက်နေကြတာဆိုလျှင် တစ်ယောက်ယောက်က စကား လုံးဝမပြောဘဲ နေရမည်၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်က လိုက်ချော့ရမည်၊ စိတ်ဆိုးနေကြတာဆိုလျှင်လည်း ခုလိုပုံမှန်ဆက်ဆံပြောဆိုနိုင်ကြမည်မဟုတ်၊ စိတ်အနေမသင့် ဖြစ်နေကြသည်ဟုဆိုလျှင် ရနိုင်ကောင်းသော်လည်း ထိုသဘောအတိုင်း တိတိကျကျတော့ မဟုတ်ချေ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ သူကစ၍ စကားပြောလေသည်။

'မင်းပြောစရာရှိတယ်ဆို၊ ဘာပြောမလို့လဲ'

ကျွန်တော် အံ့သြသွားပြီး....

'ဟင်၊ မ ပဲ ကျွန်တော့်ကို ပြောစရာရှိလို့ဆိုပြီး မှာလိုက်တာ မဟုတ်လား'

'မဟုတ်ပါဘူး၊ မင်းက ပြောစရာရှိသည်ဆိုလို့ ခင်မောင်ဝင်းက ပြောတယ်'

ထိုအခါကျမှ ခင်မောင်ဝင်း ကြားထဲက အကြံအဖန် လုပ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိကြရသည်၊ မ က ပြောစရာရှိလို့တဲ့ဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကိုလာလှိမ့်၊ ကျွန်တော်က တွေ့ချင်တယ်လို့ ပြောတယ်ဆိုပြီး မ ကို သွားညာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဒါကအရေးမကြီး၊ ခုချိန်ကျမှ ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်ကြမည်နည်း၊ ကျွန်တော်ကလည်း ပြောစရာရှိလို့ခေါ်ခြင်းမဟုတ်၊ သူကလည်း ထို့အတူ၊ ထိုအခါ ဒါဆိုလည်း ပြီးရောပေါ့ဆိုပြီး ထပြန်ကြရမည်လား၊ မဖြစ်နိုင်တော့၊ ဟန်မပျက် ဆက်ထိုင်ကြဖို့သာရှိသည်၊ ဘာစကားတွေပြောကြမည်နည်း၊ ပတ်ဝန်းကျင် ရှုခင်းသာယာပုံအကြောင်း ပြောရမည်လား၊ ရာသီဥတုအကြောင်း၊ ယနေ့ထုတ်သတင်းစာများအကြောင်း ပြောရမည်လား၊ စကားတစ်ခုခုစဖို့ အခက်တွေ့နေသည်။

သူကပင်စကားစ ပါသည်၊ 'မ ပြောစရာနည်းနည်းရှိတယ်' ဆိုပြီး သူကျောင်းထွက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည့်အကြောင်းကို အဘင်း မမေးရပါဘဲနှင့် ပြောပြသည်၊ သူ ဖြတ်သန်းလာသည့် ဘဝအကြောင်းလည်း ပါလေသည်။

'မ တို့မှာ အဖေမရှိတော့ဘူး၊ အဖေက မ ငယ်ငယ်လေးထဲက ဆုံးသွားတာ၊ ငယ်ငယ်လေးဆိုပေမယ့် မ ဆယ်နှစ်သမီးလောက်မှာပေါ့၊ အဖေရှိစဉ်က ယာခင်းတွေ အတန်အသင့်ရှိတယ်၊ ပြီးတော့ အဖေကစနစ်ရှိတယ်၊ ဒီလိုပဲ အမေက အကိုင်ကောင်းတတ်တယ်၊ ဒါကြောင့် အဖေဆုံးသွားပေမယ့် မ တို့ သိပ်အခြေမပျက်ဘူး၊ အစ်ကိုနဲ့ အစ်မ လူလားမြောက်တဲ့ အချိန်ထိတော့ ခံသွားနိုင်တယ်၊ သိပ်ပြည့်ပြည့်စုံစုံ နေရတာမျိုးတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့၊ ဆင်းဆင်းရဲရဲ မနေရတာလောက်ပါပဲ၊ မ ရဲ့အထက်မှာ အစ်ကိုတစ်ယောက်၊ အစ်မတစ်ယောက်ရှိတယ်လေ၊ သူတို့က အဖေ့ ယာခင်းတွေကို ဆက်ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ခဲ့တယ်၊ အမေက အငယ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ မ ကို ပညာတတ်စေချင်တယ်၊ မ အတွက်ဆိုပြီး သက်သက်စုထားတယ်၊ အဲဒီငွေကလေးနဲ့ မ တို့ရန်ကုန်တက်လာတာပဲ၊ အစ်ကိုနဲ့ အစ်မတို့က အညာကနေ ငွေပို့ပေးတယ်'

ကျွန်တော်သည် သူနှင့် ကတောက်ကဆတ် ဖြစ်ခဲ့ရသော နေ့ကို မေ့သွားသည့်တိုင် သူ့ အကြောင်း သားခဲ့ရလိုသော...

www.burmeseclassic.com

အနေအထားမျိုး ရောက်နေပါပြီ၊ သူကတော့ ဆက်ပြော ပြန်၏။

'အစ်ကိုတို့၊ အစ်မတို့ ပို့တဲ့ငွေနဲ့ စားရေးသောက်ရေး ပန်တီးရတယ်၊ အမေစုထားတဲ့ ငွေကိုတော့ ကျောင်းစရိတ် အတွက် ထားရတာပေါ့၊ နောက်တော့ အစ်ကို လက်ထ သွားတယ်၊ အစ်မ ဖြစ်သူကတော့ ဟို အလျင်ကတည်းက အိမ်ထောင်ရှိပြီးသား၊ သူတို့ အိမ်ထောင်တွေကျပေမယ့် ငွေ တော့ ဆက်ပို့တုန်းပဲ၊ ပို့တဲ့ငွေကလဲလျော့မသွားဘူး၊ အလျ အတိုင်းပဲ၊ ဒါပေမယ့် ရန်ကုန်ကလူနေမှုစရိတ်က မ့တို့ထင်တာ ထက် ပိုကြီးလာတော့ သူတို့ပို့တဲ့ ငွေနဲ့ မကာမိတော့ဘူး ကျောင်းစရိတ်ဖယ်ထားတဲ့ငွေထဲက ထုတ်ပြီး ဖြည့်လာရတယ် ဒီအတိုင်းဆိုရင် လက်ကျန်ငွေဟာ မ့ဘွဲ့ရတဲ့ထိ ဘယ်လိုနည်း နဲ့မှ မဖြည့်ဆည်းနိုင်တော့ဘူး၊ ဒါကြောင့် မ့အလုပ်ထွက်လုပ် ရတာပါ'

ကျွန်တော်ကဖြင့် သူ့အပေါ် စိတ်ပြေနေပါပြီ၊ သူ့ကို သနားတောင် သနားလာ၏၊ ကျွန်တော်သာ တတ်နိုင်လျှင် သူ့ကို ကျောင်းစရိတ် ဆက်ထောက်ထားချင်သည်၊ သူ့ကို ကျောင်းမထွက်ခိုင်းဘဲ ကျွန်တော်ကအလုပ်ထွက်လုပ်ပြီးသူ့ကို ကျောင်းဆက်ထားပေးဖို့တောင်မဖြစ်နိုင်မှန်းသိလျက် စိတ်ကူး ယဉ်ကြည့်နေမိသေးသည်။

'ကျောင်းထွက်မယ့်ကိစ္စ မင်းကို ကြိုမပြောလို့၊ မတိုင်ပင် လို့ မင်းကစိတ်ဆိုးတယ်၊မင်းကိုဖွင့်ပြီးတိုင်ပင်ရင်မင်းက တား မှာပဲ၊ မ့အနေနဲ့ကလဲ မင်းတားပေမယ့် ကျောင်းထွက်ရမှာ

ပါပဲ၊ အဲဒီအခါ မင်းကတားနေရက်သားနဲ့ မ့က မင်းဆန္ဒကို သွေဖယ်ပြီး မ့သဘောနဲ့မ့ လုပ်သွားတယ်ဆိုတဲ့ အဖြစ်မျိုး ရောက်သွားရမှာပဲ၊ ခုတော့ ဒီကိစ္စကို မင်းကြိုမသိလို့ သာ ပေါ့၊ ကြိုသိရင် မဖြစ်မနေ တားတာပေါ့လို့ စိတ်ဖြေနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးမျိုး ရနိုင်ပြီမဟုတ်လား၊ မ့စေတနာကို မင်း နားလည်မှာပါ'

'ကျွန်တော်နားလည်ပါတယ်၊ကျွန်တော်ကလဲကျွန်တော့် ကို ကြိုမပြောရကောင်းလားလို့ ဒေါသဖြစ်တာထက် မ့နဲ့ အတူတူ ကျောင်းတက်ခွင့်မရလို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတာက ပိုပါတယ်၊ ကျွန်တော်က ကျောင်းဖွင့်တဲ့အခါ မ့နဲ့တူတူ ကျောင်းတက်ရရင် သိပ်ပျော်စရာကောင်းမှာပဲလို့ အားခဲ ထားခဲ့တာကိုး'

'အဲဒီအတွက် မ့လဲစိတ်မကောင်းဖြစ်ရတာပဲ'

'ပြီးတော့ရှိသေးတယ်၊ မ့ပညာတစ်ပိုင်းတစ်စဖြစ်သွားမှာ စိုးရိမ်တယ်'

'ဒါတော့ မပူပါနဲ့၊ မ့မှာ ရည်ရွယ်ချက်ရှိပြီးသားပါ၊ လုပ်သားကောလိပ်တက်လို့ရရင်ရ၊ မရရင် ပြင်ပဝိဇ္ဇာဖြေပြီး ဘွဲ့ရအောင်တော့ ယူမှာပါ၊ တစ်ခုပဲစိုးရိမ်တယ်၊ ကျောင်း ထွက်မယ့်ကိစ္စ မင်းကို ကြိုမပြောခဲ့လို့ မင်းအနေနဲ့ စိတ်ခုနေ ဦးမှာလားလို့'

'ကျွန်တော့် စိတ်ထဲမှာ မ့ကို ချစ်တာကလွဲလို့ တခြား ဘာကိုမှ ကြာကြာစွဲမထားတတ်ပါဘူး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်၏ အခြေအနေမှာ အကောင်း... တွင်ရှိနေသည်။ ကျွန်တော်ရောသူပါ စိတ် ကြည်ကြည် ... လင်ဖြစ်လာကြ၏။ ကျွန်တော်သည် မ့ကိုတစ်ခါမျှ မနမ်း... သေးချေ။ သူ၏လက်ကလေးကိုသာအမှတ်မထင် ကိုင်ခဲ့ဖူးသည်...

ကျွန်တော်တို့ ထိုင်နေသောနေရာမှာ ကန်တော်ကြီးစေ... ကနေ၏ကျွန်း တစ်ဝိုက်ရှိ သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်မှာဖြစ်သည်... ထိုနေရာသည် ရှိုမြောင်ကြား၊ ချုံကြီးချုံကြား မဟုတ်သော... လည်း လူရှင်းနေ၏။

ခုချိန်ခါတွင်နေရာအရရော အခြေအနေအရပါအခွင့်သာ... နေသဖြင့် ပထမအဆင့်အဖြစ် သူ့လက်ကလေးကို လှမ်း... လိုက်စဉ်မှာပင်

'အမယ်လေး'

သူက အလန့်တကြား အော်လိုက်သဖြင့်ကျွန်တော်ပါလ... ပြီး သူ့လက်လေးကို ပြန်လွှတ်လိုက်မိသည်။

'လက်ကလေးကိုင်တာလောက်နဲ့များမ....ရယ်'

'အို....မဟုတ်ဘူး....ဟို ဟိုမှာ'

သူက သူ့ခြေထောက်ကို လက်ညှိုးညွှန်ပြသည် မကြည့်... သလိုဖြင့် မျက်နှာကိုလည်းလွှဲထား၏။ သူညွှန်ရာသို့ကြည့်လို... သောအခါ သူ၏ယာဘက်ခြေမချောင်းကြားတွင်တွယ်ကပ်ပြီးကျ... နန သွေးစုပ်နေသော ကျွတ်တစ်ကောင်ကို တွေ့လိုက်ရသော... သည်။

ခုချိန်မှာကျားတစ်ကောင်ကသာရန်မူဖို့ရောက်လာတာမ... ဆိုလျှင် ကျွန်တော် ရဲရဲရင့်ရင့် ရင်ဆိုင်ကာကွယ်ဖို့ အသင့်ပြ...

နေပါလိမ့်မည်၊ ကျွတ်ကျတော့ ကျွန်တော်လည်း ကြောက်သည်၊ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ချက်ချင်းမလှုပ်ရှားမိဘဲကြောင် ကြည့်နေ၏။

'ဘာကြည့်နေတာလဲ၊ မြန်မြန်လုပ်ပါ'

သူကအသံတုန်ဟုန်နှင့်ပြောလိုက်တော့မှ ကျွန်တော်သည်း စိတ်တင်းပြီး ကျွတ်ကိုဆတ်ခနဲ ဆွဲခွာလိုက်သည်၊ ချက်ချင်း ပြုတ်ထွက်မသွား၊ ကျွတ်၏ကိုယ်ခန္ဓာက လက်ထဲမှာ သားရေ ကွင်းတစ်ကွင်းလို ဆန့်ထွက်ပါလာသော်လည်း ခေါင်းပိုင်းက တွယ်ကပ် ထားတုန်း၊ အတင်းဆွဲတော့မှ ပြုတ်ထွက်သွား သည်၊ လက်ထဲရောက်လာသောကျွတ်ကို ဘာလုပ်ရမှန်း မသိ သဖြင့် ယောင်ပြီး 'ဒီမှာလေ'ဟု သူ့ကို ပြမိလိုက်၏၊ သူက နောက်တစ်ခါ စူးစူးရှားရှား အော်ပြန်တော့မှ ကျွတ်ကို ခပ် ဝေးဝေးသို့ ကောက်ထုတ်ပစ်လိုက်ရလေသည်။

သူ့ခြေမချောင်းကြားတွင် သွေးက စိမ့်ထွက်နေတုန်း၊ ကျွန် တော့်မှာလက်ကိုင်ပဝါ ပါမလာခဲ့ ထို့ကြောင့် အင်္ကျီအိတ် ထဲက ဘတ်စ်ကားလက်မှတ်ကိုထုတ်ပြီး သွေးစို့နေသောနေရာ မှာ အသာအုပ်ပြီး ကပ်ထားပေးလိုက်ရသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်တစ်ခုသတိပြုမိသည်၊ သူ၏ကိုယ် ကလေးသည် ကျွန်တော့်ပေါ်သို့ အလိုအလျောက် မှီကျလာ ခြင်းပင်ဖြစ်သည်၊ သူတော်တော်ကြောက်သွားပုံရသည်၊ ... ရင်သည် နိမ့်ချည်၊မြင့်ချည်ဖြစ်နေ၏၊ သူမောနေသည်မှာ ... သာသည်၊ သူ့မျက်နှာကလေးသည် ဖြူရော်ရော်ဖြစ်နေ၏၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်က သူ့လက်မောင်းကိုကိုင်ပြီး ဖက်လိုက်သောအခ
သူ့ဦးခေါင်းသည် ကျွန်တော့်ပခုံးပေါ် မှီကျလာပြန်သည်

သူ့အသက်ရှူသံပြင်းပြင်းကို ကြားရ၏၊ ကျွန်တော်သည
သူ့ဘက်သို့မျက်နှာလှည့်လိုက်သောအခါ သူ့ဆံစများကို နမ်
မိလျက်သားဖြစ်သွားသည်၊ သူသည် စကားဝါပန်းကို အလွ
နှစ်သက်သည်။ စပေါ်သည့်အချိန်မှစ၍ နေ့စဉ်လိုပန်လေ့ရှိခ
ခဲ့လည်း။ သူ့ဆံပင်မှာစကားဝါပန်းတစ်ပွင့်၊ ထို့ကြောင့်ပင်ဆ
သည်၊ သူ့ဆံစတို့ကြားမှာ စကားဝါပန်းနံ့သည် စွဲ၍နေ
လေသည်။

'သိပ်လန့်သွားသလားဟင်'

ကျွန်တော့်နှုတ်ခမ်းများသည် သူ့ဆံပင်များပေါ် ဖိကပ်
လျားသောကြောင့်ကျွန်တော့်ပါးစပ်မှလေငွေ့နွေးနွေးသည်
သူ့ဦးရေကိုထိသည်၊ သူသည် ကျွန်တော့်ပခုံးပေါ် မှီသား
သောဦးခေါင်းကိုပြန်ခွာလိုက်သည်၊ ကိုယ်ကိုလည်း ပြန်မတ်
လိုက်သောကြောင့် လက်မောင်းချင်းပူးကပ်နေရာမှ နည်းနည်း
ပြန်ကွာသွားသည်၊ ထိတော့ထိနေတုန်း၊ သူ့လက်မောင်းကို
ကျွန်တော်မလွှတ်သေးဘဲ ဆက်လက်ဖက်ထားလိုက်သည်၊ သူက
ကျွန်တော့်လက်ကို ဖယ်မပစ်ချေ။

'ရုတ်တရက်ဆိုတော့'

သူ့အသံသည် အတန်ငယ်တုန်ယင်နေတုန်းပင်၊ ကျွန်တော်
နည်းနည်းတော့ ကျေနပ်သွားမိသည်၊ သူသည် ထိတ်လန့်တုန်

ပ်စရာ တစ်ခုခုကို ကြုံရသောအခါ ကျွန်တော့်အပေါ် အား
ကိုးတကြီးရှိကြောင်း ပြခဲ့ပြီမဟုတ်လား။

'မ, ကတစ္ဆေတော့၊ ဘာတွေမကြောက်တတ်ပါဘူး၊ ဒါပေ
ယ့်ခုလိုမျိုး ရုတ်ဘရက် ဖြစ်သွားပြီဆိုရင် ထိတ်ခနဲဖြစ်ပြီး
င်တွေ၊ ပန်းတွေ တုန်လာတတ်တယ်၊ သွေးအားနည်းလို့
ဆင်ပါရဲ့'

ဟုခပ်ဖြေဖြေပြောသည်၊ သူ့အသံကတော့ မော့သံမပြေ
သေး၊ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လျှတ်တွယ်လိုက်သည့် အတွက် ကျွန်
တော် အမြတ်ထွက်သွားသည်၊ သူသည် ကြောက်အား လန့်
အားနှင့် ကျွန်တော့်ဘက် တိုးကပ်လိုက်ခြင်းကြောင့် ကျွန်
တော့်ရင်ခွင်လဲ ရောက်လာခဲ့သည်မဟုတ်လား၊ ခုထိပင် သူ့
ခပ်ဖွဖွဖက်ထားခွင့် ရနေဆဲ။ ခုချိန်သည် နောက်တစ်ဆင့်
က်ဖို့အကောင်းဆုံးအချိန်၊ သို့မဟုတ်လျှင်လည်းနောက်ထပ်
တ်တစ်ကောင် ထပ်တွယ်ဖို့ အမြန်ဆုံးလိုအပ်နေသောအချိန်
ကြောင့် ...

'မ, ရယ်....နောက်တစ်ခါ ကျွတ်ကြီးလို့ ထပ်ပြောပါဦး
ားဟင်'

သူသည် သတိရသွားပြီး သူ့လက်မောင်းကိုကိုင်ဖက်ထား
ာ ကျွန်တော့်လက်ကို ဖယ်ပစ်ရန် စတင်ကြိုးစားသည်၊
န်တော်က လက်ဦးမှုရရှိသွား၏၊ သူ့မျက်နှာကိုကျွန်တော့်
ာ် ဆွဲလှည့်လိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းကို....

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပူနွေးသော အတွေ့အထိ ဟူ၍သာ သိမှတ်ရသည်။

သူသည် ဦးခေါင်းကို ယမ်းခါခြင်းဖြင့် နှုတ်ခမ်းချင်း အောင် ကြိုးစားနေလေသည်၊ ကျွန်တော်က သူ၏ ဦးခေ ကို နောက်ဘက်မှ ထိန်းချုပ် ကိုင်တွယ် ထား သော ကြေ မလွတ်သော၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည် နမ်းနေကြသ မတူတဲ့ အိမ်မြောင်တစ်ကောင်နှင့် ကိုက်ခဲခြင်းခံထားရသ အတောင် တဖျတ်ဖျတ်ခတ်ပြီး ရုန်းကန်နေသော လိပ်ပြာ ကောင်ကိုနှင့်သာ တူနေလေသည်။

သူက ကျွန်တော့်ရင်ဘတ်ကို တွန်းထုတ်လိုက်သည်၊ နှာချင်း ကွာသွားလေသည်၊ နိုင်ငံခြားရုပ်ရှင်ကားများထဲ မင်းသားနှင့် မင်းသမီး နှုတ်ခမ်းချင်း နမ်းစုပ်အပြီးတွင် သမီးသည် မျက်လုံးကလေးမှေး နှုတ်ခမ်းကလေးဟပြီး ယောင်ယောင်ကလေး ဖြစ်နေတတ်သည် ခုဤသို့မဟုတ် သူ့မျက်နှာတွင် သွေးရောင်လွှမ်း၍ မလာခဲ့ပါ၊ သူ့ မျ မျက်နှာများပင် ဖျော့နေသယောင် ထင်ရသည်။

'ဘာ… ဘာဖြစ်လို့လဲဟင် မ'

'ဟင့်အင်း…နောက်ကို ဒါမျိုး မလုပ်နဲ့၊ မ မကြိုက်

'ဘာလို့ဖြစ်ရတာလဲဗျာ'

'မသိဘူး၊ တစ်မျိုးကြီးပဲ၊ ရင်ထဲက အော်ဂလီဆ သလိုပဲ'

'ဗျာ'

သူ့ပခုံးပေါ်မှာ ရှိနေဆဲ ဖြစ်သော ကျွန်တော့် များသည် အရှိုးမရှိတော့သလို ပျော့ဖတ် လျော့ကျသွားကြ

သူ့နှုတ်ခမ်းများကား ခုပင် အော့အန်လိုက်တော့မလို တရွရွ လှုပ်နေကြလေသည်၊ ကျွန်တော် သက်ပြင်းချလိုက်ယင်း…

'မ ရယ် ကျွန်တော့် နှုတ်ခမ်းတွေက မျှော့ကြီးတွေ မဟုတ်ပါဘူးဗျ'

www.burmeseclassic.com

နွားခမ်းကို လက်ခုံဖြင့် အသာပွတ်သပ်နေမိသည်။

နေသည် တိမ်တိုက်ကြားမှ တစ်စွန်းတစ်စ လွတ်မြော…
လာသည်၊ သို့ရာတွင် ညနေစောင်းပြီဖြစ်၍ နေရောင်ကို အ…
အတန်အသင့်လောက်သာ တွေ့မြင်ရတော့မည် ဖြစ်၏။

ဖူးဘုရားပေါ်မှ ကြည့်သောအခါ ရေဝတီ မြစ်ပြ…
အပေါ်စီးမှ မြင်ရသည်၊ မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းတွင် တန်း…
တောင်တန်းသည် ညို့ညို့မှိုင်းမှိုင်း

ညောင်ရိုပ်သာသို့ အပြန်တွင် မြစ်ကမ်းနားဘက်မှ လျှည်း…
သည်၊ သဲသောင်ပေါ်တွင် လမ်းလျှောက်ရသည့် အရသ…

…သဘောတွေ့နေမိသည်၊ သောင်ပြင်သည်ရေစစ်နေသော်လည်း
မခြောက်သေ့သေး၊ ခပ်ထိုင်းထိုင်း ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်တော်၏ ခြေရာများသည် သဲပြင်ပေါ်တွင် ထင်ကျန်
…ခဲ့သည်၊ ထိုခြေရာများသည် ရေတက်လာသောအခါ
…က်ပြယ်ကုန်ပြီး ရေကျသွားလျှင် သဲပြင်သည် တစ်ဖန်ပြန်၍
…ညာပြန့်ပြူးသွားပေဦးမည်၊ စိတ်၏ မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင်
…င်ဟပ်သော ခြေရာများက အကောင်အထည်ဟူ၍ မရှိပါဘဲ
…က် ဘယ်သောအခါမျှမှ မပျောက်ပျက်နိုင်ကြောင်း
…န်တော် လက်ခံနိုင်ရပါမည်။

ညစာစားပြီးနောက် ညောင်ရိပ်သာအပြင်ဘက် ပန်းခြံထဲရှိ
…ခုံတန်းလျားမှာ ထွက်ထိုင်သည်၊ ကောင်းကင်တွင် တိမ်တွေ
… ငါးကြင်းမြီးကွက်လို ဖြစ်နေသည်၊ နက်ဖြန်တွင် မိုးမရွာ
…ဘူဟု ခန့်မှန်းရသည်၊ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် အုတ်ပုံသာသာ
…သာ ရှိတော့သော စေတီတစ်ဆူကို မှုန်ဝါးဝါး အလင်း
…ရောင်တွင် လှမ်းမြင်ရ၏။

ရောက်တတ်ရာရာ တွေးနေရင်းက တစ်ခုံတစ်ခုကို ဖျတ်ကနဲ
…တိရလိုက်သည်၊ သာစည်မှာတုန်းက ကားပေါ်တက်ခါနီး
…ခဲ့ရသောသူ၊ ကိုတင်လှိုင်ကော်၊ ထိုသူသည် သာစည်မှ
…လာသို့ ကူးမည်မှန်း သိခဲ့ရသည်၊ မိတ္ထီလာမှနေ၍ ဘယ်…
…ဆက်သွားမည်နည်း၊ မန္တလေးလား၊ ကျောက်ပန်းတောင်း
…း၊ မြင်းခြံလား၊ ပုဂံကိုပင် လာမှာလား၊ …သာလာ
…သနည်း။

www.burmeseclassic.com

သူ့ဘာသာ ဘယ်ပဲသွားသွား၊ ဘာပဲလုပ်လုပ်၊ ကျွန်တော်နှင့် ဘာဆိုင်လို့လဲ၊ သူတို့နှင့် ကျွန်တော်သည် ပတ်သက်စရာအကြောင်းမှ မရှိတော့ဘဲ၊ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်သွားခဲ့ကြပြီ မဟုတ်လား။

လူတို့၏ ဦးနှောက်မှတ်ဉာဏ်ကို ကျွန်တော် သိပ်သဘော မတွေ့ချေ၊ စိတ်ကြည်နူးဖွယ်ရာ ရှခင်းဆိုလျှင် ခဏချင်းမှာ ပင် မေ့ပျောက်သွားတတ်သော်လည်း စိတ်နှလုံး ဘုန်းလုပ် ခြောက်ခြားဖွယ် မြင်ကွင်းမျိုးကား နှစ်ပေါင်းများစွာကြာ အောင်ပင် အာရုံတွင် စွဲထင်နေတတ်လေသည်၊ တစ်နည်း အားဖြင့် ဖြင်းပယ်လိုသော အရာကိုမှ လက်ခံတတ်သည်မှာ ဦးနှောက်၏ အဓိက ချွတ်ယွင်းချက်။

ကျွန်တော်သည် ထိုသူ၏ ခရီးစဉ်ကို ခန့်မှန်းတွက်ချ နေမိခြင်းမှာ လမ်းခရီးတစ်နေရာရာတွင် သူ့အား ပြန်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်နေမိခြင်း ဖြစ်လေမလားမသိ။

အားစိမ့်နေသောလေကို ကျေးဇူးတင်မိသည်၊ လေတ ချက်တိုးဝင်လာသဖြင့် အပြင်မှာ အတော်အေးနေကြောင်း သိရသည်၊ ထို့ကြောင့် အတွေးစကိုဖြတ်ကာ အခန်းပေ ပြန်တက်ပြီး အိပ်ရာဝင်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

နောက်တစ်နေ့မနက် ဝေလီဝေလင်တွင် အိပ်ရာမှ ထ လမ်းလျှောက်ထွက်ခဲ့သည်၊ သဲလမ်းဆုံးပြီးနောက် ကျွ

သမ်းပေါ် ရောက်လာသည်၊ ညောင်ဦးဘက်သွားသည့် လမ်း အတိုင်း ဆက်လျှောက်လာခဲ့သည်၊ ဘုရားနိုကို ကျော်လာခဲ့ သောအချိန်၌ နေထွက်လာ၏။

ကျွန်တော်သည် ဤအချိန်ကိုပင်ရွေး၍ ထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်၊ မြို့ဟောင်းများကို ကြည့်ရာတွင် အလင်းရောင် အားကောင်းစွာရနေသော အချိန်ထက် နေထွက်ခါစ နေဝင်ခါ နီးအချိန် ဖျော့တော့သော အလင်းရောင်တွင် ကြည့်ရသည်က ပို၍ သဘာဝကျသည်ဟု ကျွန်တော်ခံစားရသည်။

တိမ်တွေ အတန်အသင့် ကင်းစင်သွားသဖြင့် ကျွန်တော် စောစောထရကျိုးနပ်သွားသည်၊ လိမ္မော်နုရောင် နေလုံးကြီး ထွက်လာသည်ကို ကောင်းစွာမြင်ရ၏၊ ပုဂံ မြေပြင်သည်နီစွေး စွေး ဖြစ်နေရာမှ ရွှေရောင်တက်လုလာသည်ဟု ထင်ရသည်၊ ဘုရားပုထိုးတို့သည် တခြမ်း ကလင်းပြီး တစ်ခြမ်းကမှောင်ကာ မြင်ခေါ်တွင် အရိပ်ရှည်ကြီးတွေကျနေကြမှာ။

နေထွက်လာသည်ကို အားရအောင်ကြည့်ပြီးမှ ဧည့်ရိပ် သာသို့ ပြန်ခဲ့သည်၊ ဧည့်ရိပ်သာမဝင်မီ ကမ်းနားမှာ လက်ဖက် ရည်သောက်ခဲ့သေးသည်။

ရေချိုးပြီး နောက်တစ်ခေါက်ပြန်ထွက်သည်၊ ယွန်းကျောင်း သို့ အလျှင်ဆုံးဝင်၏၊ ယွန်းပြတိုက်ကို ဝင်ကြည့်ခြင်းဖြစ်၏၊ ယွန်းလက်ရာ မျိုးစုံမြင်ရသည်၊ အချို့လက်ရာများသော ကောင်းနှင့်ချီ၍ တန်သည်ဟု ဆိုသည်၊ မြန်မာတိုင်းရင်းလက် ရာများအဖြစ် နိုင်ငံခြားသက်ရာများပါ တွေ့ရ၏၊ ယခု ကျောင်းမှ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ယွန်းအတတ်ပညာလာသင်ပြီးဆိပ်ပွ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နည်းနှင့် ပေါ်ဝင်းစပ် ပြုလုပ်ထားသသဆိုသော လယ်ရာများ လည်း မြင်ရသည်။

ထိုလက်ရာများက အပြစ်အနာအဆာ အလွန်ကင်းေ သည်၊ ထိုအခါ စက်ရုံထွက်ပစ္စည်းများနှင့်တူနေပြီး မြေတို ခန်းတွင် နှစ်နှင့်ချီ၍ကြာအောင် ထားရသည့်ဓာတ်ုင်းရင်းဖြ လက်ရာများလောက် ရိုးရာဆိုင်ရာ တန်ဖိုးမရှိဟု ထင်မိေ သည်။

ယွန်းကျောင်းမှထွက်လာပြီး မြင်းလှည်းတစ်စီးငှား၍ပုဂ ပြတိုက်သို့ သွားသည်၊ ခင်းကျင်း ပြသထားပုံမှာ စန တကျရှိလှသည်၊ ပြတိုက်မှာပင် တနာရီလောက် ကြာသွား ထမင်းစား၊ ခဏတဖြုတ်နားပြီးမှ ဆက်သွားရသည်။

မနူဟာဘုရား၊ ဘုရားကြီးသည် လျှောင်းဒက်ကိုပြင်းထန် ခံခဲ့ရသည်၊ တင်ပြင်ခွေကိုယ်တော်မှာ လုံးဝနီးပါး ပျက်စီး ၏၊ ယခု အသစ်တဖန်ပြန်တည်ထားခြင်းဖြစ်သည်၊ မူလလ ရာနှင့် အတော်နီးစပ်အောင် တူသည်ဟု ဆိုကြသည်၊ ပြန် တည်ဆောက်ရန် ပုံစံထုတ်သူမှာ အမျိုးသမီး ဗိသုကာပ ရှင်တစ်ယောက်ဟု ကြားဖူးသည်၊ဟုတ်ခဲ့လျှင် အလွန်ချီး ဖွယ်ကောင်းပါသည်၊ရှေးဟောင်းအငွေ့ အသက်မျိုးရအော ပြန်လည်တည်ဆောက်ရခြင်းမှာ လွယ်ကူသောကိစ္စ မဟု ချေ....။

တင်ပျဉ်ခွေကိုယ်တော်ကြီး၏ ဘေးနှစ်ဘက်ကျောဘက် အထက်ဘက်၊ လေးဘက်စလုံးမှာ နံရံများနှင့် ထိက သည်။ လျောင်းတော်မူကိုယ်တော်ကြီးသည်လည်း ထိုအ

ပင်။ ဘုရားကြီး၏ ဒါယကာ မနူဟာဘုရင်သည် သို့ပုန်း အကျဉ်းသားနှင့် ဘာမျှမထူးခြားသောမိမိ၏ နန်းကျဘုရင် ဘဝကို ကိုယ်စားပြု ထင်ဟပ်ပြီး ယင်းကဲ့သို့ တည်ဆောက်ခဲ့ သည်ဟု ယူဆကြသည်၊ ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ် စေ၊ ဘုရားအတွင်းဝင်လိုက်သည်နှင့် မွန်းကြပ်ထိုင်းမှိုင်းမှုကို ခံစားလိုက်ရသည်ကတော့ အမှန်ပင်။

မနူဟာတွင် ကြာကြာမနေချင်။ နန်းဘုရားဘက်သို့ထွက် လာခဲ့သည်၊ နန်းဘုရားကား ပုဂံဘုရားတို့တွင်ထူးခြားသော ဘုရားတဆူ ဖြစ်သည်၊ ဘုရားအများစုလို အုပ်ချပ်များ၊ အင်္ဂတေများဖြင့် တည်ဆောက်ထားခြင်းမဟုတ်ဘဲ ကျောက် သားဖြင့် တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ကျောက်သားပေါ်တွင် ဘီလူးပန်းဆွဲများ၊ ရုပ်ကြွများ၊ ကနုတ်ပန်းများထွင်းထုထားသော ပန်းတမော့ လက်ရာကြီး သည် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှသည်၊ ကျောက်ချပ်များ ကျောက်တုံးကြီးများပေါ်တွင် အနုစိတ် ထုလုပ်ရခြင်းဖြစ်၍ အမှားမခံ၊ တစ်ခုခုလွဲချော်သွားလျှင် ကျောက်ချပ်တစ်ချပ် လုံး ပစ်လိုက်ရပြီး အစမှတစ်ဖန် ပြန်ထွင်းရဖွယ်ရှိ၏။

မှန်သည်၊ ကျောက်ချပ်ကြီးပေါ်တွင် အနုစိတ်သတိထား၍ ထွင်းထုနေတုန်း ဆောက်ချက်တစ်ချက်မှားပြီး ကနုတ်ပန်း တစ်ခက် ပဲ့ထွက်သွားခဲ့ပါလျှင်....

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူငယ်ချင်း အောင်စိမ်း....

ခင်မောင်ဝင်း စာရေးလိုက်ပါတယ်၊ ငါဗိုလ်သင်းတန်း
တက်ခဲ့တာ နှစ်နှစ်တောင် ကျော်ခဲ့ပြီနော်၊ သင်တန်း
တက်ခါစက ပင်ပန်းလွန်းလို့ ငိုတောင် ငိုချင်တယ်
ပြောခဲ့ဖူးတယ် မဟုတ်လား၊ ခုတော့ နေသားကျသွား
ပင်ပန်းတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာ့ပါလိမ့်လို့ မေ့တော
မေ့နေသလိုပဲ၊ မင်း ခုချိန် ငါ့ကို တွေ့ရင် မှတ်တော
မှတ်မိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အလျှင်လို ပိန်ရှည်ရှည် မဟု
တော့ဘူးကွ၊ ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း၊ တော
တောင့် တင်းတင်း ဖြစ်နေပြီ။

မခင်မှုမကော နေကောင်းရဲ့လား၊ ခဏခဏ
မဖြစ်ကြပါနဲ့ကွာ၊ ငါ မရှိတုန်းမှာ ဖျန်ဖြေပေးမယ်
မရှိလို့ ပြဿနာတွေများ ဖက်နေကြသလား၊ တစ်

နုန်းကလေ....မင်းနဲ့ မခင်မမ ပြဿနာဖြစ်ပြီး မတွေ့ဘဲ
နေကြလို့ ငါကြားထဲကဝင်ပြီး အကြံအဖန် လုပ်ပေး
တာ မှတ်မိသေးတယ် မဟုတ်လား။

မင်းတို့နှစ်ယောက် တစ်သက်လုံး မခွဲဘဲ နေသွားကြ
စေချင်တယ်၊ သင်တန်းပြီးလို့ တာဝန် မကျခင်မှာ
ခွင့်ရက် ရလိမ့်မယ်၊ အဲဒီအခါ ငါ ရန်ကုန်ဆင်းခဲ့မယ်၊
ငါလာရင် မင်းတို့နှစ်ယောက် ပြေပြေလည်လည် ဖြစ်
နေတာပဲ မြင်ချင်တယ်၊ သဘောထား မတိုက်ဆိုင်တာ
တစ်ခုခု ဖြစ်လာတဲ့အခါ နှစ်ယောက်ဆုံပြီး ဖြေရှင်းလိုက်
ရင် အဆင်ပြေသွားမှာပါ၊ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်၊ မင်း
ဘနေနဲ့ မခင်မမအပေါ်မှာ အတတ်နိုင်ဆုံး လိုက်လျောမှု
ရှိစေချင်တယ်၊ မိန်းကလေးဆိုတာ နဂိုက အားနွဲ့တဲ့
အမျိုး မဟုတ်လားကွာ၊ ငါတို့ ယောကျ်ားတွေဟာ
သဘောထားကြီးကြီးထားပြီး ခွင့်လွှတ်သင့်တာပေါ့။

ငါပြောနေတာတွေက မင်းကို ဆရာလုပ်နေတာ
မဟုတ်ဘူးဟေ့၊ မင်းတို့ နှစ်ယောက် အစဉ်ထာဝရ ပျော်ရွှင်နေ
တာ မြင်ချင်လို့ပဲ၊ ငါ့မှာ တွယ်တာစရာဆိုလို့ အစ်ကို
ရယ်၊ အစ်မကြီးရယ်၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်ရယ်ပဲ ရှိတာ
မဟုတ်လား။

မင်းကို သတိပေးစရာတစ်ခု ရှိသေးတယ်၊ မင်းရဲ့
အကျင့်လေးတစ်ခုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါမြင်တဲ့ အမြင်ပေါ့
ကွာ၊ တစ်ခါတလေကျရင် မင်းလုပ်လိုက်တဲ့ အလုပ်တစ်ခု၊
ပြောလိုက်တဲ့ စကားတစ်ခွန်းဟာ ...မင်းစိတ်ကူးနဲ့ပင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟုတ်နေပေမယ့် ဘေးလူတွေအဖို့တော့ ကိုးလိုး
လန့်ကြီး ဖြစ်ဖြစ်နေတာတယ်ကွ... ... ...

ခင်မောင်ဝင်းစာထဲတွင် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်
မလည်ဖြစ်ကြရသည်ကို ဝိုးရိုးဝါးရားလောက်တော့ချည်းဖြစ်နေ
သူမရှိသည့်နောက်ပိုင်း ပြဿနာတွေ ဖြစ်ကြဦးမည်ဟု ယ
ရှိနေပုံရသည်။ သူ့ကိုလည်း အဆိုးမဆိုသင့်ချေ။ ကျွန်တော
မတို့သည် ခင်မောင်ဝင်း ရှိစဉ်ကတည်းက တွေ့လိုက်
စကားနိုင်လုခြင်း၊ အချေအတင်ပြောကြခြင်းတို့ အနည်း
လောက်တော့ ပါဘတ်စမြဲဖြစ်ခဲ့သည်။

ခုကျတော့ကော။

ခင်မောင်ဝင်းက ကျွန်တော့်ကို ဘေးလူအမြင်မှာ ကို
ကန့်လန့်ဖြစ်အောင် လုပ်တယ်ဟု စာထဲမှာ ထည့်ရေးခြ
မ့ကို ပြောပြသောအခါ...

'ဟုတ်သားပဲ၊ တစ်ခါတလေ ခါမောင်ပြောလိုက်တဲ့ က
တစ်ခွန်းဟာ သူများအတွက် အောင့်သက်သက် ဖြစ်ဖြ
ရတာဘဲ'

'မ့ကတော့ ဘာတူးလိုလဲ၊ တစ်ခါတလေ မ့လု
တဲ့ အလုပ်တစ်ခုဟာ မောင့်အဖို့ အရှိုက်ကို ဘော
သလို ဖြစ်ဖြစ်သွားရတာဘဲ'

မောင်က ပိုဆိုးတာပေါ့၊ ခု လောလောလတ်လတ်ကြီး
င် ဘက်သေပြစရာရှိသေးတယ်'

'ဘာလဲ'

'ဟိုတစ်နေ့က အိမ်ကိုလာလည်တုန်းကလေ၊ မ့ရဲ့ညှော်သည်
ာ မောင် ြန်တော့မယ်လို့ ပြောသွားတာ'

'အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲ၊ ဒီလိုပဲ ပြောနေကျပဲတာ'

'ပြောနေကျပေမယ့် ကာလ ဒေသကို ကြည့်ရသေးတယ်၊
လူစိမ်းတစ်ယောက် ရှေ့မှာ မောင်လို့ သုံးနှုန်းတာ
ကောင်းမလဲ'

'ဩြော်...မန့် မောင်နဲ့ ချစ်နေကြတာကို ဘယ်သူမှ မသိ
င်ဘူးပေါ့'

'သိပ်တန်း လျှို့ဝှက်ချက်ကြီးတော့ မဟုတ်ပါဘူးလေ၊
ခင့်တဲ့ လူမျိုးကိုတော့ ဘယ်သိစေချင်ဗါ့မလဲ'

'ဟိုနေ့က မ့တို့ အိမ်မှာတွေ့တဲ့ လူကတော့ မသိသင့်ကဲ့လူ
ါတော့'

'ဩြော်...မောင်က ကိုတင့်လွင်ကျော်ကို သတ်ာမကငြီး
နေတာကိုး'

'သူက ဘယ်သူလဲ'

'သလား၊ မ့ဆယ်တန်းတုန်းက မြှင်းခြံမှာ အဖေ့အမျိုး
အိမ်မှာ ကျောင်းသွားနေတယ်၊ အဲဒီမှာ သူနဲ့တွေ့တာ၊
ခင်းလဲ သိပ်မပေးဘူး၊ သူ့မိဘတွေနဲ့ မ့တို့အဒေါ်နဲ့လဲ
သိကျွမ်းနေတာ၊ သူကစက်မှုတက္ကသိုလ်မှာတက်နေတယ်၊
နောက်ဆုံးနှစ် ထင်ပါရဲ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အဲဒီမှာ စိတ်ဝင်စားမိရော ဆိုပါတော့'

'သူ့ဘက်ကတော့ မဆိုနိုင်ဘူး၊ မ့ကတော့ အဲဒီအ... ဆယ်တန်းအောင်ချစ်တဲ့ဇောနဲ့ စာထဲမှာ လုံးပန်းနေရလို့ ... သူ့ စိတ်ဝင်စားနေသလား၊ မဝင်စားဘူးလား ဆိုတာ... သတိမထားမိဘူး'

'ခုကျမှ သတိထားမိတယ် ဆိုပါတော့'

သူ အနည်းငယ် ရယ်သည်။

'မောင်ရယ်၊ ခုကျတော့လဲ မောင့်ကိုချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ လုံး... ဖနေရလို့ သူ့ကို သတိမထားမိပြန်ပါဘူး'

သူသည် ကျွန်တော့်စကားတို့ကို ချက်ချင်းတုံ့ပြန်... နိုင်စွမ်း ရှိသည်၊ ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာ သူ့စိတ်ထားတွဲ... နေလို့လား၊ ဒီလိုမေးလျှင် ဒီလိုဖြေမည်ဟု ကြိုတင်စိ... ကူးထားလို့လား၊ အကဲခတ်၍မရ၊ သူ့မျက်နှာထားက... ပုံမှန်ပင်။

'မောင်ကတော့ သတိထားမိတယ် သိလား၊ သူ... ခေါ်ပုံက ကြည့်လေ၊ ခင်မတဲ့'

'ဩော်....ဒါကတော့ မ့ကို အမေ့တို့ကကော၊ အ... အစ်မကကော၊ ဆွေမျိုးတွေကကော ခင်မလို့ပဲခေါ်ကြ... ဒါကြောင့် သူလဲ လိုက်ခေါ်တာ ဖြစ်မှာပါ၊ မ့ကိုပဲ... လေ၊ ရင်းနှီးတဲ့လူတွေ အပေါ်မှာဆိုရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ... သုံးနှုန်းမိတာပဲ မဟုတ်လား'

'မ့က ဘာဖြစ်လို့ သူ့ဘက်က ကာကွယ်နေရတာလဲ'

'ကာကွယ်တာ မဟုတ်ပါဘူးလေ၊ စိုးရိမ်စရာမှ ရှိတဲ့ အကြောင်း ပြောတာပါ'

'မောင်ကတော့ ဒီလူ့ကို မသင်္ကာဘူး၊ သူ မ့ကို ပြောပုံ ဆိုပုံက မ့အကြိုက်ကို တမင်လိုက်ပြောနေသလိုပဲ'

မ့က ပြုံးသည်၊ ကျွန်တော်က ဆက်၍....

'ပြီးတော့ သူ မ့ကို ကြည့်ပုံက မရိုးသားဘူး၊ တစ်ချက် တစ်ချက်ကျရင် မ့ကို ကြည့်လိုက်၊ မောင့်ကို ကြည့်လိုက်နဲ့ သူ့မျက်လုံးတွေက မောင်နဲ့ မ့ကို အကဲခတ်နေမှန်း သိသာ တယ်'

'အဲဒါနဲ့ပဲ မောင်က ကြိုတင်ကာကွယ်တဲ့အနေနဲ့ မ့မှာ နံပါတ်ချိတ်ပြီးသားဆိုတာ သိသာအောင် မောင်ဆိုတဲ့စကား လုံးကို တမင်ထည့်သုံးလိုက်တာပေါ့ ဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်'

'အလူ့ရှင်မှန်း သိအောင် မထ္လုပ်တိုင် တက်ပြတာပေါ့ လေ'

'ဟုတ်တယ်၊ ခုချိန်မှာ မဏ္ဍပ်တိုင်ထိပ်ဖျားမှာ တက်ပြနေမှ ဖြစ်မှာ၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် အသူ့ဘာရှင်မှန်းသိအောင် ရင်ထဲပြီး ငိုပြရတဲ့အဖြစ်မျိုး ရောက်သွားလိမ့်မယ်'

'ဟယ်...မောင့်စကားက ရင့်သီးလှချည်လား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'လူတွေဟာ ငါးပါးသီလကို ရှေ့နောက် ညီညွတ်အောင် မှရှတ်တတ်ကြပေမယ့်၊ ဆဲနည်း မျိုးစုံကျတော့ ပါးစပ်က အလိုလို လျှောကနဲ ထွက်လာတတ်တယ် မဟုတ်လား၊ ဒီလို ရင့်ရင့်သီးသီးပြောမှ နားထဲ စွဲတတ်ကြတာ'

'နားထဲတင်မက အသည်းထဲပါ စွဲသွားတယ်လို့ မှတ်ထားလိုက်ပေါ့မောင်'

အစ်မကြီးသည် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်အကြောင်း ရိပ်မိဟန် တူသည်၊ ခင်မောင်ဝင်း မရှိသည့် နောက်ပိုင်းတွင် မကြီးတို့အိမ်သို့ အရင်ကလောက် မရောက်တော့သော် ည်း မ တို့အိမ်သို့မူ ခါတိုင်းလိုပင် အရောက်အပေါက်များ သည့်အတွက် သင်္ကာမကင်း ဖြစ်ခြင်းပင်။

အစ်မကြီးက ကျွန်တော့်ကို ခေါ်မေးသည်။

'မင်းနဲ့ ခင်မမနဲ့ ရိုးမှရိုးရဲ့လား'

'မရိုးဘူး'

ဟု ကျွန်တော်က မကွယ်မဝှက်ပဲ ဖြေ က်သည်၊ အစ်မ သည် ကျွန်တော် ငြင်းလိမ်မည်ဟု အထင်ဖြင့် အမျိုးမျိုး ပတ်စစ်မေးဖို့ စိတ်ကူးထားပုံရသည်၊ ကျွန်တော်က ခုလို ချင်း ဝန်ခံလိုက်သောအခါ ဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိသဲ့ ောင်အအ ဖြစ်သွားလေသည်။

'ဦးဦးတို့ ဒေါ်လေးတို့ကော သိလား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဟာ....အစ်မကြီးကလဲ၊ ဖေဖေတို့၊ မေမေတို့ကို အ
ပေးလို့ ဖြစ်မလား'

'အေးလေ၊ ဟုတ်သားပဲ'

'မေမေတို့ သိသွားလဲ၊ သိပ်တော့ အရေးမကြီးပါဘူး
ဘွဲ့မရခင် ဒါမျိုး စဉ်းစားရမလားလို့ နည်းနည်းပါး
ပြောမှာ တစ်ခုပါပဲ'

'တစ်ခုတော့ ရှိတယ်၊ ကိုတင်ဝင်းတော့ လုံးဝ မသိ
နော်၊ သိလား'

'ဟာ....သူသိလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ တစ်ခါထဲ မိုးမီးလော
သွားမှာပေါ့၊ အစ်မကြီး လောကျွားကြီး အကြောင်းလဲ
သားပဲ၊ စည်းကမ်းကြီး၊ စနစ်ကြီး၊ တိကျပြတ်သားတဲ့
မှာ သူ့အပြင် မရှိဘူး၊ သူသာ သိလို့ကတော့ ဘွဲ့တော
သေးဘူး၊ မိတ်လပ်ကျွေးဖို့တောင်စိတ်မကူးဘူး၊ ရည်းစားထ
ချင်ရသလား ဆိုပြီး ဆူလိုက်ကြိမ်းလိုက်မယ့် ဖြစ်ခြင်းဗျာ
စိတ်ကူးကြည့်တာတောင် နားတော်တော် ပူနေပြီ၊ ယော
မို့လို့သာပဲ၊ အစ်ကိုရင်းဆို ကျွန်တော့်ကို ဆွဲထိုးချင်ထိုး
လူမျိုးဗျ၊ အစ်ကိုရင်းတွေထက်တောင် သူ့ကို ကြောက်
သေးတယ်၊ ဟိုအရင်လေ အစ်မကြီး မှတ်မိသေးလား၊
တင်ဝင်းနဲ့ အစ်မကြီးတို့ကိစ္စတုန်းက ခင်မောင်ဝင်း ကြား
ဝင်ပြီး အကြံအဖန်လုပ်တာ၊ အဲဒါ ကိုတင်ဝင်း သိသွား
ခင်မောင်ဝင်းကို ဆွဲထိုးမယ် လုပ်တာလေ'

သူတို့ အကြောင်း ပြောလိုက်သဖြင့် အစ်မကြီးက
သလိုလို၊ ကျေနပ်သလိုလို ဖြစ်သွားသည်၊ အစ်မကြီးကို

ကျွန်တော် ငယ်ငယ်ကတည်းက သိပ်မကြောက်သဖြင့် ပြောရဲ
ဆိုရဲရှိသည်၊ ပြီးတော့ အစ်မကြီးသည် မ,ကို ကြည်ဖြူသူဖြစ်၍
သဘောမကျစရာ၊ မကျေနပ်စရာ မရှိဟု ထင်သည်၊ ဟုတ်
လည်း ဟုတ်၏။

'အေးလေကွယ်၊ ခင်မမနဲ့ဆိုရင်တော့ ပြောစရာမရှိပါဘူး၊
ကောင်မလေးက တော်ရှာပါတယ်၊ တစ်ခုပဲအစ်မကြီးပြောချင်
တယ်၊ ပညာရေးမှာ အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ဖို့ရယ်၊ ဘွဲ့မရခင်
အတွင်း သိုသိုသိပ်သိပ် နေကြဖို့ရယ်၊ ပြီးတော့ အလုပ်အကိုင်
အတည်တကျ မဖြစ်သေးပဲ တို လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စ စိတ်မကူးဖို့
ရယ်၊ အင်းလေ....ငါ့မောင်ကို အစ်မကြီး ယုံပါတယ်၊ ခင်မမ
ကလဲ မဖြစ်သင့်တာမဖြစ်ရအောင် ထိန်းသိမ်းသွားနိုင်မှာပါ'

အစ်မကြီးသည် မ,ကို အတော် အထင်ကြီးဟန်တူသည်၊
ထိုမျှမက မ,အပေါ် ကျွန်တော့်ထက်ပင် ပို၍ အထင်ကြီးနေ
လေသလား မသိ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'မောင်ဟာ မ ့ ရှေ့မှာတောင် ဆေးလိပ်သောက်နေပြီ နော်'

'မ ရယ် ဆေးလိပ် သောက်တာ ဘာဖြစ်သလဲ၊ မောင့် အသက် နှစ်ဆယ်ကျော်နေပြီ'

'အသက်ကြောင့် ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး၊ အသက် ငယ်ရင် ဆေးလိပ်မသောက်ရဘူး၊ အသက်ကြီးမှ သောက်ရမယ် ဆိုတဲ့ အယူအဆကိုလဲ မလက်မခံဘူး၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အသက်ကြီးမှ ဆေးလိပ်သောက်ရင် ရောဂါမဖြစ်နိုင်ဘူးရယ်လို့မှ မရှိဘဲ၊ ဆေးလိပ်ဟာ အသက်အရွယ်မရွေး ရောဂါဖြစ်နိုင်တာပဲမဟုတ်လား'

'မောင်ကတော့ မသောက်လို့မဖြစ်ဘူး၊ ဆေးလိပ်မသောက်ရင် နောက်ထပ် ရည်းစားတစ်ယောက်ထားမှ ဖြစ်လိမ့်မယ်'

'ဘာရယ်၊ ဘာဆိုင်လို့လဲ'

'ဆိုင်တာပေါ့၊ ခုဆိုရင် ကျောင်းမှာ မောင့်တစ်ယောက်တည်း ဘယ်လောက်အနေရခက်တယ်မှတ်သလဲ၊ အစကတော့

မနဲ့ အတူတူ ကျောင်းတက်ရမယ် ထင်ခဲ့တာ၊ ခုတော့ တစ်ယောက်တည်း၊ သူများတွေက အတွဲကိုယ်စီနဲ့၊ သူတို့ကိုကြည့်ပြီး မောင့်မှာ စိတ်ဖြေစရာ အဖော်ဆိုလို့ ဆေးလိပ်ပဲရှိတယ်'

'သူငယ်ချင်းတွေရှိသားပဲ'

'သူငယ်ချင်းနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ၊ သူငယ်ချင်းနဲ့ ကံ့ကော်တောက ခုံတန်းလျားမှာသွားထိုင်ပြီး ဘာလုပ်ရမှာလဲ၊ သူငယ်ချင်းကို ဖက်နမ်းရမှာလား'

'မောင်ကလဲ အဲဒီကိစ္စပဲ စိတ်ကူးနေတာပဲလား'

'ဘယ်သူမဆို ကိုယ်ချစ်သူနဲ့ အဲဒီလိုနေချင်ကြတာချည်းပဲ၊ သူငယ်ချင်းရှိနေရုံနဲ့ လုံလောက်ပြီဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ ရည်းစားထားတော့မှာလဲ'

ခုလဲ မ ့နဲ့ တွေ့နေရသားပဲ မဟုတ်လား၊ ကျောင်းမှာတော့ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ လုံလောက်ပါတယ်'

'မောင့်အဖို့တော့ မလုံလောက်ဘူး၊ ကျောင်းရောက်တဲ့အခါတိုင်း မကို သတိရနေတာပဲ၊ သူများတွေကို မောင်လဲ တွဲချင်တာပေါ့၊ မနဲ့တွေ့နေရတယ်ဆိုတာက ဘာလဲ၊ အိမ်မှာ ဧည့်သည်တစ်ယောက်လို လာထိုင်ပြီး စကားပြော၊ တစ်လနှစ်လနေမှ တစ်ခါလောက် ရုပ်ရှင်လေးကြည့်၊ မိုနာ ဒီလားထိုင်ခွင့်ရတာ၊ ဒါတောင် အကာအကွယ်အချုပ်အချယ်တွေနဲ့၊ အဲဒီလို အခြေအနေမျိုးမှာ ကျောင်းရောက်လို့ သူများအတွဲတွေ ကိုယ်စီရှင်ရှင်တဲ့အခါ စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လောက်အခံရခက်သလဲ မှတ်ယူကြရင် ကျောင်းမှာတွဲဖို့တစ်ယောက် ထင်ရမယ့် အခြေအနေ ရောက်သွားလိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့် ဆေးလိပ်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစားဆိုပြီး သောက်ပေးရတာ၊ ကျောင်းမှာဆိုရင် မောင့်အဖြစ်က ဆေးလိပ်နဲ့ကညာ သင်ကြိုက်တာရွေး ဆိုတာလို ဖြစ်နေတယ်'

'ဒါဆိုလဲ အသစ်တစ်ယောက်ရှာလိုက်လေ'

'မက မမှုဘူးဆိုတဲ့သဘောပေါ့'

'မောင်ကသာ ရှာမယ်ဆိုရင် မက ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ'

'ဘယ်တော့မှ မရှာဘူး၊ မောင်က မျက်နှာများတတ်တဲ့ လူမျိုးမဟုတ်ဘူး၊ ငယ်ငယ်တုန်းက သူငယ်ချင်းတွေဘာလို့လဲ မရှိဘူး'

သူရယ်သည်။

'မောင်က ကိုတင့်လွင်ကျော်ကို တစ်မျိုးထင်နေတုန်းပဲကိုး၊ ဟိုတစ်ခါ မောင်က သူ့ရှေ့မှာပိုင်စိုးပိုင်နင်းနဲ့မောင်ပြန်တော့မယ် ဘာညာပြောလိုက်ကတည်းက သူမလာတော့ဘူးလေ'

'အဲဒါကိုက သူ့ဘက်က မရိုးသားလို့ပေါ့'

'ဗယ်ဘက်ကမှ မလွတ်ပါလား၊ အေးလေ၊ သူမရိုးလဲ မ,က ရိုးရင်ပြီးရောမဟုတ်လား၊ မ,ကိုတော့ မောင်ယုံတယ် မယုတ်လား'

'ဟင့်အင်း မယုံဘူး၊ မ,က ဆေးလိပ်မှ မသောက်တတ်တာ၊ မောင့်လို စိတ်ထိန်းနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး'

'မောင့်ရယ်၊ မ,မှာစိတ်ပျံ့လွင့်ဖို့ အချိန်မရပါဘူး၊ ရုံးအလုပ်ရယ်၊ အိမ်အလုပ်ရယ်၊ ပြင်ပဝိဇ္ဇာဖြေဖို့ စာဖတ်ရတာရယ်နဲ့ အားရတယ်ကိုမရှိပါဘူး'

'ဟုတ်တယ်နော်၊ မောင်နဲ့လျှောက်လည်ဖို့တောင် အချိန်ရနိုင်ဘူးထင်ပါရဲ့'

'ခု အချိန်ပေးပြီး တွေ့နေသားပဲ'

'ဒါကတော့ အိမ်ကိုလာတဲ့ဧည့်သည်ကို နှင်မထုတ်ကောင်းလို့ အားနာ ပါးနာ ဧည့်ထောက်ခံ စကားပြောနေရတာ ပါနော်'

'မောင့်ကို ဧည့်သည်လို သဘောမထားပါဘူး၊ ဧည့်သည့် ဘာက ခဏလာတာ၊ အချိန်တန်ရင် ပြန်ရကာမဟုတ်လား'

'ဒါဆို မောင်က မပြန်ရဘူးပေါ့၊ ဒီမှာပဲနေရမှာလား'

'တစ်ချိန်ချိန်ကျတော့ နေရမှာပေါ့ မောင်ရယ်'

ကျွန်တော်က ဆေးလိပ်ခွက်ထဲမှ ချထားသော ဆေးပေါ့ လိပ်တိုကို ကောက်ဖွာလိုက်၏၊ ဆေးလိပ်က မီးသေနေပြီ၊ နှုတ်ခမ်းအနားမှာလည်း မီးခြစ်မရှိ။

'မ....မီးခြစ်'

'ဟင့်အင်း မပေးဘူး၊ မသောက်ရဘူး'

'ဟာ...မကလဲ၊ ဒီမှာ ရေနွေးကြမ်းသောက်ပြီး ခံတွင်း ချဉ်လို့ပါ'

'မသောက်ပါနဲ့၊ မောင်နဲ့ဆေးလိပ်နဲ့ မလိုက်ပါဘူး၊ မောင် က ငယ်ငယ်လေးရှိသေးတယ်၊ မောင် ဆေးလိပ်ကိုင်ထားပုံက ကြိုတက်နေတဲ့ကလေး ဖောင်တိန်ကိုင်ထားသလိုပဲ'

ကျွန်တော် သူ့ကို အတင်းကနှဲ့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ကျွန်တော် အား သူငယ်နှစ်စားလေးတစ်ယောက်လို ပြောလိုက်ပြီ ကျွန်တော်မကြိုက်၊ ငယ်ငယ်ကဖေဖေတို့ မေမေတို့က ကျွန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော်ထိုဆူလျှင် အစ်ကိုတွေက 'ကလေးကို စိတ်မကော… အောင်မလုပ်ပါနဲ့'ဟု ကျွန်တော့်ဘက်က အကွယ်ပြောတတ်… သည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော်က 'ကျွန်တော်ကလေးမဟုတ်ဘူး'… အော်ပြောတတ်၏။ ခုနစ်တန်း၊ ရှစ်တန်းလောက်ကတည်း… လျှင် လမ်းမှာ တချို့ လူကြီးတွေက 'ဟေ့ ချာတိတ်' ဟု ခေ… လျှင် မကျေမနပ်နှင့် သုံကြည့်ပြန်ကြည့်တတ်သည်။ တစ်ခါ… လည်း အိမ်ကို ဘာမှ ကြိုမပြောခဲ့ဘဲ အသူ့အိမ်မှာ တစ်ညအိပ်… သွားနေသည်။ နောက်နေ့မနက်ကျမှ ပြန်လာသောအခါ မေမေ… က ဆီးပြီး ဆူသည်။ 'ဘယ်သွားသွား ပြောသွားမှပေါ့'ဟု … သည်။ ထိုနေ့ညကျင် အိပ်ပျော်နေသော မေမေ့ကို ညကြီး… မင်းကြီး သွားနှိုးပြီး 'မေမေ ကျွန်တော် အိမ်သာသွားမလို့'… ပြောခဲ့ဖူးသည်။ သည်အကြောင်းတွေကိုတော့ မ,အား ပြော… မပြတော့ပါ။

'ကျောင်းပြီးပြီးတော့ မောင့်ကို နည်းနည်း လေးလေး… စားစား ဆက်ဆံပါလား'

'ဘယ်သူက မောင့်ကို ပမာမခန့် လုပ်နေလို့လဲ'

'မောင်ဟာ မ,ရဲ့ ချစ်သူဆိုတော့ မေမေနေနဲ့ဦးလေး… ပြီးတော့ မောင်က ယောကျ်ားမဟုတ်လား၊ တစ်နေ့ကျ… မ,ကို မောင်က လုပ်ကျွေးရမှာပဲ၊ မောင်တို့ လက်ထပ်ပြီး… ရင် မောင်က အိမ်ထောင်ကို ဦးစီးရမှာ မဟုတ်လား'

'အိမ်ထောင်ဦးစီး ယောကျ်ားမို့လို့ သခင်လိုကိုးကွယ်ရမယ်… လို့ ဆိုလိုတာလား'

'ကိုးကွယ်ဖို့ ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ လေးစားဖို့ပြောတာ… ခုခေတ် မ,က အသက်နှစ်နှစ်လောက်ကြီးတာနဲ့ပဲ မောင့်… သူငယ်နုပ်စားလေးလိုဆက်ဆံချင်တယ်၊ မ,ကမှ မောင့်ကို… ထင်မကြီးရင် ဘယ်သူကလာပြီး အထင်ကြီးတော့မှာလဲ'

'မောင့်ကို အထင်သေးတယ်လို့ ဘယ်တုန်းက ပြောဖူး… လဲ'

'ဒါဆို အထင်ကောကြီးသလား'

'အထင်ကြီးနိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေပါတယ်'

'အလားအလာကော ရှိရဲ့လားဟင်'

'မဆိုးပါဘူး'

'မောင်နားလည်ပါပြီ၊ တကယ်တော့ မ,က ကိုယ့်ကိုယ်ကို… ထင်ကြီးနေတာပါ'

'ဒါတော့ မ,ဝန်ခံပါတယ်၊ မိန်းမ တော်တော်များများ… ယောကျ်ားတွေအပေါ်မှာ ဘာမဟုတ်တဲ့ အရည်အချင်း-… အထင်ကြီးတတ်ကြပေမယ့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးဖို့တော့… နေတတ်ကြတယ်၊ မ,က အဲဒီမိန်းမမျိုးထဲမှာ မပါဘူး'

'မောင်ကလဲ မိန်းမတွေကို တစ်ဖက်သတ် အထင်သေးတတ်… ယောကျ်ားမျိုး မဟုတ်ပါဘူးလေ၊ အဲဒီလိုပဲအကြောင်းမဲ့… ဖက်သတ် အထင်ကြီးနိုင်ဖို့လဲ မလွယ်ဘူးထင်တယ်၊ မိန်းမဟာ… မပဲလေ၊ ယောကျ်ားဖြစ်ချင်လို့ ဘယ်ရမလဲ'

'မ,ကလဲ ယောကျ်ားမဖြစ်ချင်ပါဘူးလေ၊ မိန်းမဖြစ်တော… ကျည်းနေတဲ့ လူစားမျိုးမဟုတ်ပါဘူး၊ အဲဒီလိုနာကြည်း… တဲ့ မိန်းမမျိုးတာလဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်သေးနေတယ်လို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝန်ခံတာနဲ့ တူတူပဲ၊ ယောကျ်ားဘဝကို အားကျလို့ ယောကျ်ားဖြစ်ချင်ကြတာပေါ့၊ မ,ကတော့ မိန်းမဖြစ် တာကို ကျေနပ်တယ်၊ မိန်းမတွေကို ယောကျ်ားသက်တင် နိမ့်တယ်လို့ သတ်မှတ်ထားကြတာကိုသာ မကျေနပ်တာ'

'နေရာတကာတိုင်းမှာတော့ တန်းတူဖြစ်ချင်လို့ ဘယ် မလဲ၊ မိန်းမတွေဟာ ယောကျ်ားတွေလို ခါးတောင်းကျိုက် လို့ ရသလား၊ ကဲ....'

'မောင်ပေးတဲ့ ဥပမာက ကလေးကလားနိုင်လွန်းပါတယ် မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်လာတဲ့အခါ မိန်းမတို့စောင့်စည်းရမဲ့ ဣန္ဒြေသိက္ခာကို ထိန်းသိမ်းရမှာပဲ၊ အဲဒီအတွက် သိမ်မွေ မလို့ဘူး' ဂုဏ်တောင် ယူသင့်တယ်၊ ဒါက ယဉ်ကျေးမှုနဲ့ဆိုင် အပိုင်း၊ မ,ပြောတာက အရည်အချင်းကိုပြောတာ'

'အရည်အချင်း ဟုတ်လား'

'အင်း....ယောကျ်ားတစ်ယောက်ဟာ ယောကျ်ားပီသ အရည်အချင်းရှိနိုင်သလို မိန်းမ တစ်ယောက်မှာလဲ အလျောက် အရည်အချင်း ရှိနိုင်တာပဲ၊ မောင်ပြောသလို ကတ်ပြောကြ‌ကြေးဆိုရင် မောင်တို့ယောကျ်ားတွေ မ,တို့ တွေလို ကိုယ်ဝန်ဆောင်နိုင်လို့လား'

ကျွန်တော်အသံထွက်အောင်ပင် ရယ်လိုက်မြိ...

'ဒါပေမယ့် မ,တစ်ယောက်တည်းရဲ့ အရည်အချင်း တော့ အဲဒီတာဝန်ကို မထမ်းဆောင်နိုင်ပါဘူးလေ'

သူ့မျက်နှာ ရဲခနဲဖြစ်သွားသည်၊ ကျွန်တော်က ဗီရို ပေါ်မှ မီးခြစ်ကို သွားယူပြီး ဆေးလိပ်မီးညှိသည်။

'ဆေးလိပ်မသောက်နဲ့ဆိုတာ ပြောလို့မရဘူးလား'

'ယောကျ်ားပဲဗျာ၊ ဆေးလိပ်သောက်တာ မဆန်းပါဘူး၊ ...ဝန်ဆောင်မိန်းမတွေသာ ဆေးလိပ်မသောက်သင့်တာပေါ့'

သူ ရုတ်တရက် ဘာမျှ ပြန်မပြောနိုင်၊ ကျွန်တော့်အနိုင်နဲ့ ...လို့ ရနေပြီ။

'မောင် ပြန်တော့မယ်'

'ဒီလို အနိုင်နဲ့ပိုင်းလို့ဘယ်ရမလဲ'

...က်ပါလားဆိုသောသဘောဖြင့် ကျွန်တော် ပြုံး၍ခေါင်း ...လိုက်ပြီး ပြန်ထိုင်သည်။

'ကဲလေ၊ မ,ဘာပြောမလဲ၊ ပြောပါဦး'

သူမပြောဘဲ ကျွန်တော့်ကို မကျေနပ်သလိုကြည့်နေသည်။ ...တော် ရယ်ချင်လာပြန်၏။

'ကဲလေ၊ မ,မပြောရင် မောင်ပြောမယ်၊ မ,က အရည် ...း ဆိုလို့၊ ရေ့တန်းမှာ တိုင်းပြည်အတွက် အသက်စွန့် ...ယ်နေကြတဲ့ တပ်မတော်သားတွေကို ကြည့်လေ၊ ...ကျ်ားတွေချည်းမဟုတ်လား၊ မိန်းမတွေစစ်တိုက်လို့ ဘယ် ...'

'ဪ....ဟုတ်ပြီ၊ အဲဒီတပ်မတော်သားတွေတိုက်ခိုက်ရာ ...အခါ ပြုစုကုသရတာက ဘယ်သူတွေပါလိမ့်၊ သူနာပြု ...တာဘဲမဟုတ်လား၊ ကိုယ်ကရန်သူကို သေနတ်နဲ့ ပစ်သတ် ...က နိုင်တာနော်၊ ကိုယ်က အပစ်ခံရလို့ ဒဏ်ရာရတာဟာ ...ပေါ့၊ နိုင်ငံတဲ့လူတိုင်း အားပေးရတာနဲ့ ရှုံးလာတဲ့လူ ...မ့်ရတာ ဘယ်ဟာက ပိုပြီး ခက်သလဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ရန်သူဆယ်ယောက်လောက်ကို သုတ်သင်ပြီးမှ ဒေ တာမျိုးဆိုရင် ရှုံးတယ်ဘယ်ခေါ်ပါမလဲ'

'လူနာဖြစ်ပြီဆိုကတည်းက ပြုစုခံရဖို့တော့လိုအပ်လာ မဟုတ်သား၊ ယောကျ်ားတွေလဲလူနာဖြစ်လာပြီဆိုရင် ခံချင်လာကြတာပါပဲ၊ အင်းလေ....လူနာမဖြစ်ပဲနဲ့လဲ မိန်း ရဲ့ ပြုစုတာကိုတော့ ခံချင်ကြတာချည်းပဲပေါ့၊ အဲဒါ ယောကျ်ားတွေရဲ့ အားနည်းချက်တစ်ခုပဲ'

'ဒါ အားနည်းချက်မဟုတ်ပါဘူး၊ လူမှုနီရင် ဘယ် ဖြစ် သူတစ်ပါးရဲ့ဂရုစိုက်မှုကို လိုချင်ကြတာချည်းပါပဲ'

'အဲဒါပြောတာပေါ့၊ ယောကျ်ားတွေဟာ သူတို့ နည်းချက်ကို ဘယ်တော့မှ ဝန်မခံချင်ကြဘူး၊မ တို့မိန်း ဟာ ယောကျ်ားတွေနဲ့ ဆက်ဆံရတဲ့အခါ အမြဲတမ်း နာ တွေလိုပဲ နေခဲ့ကြရတယ်'

'ဘယ်လို....မ'

'မောင်တို့ယောကျ်ားတွေက ပါးစပ်နေရာကို အ ထားကြတယ်၊ တယ်လီဖုန်းမှာဆိုစကားပြောခွက်ပေါ့၊ မိန်းမတွေက နားထောင်ခွက်လို၊နားရွက်တွေလို၊ ပြော ကောင်းကောင်းဆိုးဆိုး နားထောင်ဖို့ပဲ အခွင့်အရေး ပြန်ပြောလို့မရဘူး၊ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပါးစပ် ပါးစပ်ချင်းလ စီမျက်စိချင်းလို အပြန်အလှန်ပြော အပြန်အလှန်ကြည် အခွင့်အရေးမျိုး ပေးသင့်တာပေါ့'

'မ့က တန်းတူအခွင့်အရေး လိုချင်တယ် ဆိုပါတော့'

ဟုတ်တယ်'

ကောင်းပြီလေ၊ မောင်ပေးပါတယ်၊ ခုချက်ချင်း ပေး ၊ ကဲ မ့မောင့်ကို နမ်းနိုင်ပြီ'

ဘာ....ဘာဆိုင်လို့လဲ'

ဆိုင်တယ်လေ၊ မ့ပဲ တန်းတူအခွင့်အရေး လိုချင်တယ် ယောကျ်ားကလေးတွေကသာ အမြဲတမ်း စ နမ်းလေ့ ရှိ မဟုတ်လား၊ ခုမ့ကိုတန်းတူ အခွင့်အရေးပေးတဲ့ အနေ န်းကလေးကစ နမ်းခွင့်ပေးလိုက်တာ'

မောင်ဟာ နမ်းတဲ့ကိစ္စကို ခဏခဏပြောတယ်နော်'

ဒါပေါ့၊ နမ်းတယ်ဆိုတာ အချစ်ရဲ့ သင်္ကေတပဲဟာ'

ချစ်တယ်ဆိုတာ နမ်းတာဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်တစ်မျိုးတည်းပဲ ်သလားမောင်'

နမ်းတယ်ဆိုတာ အချစ်ရဲ့အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုသာဖြစ်တယ် ာမောင်လက်ခံပါတယ်၊ဒါပေမယ့် အဲဒီအစိတ်အပိုင်းက ိပ်အရေးကြီးတဲ့အစိတ်အပိုင်းပါ၊ အနမ်းမပါတဲ့ အချစ် အနားနှစ်ဘက်တည်းရှိတဲ့ တြိဂံ လိုဘယ်ပြည့်စုံပါတော့မ အင်းလေအနားနှစ်ဖက်တည်းရှိမှတော့ တြိဂံ ဘယ်ဖြစ်ပါ ာ့မလဲ၊ မျဉ်းပြိုင်ပဲဖြစ်နိုင်တော့မှာပေါ့'

သူ ကျွန်တော့်ကို ဖြတ်ခနဲ ကြည့်လိုက်သည်၊ ထို့နောက်—

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'တကယ်တော့ အနား နှစ်ဖက်တောင် မလိုပါဘူး အနားတဘက်တည်းနဲ့ရေိယာတစ်ခုကိုလုံခြုံအောင်ကာရံထား နိုင်ပါတယ်'

'ဘာလဲ'

'စက်ဝိုင်းပေါ့မောင်ရယ်'

မ ့၏ မွေးနေ့ဖြစ်သည်၊ ဖေဖော်ဝါရီ နှစ်ဆယ့်ကိုးရက်။ သည့် ရက်ထပ်နှစ်မှာ မွေးခဲ့ခြင်းဖြစ်၍၊ ထို့ကြောင့် မ ့၏ း‌နေ့ကိုအနောက်တိုင်းရက်ဖြင့်ယူလျှင် လေးနှစ်မှ တစ်ကြိမ် သည်၊ ခု ၁၉၇၆ တွင် မ ့ အသက်နှစ်ဆယ့်လေးနှစ် ပြည့် င်းဖြစ်သည်။

မ ့နှင့်အတူ လျှောက်လည်ခွင့်ရသောရှားရှားပါးပါးရက် ားတွင်တရက်အပါအဝင်ဖြစ်သည်၊ ခုခနောက်ပိုင်းတွင် ကျွန် တော်နှင့်မသည် သူ့အိမ်မှာသာအတွေ့များသည်၊ အပြင်သိပ် ယ်လေ့မရှိကြ၊ ဤသည်မှာလည်းကျွန်တော်၏ဆန္ဒမဟုတ် ကြောင်းသိသာပါသည်၊သူသည်ရုံးပိတ်ရက်များတွင် ကျောင်း များလေ့လာခြင်း၊ သူ့အမေကြီးကတဘက်ဈေးလမ်းမှဝင်ငွေ ပေးနေသော အင်္ကျီကြယ်သီးတံတပ်သည့်အလုပ်မှာ ဝင် ခြင်းတို့ဖြင့်သာ အချိန်ကုန်သည်၊ အပျော်အပါး ပွဲလမ်း သဘင်၊ ရုပ်ရှင်တို့ကို သိပ်သွားလေ့မရှိ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်နှင့် ဆက်ဆံရာတွင်လည်း ပုံစံပြောင်းလာ
ကန်ဘော်အပေါ် စိတ်ဝင်စားမှု လျော့ပါးလာသည်ဟု
လိုပါ ချစ်သူတို့သဘာဝ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်
ကျီစယ်မှုများ နည်းပါးလာခြင်းကိုသာ ဆိုလို၏၊ သူ့စ
များသည် လေးနက်လာသည်၊ သူ့အမူအရာတို့ တည်ကြ
လာသည်၊ 'ဘဝရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ ဘာလဲလို့ ပိုပြီးသိချင်
တယ်' ဟု သူပြောတတ်သည်၊ ဘာကြောင့် ဒီလောက်သိ
နေရတာလဲတော့ ကျွန်တော်လဲ မသိ။

ကျွန်တော်တို့သည် ကန်တော့ကြီးစောင်းလို၊ ဗိုလ်ခ
ပန်းခြံလို လှူရှင်းသည့် နေရာမျိုးမှာ မထိုင်ဖြစ်တာကြာ
အသက်ကြီးလာတော့ ရှက်တတ်လာပြီ ဟု သူပြောသ
တက္ကသိုလ်ကျောင်းဝင်းထဲနှင့် အင်းလျားကန်စပ်ကိုတော့
ကျောင်းထွက်ပြီးကတည်းက တစ်ခါမျှ မသွားဖြစ်ခဲ့ပါ၊ ကျ
တော်က ခေါ်လျှင် သူ ငြင်းသည်ချည်း ဖြစ်၏၊ ကျောင်းထ
လိုက်ရသည့်အတွက် ထိုနေရာကို ပြန်သွားလျှင် စိတ်ထိခို
မည် စိုးသောကြောင့် ထင်သည်။

ခုနောက်ပိုင်းတွင် သူသည် ရုံးမှလွဲ၍ အပြင်သို့ ထွက်
သည်၊ ကျွန်တော်ကခေါ်လျှင်လည်း ငြင်းသည်သာ များ
သူနှင့် အပြင်ထွက်ခွင့် ရသော အခါများကား ဝါဆိုလပြည့်
သီတင်းကျွတ်၊ တန်ဆောင်တိုင်တို့တွင် ဘုရားသွားခြင်း
ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်၏ အထိမ်းအမှတ် နေ့များတွင်
ဖြစ်ပါသည်။

အထိမ်းအမှတ်နေ့များ ဆိုသည်ကား ကျွန်တော့် မွေးနေ့၊ သူ့မွေးနေ့နှင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် စတင်ချစ်ခဲ့ကြသော နေ့များပင် ဖြစ်လေသည်၊ ကျွန်တော် သူ့ကို စာစပေးသော နေ့ကို အထိမ်းအမှတ်ထဲမှာ စာရင်းသွင်းဖို့ ပြောသေးသော်လည်း သူက ပယ်ချခဲ့၏

ထို့ကြောင့် ဒီနေ့သည် ရှားရှားပါးပါး အပြင်ထွက်လည်ခွင့်ရသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်လေသည်၊ ရတောင့်ရခဲ ဖြစ်၍ လက်လွှတ်မခံဘဲ အကျက်စေ့အောင် ကြိုတင် စဉ်းစား စီစဉ်ထားခဲ့သည်၊ ရုပ်ရှင်ကြည့်မည်၊ တစ်ခုခုစားမည်၊ ပြီးတော့ တစ်နေရာရာမှာ အေးအေးဆေးဆေး သွားထိုင်မည်။

'ရုပ်ရှင်ကြည့်ရအောင်နော် မ'

'ဟင့်အင်း၊ မကြည့်ချင်ဘူး'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ မ ရဲ့၊ ရုပ်ရှင်မကြည့်ကြတာ ကြာပြီ မဟုတ်လား'

'ရုပ်ရှင်ထဲမှာ သတ်တာဖြတ်တာ၊ ပစ်တာခတ်တာ၊ ထိုးတာကြိတ်တာ မြင်ရကြားရရင် ရင်တွေတုန်လှုန်းလို့၊ ပြီးတော့ ခုနောက်ပိုင်း ရုပ်ရှင်ကြည့်ရတာကို စိတ်မပါဘူး၊ ရုပ်ရှင်ကြည့်တဲ့အခါ ဇာတ်လမ်းထဲမှာ စိတ်ကနစ်မြောပြီး ပါသွားမှ ကောင်းတာမဟုတ်လား၊ ရုပ်ရှင်က ပြချင်တာပြ၊ ကိုယ့်စိတ်က တွေးချင်ရာတွေး၊ တခြားစီဖြစ်နေရင် ဘယ်ကောင်းမလဲ'

'ဒါဆို'

'တစ်နေ့ရာရာမှာ အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်ချင်တယ်၊ မောင့်ကို ပြောစရာရှိသေးတယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် အံ့ဩသွားသည်၊ တစ်နေရာရာမှာ ထိုင်ဖို့ကို အတော် မြှော်လင့်ထားမည်ဟု ထင်ခဲ့သည်၊ ခုတော့ သူက မင်စတင်၍ လိုလိုလားလား ဆန္ဒပြုနေပြီ။

'ဒါဆိုလဲ သွားလေ၊ မ ဘယ်သွားချင်လဲ'

'အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်လို့ရရင် ပြီးတာပါပဲ'

ကျွန်တော့်က ထိုင်လို့ကောင်းသည့်နေရာတွေစဉ်းစားကြည့်နေတုန်း သူကပင် 'မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံပဲ သွားတာ ကောင်းပါတယ်' ဟု ဆိုသည်၊ မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံသည် မြို့လယ်ခေါင် လူစည်ကားရာမှာရှိသည်၊ နားအေးပါးအေးတော့သိပ်မရှိလှ၊ ကျွန်တော့် စိတ်ကြိုက် မဟုတ်သော်လည်း သူ့ဆန္ဒ အတိုင်း သွားဖို့ သဘောတူလိုက်သည်။

'တစ်ခုခု စားသွားကြရင် ကောင်းမလား မသိဘူး'

'သိပ်တော့ မဆာလှဘူး၊ အသုပ်ဖြစ်ဖြစ်၊ ဆီချက်ဖြစ်ဖြစ် လောက်ပဲ စားရအောင်၊ ညနေကျမှ ဘုရားသွားရင်း ထပ်စားတာပေါ့'

ကျွန်တော်တို့ လမ်းသုံးဆယ်မှာ ဆီချက်ခေါက်ဆွဲ ဝင်စားပြီး မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံသို့ သွားကြသည်၊ သွားနေရင်း သူ ပြောစရာရှိတာ ဘာပါလိမ့်ဟု တွေးကြည့်နေသည်၊ သူ့ကိုလား၊ ကျွန်တော် အပေါ် မကျေနပ်တာ တစ်ခုခုများ ဖွင့်ပြောမလား၊ လက်ထပ်ကြရအောင်လို့ ပြောမှာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်နိုင်တယ်ဟုလည်း တွေးမိသေးသည်။

ပန်းခြံထဲရှိကွန်ကရစ်ခုံကန်းလျှားတစ်ခုမှာထိုင်သည်၊ ကွ ပန်းချုံတစ်ခုကအုပ်မိုးနေသဖြင့် ကျွန်တော်တို့နေရာကို လမ်းမ

မမြင်နိုင်၊ ပန်းခြံထဲမှာ လမ်းလျှောက်နေ သူတွေ ကတော့ ကောင်းကောင်းမြင်နိုင်သည်၊ထို့ကြောင့်အေးအေးဆေးဆေး ထိုင် စကားပြောဖို့လောက်သာ ကောင်းသည့်နေရာ ဖြစ်သည်၊ တကယ်တော့လည်း သူ့မျက်နှာထားကို ကြည့်၍ ဒီနေ့ အဖို့ စကားတွေသာ ပြောကြရမည်ဟု ခန့်မှန်းထားခဲ့ပြီးသားပါ။

'မ ပြောစရာရှိတယ်ဆို၊ ပြောလေ'

'အမှန်တော့ ဒီစကားတွေဟာ မ က ခုလိုမေးရမှာထက် အရင်ကတည်းက မောင့်ဘာသာ ဖွင့်ပြောထားခဲ့ပြီးသား ဖြစ်ရမှာ'

'ဘာကိုပါလိမ့်' ၊

သူ ချက်ချင်းမပြောသေး၊ သူ့အမူအရာကို အကဲခတ်ကြည့်ရာ ကျွန်တော့်အပေါ် မကျေနပ်မှု အရိပ်အရောင်မရှိ၊ တစ်စုံတစ်ခု လေးနက်နေသည်တော့ အမှန်၊ ဒါကတော့ ခုနောက်ပိုင်း သူ့ အမြဲလို ဖြစ်နေကျပဲ။

'ခုဆိုရင် မောင်ဟာ နောက်ဆုံးနှစ်တောင် ရောက်နေပြီနော်'

'ကျောင်းကိုပြောတာလား'

'အင်းပေါ့၊ နောက်နှစ်...အဲ နောက်နှစ်တောင်မဟုတ်ပါဘူးလေ၊ ဒီနှစ်ထဲမှာပဲ မောင်ကျောင်းပြီးတော့မှာ မဟုတ်လား၊ ဘာလုပ်ရင် မောင်ဘာလုပ်မယ် စိတ်ကူးလဲ'

'ကြွော်...မ ရယ်၊ အဲဒါများ မောင်က ဖွင့်ပြောစရာ လိုသေးလို့လား၊ မ အနေနဲ့ ခန့်မှန်းလို့ ရနိုင်ပေသားပဲ ပြီးမောင်က စာဖတ်ဝါသနာပါတယ်၊ကဗျာရေးတယ်၊ ကျောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နံ့ရုံကပ်စာစောင်မှာ မောင့်ကဗျာတွေ သိပ်လူကြိုက်များတာ ပေါ့၊ ကျောင်းမဂ္ဂဇင်းမှာလဲ မောင့်ဝတ္ထု တစ်ပုဒ်ပါပြီးပြီ အပြင်က မဂ္ဂဇင်းတွေကိုလဲ ဝတ္ထုတိုတွေပို့ထားကယ်၊ ခုတော့ မရွေးသေးဘူးပေါ့၊ ပို့ပါများလို့ မောင့်လက်ရာတွေကို အသိအမှတ်ပြုခံရတဲ့အခါ ပါလာမှာပါ၊ မောင်လဲ ကိုယ့်အရေးအသားကို တိုးတက်လာအောင် ကြိုးစားနေတာပဲလေ'

'မောင်စာတွေရေးနေတာကို မ သိပါတယ်၊ မ မေးတာက ဘာအလုပ်လုပ်လဲလို့ မေးတာ'

ကျွန်တော်သူ့ကို အံ့သြစွာကြည့်လိုက်သည်၊ သူ နောက်နေတာလားလို့၊ မဟုတ်၊ တကယ်အတည်မေးနေတာ။

'မ စကားက လူပြက်တွေ ပြောသလို 'ဗျို ဘိန်းမုန့်သည် အဲဒေါ်ကြီးဘာရောင်းတာလဲ' ဆိုတာမျိုးဖြစ်နေပြီ'

'မောင်က စာရေးဆရာလုပ်မှာပေါ့၊ ဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်' ဟူ၍ဖြင့် မဖြေချင်တော့၊ ဒီထက် ထပ်ရှင်းပြီ မလိုဟု ထင်သည်းထို့ကြောင့် ဘာမျှပြန်မပြောဘဲနေလိုက်၏။

'စာရေးဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်လာဖို့ဆိုတာ လွယ်တာမှ မဟုတ်ပဲ ခုချက်ခြင်းဖြစ်ချင်လို့လဲ ရတာမဟုတ်ဘူး'

'မလွယ်မှန်း မောင်သိသားပဲ၊ အချိန်ယူပြီး ကြိုးစားရ မယ်ဆိုတာလဲ မောင်သိတယ်၊ မဖြစ်ခင်မှာတော့ အနစ်နာခံရ မှာပေါ့လေ၊ ဒုက္ခလဲရောက်မယ်။ မအောင်မြင်သေးခင်တော့ ငတ်ချင်တောင်ငတ်နိုင်တယ်'

'စာရေးဆရာ ဖြစ်သွားပြီဆိုရင်တော့ မငတ်နိုင်တော့ဘူး လို့ထင်လို့လား'

ဟု သူရယ်သံစွက်၍ ပြောသည်။

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါလဲ ဘယ်ပြောနိုင်မလဲ၊ စာရေးဆရာ ဖြစ်နေပေမယ့် ငတ်နေတဲ့လူတွေ အများကြီးရှိတာပဲ၊ ဒါပေ မယ့် ပူပါနဲ့လေ၊ ထမင်းတော့ နပ်မှန်အောင် စားရမှာပါ'

'ထမင်း နပ်မှန်ရုံလောက်ကတော့ သိပ် မခဲယဉ်းပါဘူး၊ ဘဝမှာ လူတန်းစေ့ရပ်တည်နိုင်ဖို့သာ ခက်တာပါ'

'မ ပြောသလိုပဲပြောပါမယ်၊ လူတန်းစေ့ နေနိုင်အောင် လုပ်ဖို့က သိပ်မခဲယဉ်းပါဘူး၊ ကိုယ်လုပ်ချင်တာကိုဖြစ်အောင် လုပ်ဖို့သာ ခဲယဉ်းတာပါ၊ မလွယ်ဘူးဆိုတာနဲ့ပဲ လက်လျှော့ ပြီး နေရတော့မယ်ဆိုရင် ဘာအနိုးရှိတော့မှာလဲ၊ မောင် ကတော့ စာရေးဆရာဖြစ်အောင် လုပ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး သားပဲ၊ အဲဒီဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဘယ်သူမှ မတားဆီးနိုင်ဘူး'

'မ ကော မတားနိုင်ဘူးလား'

'ဘယ်သူမှလို့ ပြောပြီးပြီပဲ'

'အဲဒီ ဘယ်သူမှထဲမှာ မ လဲ ပါတယ်ပေါ့၊ ဟုတ်လား'

'မ တွင် မကဘူး၊ မောင်ကိုယ်တိုင်လဲ ပါတယ်၊ မောင့် ကိုယ်မောင်တောင် မတားဆီးနိုင်ဘူး'

'မောင်က စာရေးဆရာ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ မောင့်ကိုယ် မောင် ယုံနေသလားဟင်'

ကျွန်တော့်ကို အထင်သေးသောစကား၊ သို့မဟုတ် ကျွန် တော့်စိတ်ကို ဆွပေးသောစကား၊ 'ဒီမှာ မ' ဆိုပြီး ကျွန် တော့် ဒေါသတကြီး တုံ့ပြန်လိမ့်မည်ဟု သူထင်ထားသလား မသိ၊ ကျွန်တော်ကတော့ ဘာမျှပြန်မပြောတော့ဘဲ ပြုံးနေသာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြုံးနေလိုက်သည်၊ အပြင်းအထန် ပြန်လည် ငြိမ်းခုံခြင်းထက် ထိရောက်လိမ့်မည် ထင်၏။

အတော်ကြာအောင် တစ်စကားမျှ မပြောကြဘဲ နေကြသည်၊ သူသည် လွတ်လပ်ရေးကျောက်တိုင်ကြီးကို ငေးကြည့်နေ၏။ ကျွန်တော်လည်း ဗဟိုတရားရုံး နာရီစင်ကြီးကို မော့ကြည့်နေမိသည်။

နာရီကြီး၏ မိနစ်လက်တံသည် ဆတ်ကနဲရွေ့သွားသည်။ ရွေ့လျားမှုမှာ သိသိသာသာပင်ဖြစ်သည်၊ ကျွန်တော့်လက်ပတ်နာရီမှ မိနစ်လက်တံကတော့ ရွေ့နေမှန်း သိတောင်မသိသာ ပြီးတော့ နာရီကြီး၏ တစ်မိနစ်ဟု သတ်မှတ်ထားသော နေရာ အကန့်တစ်ကန့်သည်ပင် ကျွန်တော့်နာရီတစ်လုံးစာမက ကျယ်သည်၊ သို့ရာတွင် ထိုအကန့်တစ်ကန့်သည် ကျွန်တော် လက်ပတ်နာရီမှ လက်သည်းဖျားလောက်သာ ရှိသော နေရာ အစိတ်အပိုင်းလေး တစ်ခုနှင့် တစ်မိနစ်ဆိုသော တန်ဖိုးချင်း တူညီနေပြန်သည်။

ထိုနေ့က သူ့အား မွေးနေ့လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးမည်ဟု ရည်ရွယ်ပြီး ယူသွားခဲ့သော မိန်းမကိုင် ဖောင်တိန်လေးကိုပင် မပေးဖြစ်ခဲ့ချေ၊ ဘုရားကိုလည်း မသွားဖြစ်တော့။

ကျွန်တော်နှင့် သူကို ဘာဖြစ်နေကြသည်ဟု ပြောဖို့ခက်သည်၊ စိတ်ကောက်နေကြတာလည်း မဟုတ်၊ ဒါဖြင့် စိတ်ဆိုးနေကြသလားဆိုတော့လည်း ဟုတ်ပုံမရချေ၊ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး၊ ခါတိုင်းလိုပါပဲဟု ပြောရအောင်လည်း ခါတိုင်းလို မဟုတ်ပြန်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် အဆက်အသွယ်ပြတ်နေကြသည်မှာ အတော်ကြာသည်၊ တစ်လလောက်ပင်ကြာသွားသည့်ခုနေခါတွင် သူ ကျွန်တော့်အပေါ် ဘယ်လို သဘောထားနေမည်နည်း၊ ကျွန်တော်မခန့်မှန်းတတ်၊ သူ့အမူအရာတွေ တဖြည်းဖြည်းပြောင်းလဲလာသည်ကိုတော့ သတိထားမိသည်၊ ကျွန်တော့်ကို ဆက်ဆံပြောဆိုရာတွင် တစ်စုံတစ်ခု စိတ်တိုင်းမကျ ဖြစ်နေကြောင်းသိသာသည်၊ ဟိုနေ့က ပြောခဲ့သော စကားတွေကိုပဲကြည့်၊ ကျွန်တော်စာရေးဆရာလုပ်ချင်သည်ကို သူသဘော မတွေ့ကြောင်း ပြောသည်၊ ခုတစ်လော သူ့စကားပြောလျှင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတစ်ယောက်တည်းသာ နားလည်သော အဓိပ္ပာယ်တွေပါ ပါလာသည်။

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ကြားတွင် သဘောထား မတိုက်ဆိုင်မှုတွေ ပိုများလာသည်၊ ဟိုးအလျင်ကလို ဘယ်သူကပိုချစ်တယ်ဆိုတာစကားနိုင်လုကြတာမျိုး၊ စိပ်ပုတီးစိပ်တာဘာသာရေးနဲ့ ဆိုင်မဆိုင် ငြင်းခုံကြတာမျိုးလောက် မကတော့၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ ရှေ့ရေးနဲ့ ပတ်သက်တာတွေ ပါလာသည်၊ စကားအားဖြင့် အသာရအောင် ကတ်ပြောတာမျိုးတွင်မဟုတ်တော့၊ ကိုယ်ခံယူထားသော အယူအဆကို ခိုင်မာအောင်၊ ယုတ္တိရှိအောင် ပြောရသည်၊ ပြောပြီးပျောက်ပျက် မေ့လျော့သွားတာမျိုးမဟုတ်၊ ပြောသမျှစကားတို့ကို အသေစွဲမှတ်ထားရသည်၊ အဓိပ္ပာယ်အတိမ်အနက် ကောက်ရသည်၊ စကားလုံးနှင့်အမူအရာကို တွဲဖက်စပ်ဟပ်ပြီးပုံဖော်ယူရသည်။

ကျွန်တော်သည်လည်း သူ့အပေါ် ဘယ်လိုသဘောထားရှိနေလေသနည်း၊ သူ့ကို မုန်းတာလည်းမဟုတ်၊ ချစ်နေတုန်းပဲလား ဆိုလျှင်တော့ မဖြေချင်၊ သဘောထား အတိအကျ မသတ်မှတ်နိုင်သေး၊ တဘက်ဘက်ကိုပြောင်းချင်ပြောင်းသွားနိုင်သည်ဟု ဆိုကောင်း ဆိုနိုင်မလားမသိ။

ဟိုတစ်နေ့က အချေအတင်ပြောကြသော စကားများသည် ကျွန်တော်တို့ချစ်သူသက်တမ်းတစ်လျှောက်တွင် သဘောထားကွဲလွဲမှုကို အသိသာဆုံးဖြစ်ခဲ့သည့် အကြောင်းအရာဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်တော်သည် ငယ်ငယ်ကတည်းက လွတ်လပ်မှုကိုအလွန်ကြိုက်သည်၊ မိဘဩဇာကိုပင် နေရာတကာတိုင်း နာခံခဲ့သည်မဟုတ်၊ ပညာရေးတွင်ကျွန်တော်ကြိုက်ရာရွေးခဲ့သည်၊ အချစ်ရေးတွင်လည်း ကျွန်တော်သဘောကျသူကိုသာ ချစ်ခဲ့သည်၊ ကိုယ်တစ်သက်လုံးလုပ်သွားရမည့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုကိုလည်း ကိုယ်ဝါသနာပါရာသာ လုပ်ချင်သည်၊ ကျွန်တော့်စိတ်ကြိုက် ရွေးချင်သည်၊ ကျွန်တော့်မိဘများကပင် 'သား ကြီးလာရင်ဘာလုပ်မလဲ' ဟူ၍သာမေးသည်၊ 'မင်းကြီးလာရင် ဘာလုပ်ရမယ်' ဟု အမိန့်မပေးခဲ့၊ သူ့ကျမှ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ချင်လာသည်။

တကယ်တော့ သူသည် ကျွန်တော်နှင့် စတွေ့ကတည်းက အပေါ်စီးနေရာကို ယူထားခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်၊ ကျွန်တော့်ထက် အသက်ကြီးသည်၊ အတန်းပိုကြီးသည်၊ သူနှင့်စတင်သိကျွမ်းသောအခါ ကျွန်တော်က 'အစ်မ' ဟုခေါ်မိပြီး သူက 'မင်း' ဟု သုံးနှုန်းသည်၊ ဤသည်တို့ကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး သူက ကျွန်တော့်အပေါ် အမြဲလိုလို အထက်စီးက ဆက်ဆံချင်သည်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ယှဉ်လိုက်လျှင် သူကပို၍ရင့်ကျက်သယောင် ထင်ရသည်၊ ဤသို့ဖြစ်အောင်လည်း သူက နေသည်၊ ကျွန်တော်က သူ့လိုရင့်ကျက်ဖို့ ကြိုးစားပြီးအမှီလိုက်ရသလိုဖြစ်နေသည်၊ ဤသည်ပင် ကျွန်တော်၏ အားနည်းချက်ဟု သူယူဆကောင်းယူဆပေလိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့ရာတွင် လူဆိုသည်မှာ ကိုယ့်အသက်ရှယ်နှင့်ကိုယ် လို
ဖက်ရှုလောက်သော ရင့်ကျက်သင့်သည်ဟု ထင်ပါသည်၊ ကို
အသက်အရွယ်နှင့် မတန်မရာသော ရင့်ကျက်မှုမျိုးကို ရအော
လိုက်ဖမ်းနေလျှင် ဟန်ဆောင်ခြင်းတစ်မျိုးဟု ဆိုရမည်၊ ထို
ယန်ဆောင်ခြင်းဖြင့် ရိုးသားမှု မရှိနိုင်တော့ချေ၊ ကျွန်တော်
နှစ်ယောက်အကြားတွင်ဖြစ်ပေါ်နေသောပြဿနာသည်လည်
ယင်းသဘောမျိုး ဖြစ်နေသလား မသိ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည်တယော
နှင့် တယောက် အဆက်အသွယ်မလုပ်ကြပဲ မနေရရာသော အ
အနေနှင့်ပင်နေနေကြသည်၊ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယော
ချစ်ခဲ့ကြသော လေးနှစ်မြောက်သည့်နေ့ မတိုင်မီ တစ်ရက်အ
သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

မနက်ဖြန်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့အတွက် အရေးကြီးသော
နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်လာတော့မည်။ နှစ်ပတ်လည်နေ့သို့ရောက်တို
ကျွန်တော်တို့ တွေ့နေကျ၊ နက်ဖြန်ကျလို့မှ ခါတိုင်းနှစ်မှ
လို့ မတွေ့ဖြစ်ကြလျှင်....

ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်၊ သူ့အိမ်သို့သွားမည်၊ န
ဖြန် ဆုံကြဖို့ကိစ္စ ပြောမည်၊ ဒါကျွန်တော့်ဘက်ကလိုက်လျော
မှု ပြုလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်၊ ကျွန်တော့် တုပ်ကျန်ရှိနေသော
မနောက်ဆုံးကြိုးတစကိုသူ့ ထံသို့ပစ်ပေးလိုက်ခြင်းသာဖြစ်သ
ယင်းကြိုးစတစ်ဖက်ကို သူ လှမ်းကိုင်ကာ ဆွဲသူမည်လား၊ မ
မထိဘဲ နေမည်လား၊ ဖြစ်းလိုက်မည်ဆိုလျှင်တော့ ကျွန်တေ
အနေဖြင့် နောက်ထပ်ဘာမျှပြုလုပ်ရန် လိုမည်မဟုတ်တော့ချေ

ကျွန်တော်သည် သူ့ အိမ်ဆီသို့ လာခဲ့သည်၊ ကျွန်တော်
ဘက်ကစပြီးအဆက်အသွယ်ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်
တော် အရှေ့ပေးလိုက်သည်ဟု ထင်ချင်ထင်မည်၊ ဒါအတွက်
တော့ သိပ်အရေးမကြီး၊ ယောကျ်ားတစ်ယောက် အနေဖြင့်
မိန်းမတစ်ယောက်အပေါ် သက်ညှာခြင်းတစ်မျိုးဟု ကျွန်တော်
ယူဆသည်၊ တစ်ခုတော့ရှိသည်၊ကျွန်တော်သည် သူနှင့်မတွေ့ဘဲ
မနေနိုင်လို့ ခုလို ဆက်သွယ်လာသည်ဟူ၍တော့ အထင်မခံနိုင်၊
ထိုသို့ မဖြစ်အောင်ကား ကျွန်တော် ဂရုစိုက်ရမည်။

လမ်းပေါ်မှကြည့်လျှင် သနပ်ခါးပန်းပင်တစ်ပင်က ကွယ်
နေသဖြင့် အိမ်ထဲမှလူကို အရိပ်အရောင်မျှသာ မြင်နိုင်သည်၊
အခြေအနေကြောင့်ပင် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင် တိုးမိသွားခြင်း
မှ လေ၏။

ကျွန်တော်သည် အိမ်ဝင်းတံခါးသံချိတ်ကို ဖြုတ်စရာမလို၊
ဖြုတ်ထားပြီးသား ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်၊ တံခါးကစေ့ရုံ
သာ စေ့ထားသည်၊ အသာတွန်းဝင်သွားလိုက်၏၊ အိမ်ဝင်းဝ
နှင့် အိမ်အကြားမှာ ဆယ်ပေလောက်သာ ကျယ်သည်၊ အိမ်
တံခါးကတော့ ဖွင့်ထားသည်၊ သုံးထစ်သာရှိသော အုတ်လှေ
ကား ထစ်များကို ခြေနှစ်လှမ်းသည်းဖြင့် တက်လိုက်ပြီးနောက်
တံခါးဝမှာ ရပ်လိုက်သောအခါ....

မြင်ကွင်းသည် သာသာယာယာ မဟုတ်၊ အလင်းရောင်
အားနည်းသဖြင့် မှောင်ကုပ်ကုပ်ဖြစ်သော ဧည့်ခန်းတွင်း
ပန်းနွမ်းနွမ်း ကုလားထိုင်များပေါ်တွင် လူနှစ်ယောက်ထိုင်နေ
ကြသည်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်သည် ကျင်တွယ်ပုံ အနေအထား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတိုင်း နေရာယူထားကြပြီး အမျိုးသမီးက ကျွန်တော်ဆီ နေသည့်ဘက်သို့ မျက်နှာမူထားကာ အမျိုးသားက တစောင်း ဖြစ်နေသည်၊ အမျိုးသားသည် အမျိုးသမီးအား စာအိတ်တစ်အိတ်ကို လှမ်းပေးနေသည်။

မ့သည် ကျွန်တော့်ကို မြင်သွား၏၊ အံ့သြသွားပုံရသည် မ့၏ အမူအရာကိုမြင်သဖြင့် မ့ကြည့်ရာသို့ လိုက်ကြည့်သ ကိုတင့်လွင်ကျော်ကလည်း ကျွန်တော့်ကို မြင်သွားသည်၊ နှစ်ယောက်သည် ကျွန်တော့်ကို မြင်သွားသဖြင့် စိတ်ထဲမှ ရှုန်းရင်းဆန်ခတ် ဖြစ်သွားကြလိမ့်မည်၊ ကူညွှန်မပျက်အော တော့ ထိန်းထားကြ၏၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်သည် စာအိတ်ကို ထားသော လက်ကို မသိမသာ ပြန်ရုပ်လိုက်သည်။

'သြော်....လာလေ'

မ့က ကျွန်တော့်ကို လှမ်းခေါ်သည်၊ ကိုတင့်လွင်ကျော် ကလည်း ကျွန်တော့်ကို နှုတ်ဆက်သလို ပြုံးယောင်ယော ကြည့်နေ၏၊ ကျွန်တော်ကလည်း ပြန်ပြုံးပြလိုက်ကာ....

'ကျွန်တော် ပြန်ပါဦးမယ်'

ဟု ပြောပြီး လှည့်ထွက်ခဲ့သည်၊ ဝင်းတံခါးကို ပြန်ပိတ် တံခါးချိတ်ကိုပါ အသေအချာပြန်ချိတ်ပေးခဲ့၏၊ အိမ်သို့ပြန် ရာတွင် ကျွန်တော့် စိတ်တွေ ဘယ်လိုဖြစ်နေသည်မသိ၊ ဝမ်းန တာလား၊ ဒေါသဖြစ်တာလား၊ နာကျည်းတာလား၊ ခံပြ တာအားထိမသင်ဂရုမစိုက်တာလား၊ ဟိုအကြောင်းအရာတွေအ

း ပေါင်းနေတာလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်၊ စိတ်ထဲမှာ ဘာမျှ တွေးဘဲ ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်နေသလိုလည်း ခံစားရသည်။

ဟိုအရင်တစ်ခါကလို 'မောင်' ဟု မသုံးနှုန်းဘဲ 'ကျွန်တော်' ဟု ပြောခဲ့သည်ကို သူတို့ရိပ်မိကြပေလိမ့်မည် ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ် ကောက်ကြမည်နည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်သည် အံ့ဩရသည့်အလု
နှင့်ပြန်ကြုံရပြန်သည်၊ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ကျွန်တေ
ကျောင်းတက်နေစဉ်တွင် အတန်းအပြင်ဘက်မှာ လာရပ်စော
နေသော မ့ကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။

ထိုအတွက် အံ့ဩခြင်းသာ ဖြစ်ရသည်၊ ပျော်ရွှင် ကျေ
ခြင်းမဖြစ်မိ၊ မ့သည် မနေ့က ကိစ္စအတွက် တောင်းပန
သော်လည်းကောင်း၊ ကျွန်တော်နှင့် သူတို့၏ လေးနှစ်မြော
မွေးနေ့ကို ပျက်ကွက်စေလို၍ သော်လည်းကောင်း၊ ကျ
တော့် အပေါ် လိုက်လျော အလျှော့ပေးလို၍ လည်းကော
ကျွန်တော့်ထံ လာခဲ့ခြင်းမဖြစ်နိုင်ကြောင်း စိတ်ထဲကအသိ
သို့နေသည်၊ မ့၏မျက်နှာထားသည် ချစ်သူကို လာစောင
သူတစ်ယောက်ကဲ့သို့မဟုတ်၊ ထိုမျက်နှာထားမျိုးကို အလ
တစ်ခါမျှမမြင်ဖူးခဲ့။

ဆရာသည် စောင့်နေသော မ့ကို အားနာသောကြောင့်
မဟုတ်သော်လည်း အတန်းကို ဆယ်မိနစ်လောက် စောလွှတ်
လိုက်၏၊ ကျွန်တော်အတန်းပြင်ထွက်သွားလိုက်သည်၊ တိုင်ပင်
ထားသလိုပင် ကျွန်တော်အပြင်ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်
လျှောက်ထွက်ခဲ့ကြသည်၊ ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာ သဘာဝကျပေါ
သည်၊ ကျွန်တော် အတန်းပြင်ထွက်လိုက်ပြီး သူ့ရှေ့မှာ ရပ်
လိုက်လျှင် တစ်ခုခုပြောကြရတော့မည်၊ ဘာပြောရမှန်းမသိ၊
လမ်းလျှောက်နေကြသဖြင့် စကားမပြောတဲ့ နေလို့ရသေး
သည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ဦးတည်ရာမဲ့ လျှောက်လာခဲ့ကြရာ
ဝိဇ္ဇာကျောင်းဆောင်၊ ယုဒသန်ဘုရားကျောင်းနှင့်ရွှေဘိုဆောင်
တို့ကို ဆက်ထားသော စင်္ကြံ ရှည်ကြီး ဆုံးသွားသည်၊ လမ်း
ပေါ် သို့ ဆင်းလျှောက်ကြပြန်သည်၊ တောင်ငူဆောင် ဝင်း
တံခါးနား အရောက်တွင် ဗယ်ဘက်သို့ ချိုးခဲ့ပြီး အဓိပတိ
လမ်းပေါ်ရောက်လာသည်၊ အဓိပအတိလမ်းမှ အင်းဝလမ်း
ပေါ် ချိုးကွေ့ပြန်၏။

ခုချိန်တွင် ဘယ်နေရာကလေးမှာ ထိုင်လျှင် လူရှင်းမလဲ၊
ပျော်စရာကောင်းမလဲဟု စဉ်းစားဖို့မလိုတော့ချေ၊ ကျွန်တော်
တို့ပြောရမည့် စကားများသည် ပျော်စရာ ကောင်းမည်ဟု
ကျွန်တော် မယုံကြည်၊ ပိုးကောင် မွှားကောင်ကလေးများ
လည်း လေထုထဲမှ စိုထိုင်းဆ များပြားလာမှုကြောင့် မိုးရွာ
တော့မည်ကို အလိုလိုကြိုတင် သိရှိနိုင်ကြသည်၊ ကျွန်တော်သည်
လည်း လေထုထဲမှ ထိုင်းမှိုင်းသော အငွေ့ အသက်များကို
ခံစားသိရှိနေခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လမ်းဘေးက အုတ်ခုံလေးတစ်ခုနားမှာ သူရပ်လိုက်သဖြင့် ကျွန်တော်လည်း လိုက်ရပ်သည်၊ အုတ်ခုံပေါ်တွင် ကျွန်တော် ထိုင်လိုက်သည်၊ သူကခဏရပ်နေပြီးမှ ဝင်ထိုင်သည်၊ အုတ်ခုံသည်ကျဉ်းမြောင်းသဖြင့် ခပ်ခွာခွာ မထိုင်ဖြစ်ကြပါ၊ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ထိမနေရုံလောက်သာရှိသည်။

သူ့အမူအရာသည် အေးစက်စက် ဖြစ်နေ၏၊ ထို့ကြောင့် သူပြောမည့်စကားများမှာ ရုတ်တရက်ဒေါသထွက်ပြီး လွှတ်ကနဲပြောမိသောစကားမျိုးမဟုတ်နိုင်၊ ဘာပြောမည်ဟုကြိုတင် စဉ်းစားမိပြီး ဖြစ်ဟန်တူသည်၊ ကျွန်တော်ကမူ ဤသို့ အသင့်ပြင်ဆင်ထားခဲ့ခြင်း မရှိ၍ တပန်းရှုံးနေသည်ဟု စိုးရိမ်ဖွယ်ရာရှိလေသည်။

‘မနေ့က လာတာ ဘာကိစ္စလဲ’

သူမေးသည်၊ ကျွန်တော်သည် အထေ့အငေါ့ စကားများမပါအောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ထိန်းချုပ်ထားလိုပါလျက် ဝသီကို မဖျောက်နိုင်ခဲ့။

‘မ့တို့အိမ်မှာ ကုလားထိုင် ဘယ်နှစ်လုံးရှိသလဲလို့ လာကြည့်တာပါ’

‘ဘာရယ်’

‘ဩော်...ခုနောက်ပိုင်း မ့တို့အိမ်မှာ ကုလားထိုင် နှစ်လုံးပဲရှိတော့တယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒါ နောက်အသစ် တစ်လုံးများ ဝယ်ထားသလားလို့ လာကြည့်တာပါ’

သူသည် ထိုစကားအတွက် တုံ့ပြန်မပြောဘဲ မေးခွန်းတစ်ခုသာ ထပ်မေးသည်။

‘မနေ့က ဘာဖြစ်လို့ အိမ်ထဲမဝင်ဘဲနဲ့ ပြန်ထွက်သွားရတာလဲ’

‘ကုလားထိုင်က နှစ်လုံးတည်းရှိတာ၊ လူသုံးယောက် ဘယ်လိုလုပ်ထိုင်မလဲ’

‘ပက်လက်ကုလားထိုင် ရှိသားပဲ’

‘အဲဒါက မ့တို့အမေထိုင်ဖို့ ထားတာမဟုတ်လား’

‘အမေက အညာကို ခဏပြန်သွားတယ်၊ ရှိမှမရှိဘဲ’

‘ဩော်...ဒီလိုလား၊ မ့တို့အခမ အညာသွားသလား၊ မသွားဘူးလားဆိုတာ မစုံစမ်းမိဘူး၊ မ့တို့အမေရှိတဲ့ အချိန်ကို တမင်ရွေးပြီးလာခဲ့တာမဟုတ်တော့ မသိဘူးပေါ့လေ’

‘မောင့်စကားတွေက အနှောင့်အသွား မလွတ်ဘူးထင်တယ်၊ အဲဒီလို အထေ့အငေါ့စကားတွေ ပြောတာဟာမိန်းမတွေရဲ့အလုပ်ပါ’

ကျွန်တော့်အား ဒေါသဖြစ်လာအောင် ဆွပေးတာလား မသိ၊ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်က ပြုံးနေလိုက်ပြီး

‘ယောကျ်ားနဲ့ မိန်းမဟာ သိပ်မထူးခြားပါဘူးဆို၊ မ့ပဲ တစ်ခါပြောဖူးတယ်မဟုတ်လား’

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မနေ့က မောင်လုပ်သွားပုံက တစ်ဘက်လူကို စော်ကားရာ ကျတယ်’

‘ဩော်...စော်ကားတာဟုတ်လား၊ အဲဒီအချိန်မှာ မောင်သာဝင်လာခဲ့ရင် သူ့လက်ထဲက စာအိတ်ကြီးကိုဝှက်ဖို့ တော်တော်ခက်သွားမှာပေါ့၊ မောင်ပြန်ထွက်သွားတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်ဖို့ကောင်းပါတယ်’

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟိုလူ့ လက်ထဲကစာကို ကျွန်တော် မြင်ချင်မှ မြင်မည်ဟု သူထင်ထားခဲ့ပေလိမ့်မည်၊ ခု ကျွန်တော်က ဆတ်ပြောလိုက်မှ မြင်တာ သေချာပြီဆိုပြီး သူဖြေရှင်းဖို့ပြင်သည်။

'အဲဒီစာက'

ကျွန်တော်က လက်ကာပြလိုက်ပြီး...

'အဲဒီစာက အညာကိုပြန်သွားတဲ့ မ တို့အနေက ရေးလိုက်တဲ့စာမဟုတ်လား၊ လူကြုံကတစ်ဆင့် ပေးလိုက်လို့ ကိုတင့်လွင်ကျော်က လာပေးတာ မဟုတ်လား'

'မဟုတ်ဘူး'

ကျွန်တော်က ရယ်နေလိုက်သည်၊ ကျွန်တော့်ရယ်သံသည် မဆောင်းနှောင်းလေလိုပင် ခြောက်သွေ့နေသည်၊ အေးစက်စက်၊ မ သည် အတော်ကြာအောင် ဘာမျှထပ်မပြော၊ အချိန်အတန်ကြာသွားသည်ဖြစ်သော် အကြောင်းပြစ်ခုရှာဖို့ စဉ်းစားနေသလားဟု ထင်လိုက်သည်၊ မဟုတ်ချေ။

'သူက မ ကို လက်ထပ်ခွင့်တောင်းတယ်'

'ဗျာ' ဆိုပြီး အံ့သြသလိုမျိုး လုပ်မပြလိုက်တော့ပါ၊ သူ ဆက်ပြောမည့် စကားကိုသာ စောင့်ဆိုင်းနေလိုက်သည်။

'အဲဒါ မ က လက်ခံမယ်ဆိုရင် သူ့ မိဘတွေဆီ စာရေးပြီး အကြောင်းကြားလိုက်မယ်တဲ့၊ သူ့ မိဘတွေကလဲ မြင်းခြံမှာ မ ကျောင်းသွားနေကတည်းက မ ကို သဘောကျနေတာတဲ့၊ အဆင်ပြေပြီဆိုရင် သူ့ မိဘတွေ တောင်သာသွားပြီး ဟိုမရောက်နေတဲ့ အမေ့ကို သွားပြောကြမယ်တဲ့'

'အဲဒီတော့ မ က ဘာပြန်ပြောလိုက်သလဲ'

ဟု ဂဏဆောင်းတတ်သဖြင့် ဝတ္တရားအတိုင်းစကားထောက် ပေးလိုက်ရသည်။

'မ ဘာမှ ပြန်မပြောလိုက်သေးဘူး၊ အဲဒါက မောင့် အပေါ်မှာ တည်တယ်'

သူပြောချင်သည့် အကြောင်းအရာကို အစပျိုးလေပြီ။

'မောင့်အပေါ်မှာ တည်တယ် ဟုတ်လား၊ မောင်နဲ့ဘာဆိုင်လို့လဲ'

'ဆိုင်တာပေါ့၊ မ ကိုတင့်လွင်ကျော်ကို မောင့်အကြောင်း ပြောပြလိုက်တယ်'

'နောက်ဆုံးအခြေအနေအထိ ပြောပြလိုက်တယ်ဆိုပါတော့'

'နောက်ဆုံးအခြေအနေဆိုတာ ဘာပါလိမ့်မောင်'

'မ သိပါတယ်လေ၊ ပြောပြဖို့မလိုတော့ပါဘူး'

မ သည် ထိုအကြောင်းကို မမေးတော့ဘဲဆက်ပြောသည်။

'သူက မ နဲ့ မောင်နဲ့အကြောင်း ရိပ်မိခဲ့လို့ မ ကိုဖွင့်ပြောဖို့ ကိစ္စမှာ ခုလောက်ထိ နှောင့်နှေးနေတာပါတဲ့'

'ဩော်... ခုချိန်ကတော့ သူဝင်မယ်ဆို အကောင်းဆုံး အခြေအနေပဲဆိုပြီး ဖွင့်ပြောလိုက်တာဆိုပါတော့'

'မောင်က သူ့ကို ပွဲလန့်တုန်း ဖျာခင်းဖို့ကြံတယ်လို့ ဆိုလိုတာလား'

'မောင်တို့က ခု ပွဲလန့်နေကြတာလားဟင်'

သူစကားမှားသွားကြောင်း သူ့ဘာသာ သိသွားမည်ထင်၏၊ ကျွန်တော်မေးသည်ကို ချက်ချင်းပြန်မဖြေ၊ ငေးကြည့်နေသောကိုယ်ကို ပြန်မတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ပွဲလန့်အောင်လုပ်တာ ဘယ်သူလဲ'

'နေရာပြောင်းချင်တဲ့သူ တစ်ယောက်ယောက်က ပွဲကို လန့်အောင် တမင် လှန့်လိုက်တာ ဖြစ်မှာပေါ့'

'ဘာပြောတယ်၊ မောင်က မ ကို ငေါ့တာပေါ့၊ အဲ့ဒီလို ရိုတိုတို ငေါ့တော့တော့ ပြောတတ်တဲ့သူမျိုးဆိုရင်....'

သူဆက်မပြောဘဲ ရပ်ထားလိုက်သည်၊ ကျွန်တော်ကစကား ဆက်ပေးလိုက်၏။

'မ က သိပ်မုန်းတာပဲလား'

'မောင့်မေးခွန်းတွေကနိမိတ်ပြမေးခွန်းလား၊ အဲ့ဒီစကား ကို မ အနေနဲ့ ပြောဖြစ်သွားအောင် လမ်းကြောင်းပေးတာ လား'

'ပြောင်းပေးတယ်ဆိုတာကလဲ ရေကလာဦးမှ ဖြစ်တာပါ မ ရယ်'

သူ နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်လိုက်သည်၊ သူ့ နှုတ်ခမ်းသည် ကိုက်ထားသည့်တိုင် သွေးရောင်တက်မလာဘဲ ဖြူရော်ရော် ဖြစ်နေသည်၊ သူ့ စိတ်တွေ လှုပ်ရှားထကြွလာကြောင်းကို နိမ့်ချည် မြင့်ချည်ဖြစ်နေသည့် သူ့ ရင်တွေက သိသာစေသည်၊ သူသည် ရုတ်တရက် အမောဖောက်လာသလို အသက်ရှူသံပြင်းလာ၏၊

'ဒီမယ်မောင်၊ မ ရှင်းရှင်းပဲပြောတော့မယ်၊ မောင့်ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မပြင်တော့ဘူးလား'

'ဘာဆုံးဖြတ်ချက်ပါလိမ့်'

'မောင်စာရေးဆရာလုပ်မယ်ဆိုတဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို'

'ဒီလိုလေ....မရဲ့၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ပါဆိုမှ ပြင်ဖို့ လိုသေးလို့ လား၊ အခြေအနေအရ ပြင်သင့်ရင်ပြင်တာပေါ့လေလို့စဉ်းစား ထားတယ်ဆိုရင် ဆုံးဖြတ်ချက် ဘယ်ဖြစ်ပါတော့မလဲ'

သူသည် သက်ပြင်းကို တမင် အသံမြည်အောင်ချလိုက်၏။

'ကောင်းပြီလေ၊ မ သိပါပြီ၊ လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်တာကို မလုပ်ချင်တာနဲ့ ဖြစ်နိုင်ကဲ့ အလားအလာ နည်းပါးတာကိုမှ မျှော်လင့်နေတာဟာ စိတ်ကူးယဉ်တာပဲ၊ စိတ်ကူးယဉ်သမား တစ်ယောက်ဆိုမှာ ဘဝအာမခံချက် မရှိနိုင်ဘူး'

'မ မောင့်ဆီကလိုချင်တာ ဘဝအာမခံချက်လား၊ အချစ် လား'

'နှစ်ခုစလုံးပဲ'

'အချစ်ဆိုရင် အချိန်မရွေးပါပဲ၊ ဘဝအာမခံချက်ဆိုတာ မှာတော့ မ လိုချင်တဲ့ စံချိန်စံညွှန်းကို မီချင်မှမီမယ်'

'ဘဝအာမခံချက်ဆိုရာမှာ မ သတ်မှတ်ထားတာက ပထမ ဆုံး စားဝတ်နေရေးဖူလုံရမယ်၊ ပြီးတော့ ရှေ့ရေးကိုတွေးပြီး မပူပင် မကြောင့်ကြရတဲ့ အခြေအနေမျိုးရှိရမယ်၊ ဒါ မ ရဲ့ အနိမ့်ဆုံး ရည်မှန်းချက်ပဲ'

'အနိမ့်ဆုံးရည်မှန်းချက် ဟုတ်လား၊ ဒါဆို...မ ရဲ့ အမြင့် ဆုံး ရည်မှန်းချက်က ချမ်းသာဖို့ပေါ့'

'မ မငြင်းလိုပါဘူး၊ ဆင်းရဲတယ်ဆိုတာ မကောင်းမှန်း လူတိုင်းသိကြပါတယ်၊ သိတယ်ဆိုတဲ့ နေရာမှာလဲ သက်တွေ့ ခံစားဖူးတဲ့လူက ပိုသိပါတယ်၊ မောင်က မဆင်းရဲဖူးသေးပါ ဘူး၊ မိဘရဲ့ ထောက်ပံ့မှု အပြည့်အစုံနဲ့ ကျောင်းတက်နေနိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထားပါ၊မ ့ကအဲဒီအခွင့်အရေးကိုဆုံးရှုံးခဲ့ထားရတဲ့လူ၊ မ ့ဟာ တကယ်ဆင်းရဲခဲ့ဖူးတာပေါ့မ ့အဲဒီလိုပြန်မဆင်းရဲချင်တော့ဘူး မ ့ရန်ကုန်ကို လာခဲ့ရတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကလဲ ပညာတိုးအောင် ရှာဖို့ပြီးတော့ ဘဝအတွက် တိုးတက်မှုရှိဖို့ ဖြစ်နိုင်ရင် အခွင့်အရေးရှိသလောက် အောင်မြင်ကြီးပွားအောင် ကြိုးစား ဖို့ပဲ၊ရန်ကုန်ထိအောင် စွန့်စွန့်စားစားလာခဲ့ပြီးမှ ဒီဒုံရင်း ဒုံရင်းအတိုင်းပဲရှိနေဦး ဘာအဓိပ္ပာယ်ရှိတော့မှာလဲ’

‘အင်း ....မေမောင့်အဖို့တော့ မ ့ရဲ့ခံချိန်တွေက မြင့်နေတယ် လိုက်မှီမယ်မထင်ဘူး၊ တကယ်တော့ စာရေးဆရာဆိုတဲ့လူတွေ ဟာ အသိပညာကိုသာ တိုးတက်ဖို့ ကြိုးစားနေကြတာပါ၊ ဘဝအာမခံချက် တိုးတက်မှုအတွက်တော့ အင်ဂျင်နီယာတွေ ကသာ ဆောက်တည်ပေးနိုင်လိမ့်မယ် ထင်တယ်’

မ သည် ကျွန်တော်ဘက်သို့ တစ်ချက် လှည့်ကြည့်လိုက် ထိုနောက် သူ ့ကိုယ်သူ ပြောနေသကဲ့သို့ ...

‘ကိုတင့်လွင့်ကျော်ဟာ အင်ဂျင်နီယာလောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်တဲ့အတွက် ဘဝအာမခံချက်ရှိတာတော့အမှန်ပဲ၊မ ့အပေါ် မှာနားလည်မှုလဲရှိတယ်၊မ ့ဖြစ်စေချင်တာကို လိုက်လျောမယ့် သူမျိုးပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် မ ့သူ ့ကို မ ့မချစ်နိုင်ဘူး၊ မောင် ကတော့ မ ့ချစ်ခဲ့မိတာကလွဲလို့ တခြားဘာမှ မျှော်လင့်စရာ မရှိဘူး၊မ ့နဲ့ အယူအဆချင်းလဲ မတူဘူး’

‘ချစ်ဆိုတာကြီး ့ခိုင်စွမ်းရည်ကဘယ်နှစ်မှတ်၊ အတွေ့အ ဗဟုသုတကဘယ်နှစ်မှတ်၊ လူမှုရေးဆောင်ရွက်ချက်က ဘယ် နှစ်မှတ်ဆိုပြီး သက်မှတ်သင့်တယ်လို့မ ့ထင်လို့လား’

‘အချစ်ဆိုတာ အိမ်ထောင်ရေး အတွက် အရေးကြီးတာပဲ မဟုတ်လား၊ အချစ်မှာ စိတ်ကူးယဉ်မှု ရှိချင်ရှိမယ်၊ အိမ် ထောင်ရေးမှာတော့ လက်တွေ့အပိုင်းပဲ၊ အဘက်ဘက်က စဉ်း စားရမယ်၊ မောင့်လိုစိတ်ကူးယဉ်သမားတစ်ယောက်ကို အိမ် ထောင်ရေးမှာ ဘယ်လိုလုပ် အားကိုးလို့ရမှာလဲ’

သူကျွန်တော့်ကို စတင်စော်ကားလေပြီ၊ သူဖြစ်စေချင်နေ သော ဒေါသကို မဖြစ်အောင် ထိန်းချုပ်ပြီး ကျွန်တော်ပြော သည်။

‘မ ့ပဲတစ်ခါကပြောခဲ့တယ်လေ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို ဘဝတစ်ခုလုံးပုံအပ်ပြီး အားကိုးနေရတဲ့အဖြစ်မျိုးနဲ့ မနေချင် ဘူးဆို’

‘ဟုတ်တယ်လေ၊ မ ့ဆိုလိုတာက ယောကျ်ားတစ်ယောက် အပေါ်မှာလုံးဝမှီခိုအားထားပြီးမနေချင်ဘူးလို့ ပြောတာ၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ်နဲ့အိမ်ထောင်ဘက်ဖြစ်တဲ့သူဟာ အနည်းဆုံး ကိုယ့်လောက်တော့ အရည်အချင်းရှိသင့်တာပေါ့၊ကိုယ့်ကိုယ် ကိုလောက်မှ အားမကိုးရတဲ့လူ ဆိုရင်တော့’

သူသည်ဝှက်ဖဲတွေကိုတစ်ချပ်ပြီးတစ်ချပ်ထုတ်ခင်းပြနေခြင်း ဖြစ်သည်၊ သူလိုချင်သောအဖြေကို ကျွန်တော်သိပြီ။

‘မောင်နားလည်ပါပြီ၊ မ ့အတွက် အသင့်တော်ဆုံးက ကိုတင့်လွင့်ကျော်ပဲ၊သူ ့ကိုမ ့ မချစ်နိုင်ဘူး ဆိုပေမယ့် သူ ့မှာ ကျန်တဲ့ အရည်အချင်းတွေအားလုံးရှိတယ်၊ မ ့လိုလူမျိုးအဖို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မချစ်နိုင်ဘူးထိုတာလဲ သိပ်အရေးမကြီးလှပါဘူးလေ၊ မ စဉ်းစားနေတာက အချစ်ကြောင်းမှမဟုတ်ဘဲ၊ အိမ်ထောင်ရေးအကြောင်း မဟုတ်လား၊ အိမ်ထောင်ရေးမှာ အချစ်ဆိုတာ သိပ်အရေးမပါတဲ့ အစိတ်အပိုင်းလေးတစ်ခုလို့မ အနေနဲ့ယူဆထားတာ မဟုတ်လား၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်ဟာ မ အတွက်ကျိုးနွံတဲ့ပါရမီဖြည့်ဘက်ခင်ပွန်းသည်ကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်လာမှာပါ'

'အဲဒီလိုအခြေအနေမျိုးကို မရောက်ရောက်အောင် မောင်ကကျွန်းပို့နေတာလားဟင်၊ မောင်သာမ ကို တကယ့်ချစ်တယ်ဆိုရင် အဲဒီလို အဖြစ်ခံပါ့မလား၊ မ ဘက်က ဖြစ်စေချင်တာတွေကို လိုက်လျောပြီး....'

'တော်ပါတော့ ခင်ဗျာ၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်နဲ့ကျွန်တော့်ကိုနှိုင်းယှဉ်ပြီး ပြောနေတာကိုက လွန်လှပါပြီ၊ မ က ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက မင်းသမီးတစ်ပါးလို ပြိုင်ဘက်နှစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်အဆဆအခြေ ယှဉ်ပြိုင်သတ်ပုတ်ခိုင်းပြီးနိုင်တဲ့လူနဲ့ရွေးလက်တွဲပြီးချစ်ပွဲဝင်ဖို့စိတ်ကူးနေတာပါလား၊ ခုခေတ်စကားနဲ့ပြောရမယ်ဆိုရင် ဈေးပြိုင်စနစ်ပေါ့၊ ဘယ်သူက ပိုပေးမလဲလို့ ဈေးခေါ်နေတာပေါ့လေ၊ မောင့်ကိုလဲ ထက်တိုးပေးမလားမပေးရင် ထောင့်ငါးရာတစ်ကြိမ်းထောင်ငါးရာနှစ်ကြိမ်၊ ထောင့်ငါးရာ သုံးကြိမ် ဆိုပြီး ဦးတင့်လွင်ကျော်ကို ပေးလိုက်တော့မယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်နေတာလား၊ ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ၊အပြိုင်အဆိုင်ရှိမှပိုပြီးကြိုးစားတယ် ဆို

တာမှန်ပါတယ်၊ ဒီနေရာမှာတော့ ဒီအယူအဆကို လက်မခံပါရစေနဲ့ ပြီးတော့ ကျွန်တော်ဒေါသဖြစ်လာပြီး အမှားတွေပြောမိအောင် အချည်းအနှီးမကြိုးစားဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်၊ ဒီမှာ မခင်မမရယ်၊ ခင်ဗျား သိပ်ပြောစေချင်နေတဲ့ စကားတစ်ခွန်းကိုကျွန်တော်ကအစပြီးပြောပါ့မယ်၊ကျွန်တော်တို့လမ်းခွဲကြပါစို့၊ ဒါဆို ခင်ဗျားရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်ပြီပေါ့၊ ကျေနပ်ပါတော့နော်'

သူဆတ်ခနဲလှည့်ကြည့်သည်၊တစ်စုံတခု ပြန်မပြောမိအောင် နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ထားဟန် တူသည်၊ မ၏ ရုပ်ရည်သည် ပြောင်းလဲမသွားသော်လည်း မ၏ မျက်လုံးများကား ကျွန်တော်နှင့် မရှင်းနိုးတော့ဟု ထင်သည်။

နှစ်ယောက်စလုံး ဘာစကားမျှ ထမ်မပြောဖြစ်ကြဘဲ တိတ်ဆိတ်နေသည်၊ ထိုအခါ ပတ်ဝန်းကျင်မှ အသံများကို ကြားယောင်လာရ၏၊ သစ်ရွက်ကြွေသံ၊ လိပ်ပြာတောင်ပခတ်သံ၊ ရွက်ဆိတ်ကလေးတို့၏ ခြေသံ။

အနည်းငယ်မျှပင် လှုပ်ရှားမှုကို မပြုမိကြ၊ ခုပုံစံအတိုင်းသာ တစ်သက်လုံးထိုင်နေကြမည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်သည် 'လမ်းခွဲသူများ'ဟူသောအမည်ဖြင့် ကမ္ဘာကျော်ကျောက်ဆစ်ရုပ်များဖြစ်သွားနိုင်သည်၊ ကျွန်တော်တို့က ငြိမ်သက်လွန်းသောကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ တစာယ့် သက်ရှိအရာဝတ္ထုများက လှုပ်ရှားလာသည်ဟု ထင်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တို့ထိုင်နေသော အုတ်ခုံက နှစ်ခြမ်းကွဲသွား၏ အင်းဝလမ်းကတော့ နှစ်ခြမ်းကွဲဖို့မလို၊ လမ်းတစ်လမ်းတည်း ရှိသော်လည်း လူနှစ်ယောက်တကွဲစီသွားလို့ရပါသည်၊ ကျော ခိုင်း၍လားရာဘက်ချင်း ဆန့်ကျင်ပြီး လျှောက်လိုက်ကြရုံပင် တစ်ယောက်ယောက်က လှည့်မကြည့်မိဖို့သာအရေးကြီးသည်။

တုရှင်းတောင်ကို နောက်ဘက်မှာ ခပ်ပျပျသာမြင်ရတော့သည်၊ ပုဂံမှပြန်လည်ထွက်ခွာလာရသည်ကို မိမိ၏မွေးရပ်မြေမှ ထွက်ခွာလာရသကဲ့သို့ တမ်းတမ်းတတ ခံစားရသည်၊ နောင်အခါ အခွင့်သင့်လျှင် ထပ်လာဦးမည်ဟု စွဲမှတ်ထားလိုက်၏။

ဟီးနိုးကုန်တင်ကားကြီးဖြင့် လိုက်လာခဲ့သည်၊ ညောင်ဦးသို့ဆန်လာပို့ပြီး အပြန်တွင် ကုန်မပါသဖြင့် လူတင်သွားခြင်းဖြစ်သည်၊ ကျွန်တော်လို လိုက်လာသော တခြားလူတွေလည်း ပါသည်၊ ကားပေါ်မှာထိုင်ခုံတွေ မပါချေ။ ကြမ်းပေါ်မှာပင်ထိုင်ရသည်၊ သဲတော၊ဖုန်တွေနှင့် ညစ်ပေနေ၏၊ မတတ်နိုင်၊ စာရွက်တစ်ရွက်ခင်းပြီး ထိုင်ရသည်။

ကားက တော်တော်မြန်မြန်မောင်းသည်။ ထို့ကြောင့် စီးရသည်မှာ မသက်သာ၊ ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း ရှိသောကြောင့် နေရတာတော့ ချောင်ချိ၏။

တပ်မတော်သုံးဂျစ်ကားတစ်စီးနောက်မှလိုက်လာပြီး ကျွန်တော်တို့ကားကို ကျော်တက်သွားသည်၊ ကားရှေ့ခန်းတွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဆာရှိတစ်ဦး ကို တွေ့လိုက်ရသည်၊ ခင်မောင်ဝင်းကို သတိ လိုက်၏၊ ဒီကောင်နဲ့မတွေ့တာ ကြာပြီ၊ လုံးဝ အဆက်အသွယ် ပြတ်နေကြသည်တော့မဟုတ်၊ ရံဖန်ရံခါ စာအဆက်အသွယ် ရှိကြသည်၊ ဒီကောင်က ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ တော်တော် သံယောဇဉ်ကြီးရှာသည်၊ ကျွန်တော်ကသာ မှအားလို့၊ အလုပ် တွေများလို့ဟု အကြောင်းပြပြီး သူ့ဆီ စာအရေးပျက်တတ် သေးသည်။ သူကတော့ ရွှေတန်းတစ်နေရာမှ ရသမျှအချိန် လေးကိုလုပြီး ကျွန်တော့်ဆီ စာရေးတတ်၏၊ သူ့စာထဲတွင် ပါတတ်သည်ကတော့ ကျွန်တော်နှင့် မ တို့ကိစ္စအတွက်သူစိုး မကောင်းကြောင်းပင် ဖြစ်သည်၊ နောက်အချိန်တွေကြာလာ မသာအခါ ထိုအကြောင်းကို တိုက်ရိုက်မရေးတော့၊ ‘မင်း သိပ်မာနကြီးတာပဲ’ တစ်ခါတလေလဲ အလျှော့ပေးတန်ပေး မှာပေါ့ကွာ’ စသည်ဖြင့် သွယ်ဝိုက်သော နည်းဖြင့်တော့ ကျွန် တော့်ကို စေဖန်သေးသည်။

ကျွန်တော်နှင့်မ တို့ အဆက်အသွယ် ပြတ်သွားပြီးနောက် လေးငါးလအကြာမှာခင်မောင်ဝင်းရန်ကုန်တစ်ခေါက်ရောက် ခဲ့သေးသည်၊ ရောက်ရောက်ချင်း ကျွန်တော်တို့ အကြောင်း မေးသည်၊ ကျွန်တော်က ပြောပြသောအခါ သူက ကျွန် တော်မှားတာဟုဆိုသည်၊ ကျွန်တော်က မ ကို သွားတောင်း ပန်ရမည်ဟု တိုက်တွန်းသည်၊ ကျွန်တော်က ငြင်းသောအခါ သူစိတ်ဆိုးပြီး ကျွန်တော့်ကို ထိုးမယ်၊ ကိုတ်မယ် လုပ်သေး သည်၊ ကျွန်တော်က ‘မင်းထိုးချင် ငါခံလိုက်ရုံပဲပေါ့’ ဟု ပြောရာ သူ ကျွန်တော့်ကို မထိုးဖြစ်တော့ချေ။

ခင်မောင်ဝင်းသည် ကျွန်တော့်ကို မနိုင်သောအခါ အစ်မ ကြီးဘက်သို့ လှည့်ပြန်သည်၊ ကျွန်တော်တို့ကိစ္စမှာ အစ်မ ကြီးက ကြားဝင်ပြီး မစေစပ် မဖျန်ဖြေရ ကောင်း လားဟု အပြစ်တင်သည်၊ အစ်မကြီးက တအံ့တသြဖြင့် သူ သာမျှ မသိခဲ့ကြောင်း၊ ခု ခင်မောင်ဝင်းပြောပြမှသိရကြောင်း ပြန်ပြောသည်။

ဟုတ်လည်းဟုတ်၏၊ ထိုအချိန်က အစ်မကြီးသည် ကိုတင် ဝင်း နိုင်ငံခြားပညာတော်သင် သွားဖို့ကိစ္စ အလုပ်ရှုပ်နေသော ကြောင့် ကျွန်တော်တို့အကြောင်း မရိပ်မိခဲ့၊ ကိုတင်ဝင်းနိုင်ငံ ခြား သွားတော့လည်း ငှားထားသော အိမ်ကို ပြန်အပ်၍ အစ်မကြီးမိဘများ အိမ်ပြန်နေသဖြင့် မ နှင့် အနေဝေးသွား သည်၊ ကျွန်တော်ကလည်း မ နှင့်ပြဿနာဖြစ်သည့် ကိစ္စကို အစ်မကြီးအား လုံးဝမပြောခဲ့သဖြင့် အစ်မကြီးမသိခြင်း ဖြစ် သည်၊ အစ်မကြီးက ‘ဖြစ်မှဖြစ်ရလေကွယ်၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာ လဲ’ဟု မေးသည်၊ ကျွန်တော် ‘စိတ်သဘောထားချင်း မတိုက် ဆိုင်တာ ဆိုပါတော့၊ ဒါတွေက ပြီးခဲ့ပါပြီလေ၊ ခုချိန်မှာ အကြောင်းပြောနေလို့ အပိုပဲ’ဟု စကားမိတ်ပြောခဲ့သည်။

ခင်မောင်ဝင်းကတော့ အားမလျှော့သေး၊ ကျွန်တော့်ကို တိုက်တွန်းလို့မရသဖြင့် မ ဆီကို သူကိုယ်တိုင် သွားခဲ့သည်။ ကျွန်တော်က တားသော်လည်းမရ၊ မ နှင့်သူ တွေ့လျှင် အကြောင်းတူး တစ်ခုခုတော့ကြားရမည်ဟု ကျွန်တော်မျှော် လင့်ခဲ့သလားဆိုသည်ကို မမှတ်မိတော့ပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကြောင်းထူးခဲ့သည်ကတော့ အမှန်ပင်၊ ခင်မောင်ဝင်းသည် မ,နှင့်မတွေ့ခဲ့ချေ၊ မ,တို့အိမ်ရှင်နှင့်သာ တွေ့ခဲ့သည်၊ အိမ်ရှင်က အညာရောက်နေသော မ,တို့အမေ နေမကောင်းဟု အကြောင်းကြားသဖြင့် မ,လိုက်သွားကြောင်း၊ ထို့နောက် မ,ထံမှစာလာကြောင်း၊ သူရန်ကုန်သို့ပြန်လာတော့မည်မဟုတ်သဖြင့် အိမ်ခန်းကို အခြားသူတစ်ယောက်ကိုငှားလိုကငှားရန်နှင့် စပေါ်ငွေကို စာတိုက်မှ ပြန်ပို့ပေးရန် ရေးထားကြောင်း ပြောလိုက်သည်။

မ,ထံ စပေါ်ငွေပြန်ပို့ပေးရမည့် လိပ်စာကို အိမ်ရှင်ထံမှ ခင်မောင်ဝင်းက တောင်းယူခဲ့သည်၊ လိပ်စာတွင် 'မခင်မ တဆင့် ဦးခင်မောင်ကျော်၊ မြင်းခြံမြို့'ဟု ပါလာသည်၊ ခင်မောင်ဝင်းက မ,ဆီ သူစာရေးမည်ဟုဆိုသည်၊ ကျွန်တော်က ရေးဖို့မလိုတော့ကြောင်းနှင့် မ,၏လိပ်စာအရဆိုလျှင် ပို၍ ရေးဖို့မသင့်ကြောင်း ပြောပြသည်။

ဘာကြောင့်ဆိုသော်....

မ,သည် တောင်သာမှာနေခြင်းဖြစ်သည်၊ သို့ဆိုလျှင် ဘာကြောင့် တောင်သာလိပ်စာကို မပေးဘဲ မြင်းခြံလိပ်စာကို ပေးရသနည်း၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်၏ မိဘများသည် မြင်းခြံမှာ နေသည်၊ ဦးခင်မောင်ကျော်ဆိုသည်မှာ ကိုတင့်လွင်ကျော်၏ ဖခင်ဖြစ်ဖို့ သေချာသလောက်ရှိ၏၊ ထိုလိပ်စာကို ပေးခြင်းအားဖြင့် မ,သည် ကိုတင့်လွင်ကျော်ကိုအိမ်မှာ နေနေပြီဟု ယူဆလျှင် သိပ်မရိုင်းလှ၊ ပြီးတော့ မ,သည် သူ့ရုံးအလုပ်ကို နုတ်ပြီး မြင်းခြံမှာ သွားနေခြင်းသည် သူ့အမေ နေမကောင်း

သည့် အကြောင်းတစ်ခုတည်း မဟုတ်နိုင်၊ ခြုံငုံ၍ ကောက်ချက်ချရလျှင် မ,သည် ကိုတင့်လွင်ကျော်ကို လက်ခံလိုက်ပြီဟု ဆိုရပေမည်၊ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းပြီး၊ သို့မဟုတ် မြင်းခြံမှာ နေသည်ဆိုသောကြောင့် လက်ထပ်ပြီးပြီဟုပင် ဆိုနိုင်သည်၊ ယောကျ်ားတွေကို အားမကိုးဘူးဟု ကြေးကြော်ခဲ့သော မ,သည် ကိုတင့်လွင်ကျော်လို အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်ကိုတော့ဖြင့် အားကိုးရကောင်းမှန်း သိသွားပြီဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။

ကျွန်တော်၏ ရှင်းလင်းချက်မှာခိုင်လုံသဖြင့် ခင်မောင်ဝင်းက စောဒကမတက်တော့၊ ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မှာပါဟူ၍တော့ မျှော်လင့်ချက်ကလေးထားနေတုန်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်လိမ့်မည်၊ 'ဘာမဟုတ်တာလေးနဲ့ကွာ'ဟု တက်တခေါက်ခေါက်နှင့် မကျေမချမ်းဖြစ်ပြီး သူ့တပ်သို့ ပြန်သွားသည်။

သူတို့အဖို့တော့ 'ဘာမဟုတ်တာလေးနဲ့'ဟုဆိုနိုင်ကြပါလိမ့်မည်၊ ကျွန်တော့်အဖို့တော့ စကားသေးတစ်ခွန်းသည် အလွန်တာသွားလှသည်၊ ကျွန်တော်နှင့် မ,တို့ နောက်ဆုံးတွေ့ခဲ့ကြသည့်နေ့က ပြောခဲ့သောစကားများသည် အဓိပ္ပာယ်ကျယ်ဝန်းရှုပ်ထွေးများပြားလှပါသည်၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်တည်းသာ နားလည်သော စကားများဖြစ်သည်၊ သူများတွေကို သွားပြောလျှင် ဘာမဟုတ်တာလေးဟု ဆိုချင်ဆိုကြမည်၊ ထို့အပြင် ကျွန်တော်တို့ လမ်းခွဲခဲ့ကြခြင်းမှာ ထိုနေ့ကစကားများကြောင့်ဟူသော အကြောင်းတစ်ခုတည်းမဟုတ်ပါ၊ ထိုခြေအနေသို့ရောက်အောင် တွန်းပို့သော အခြားအကြောင်းအချက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျှားလည်းရှိပါသေးသည်၊ သို့ရာတွင် ဘာတွေလဲဟု ခုချိန်မှာ ပြန်လည်ဆန်းစစ်ဝေဖန်နေဖို့မလိုတော့ပါ၊ သူ့လမ်းသူ၊ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်သွားခဲ့ကြပြီပဲ။

ကျွန်တော်တို့ စီးလာသော ဟီးနိုးကားကြီးသည် ကျောက်ပန်းတောင်း မီးသတ်အနီးမှာ ရပ်လိုက်သည်၊ အဝတ်အစား အိတ်ကိုလွယ်ပြီး ကားပေါ်ကခုန်ဆင်းမည်အပြု တွစ်ဆယ့်လေးငါးနှစ်အရွယ် လူငယ်လေးတစ်ယောက်အောက်မှာလာရပ်ပြီး

'အဲဒီအိတ်ပစ်ချလိုက်လေ၊ ကျွန်တော် သယ်သွားပေးမယ်'

ဟု ပြောနေသည်၊ သည့်အိတ်ကလေးလောက်တော့ ကိုယ်ဘာသာသယ်နိုင်သည်၊ သူ့ သယ်ခိုင်းပြီးမှ သယ်ခ ငါးကျပ်ကျတယ်ဆိုလျှင်ခက်မည်၊ ထို့ကြောင့်'ရပါတယ်ကွာ'ဟု ပြောပြီး ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။

'ဆရာလေးက ပုပ္ပားသွားမှာ မဟုတ်လား'

ဟု ကောင်လေးက မေးပြန်သည်။

'အေး....သွားရင် ကောင်းမလားလို့'

ဟု ကျွန်တော်က စိတ်ထဲရှိနေသည့်အတိုင်း မရေမရာ ပြောလိုက်သည်။

'သွားမယ်ဆို ကားရှိတယ်လေ၊ ပေးပါ အဲဒီအိတ်'

သူ့ ကားနဲ့လိုက်ရအောင် ဆွယ်တာကိုးဟု ကျွန်တော် နားလည်လိုက်ရသည်။

'ကဲပါကွာ၊ မင်းတို့ကားက ဘယ်မှာလဲ၊ ငါ့ဘာသာ သယ်သွားပါ့မယ်၊ အိတ်ကမလေးပါဘူး၊ တခြားလူတွေဆီက သာ သွားသယ်စမ်းပါကွ'

'ဟာ...ပေးပါပေးပါ၊ ဟိုးမှာ ကားအဖြူ၊ ချက်ပလက်၊ သိပ်ပြေးတာဗျ'

တခြားကားဆီ ရောက်သွားမှာစိုး၍ စိတ်ချရအောင် အိတ်ကို အတင်းဆွဲယူထားလိုက်သည်၊ ကျွန်တော်လည်း ကားဆီသို့ လျှောက်သွားလိုက်၏၊ ကားကချက်ပလက်ဘဲလ်အဲယားကို ခါး ဖြတ်ထားခြင်းဖြစ်သည်၊ ကားပေါ်မှာ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးနှင့် ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်၊ မိန်းမကြီးနှစ်ယောက်နှင့်ကလေး နှစ်ယောက်သာရှိသည်၊ ကျွန်တော်လည်းတက်ထိုင်နေလိုက်၏။

ခဏအကြာတွင်စောစောကကောင်လေးအိတ်သုံးလေးလုံးကိုလွယ်တာကလွယ်၊ ဆွဲတာကဆွဲပြီး ရောက်လာ၏၊ နောက်က သူနှစ်ယောက်သုံးယောက် ပါလာသည်၊ ကောင်လေး နောက်တစ်ခေါက်ပြန်သွားပြီး တောင်းနှစ်လုံး သယ်လာပြန်သည်၊ ကားက လူမပြည့်သေး၊ နောက်ထပ် အနည်းဆုံး သုံးလေးယောက်လိုနေပေလိမ့်ဦးမည်၊ လူကလည်းပါးသွားသဖြင့် ကောင်လေးက 'ပုပ္ပား၊ ပုပ္ပား'ဟု တကြော်ကြော်ခေါ်နေသည်။

နိုင်ငံခြားသားနှစ်ယောက် ရောက်လာပြီး ကားနားမှာ ရစ်သီရစ်သီလုပ်နေသဖြင့်ဒရိုင်ဘာဖြစ်ဟန်တူသူက'ဝဲယူဂိုး'ဟုမေးလိုက်သည်၊ နိုင်ငံခြားသားတစ်ယောက်က 'ဖုတ်ဖာ'ဟု ပြောသည်၊ ဒရိုင်ဘာက'ယက်စ်၊ သစ်ကားဂိုးတူ ပုပ္ပား'ဟုပြန် ပြောသည်၊ စောစောက ကောင်လေးကလည်း 'ဒီကား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖဲရီးဂိုး'ဟု ဝင်ပြော၏၊ နိုင်ငံခြားသားနှစ်ယောက်လည်း နားလည်ဟန်ဖြင့် ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

တစ်ယောက်က ကားပေါ်တက်ထိုင်သည်၊ နောက်တစ်ယောက်က မတက်သေးပဲ ကားကိုလှည့်ပတ်ကြည့်ရှုယင်းအံ့သြဟန်ဖြစ်နေသည်၊ ဒီကားတွေမှာ ၁၉၅၀ ခုနှစ်ပတ်ဝန်းကျင်လောက်က ထုတ်လုပ်သော ဇိမ်ခံကားများဖြစ်သည်၊ ခုလိုခေါ ဖြတ်ပြီးခရီးသည်တင်၊ ကုန်တင်ကားအဖြစ် ပြောင်းလို့ ရလိမ့်မည်ဟု သူတို့ထင်ခဲ့ဟန်မတူ၊ ပြီးတော့ မူလကုန်းက ဒီကားမျိုးတွင်'ဟင်းဂီယာ'ခေါ် လက်ကိုင်ဘီးနားမှာ ကပ်နေသည့်ဂီယာမျိုးသာပါသည်၊ ခုတော့ 'ဘောဂီယာ' ခေါ် ကားကြမ်းပြင်မှာတပ်သည့် ဂီယာကို ပြောင်းတပ်ထားပြီးပြီ၊ ဒါတွင်မက စက်ဖုံးဖွင့်ကြည့်လျှင် အမေရိကန်လုပ် မျက်ပလက်အင်ဂျင်မှာ ဂျပန်လုပ် နစ်ဆန်းကားဗရိုက်တာ တပ်ထားတာမျိုးတွေချ တွေ့နိုင်ဦးမည်၊ သို့ဆိုလျှင်တော့ ဒီကောင်ကြီးတွေ လက်ဖျားခါဖို့သာရှိသည်။

နောက်ထပ် လူသုံးယောက်လောက် ရဖို့ တော်စောင့်ပြီးမှ ကားထွက်လာသည်၊ လမ်းမှာလည်း ကားကိုတားပြီးစီးသူတွေရှိသောကြောင့် နောက်ဆုံး 'အတွယ်အတာ' တွေပါ ဖြစ်လာသည်၊ နိုင်ငံခြားသားနှစ်ယောက်ကတော့ သူတို့ချင်း စကားဖောင်ဖောက်အောင် ပြောလာသည်၊ အင်္ဂလိပ်စကားတော့မဟုတ်၊ အခြားဥရောပဘာသာစကားတစ်မျိုးမျိုး ဖြစ်လိမ့်မည်။

စပယ်ယာကောင်လေးက 'ဖဲရီးဂိုး'ဟု ပြောသည့်အတိုင်း ကားက တော်တော်မြန်ပါသည်၊ အလျင်က ဇိမ်ခံကားဖြစ်ခဲ့ဖူးသောကြောင့် သိပ်လည်းမခုန်လှချေ။

'ပုပ္ပားမှာ မိုးရွာနေသလားမသိဘူး'

မိန်းမကြီးတစ်ယောက်က အပြင်ကိုလှမ်းကြည့်ရင်း ပြောသည်၊ သူကြည့်ရာသို့လိုက်ကြည့်လိုက်သော အခါ ဟိုးအဝေးမှာ အုံ့မခန်းသောရှုခင်းကို မြင်လိုက်ရလေသည်။

ညို့မှိုင်းသောကောင်းကင်ပြင်ကို နောက်ခံပြုထားသော ပုပ္ပားတောင်ထွတ်၊ တောင်ခြေတစ်ခုလုံး မြူတွေဆိုင်းနေသဖြင့် တောင်ထွတ်ကိုသာ မြင်ရသည်၊ မြင်ကွင်းမှာပင်လယ်ထဲက ကျွန်းကလေးတစ်ကျွန်း၊ သို့မဟုတ်တိမ်တိုက်တွေကြားမှ နတ်ဘုံနတ်နန်းကဲ့သို့ ရင်သပ်ရှုမောအံ့သြဖွယ်ပင်။

အတော်ကြာ မောင်းပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့ကားသည် စောစောက မြူခိုးတွေကြားထဲသို့ တိုးဝင်လာခဲ့သည်၊ တောင်တက်ခရီး စတင်ခြင်းပင်ဖြစ်၏၊ မိုးတော့မရွာချေ၊ သို့ရာတွင် လွန်ခဲ့သော နာရီပိုင်းလောက်က ရွာထားခဲ့ဟန် တူသည်၊ သစ်ပင်တွေက စိုစွတ်ပြီး စိမ်းလန်းနေသည်၊ လမ်းက ပြောင်ချောနေ၏၊ ကားသည်အရှိန်လျှော့ပြီး ခပ်နှေးနှေးသာမောင်းရသည်၊ တောင်ကမ္ဘားယံတွေကိုကွေ့ပတ်ပြီး ဖောက်ထားသောလမ်းသည် သိပ်မကျယ်လှ၊ ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲကြီးများသည်လမ်းဘေးချောက်ထဲတွင်ပြန့်ကြဲ၍လည်းကောင်း၊ တောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နံရံတွင် ထိုးထိုးထောင်ထောင် ထွက်၍လည်းကောင်း တည်ရှိနေကြသည်။

တစ်လမ်းလုံး စကားပြောလာသော နိုင်ငံခြားသား နှစ်ယောက် ငြိမ်ကုပ်နေကြသည်၊ သူတို့မျက်နှာကြီးတွေက ခပ်အိုအိုဖြစ်နေ၏၊ ကားလမ်းချော်မလား၊ ဘရိတ်ပေါက်မလား ဘီးပြုတ်ထွက်မလားဟု စိုးရိမ်နေကြပုံရသည်၊ မြန်မာများကား ခပ်အေးအေးပင်ရွှေရာလေးပါးပြောရင်းလိုက်ပါလာကြ၏။

တောင်ကလပ်သို့ အဝင်လမ်းဝရှိ ပုပ္ပားမြို့စခန်းမှာ ခဏနားသည်၊ ကျွန်တော်လည်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်းသောက်၏။

ဆိုင်တိုင်းလိုလိုမှာ စကားဝါ ပန်းတွေကို ငှက်ပျောဖူး ပုလင်းထဲ ထည့်ထားပြီး ရောင်းနေသည်ကို တွေ့ရသည်၊ ခြောက် စကားဝါမြကို ရောက်ပြီပဲလေ။

မသည် စကားဝါပန်းကို အလွန်ကြိုက်၏၊ သူပန်ထားသော စကားဝါပန်း တစ်ပွင့်ကို ကျွန်တော့်အား ပေးရင်း 'စကားဝါပန်းဆိုတာ နွမ်းရော်သွေ့ခြောက်သွားတာတောင် အမွှေးနံ့ မပြယ်ဘူး၊ အဲဒီအကြောင်း သိချင်းစပ်ပြီးဆိုတား တာတောင်ရှိသေးတယ်' ဟုပြောဖူးသည်၊ ခုခါမှာတော့ စကားဝါပန်းသည် ကျွန်တော်နှင့် ဘာမျှမဆိုင်တော့။

ကားပေါ်ပြန်တက်ထိုင်သည်၊ခဏအကြာတွင် ကားထွက်သည်၊တောင်ကလပ်သို့သွားရာလမ်းသည်ကတ္တရာလမ်းမဟုတ်၊

မြေနီလမ်းဖြစ်သည်၊ မိုးရွာထားသဖြင့် လမ်းကချွဲပွက်တွေ ထပြီး ချော်နေ၏၊ ကားကိုထိန်းပြီး မောင်းခဲ့ရသည်။

တောင်ကလပ်ခြေရင်းမှာ ကားရပ်သောအခါ ကျွန်တော့်က ကားစပယ်ယာလေးအား

'ဒီမှာညအိပ်ရင် ဘယ်မှာတည်းရမလဲကွ'

'ဟာ ကျွန်တော်တို့နဲ့ လိုက်ခဲ၊ ကျွန်တော်တို့ ဦးမေဓာ ကျောင်းသွားမှာ၊ အဲဒီမှာ တည်းလို့ရတယ်'

'ငါ့မှာ အိပ်ရာလိပ်လဲမပါဘူးကွ'

'ရပါတယ်၊ ကျွန်တော်စီစဉ်ပေးမယ်၊ ဆရာလေက မနက်ပြန်ဆင်းမှာလား'

ကျွန်တော်က ခေါင်းညိတ်ပြရာ

'ကျွန်တော်တို့ကားလဲ ဒီမှာညအိပ်မှာ မနက် ကျွန်တော်တို့နဲ့ပဲလိုက်နေဘ်'

'အေးပါကွာ'

ဦးမေဓာကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ တာဝန်ခံဦးပဉ္စင်းကို ဝင်လျှောက်သည်၊ အခန်းက တစ်ယောက်တည်းသီးသန့် မရနိုင်တော့၊ အခြားသူများနှင့်အတူ နေရှင့်ပြုလိုက်သည်၊ ကျွန်တော်လည်း အလှခံပုံးတဲသို့ ဆယ်ကျန်ကစ်ရွက် ထည့်ပြီး စပယ်ယာကောင်လေး လိုက်ပြသည့် အခန်းသို့ လိုက်လာခဲ့၏၊ အခန်းကအတော်အသင့်ကျယ်သည်၊အခန်းထဲမှာ တော်တော်များ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဝတ်အစားအိတ်တွေ၊ အိပ်ရာလိပ်တွေတစ်ထောင့်စီမှာ သူနေသူနှင့်သူပုံထားသည်၊ လူတွေတော့မရှိကြ၊ အပြင်ထွက်နေကြသည်၊ ကျွန်တော်လည်းထောင့်တထောင့်မှာ အဝတ်အစားအိတ်ကိုချပြီး မှီထိုင်လိုက်သည်။ ခဏကြာတော့ စပယ်ယာလေး ရောက်လာပြီး ခေါင်းအုံးတစ်လုံးနှင့်စောင်တစ်ထည်လာပေးသည်။

ခဏနားပြီး ရေချိုးလိုက်သောအခါလန်းဆန်းသွားသည်၊ အပြင်မှာ နေလည်းပွင့်လာသဖြင့်တောဝ်ကလပ်ပေါ်တက်ရန် ထွက်လာခဲ့သည်။

တောင်ခြေ လှေကားထစ်များအနီးသို့ ရောက်သောအခါ ရေထမ်းပုံးကိုယ်စီဖြင့် စောင့်နေကြသူများက ရေလှူမလား ဟု မေးကြသည်၊ သူတို့ထဲတွင် ဆယ့်လေးငါးနှစ်အရွယ် မိန်းကလေးတွေလည်း ပါသည်။

'မောင်ကြီး ရေလှူမလားဟင်'

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကနောက်မှလိုက်လာရင်း မေး၏၊ 'မောင်ကြီး'ဟု ခေါ်လိုက်မှုကို အတော် သဘောကျသည်။ ထိုအသုံးအနှုန်းမှာခုခေတ်တွင် ပပျောက်သလောက် ရှိနေပြီ၊ အလွန်နားဝင်ချိုသော၊ အလွန်မြန်မာဆန်သော၊ အလွန်ယဉ်ကျေးသော အသုံးအနှုန်း၊ ထိုစကားလုံးလေးကိုသဘောကျ၍ ရေလှူမည်ဟု စိတ်ကူးသည်၊ ထိုစဉ်တွင် နောက်မှ ရေထမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သမားလေးတွေတစ်အုပ်ကြီး ထပ်ရောက်လာသဖြင့် ဘယ်သူ လူခိုင်းရမှန်း မသိတော့ပဲဖြစ်သွားပြီး ဆက်တက်လာခဲ့သည်။

သူတို့ကား အားမလျော့ဘဲဆက်လိုက်လာ၏၊ တချို့လည်း ဆက်မလိုက်တော့ပဲ ကျန်နေရစ်သည်၊ ကျွန်တော်လည်း ကြည့်ဒီကြည့်နှင့် တက်လာခဲ့ရာ သူတို့ကိုမေ့သွား၏။

မယ်ဝဏ္ဏတို့ ရောက်လာခဲ့သည့် ကျောက်တုံးများ အကြားဟင်းဆက်ကြောင်းဖြစ်ပြီး ဂူကလေးလို ဖြစ်နေသည်၊ ရွှေမျှင်းညီနောင်တို့ကို ဤဂူတွင် မွေးဖွားခဲ့သည်ဟု ဆိုကြ၏။

'မောင်ကြီး....ရေလူပါလား'

အသံ ကြားသဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်၊ စောစော တောင်ခြေမှာတွေ့ခဲ့သည့်မိန်းကလေး၊ ရှေ့နှစ်ပုံးကို ထမ်း လျက်သား၊ ကျွန်တော် အံ့ဩချီးကျူးမိသည်၊ ကျွန်တော် လိုယောကျ်ားတစ်ယောက် ဘာအလေးအပင်မှမသယ်ဘဲ တက် လာတောင် အခက်အခဲ မောပန်းရသည်၊ သူ့ကျတော့ ရေထမ်းပုံးနှင့်တက်လာခဲ့ရသော်လည်း ပင်ပန်းဟန်မရှိ၊ ရွှင် လန်းလန်း၊ လူကြည့်တော့ ဆယ့်လေးငါးနှစ်အရွယ် ပိန်ပိန် သေးသေးကလေး၊ တောင်ခြေမှ စအတက်တွင်ရေထမ်းသမား တွေ တစ်အုပ်ကြီး လိုက်လာခဲ့ကြရာတဖြည်းဖြည်းလက်လျှော့ ပြီး နေရစ်ကြဟန်တူသည်၊ သူကလေးကတော့ဇွဲအကောင်းဆုံး မယ်ဝဏ္ဏ၏ အဆက်အနွယ်ပေလားမသိ။

'အေး...လူမယ်၊ ဒီအနီးအနားက သောက်ရေအိုးတွေ သာ ဖြည့်ခဲ့တော့နော်'

ဟု ပြော၍ ငွေနှစ်ကျပ်ပေးခဲ့ပြီး ဆက်တက်လာခဲ့သည်၊ မျှောက်တွေကတော့ အတော်ပဲမျာ၏၊ ဘုရားဖူးအချို့က မြေပဲပို့တ်တွေဝယ်ပြီးပစ်ပေးကြ၏၊ မျှောက်တွေအချင်းချင်း အစာလုကြသံတွေဆူညံနေသည်၊ မျှောက်ထီးကြီးတကောင်က မိန်းမကြီးကယောက်၏ခြင်းတောင်းထဲမှငှက်ပျောသီးတလုံးကို အလစ်ဝင်နှိုက်ပြီးထွက်ပြေးသည်၊ မိန်းမကြီးကလန့်ပြီး 'တဲ့ သောက်...'ဟုယောင်ယမ်း၍ဆဲမိသည်၊ ပြီးမှကြောက်ရွံ့သွား ဟန်ဖြင့် တောင်ကလပ်ပေါ်သို့မှန်း၍ လက်အုပ်ချီပြီး တတွတ် တွတ် တောင်းပန်နေသည်။

တောင်ကလပ်ပေါ်မှဆီး၍ကြည့်ရသောမြင်ကွင်းမှာအလွန် လှပလေသည်၊ နေကလည်းတိမ်တွေကြားထဲက ထွက်ပြူနေ သဖြင့် အလင်းရောင် ဖြာကျနေသည်၊ တိမ်တို့၏ အရိပ်က မြေပြင်တွင် ဟိုတစ်ကွက်ဒီတစ်ကွက် ကျရောက်နေသည်။

ပုပ္ပားတောင်သည်မြေပြန့်လွင်ပြင်ဒေသမှာထူးထူးခြားခြား မြေမှ စို့စို့ပေါ်ထွက်နေသော တောင်ကုန်းမြင့် ဖြစ်သည်၊ ပုပ္ပားတောင်ပေါ်မှကြည့်လျှင် အညာ၏ ရှုမဆုံးသော ကွင်း ပြင်ကြီးတွေကို ဆီး၍မြင်နေရ၏၊ ခြောက်သွေ့သောဒေသ အလယ်မှ စိမ်းလန်းသောနယ်မြေ ဖြစ်လေသည်။

ပုပ္ပားသည် ဇဏ္ဍာရီအဆန်းဆုံးနေရာ၊ ကိုဗျတ္တ၊ မယ်ဝဏ္ဏ၊ ရွှေဖျဉ်းညီနောင်၊နတ်ဘီလူးများ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဇော်ဂျီ၊ တပသီ၊ ယုံသည်၊မယုံသည်အပထား၍ ထိုဇဏ္ဍာရီများ ကြောင့် ပုပ္ပားသည် စိတ်ကိုညို့ယူနိုင်စွမ်း ရှိနေခြင်း ဖြစ်သည်၊ ထို ဇဏ္ဍာရီများ မရှိခဲ့လျှင်ပုပ္ပားသည်ခုလောက်တန်ခိုးကြီးလိမ့်မည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်ချေ၊ ပုပ္ပားတောင်မကြီးဆီသို့ ငေးမျှော်ကြည့်ရင်း ပုဂ္ဂိုလ်သူရဲကောင်း ကိုဗျတ္တနှင့် ပန်းစားဘီလူးမလေး မယ်ဝဏ္ဏတို့၏ အချစ်ဇာတ်လမ်းကို ရမ်းရော် ခံစား ကြည့်ရ သည်မှာ အရသာတစ်မျိုးပင်။

ပုပ္ပားတောင်မကြီး၏ အမြင့်ဆုံးတောင်ထွတ်တွင် စိုက်ထူထားသော မိုက်ခရိုဝေ့ဖ် ဘာဝါတိုင်ကြီးကို မြင်မှ အတွေးစ ရပ်သွားသည်၊ မိုင်ပေါင်း ရာနှင့်ချီ၍ ဝေးကွာသောနေရာမှ လွှင့်ထုတ်လိုက်သော ရုပ်သံလှိုင်းများကို ဒယ်အိုးပုံစံ ခွက်ကြီးဖြင့် ဖမ်းယူ၍ တစ်ဆင့်ပြန်လည် လွှင့်ထုတ်လိုက်သောအခါ ရုပ်မြင်သံကြားစက်ပေါ်မှာ အသံတွေအရုပ်တွေ ပြန်ထွက်လာရသည်၊ ဒဏ္ဍာရီ ပုံပြင်ထက်ပင် ဆန်းကြယ်သေးသည်၊ နတ်ဘီလူးတို့ စံပျော်ရာနယ်မြေ၏ အမြင့်ဆုံး တောစ်ထွတ်ပေါ်တွင် သိပ္ပံပညာက တက်ရောက် မင်းမူနိုင်သော ခေတ်သို့ ကျွန်တော်တို့ ရောက်ရှိနေခဲ့လေပြီ။

ညနေစောင်းလာသဖြင့် အေးစပြုလာ၏၊ မိုးနှင်းတို့သည် တောင်မကြီးပေါ်မှ တအိအိ ပြိုဆင်းလာသည်၊ တောင်ထွတ်များကို ဖုံးလွှမ်းသွားသည်၊ တောင်မကြီးသည် မျက်စိရှေ့မှာပင် တဖြည်းဖြည်း မှုန်ဝါးလာ၏။

ကျွန်တော့်နာမည်ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က ခေါ်လိုက်သည်ဟု ထင်သည်၊ ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ ကျွန်တော်နှင့် သိကျွမ်းသူ မရှိနိုင်ဟူသော အသိကြောင့် အမှတ်တမဲ့နေခိုက် ဘေးနားမှာ လူတစ်ယောက် လာရပ်သည်၊ ကျွန်တော် လှည့်ကြည့်သော အခါ ဆေးကြိုတ်နေသော ဝိဇ္ဇာဓိုရ်တစ်ဦးကို တွေ့လိုက်သည်။

ဖြသွားရ၏၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်သည် ပြုံးယောင်ယောင်ဖြင့် ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ ပြန်ပြုံးပြမိသလား မပြုံးဘဲ နေမိသလားမသိ။

'ကိုအောင်စိမ်း ဒီကိုလာတာ အလည်သက်သက်ပဲလား'

မကောင်းတတ်သဖြင့် ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရသည်၊ သူ တာကြောင့် ကျွန်တော့်ကို လာနှုတ်ဆက်ရသနည်း၊ သူ၏ အောင်မြင်မှုများအတွက် ကျွန်တော့်အပေါ် အထက်စီးက ဘက်ဆံဖို့ ကြိုးစားနေခြင်း ဖြစ်လေသလား။

'သာစည်မှာ တွေ့ကတည်းက နှုတ်ဆက်မလို့ပဲ၊ ကားက ဒုတ်တရက် ထွက်သွားတာနဲ့ နှုတ်မဆက်ဖြစ်လိုက်တာ'

ခုထိ ကျွန်တော် ဘာမျှ ပြန်မပြောသေး၊ ကျွန်တော်သည် သူနှင့် စကားပြောဆိုလိုခြင်း မရှိကြောင်း အမူအရာဖြင့် ပြသလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်၊ သူကတော့ ဆက်ပြောနေပြန်သည်။

'ခုလို....ကိုအောင်စိမ်းနဲ့ တွေ့ရတာ သိပ်ဝမ်းသာတယ်ဗျာ'

ကျွန်တော့်ကို လာရိနေတာလား၊ သူ့မျက်နှာထားကိုတော့ အကဲဖမ်းရခက်သည်၊ ကျွန်တော်သည် အသက်အရွယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အလုပ်အကိုင်အားဖြင့်လည်းကောင်း အထိုက်အလျောက် ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်သင့်သော အချိန်အခါသို့ ရောက်နေပါပြီ၊ ကျောင်းသားဘဝတုန်းကလို ကိုယ့်စိတ်ထဲရှိတိုင်း ပက်ကနဲ ထုတ်ပြောဖို့ မသင့်တော့၊ သူက လာ နေလျှင်လည်း အတက်တန်းကျစွာ ပြုံး၍ နားထောင်နေ သာ ရှိသာ၊ သို့ရာတွင် သူ့ကို မြင်လိုက်သောအခါ တွေ့လျှင် မခုတ်ဘဲ မနေနိုင်သော ကြောင်တစ်ကောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'မခင်မမ တစ်ယောက် နေထိုင်ကောင်းပါရဲ့လား ခင်ဗျာ'

ကျွန်တော့်အသံသည် ငယ်မူပြန်နေ၏၊ ကျွန်တော့် စကား ကြောင့် သူ ပြုံးနေရာမှ တည်သွားသည်၊ ဒေါသဖြစ်သွားဟန် ကိုတော့ မပြ၊ သူ့ မျက်နှာသည် မထုံတက်သေး ရှိနေရာ ခေါင်းကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ငုံ့သွားပြီး လေသံတိုးတိုးဖြင့်...

'ကျွန်တော်လဲပဲ အဲဒါကိုပဲ သိချင်နေတာပါပဲ ခင်ဗျာ'

*

*

ဘယ်လို လူစားမျိုးလဲ၊ ကျွန်တော့်ကို တွေ့ရတာ ဝမ်း သာသည်ဟု သူဆို၏၊ ဘာကြောင့် ဝမ်းသာသနည်း၊ ဒီ လောက လာတာ အလည်သက်သက်ပဲလားဟု မေးခဲ့သည်၊ အလည် သက်သက်မဟုတ်လျှင် အခြားကိစ္စတစ်ခုဖြစ်နိုင်စရာအကြောင်း ရှိလေသလား၊ ဘာကိစ္စ ဖြစ်မည်နည်း၊ သူ ကျွန်တော့်ကို တစ်ခုခု ပြောချင်နေပုံရသည် ဟုရှိတော့ ရိပ်မိသည်။

မိုးနှင်းများသည် ဖူပွားတောင်မကြီးကို လုံးဝဖုံးအုပ်သွား သည်၊ ထိုနှင်းမြူများသည် အမြင်အာရုံကိုသာ ကာဆီးထား နိုင်စွမ်းရှိသည်၊ တစ်ဖက်တွင် အမှန်တကယ် တည်ရှိနေသော

ပွားတောင်ကြီးကို လုံးဝ ကွယ်ပျောက် သွားစေရန် ကား စွမ်းသာနိုင်ချေ။

'အပေါ်မှာ သိပ်အေးလှပြီဗျာ၊ အောက်ဆင်းပြီး လက် ဖက်ရည် သောက်ရအောင်'

ဟု သူကပြောသည်၊ သူ့မှာ စပယ်ကြီးသည်းခြေ ရှိနေ သလား မသိ၊ ကျွန်တော့်ကို ထူးထူးခြားခြား ညှို့ငင်နိုင်စွမ်း ရှိနေသည်၊ သူ့စကားကို မငြင်းဘဲ သူနှင့်အတူဆင်းလာခဲ့၏၊ အကယ်ဆိုတော့ သူ့ဆီမှာ ရှိနေနိုင်သော လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခု သည်သာ စပယ်ကြီးသည်းခြေအစစ် ဖြစ်လေသည်။

သံလှေကားများပေါ်မှ သတိထား၍ ဆင်းလာကြရင်း...

'ဘယ်မှာတည်းလဲ'

သူ မေးသည်၊ ကျွန်တော်က...

'ဦးမေဓာကျောင်းမှာ၊ ခင်ဗျားကော'

'ကျွန်တော့် ခုနမှရောက်တာ၊ အောက်က ထမင်းဆိုင်မှာ ဝတ်အစားအိတ် အပ်ထားပြီး တက်လာခဲ့တာပဲ၊ ဘယ်မှာ တည်းရမှန်းမသိသေးဘူး၊ ခင်ဗျားနဲ့အတူတူတည်းလို့ရမလား'

သူ့မှာ ကျွန်တော့်ကို ပြောစရာစကားတွေ အများကြီး ရှိနေကြောင်း သေချာသွားပြီ၊ 'ဖြစ်ပါတယ်'ဟု ကျွန်တော် ပြောလိုက်၏။

တောင်ခြေသို့ရောက်သောအခါ ထမင်းဆိုင်မှာ သူ့အဝတ် အစားအိတ်ကို ဝင်ယူပြီး ဦးမေဓာကျောင်းသို့ သွားကြသည်၊ ကျောင်းတည်းခိုဖို့ကိစ္စ တာဝန်ခံ ဦးပဥ္စင်းထံ ဝတ်လျှောက်သည်၊ ကျွန်တော်တည်းသော အခန်းမှာပင် သူလည်း တည်းရ၏၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်သည် မတွေ့လို၊ မမြင်လို၊ မကြုံဆုံလိုဟု ဆိုခဲ့သည့် တစ်ယောက်အား ကျွန်တော်နှင့်တူတူတည်းခိုခွင့်ရဖို့ကူညီနေ ပြန်သဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အံ့ဩရသေးသည်၊ ကျွန်တော်သည် သဘောထား ကြီးနိုင်နေပြီလား၊ ခွင့်လွှတ်တတ်နေပြီလား အခြားအကြောင်းတစ်ခုခုလည်း ရှိနိုင်သေးသည်။

ကျောင်းအနီးမှ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာပင် ထိုင်ကြသည် လက်ဖက်ရည်နှစ်ခွက်မှာလိုက်သည်၊ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း စကားပြောက ပို၍ ဖြစ်နိုင်ချေရှိ၏။

ကိုတင့်လွင်ကျော်က စပြောသည်။

'ကိုအောင်စိမ်းကို ကျွန်တော်တွေ့ချင်နေတာ ကြာပြီဗျာ တကူးတကန့် လာတွေ့ဖို့ဆိုတာကလဲ စိတ်ထဲမှာ အဓိပ္ပာယ်မရှိ သလိုကြီးပဲ၊ ခုလို လာဆုံတော့မှပဲ တွေ့ဖြစ်တော့တယ်၊ လူချင်း မတွေ့ဖြစ်ကြပေမယ့် ကိုအောင်စိမ်းရဲ့ ဝတ္ထုတွေကိုတော့ အမြဲတမ်း ဖတ်ပါတယ်၊ ကြိုက်လဲ ကြိုက်ပါတယ်'

ကျွန်တော် သူ့ကို ဖြတ်ခနဲ ကြည့်လိုက်သည်၊ ကျွန်တော်၏ ဝတ္ထုများဆိုရာတွင် မ,အကြောင်း ရေးသည့် ဝတ္ထုတွေအ အများစုဖြစ်နေသည်မဟုတ်လား၊ သူကလည်း ဒါကိုရိပ်မိဟန် တူသည်။

'ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ ကိုအောင်စိမ်းရဲ့ အရေးအသားကို ကြိုက် တာလဲပါတယ်၊ ပြီးတော့ ကိုယ်တကယ် တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးတာ အခြေခံပြီးရေးတော့ ပိုပြီး အသက်ပါတာပေါ့၊ ကျွန်တော်က စာဖတ်ဝါသနာပါတယ်၊ စာလဲ ရေးချင်တယ်၊ ဒါပေမယ့်

ကျွန်တော်မရေးတတ်ဘူး၊ ကျွန်တော်သာ စာရေးတတ်ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲဗျာ'

သူသည် သူပြောချင်နေသော စကားများကို အစပျိုးနေ လေပြီ၊ ကျွန်တော်က ဘာမျှဝင်မပြောဘဲ နေလိုက်သည်။ သူကပင်....

'တချို့ဝတ္ထုတွေမှာတော့ နည်းနည်း မြင်းထန်တယ်ထင် တယ်၊ အင်းလေ၊ ဒါကလဲ ကိုအောင်စိမ်းဘက်က အမြင် ကိုး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုအောင်စိမ်းဝတ္ထုတွေကိုဖတ်ပြီး အလွမ်း ဖြေရတော့ ရတာပေါ့'

'အလွမ်းဖြေရ'

ကျွန်တော့်နှုတ်မှ သံယောင်လိုက်လိုက်မိသည်၊ သူ့မျက်နှာ သည် ထိုင်းမှိုင်းသွား၏၊ သူ့မျက်လုံးများက အတန်ငယ် မှေး သွားပြီး ဟိုးအဝေးကြီးကို ကြည့်နေသလိုဖြစ်နေ၏။

'ခင်မနဲ့ ကျွန်တော် လွဲခဲ့ကြတယ်ဗျာ'

အဝေးဆီမှ ပျံ့လွင့်လာသော အသံမျိုးဖြင့် ပြောသည်၊ 'ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဗျာ' ဟု ကျွန်တော် ဝင်မမေး၊ သူကပြောပြ ချင်နေသူ မဟုတ်ပါလား။

'ကျွန်တော် သူ့အပေါ်မှာ စိတ်ဝင်စားခဲ့တာ ကြာပါပြီ မြင်းခြံမှာ သူကျောင်းလာနေတုန်းက ကျွန်တော်က တက္ကသိုလ် ကျောင်းတွေပိတ်လို့ မြို့ကိုအပြန် တွေ့ရတာပါ၊ ကျွန်တော့် မိဘများနဲ့ သူ့ဦးလေးတွေ အဒေါ်တွေနဲ့ ခင်ကြတော့ သူနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ခင်မင်ခဲ့ကြပါတယ်၊ အဲဒီမှာ ကျွန်တော် သူ့ကို စိတ်ဝင်စားခဲ့မိတယ်၊ သူကတော့ ကျောင်းစာကလွဲလို့ ဘာမှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိတ်မဝင်စားခဲ့ဘူး၊ ကျွန်တော်လဲ သူ့ ပညာရေးကို မနှောင့်ယှက်ချင်လို့ ဘာမှဖွင့်မပြောဘဲနေခဲ့တယ်၊ သူစာမေးပွဲအောင်ရှိ ရန်ကုန်မှာ ကျောင်းလာနေဖို့ စိတ်ကူးထားတယ်ဆိုတာသိရလို့ ရန်ကုန်ရောက်မှပဲ ဖွင့်ပြောတော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် နောက်ကျသွားခဲ့တယ်ဗျာ၊ ရန်ကုန်ရောက်ရောက်ချင်း ဖွင့်ပြောချင်ပေမယ့် မပြောဖြစ်ခဲ့ဘူး၊ အကြောင်းကြောင်းပေါ့လေ၊ သူရန်ကုန်ကို ရောက်ခါစနေသားမကျသေးခင် စိတ်အားငယ်နေတုန်း ကျွန်တော်ကဖွင့်ပြောရင် အခွင့်အရေးယူရာ ကျမလားလို့ တွေးခဲ့တာရော၊ ကျွန်တော့်ကိုက တွေဝေလွန်းပါတယ်ဗျာ၊ ချီတုံချတုံနဲ့ အချိန်တွေ လင့်ခဲ့ရတာပါပဲ'

*

သူသည် သူ့ရင်ထဲမှ ခံစားချက်တွေကို ဖွင့်ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်၊ ထိုအခါ သူတွေဝေနေခဲ့လို့ နောက်ကျသွားရသည်၊ ကျွန်တော်က ဆက်ဦးသွားသည်၊ ယင်းအတွက် သူ ဆုံးရှုံးခဲ့သည် ဟူသော စောစောစီးစီးဖွင့်ပြောလျှင် ကျွန်တော် မ၏ အချစ်ကို မရနိုင်ဟုဆို ဆိုရာရောက်သော စကားမျိုးကို ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ ပြောနေမိကြောင်း သူ့ကိုယ်သူ သတိမထားမိ။

'ကျွန်တော်ဖွင့်ပြောတော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးလာတဲ့နေ့မှာ ကိုအောင်စိမ်းကို ခင်မတို့အိမ်မှာ တွေ့ရတယ်၊ ကိုအောင်စိမ်း ခင်မကို ပြောပုံ ဆိုပုံ ဆက်ဆံပုံကြည့်ပြီး ကျွန်တော် နောက်ကျသွားပြီဆိုတာ သိလိုက်ရတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်နောက်ဆုတ်ပြီး ခင်မဆီ မလာဘဲ နေခဲ့ပါတယ်'

သူက စကားကို ခဏရပ်ပြီး ဂျာကင်အင်္ကျီအိတ်ထဲက စီးကရက်ဘူးနှင့် မီးခြစ်ကိုထုတ်၍ စားပွဲပေါ်တင်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်က တစ်လိပ်ဆွဲယူပြီး မီးညှိလိုက်သည်၊ သူကတော့ မသောက်သေး၊ စကားပြောရင်း ဆေးလိပ်သောက်လျှင် ပြောနေသောစကားအရှိန်ကိုနှောင့်နှေးစေသည်မဟုတ်လား။

'ကျောင်းပိတ်ရက်မှာ မြင်းခြံကို ခဏပြန်တော့ ခင်မတို့အမေ မြင်းခြံရောက်နေတာ တွေ့ရတယ်၊ ကျွန်တော်လဲ ခင်မတို့အမေကို သွားတွေ့ရင်း စကားပြောကြရာက ခင်ဗျား ခင်မတို့အိမ်ကို မလာတာကြာပြီဆိုတာ သိခဲ့ရတယ်'

'ကျွန်တော်နဲ့မခင်မအကြောင်း သူတို့အမေကဆိုလို့လား'

'မသိပါဘူးခင်ဗျား၊ ရိုးရိုးပဲလို့ထင်ထားတာပါ၊ စကားစပ်မိကြရင်းက ခင်ဗျားအကြောင်းပြောဖြစ်သွားတာပဲ၊ ဒါနဲ့ ကျွန်တော် ရန်ကုန်ပြန်ရောက်တော့ ခင်မကို သွားတွေ့ခဲ့တယ်၊ ခင်ဗျားနဲ့သူနဲ့ အခြေအနေကိုမေးပြီး ခင်ဗျားနဲ့ ကင်းကင်းရှင်းရှင်းပဲဆိုရင် ကျွန်တော့်ကိုလက်ထပ်ဖို့ ခွင့်တောင်းတဲ့ စာတစ်စောင်ရေးပြီးပေးခဲ့ပါတယ်၊ ဒီစာကိုပေးနေတုန်းခင်ဗျားတောင် ရောက်လာသေးတယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒီကိစ္စအတွက်ကြောင့် ခင်ဗျားနဲ့ခင်မတို့ ပြဿနာဖြစ်ခဲ့ကြရတယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်'

'ဒါနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ပါဘူးလေ'

ဟု ကျွန်တော်က ဝင်ပြောလိုက်သည်၊ သူက '[illegible] အဲဒီလိုပဲပြောတယ်' ဟုပြန်ပြော၏၊ ပြီးတော့ စီးကရက် [illegible] ယူ၍ မီးညှိသည်၊ စကားပြောရ၍ ခံတွင်း [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောင့်လား၊ ဆက်ဒမြှာရမည့် စကားအတွက် အချိန်ဆွဲ လိုသောကြောင့်လားမသိ။

အပြင်ဘက်တွင် မှောင်စပြုနေပြီ။

'ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ကိုအောင်စိမ်းနဲ့ ခင်မတို့ ဖြစ် ပျက်ခဲ့ကြတဲ့ ကိစ္စတွေဟာ အစွဲအလန်းတစ်ခု ဖြစ်စရာပါ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် ဘာမှမဖြစ်ခဲ့ဘူးဆိုရင်လဲကောင်းတယ် ဒါမှမဟုတ်ခင်ဗျားတို့ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စကို ခင်မက ကျွန်တော့် ကို လုံးဝအသိမပေးဘဲ ထားခဲ့ရင်လဲ အကောင်းသားပေါ့ဗျာ'

ကိုတင့်လွင်ကျော်သည် စီးကရက်ကို နှစ်ဖွာသုံးဖွာဆက်ဖွာ သည်၊ နောက်ဆုံးတစ်ဖွာကိုရှဲကနဲမြည်သွားအောင်ရှိုက်သွင်း လိုက်သည်၊ မီးခိုးတွေ အကုန်ပြန်မထုတ်ခင် စကားဆက်ပြော သည်၊ ထို့ကြောင့် သူစကားပြောနေတုန်း နှာခေါင်းနှင့် ပါးစပ်တို့မှ မီးခိုးငွေ့ကလေးများ ခပ်မျှင်းမျှင်း ထွက်နေ၏။

'ခင်ဗျားနဲ့ ခင်မနဲ့ အဆက်အသွယ် မရှိတော့ပါဘူးတဲ့ ခင်ဗျားနဲ့သူနဲ့ ချစ်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားဟာ သူနဲ့ တစ်သက်လုံး လက်တွဲသွားလို့ ဖြစ်နိုင်မယ့် လူမျိုး မဟုတ်ပါဘူးတဲ့'

သူ့အရှိန်နှင့်သူ ပြောရင်း ကျွန်တော့် အကြောင်း ဖြစ်နေ ကြောင်း သတိရသွားလဖြင့် အားနာဟန်ဖြင့် လှမ်းကြည့်သည်၊ ကျွန်တော်က ကိစ္စမရှိပါဘူးဆိုသည့် သဘောမျိုး ပြုံးပြလိုက် ၏၊ ကျွန်တော် ပြုံးပုံမှာ 'အရေးမကြီးပါဘူး' ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို ဆောင်ချင်လည်း ဆောင်နေပေါ့လိမ့်မည်။

'ကျွန်တော့်မှာ သူလက်ခံနိုင်လောက်တဲ့ အရည်အချင်း တွေ ရှိပါတယ်လို့ ခင်မက ပြောတယ်၊ ကျွန်တော် ဝမ်းသာ သွားမိပါတယ်ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် သူ ကျွန်တော့်ကို မချစ်နိုင် ဘူးတဲ့၊ ခင်ဗျားကို ချစ်နေတုန်းပဲလားလို့ မေးတော့'

ကျွန်တော် စီးကရက်တစ်လိပ် ထပ်ယူပြီး မီးညှိနေတုန်း သူ ပြောသည်။

'ခင်ဗျားကို သူ မချစ်ချင်တော့ဘူးတဲ့ဗျာ'

တိုက်ဆိုင်သွားတာပဲလားမသိ၊ ကျွန်တော့်ရင်ခေါင်းထဲ သို့ ရောက်နေသော ဆေးလိပ်မီးခိုးများကို ဟူးခနဲ မှုတ်ထုတ် လိုက်ချိန်တွင် သူ ထိုစကားကိုပြောသည်၊ ကျွန်တော့်ကိုလည်း အကဲခတ်သလိုကြည့်သည်၊ ကျွန်တော်ကအလေးအနက်မထား သလို နေလိုက်၏။ သူ ဆက်ပြောသည်။

'ကျွန်တော့်လိုလူမျိုးကို သူ လက်ထပ်သင့်တယ်ဆိုတာ သိ ပါတယ်တဲ့၊ ကျွန်တော့်ကို ချစ်လာနိုင်အောင် သူကြိုးစား ကြည့်ပါမယ်တဲ့၊ ရမယ်မရဘူးတော့ သူ မသိနိုင်သေးဘူးတဲ့'

သူ့လက်ထဲမှ စီးကရက်သည် အစီခံနားထိအောင်လောင် ကျွမ်းနေ၏ ဖွာရှိုက်သောကြောင့် မဟုတ်ဘဲ လေစား၍ သူ့ အလိုလို တိုသွားခြင်း ဖြစ်သည်၊ ပြာတောင့်သည် ကြွေမကျဘဲ အရှည်ကြီးဖြစ်နေသည်၊ စီးကရက်တိုကို လွှင့်ပစ်ရန် လက်ညှိုး လိုက်တော့မှ ပြာတောင့်က ကြွေကျသွားသည်၊ သူက စီးကရက် တိုက လွှင့်မပစ်ဘဲ စားပွဲပေါ်မိတ်ကျနေသော ဆေးလိပ်ထိုးဘူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသာတိုးလိုက်ရာ ရှဲကနဲမြည်ပြီး မီးငြိမ်းသွားသည်၊ မီးငြိမ်းသွားသော စီးကရက်တိုကို ကိုင်ထားလျက်ကပင် သူ ဆက်ပြော၏။

'ခင်မက ကျွန်တော့်ကို ပြောတယ်၊ သူ ကျွန်တော့်ကိုချစ်လာနိုင်တဲ့ တစ်နေ့ကျရင်တော့ ကျွန်တော့်ကို လက်ထပ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်တဲ့၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီတစ်နေ့ဟာ ကျိန်းသေရောက်လာလိမ့်မယ်လို့တော့ မျှော်လင့်မထားစေချင်ဘူးတဲ့၊ အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ သူ့ဆီကို တပ်မသွားတဲ့ နေ့မိတယ်၊ သူ့အပေါ်မှာ မာနထားပြီး တင်းခံနေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုယ့်ကို မချစ်နိုင်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ယူဖို့အတင်း မကြိုးစားချင်တာပါ၊ ကျွန်တော်လဲ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ပဲဗျာ၊ ဒုတိယလူ ဖြစ်ရတာကို ကျွန်တော်ဘာမှမပြောလိုပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ပထမဆုအတွက်ပဲ ရွှေတံဆိပ်ပေးမယ်၊ ဒုတိယရတဲ့လူကိုတော့ နာမည်ခံသက်သက်ကလွဲလို့ ငွေတံဆိပ်ကလေးလောက်တောင်မပေးနိုင်ဘူးဆိုတာမျိုးတော့မဖြစ်စေချင်ဘူး၊ ပြီးတော့ သူ့ဆီကိုထပ်သွားပါပြီတဲ့၊ ဘာထပ်ပြောရမှာလဲ၊ ကျွန်တော်ကို ချစ်လာနိုင်ပြီလားလို့ထပ်မေးရမှာလား၊ ဒီလောက်ထိတော့ ကျွန်တော်အရှက်မနည်းသေးပါဘူး၊ ဒီလိုနဲ့သုံးလေးလလောက်ကြာသွားတယ်၊ ကျွန်တော် သူ့ကိုတော့ မချစ်ဘဲမနေနိုင်ဘူးဗျာ၊ သူ့ကို တွေ့ချင်လာပြန်တယ်၊ ဘာရည်ရွယ်ချက်မှမရှိဘဲ သူ့အိမ်ကို ထပ်သွားမိတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့ကို မတွေ့ခဲ့ရဘူး၊ သူတို့ငှားနေတဲ့ အိမ်ရှင်က ခင်မတို့အမေ နေမကောင်းလို့ သူ့အညာကို ပြန်သွားတဲ့အကြောင်း၊ ရန်ကုန်ကို ပြန်မလာဖြစ်

www.burmeseclassic.com

တော့လို့ အိမ်စပေါ်ငွေကို ပို့ပေးဖို့ စာလှမ်းရေးကြောင်း သိရတယ်၊ အဲဒီအချိန်က ခင်မ မြင်းခြံရောက်နေတယ်'

'ခင်ဗျားတို့အိမ်မှာ ရောက်နေတာ မဟုတ်လား'

ဟု ကျွန်တော်က မေးလိုက်ရာ သူက အံ့သြဟန်ဖြင့်...

'မဟုတ်ပါဘူးဗျာ'

'ဦးခင်မောင်ကျော်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့အဖေ မဟုတ်လား'

'မဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်မတို့ဦးလေးနာမည်ပါ၊ ခင်မက သူ့ဦးလေးအိမ်မှာနေတာပါ၊ သူ့အမေက နေမကောင်းလို့ အဲဒီအိမ်မှာနေရင်း ဆေးကုနေတာပါ၊ ကျွန်တော့်အဖေနာမည်က ဦးဇော်ညွန့်ပဲ၊ ကိုအောင်စိမ်း ဘာဖြစ်လို့ မေးတာလဲ'

'ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး'

သူသည် ကျွန်တော့်စကားများကို ဆက်စပ်စဉ်းစားကြည့်နေပုံရသည်၊ အဖြေရဟန်မတူ၊ သူထပ်၍ မစဉ်းစားစေလိုသောကြောင့် 'ခင်ဗျား မြင်းခြံကို လိုက်မသွားဘူးလား' ဟု စောစောက စကားလမ်းကြောင်းသို့ ပြန်ရောက်ရန် ထောက်ပေးလိုက်သည်။

'အဲဒီအချိန်က ကျွန်တော် စာမေးပွဲအတွက် အရေးကြီးနေတဲ့ အချိန်မို့ ဘာမှဆက်မလုပ်နိုင်ခဲ့ဘူး၊ စာမေးပွဲပြီးလို့ မြင်းခြံကို ပြန်တဲ့အခါကျတော့ သူမြင်းခြံမှာမရှိတော့ဘူး၊ သူ့အမေလဲ မြင်းခြံမှာပဲ ဆုံးသွားရတယ်၊ သူကတော့ သူ့အစ်ကိုတွေ၊ အစ်မတွေရှိတဲ့ တောင်သာကို ပြန်သွားခဲ့ပြီ၊ သူ့ကို ကျွန်တော် တွေ့ချင်သေးတယ်၊ ဒါနဲ့ ဆုံနဲ့ကျွန်တော် ထပ်ပြီး ဆွေးနွေးချင်တယ် လို့ သူ့ဆီ စာရေးလိုက်တယ်၊ ဘာမှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကြောင်းမပြန်ဘူး၊ သူ့စာရွာကို ကျွန်တော်လိုက်သွားဖို့ စဉ်းစားသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့်ကျွန်တော့်အတွက် အကြီးမားဆုံး အဟန့်အတားတစ်ခုရှိနေခဲ့တယ်၊ အဲဒါကတော့သူကျွန်တော့်ဆီ အကြောင်းမပြန်တာဟာ ခင်ဗျားအပေါ် သူ့သံယောဇဉ်မကုန်သေးလို့ပဲလို့ ယူဆနေမိလို့ပါပဲ'

ဒီတစ်ခါတော့ ကျွန်တော့်လက်ထဲမှ စီးကရက်က ပြာမတောင့်ရှည်ဖြစ်နေသည်၊ အစီခံထိအောင်တော့မလောင်သေး၊ တဖွာစာလောက် ကျန်သေးသည်၊ သို့ရာတွင် မဖွာတော့ဘဲ လက်နှင့်တောက်၍ လွှင့်ပစ်လိုက်၏။

'အဲဒီနောက်တော့ ကျွန်တော်အလုပ်ဝင်ဖြစ်ခဲ့တယ်၊ ကျွန်တော်တို့ စက်မှုတက္ကသိုလ်က လူတွေကို လူအများစုက ထင်ထားတာတစ်ခုရှိတယ်၊ ဘွဲ့ရပြီးတာနဲ့ အင်ဂျင်နီယာတန်းဖြစ်ရော လို့၊ ပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ စာရေးဆရာတွေကလဲ ဝတ္ထုတွေထဲမှာကောင်မလေးရဲ့ အချစ်ကိုလုယူသွားတဲ့ နေရာမျိုးဆိုရင် ဆရာဝန်တို့၊ အင်ဂျင်နီယာတို့ကိုထည့်သုံးပစ်လိုက်တာပဲ၊ ကျွန်တော်တို့အင်ဂျင်နီယာတွေက ဗီလိန်နေရာက အမြဲပါရတယ်၊ အခုသတော်သားတွေပေါ်လာမှပဲ ကျွန်တော်တို့ နည်းနည်းသက်သာရာ ရတော့တယ်ဗျာ'

သူက ခြောက်ကပ်ကပ်ရယ်လိုက်ပြီးမှ ဆက်ပြောသည်။

'ကျွန်တော် ပုတ်ပြတ်လစာ သုံးရာနဲ့ ဝင်လုပ်ရသေးတယ်၊ တနှစ်လောက်ကြာမှ မြေမြို့သံစက်ရုံစီမံကိန်းမှာ လေးရာငါးဆယ်စကေးနဲ့အလုပ်ရတာပါ၊ ခုတော့ကျွန်တော်ရုံးချုပ်ကိုပြန်ပြောင်းရမယ်၊ မပြောင်းခင် ခွင့်ယူပြီး မြင်းခြံကို လာခဲ့တယ်၊

မြင်းခြံကိုရောက်တော့ ကျွန်တော့်မိဘဆီကစကားတစ်ခုကြားရတယ်၊ ကျွန်တော့်ကိုအိမ်ထောင်ပြုစေချင်တဲ့အကြောင်းပါပဲ၊ ပြီးတော့ အိမ်ထောင်ပြုမယ်ဆိုရင်လဲ ခင်မကို စိတ်ကူးဖို့ ကျွန်တော့်မိဘကပြောပါတယ်၊ ခင်မအမေမဆုံးခင်ကလဲခင်မကို ကျွန်တော်နဲ့ ဖြစ်စေချင်တဲ့ ဆန္ဒ ရှိကြောင်းအရိပ်အမြွက်လောက် ပြောခဲ့ဖူးတယ်တဲ့၊ အဲဒီအကြောင်းကို ခင်မ သိ မသိတော့ ကျွန်တော်မသိဘူး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီစကားတွေဟာ ခင်မကိုကျွန်တော်သွားတွေ့ဖို့တွန်းအားပေးလိုက်တဲ့အကြောင်းတွေပါပဲ၊ ဒါကြောင့် ခင်မဆီသွားဖို့ ကျွန်တော်ထွက်လာခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ရဲ့တုံးစံအတိုင်းပဲ ဖြတ်သွားဘူး ခေါ်မလား၊ သတ္တိနည်းတယ်ခေါ်မလားပဲ၊ ခင်မဆီကို တိုက်ရိုက်မသွားဖြစ်ဘူး၊ ဒါနဲ့ကျွန်တော်ပုပ္ပားကိုရောက်လာခဲ့တာပါပဲ၊ ခင်မဆီမသွားရဲသေးလို့အချိန်ဆွဲနေကဲ့သဘောမျိုးပါပဲဗျာ၊ နောက်တစ်ချက်ကလဲသာစည်ကားဂိတ်မှာ ခင်ဗျားကိုတွေ့လိုက်ရတော့ ခင်ဗျား ခင်မဆီကို သွားမလို့လားမသိဘူးလို့တွေးမိသေးတယ်၊ ကားပေါ်အတက်မှာနေရာကတစ်နေရာစာပဲရှိတော့တယ်၊ ခင်ဗျားကအလျင်ရောက်တဲ့လူမို့ ခင်ဗျားကို ဦးစားပေးလိုက်ရတယ်မဟုတ်လား၊ ဒီတစ်ခါလဲကျွန်တော် နောက်ကျပြန်ပြီလားလို့ စိတ်ကူးနဲ့ စိုးရိမ်ခဲ့ရပါသေးတယ်၊ ရိုးရိုးသားသားပြောရမယ်ဆိုရင် ဒီမှာခင်ဗျားကို တွေ့လိုက်ရတော့ ကျွန်တော် ဝမ်းသာသွားမိတယ်ဗျာ'

'ကောင်းပါတယ်လေ ခုတော့ခင်ဗျား စိတ်အေးသွားပြီပေါ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီလိုလဲမဟုတ်သေးပါဘူးဗျာ ပြီးခဲ့တဲ့ အချိန်တွေတုန်းကတစ်ခါတစ်ခါခင်ဗျားနဲ့လာတွေ့ဖို့ စိတ်ကူးမိခဲ့သေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော် တွေ့ရုံနဲ့လဲ ဘာမှ အကြောင်းထူးလာမှာ မဟုတ်ဘူးလေ၊ ဒီဆိုစွက ခင်မရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်၊ ခင်မရဲ့ စိတ်ဘဝောထားအပေါ်မှာ မူတည်နေတာကိုး၊ ဒီကိစ္စရောက်လို့ ခင်ဗျားကိုတွေ့လိုက်ရတော့ ကျွန်တော်တမျိုးစဉ်းစားမိတယ်၊ ကျွန်တော် ခင်မဆီသွားလို့ သူနဲ့ကျွန်တော်နှစ်တောက်တည်း တွေ့ကြတာထက်စာရင်ခင်ဗျားပါကျွန်တော်နဲ့လိုက်ခဲ့ပြီး ကျွန်တော့်တို့သုံးယောက် ဆုံပြီးတော့ ရှင်းလိုက်ရင်'

ကျွန်တော်အသံထွက်အောင်ပင် ရယ်မိသည်၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်ကို လှောင်သလိုဖြစ်သွားလျှင်လည်းမတတ်နိုင်။

'ကိုတင့်လွင်ကျော်ရယ်၊ ခင်ဗျားက အင်ဂျင်နီယာသာဆိုတယ် ဝတ္ထုရေးဆရာတွေအကြောင်းမှ စိတ်ကူးယဉ်နေပါသေးလား၊ ခင်ဗျားပြောတဲ့ အစီအစဉ်က မဖြစ်နိုင်ပါဘူး'

သူတစ်ခုခုပြန်ပြောမည်ပြုစဉ် ကျွန်တော်ကဆိုင်ရှင်ကိုလှမ်းခေါ်ပြီး လက်ဖက်ရည်ဖိုး ရှင်းလိုက်သည်၊ ပြီးတော့—

'ကဲ…ကိုတင့်လွင်ကျော်၊ သွားကြရအောင်'

ကျွန်တော်က ရပ်လိုက်သည်၊ သူက…

'ကိုအောင်စိမ်း၊ ခင်ဗျား လက်ဖက်ရည်လဲ မသောက်ရသေးဘူး'

ထိုအခါကျမှ ကျွန်တော်သတိရသည်၊ ကျွန်တော့်လက်ဖက်ရည်ခွက်သည်စားပွဲပေါ်မှာဒီအတိုင်းတင့်မျှပင်မသောက်

ရသေး၊ ခွက်ကိုယူပြီး တစ်ခါတည်း မော့သောက်လိုက်သည်၊ အေးစက်နေပြီ။

ကျွန်တော်တို့ ဆိုင်အပြင် ထွက်လာကြသည်၊ အပြင်ဘက်တွင်နှင်းမှုန်မှုန်ကျနေ၏ တောင်ကလပ်ထိပ်နှင့်အောက်ခြေတို့သွယ်တန်းထားသော မာတ်ကြိုးများတွင် မီးပွင့်များစီတန်း၍ ထွန်းထားသည်၊ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်သည် တိုင်ပင်ထားသလိုပင် တည်းခိုရာကျောင်းဘက်သို့မကွေ့မိဘဲ ဆက်လျှောက်သာခဲ့ကြသည်၊ အောက်ဘက်သို့ အနည်းငယ်ဆင်းလာခဲ့ကြရာ ဘံတားကလေး တစ်ခုပေါ် အရောက်တွင် ရပ်လိုက်ကြသည်၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်က စတင်၍ စကားပြောပြန်သည်။

'ခင်ဗျား ကျွန်တော်နဲ့ အတူတူ မလိုက်ခဲ့နိုင်ဘူးလား'

ကျွန်တော်က ခေါင်းခါလိုက်ပြီး…

'ကျွန်တော့်အတွက် ဒီကိစ္စဟာ ပြီးခဲ့ပါပြီဗျာ၊ ကျွန်တော်သူနဲ့ ပြန်ဆုံစရာအကြောင်း မရှိတော့ပါဘူး'

'ခင်ဗျား၊ ခင်မကို မချစ်တော့ဘူးလား'

'အဲဒီ မေးခွန်းကို ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော်တောင်မေးဖြစ်တာ ကြာပါပြီ၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် အဖြေမပေးနိုင်တဲ့အတွက် ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ သူ့ကို ကျွန်တော် လုံးဝမေ့နေပြီလို့တော့ မပြောလိုပါဘူး၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့နောက်ဆိုတာဟာ အကြောင်းအရာပေါင်း မြောက်မြားစွာ အုံခြွစရာကောင်းလောက်အောင် မမေ့မလျော့ နိုင်တာမျိုးထားနိုင်စွမ်း ရှိတယ် မဟုတ်လား၊ ဒါပေမယ့် ဦးနှောက်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့ အကြောင်းအရာတိုင်းဟာ အမြဲတမ်း အရေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တကြီးသတိရနေတဲ့ အခြေအနေမှာ မရှိကြပါဘူး၊ တချို့ အသေးအဖွဲ့ကိစ္စလေးတွေက အလိုလို မေ့ပျောက်သွားကြရတယ်၊ တချို့ကျတော့ လိုအပ်တဲ့အခါကျမှ သတိပြန်ရလာတယ်၊ တချို့ကိစ္စတွေကျတော့ သူ့ထက်အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတွေ ထပ်မံမှတ်သားသိုလှောင်ဖို့နေရာ ဖယ်ပေးရင်းက တဖြည်းဖြည်း မှေးမှိန်သွားကြရတယ်၊ ဒါကြောင့်မို့ လူတွေဟာ အသက်အရွယ် ပြောင်းလဲလာတာနဲ့အမျှ အတွေးအခေါ်တွေ ပြောင်းလဲကုန်ကြရတာပေါ့၊ ဒါပါပဲလေ'

ကိုတင့်လွင်ကျော်က ဘာမျှပြန်မပြော၊ သက်ပြင်းတစ်ချက်ဖြင့်သာ တုံ့ပြန်သည်၊ သူသည် အမှောင်ထုထဲကို ငေးကြည့်နေ၏၊ ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေသောအခါ အနီးအဝေး ဟူ၍မရှိနိုင်တော့။

❖

ကျွန်တော်သည် ဒဂုံ့ပုပ္ပားကားဖြင့်ရန်ကုန်သို့ ပြန်ခဲ့သည်၊ ...တင့်လွင်ကျော်က ကားဂိတ်အထိ လိုက်ပို့၏၊ ကျွန်တော်တို့ ...ယောက် ခုမှလူချင်းဆုံပြီး စကားပြောဖူးသူများ ဖြစ်ပါ...ကို ငယ်သူငယ်ချင်းများလို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ခဲ့ကြသည်၊ ...န်တော်စီးသောကား ထွက်ခါနီးတွင် သူသည်ခွဲခွာရသည့် ...တွက် တကယ်ပင် ဝမ်းနည်းနေဟန်ရှိပေသည်။

တစ်ခါကပြိုင်ဘက်များဖြစ်ခဲ့ကြသူနှစ်ယောက်တို့သည်... ...းဆန်းစွာ လာတွေ့ပြီး စကားလက်ဆုံပင် ကျလိုက်ကြသေး

www.burmeseclassic.com

သည်၊ ကျွန်တော်သည် ကိုတင့်လွင်ကျော်ကို အလျှင်ကလည်း သဘောမတွေ့ခဲ့၊ ခုသူ့ကို စတွေ့တွေ့ချင်းမှာလည်း နှစ်လိုဖွယ် မပြုခဲ့၊ သို့ပါလျက် သူပြောသမျှစကားတွေကို စိတ်ပါလက်ပါ နားထောင်ခဲ့ခြင်းအတွက် ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် အံ့ဩရသည်၊ ဘေးလူတွေအမြင်တွင် ရယ်စရာပင်ကောင်းနေမလား မသိ။

ကိုတင့်လွင်ကျော်သည် သူတစ်ပါး၏အချစ်ကို ဝင်လုတတ်သူမျိုးမဟုတ်၊ စိတ်သဘောထား ဆိုးယုတ်သူမဟုတ်ကြောင်းကို ကျွန်တော်ဝန်ခံရပေမည်၊ သူသည်ဘယ်လို လူစားမျိုးဟု အတိအကျ အဓိပ္ပာယ်သတ်မှတ်နိုင်လောက်သည် ထိတော့ သူ့အပေါ် နားမလည်နိုင်သေး၊ မ အပေါ် သူတော်တော် အနစ်နာခံနိုင်သည်ကိုတော့ ချီးကျူးမိပါသည်၊ သူ့အပေါ် ကျွန်တော်ခင်မင်လိုစိတ်ပင် ပေါက်လာခဲ့သည်။

မနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲတွင် အေးစက်စက်ဖြစ်ပြီး လျစ်လျူရှုထားနိုင်သဖြင့် ကိုတင့်လွင်ကျော်ကို ခွင့်လွှတ်နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသလား၊ ကျွန်တော်သည်ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်နေပြီဖြစ်၍ အကောင်းမြင်သဘောထား ရှိနေခဲ့ပြီလား၊ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ...

ကျွန်တော်သည် မနှင့်ပတ်သက်သည့်အကြောင်းကို ဝတ္ထုစာအုပ်တစ်အုပ်ရေးရန်အတွက် အချက်အလက် စုဆောင်းလာဖို့ ခရီးထွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်၊ ယခုလိုခရီးမှ ပြန်လာရသည့် ကျွန်တော့်ထံ၌ ထူးထူးခြားခြားဘာအဖိုးတန်အချက်အလက်မျှ ပါမလာခဲ့၊ ထိုဝတ္ထု အကြောင်းကို ခေါင်းထဲမှာ ခေ

မေ့လျော့နေခဲ့လေသည်၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်နှင့် တွေ့ခဲ့ရသော ကိစ္စ ယင်းဝတ္ထုကိုရေးရန် ကောင်းစွာတွန်းအားပေးနိုင်သော အချက်အလက် ဖြစ်ပါလျက် ရေးချင်စိတ် မရှိဘဲ ဖြစ်နေသည်။

ရန်ကုန်ပြန်ရောက်သောအခါ ကျွန်တော့်ထုတ်ဝေသူ ကိုမျိုးဝင်းက 'အချက်အလက်တွေ တော်တော်တော်စုမိရဲ့လား' ဟုမေးသည်။ ကျွန်တော်က

'လောလောဆယ်တော့ အဲဒီစာအုပ်ကို ရေးဖြစ်ဦးမှာ မဟုတ်ပါဘူးဗျ၊ သိပ်စိတ်မပါသေးဘူး ဖြစ်နေတယ်၊ ဝတ္ထုတိုကလေးတွေ အလျှော့လုပ်လိုက်ဦးမယ်'

'အေးလေ၊ ငါကလဲ ကွန်းမရေးခိုင်းပါဘူး၊ စိတ်ပါတဲ့အခါကျမှ ရေးပေါ့၊ တကယ်စိတ်ပါလက်ပါရေးမှ ကောင်းတာ ငါနားလည်ပါတယ်၊ အေးအေး ဆေးဆေး ရေးပေါ့'

ကိုမျိုးဝင်းသည် ကျွန်တော့်အပေါ် အလွန်နားလည်မှုရှိသူဖြစ်သည်၊ ဝတ္ထုတိုများကို ကျွန်တော့်စိတ်ကြိုက် ရေးနိုင်သည်၊ ကြိုက်သလောက်အချိန်ယူနိုင်သည်၊ အဖုံးပန်းချီကို ကျွန်တော် ကြိုက်သလို လုပ်ခွင့်ရထားသည်၊ ကျွန်တော်ဝတ္ထုရေးလျှင် အေးအေး ဆေးဆေး ရေးတတ်ကြောင်း သူသိသူဖြစ်သည်၊ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် 'ခင်မင်ရင်းနှီးခြင်း' ဝတ္ထုစာအုပ်ကို မရေးဖြစ်သေးပဲ ဝတ္ထုတိုများကို

www.burmeseclassic.com

သာ ကြားဖြတ်ရေးဖြစ်ခဲ့၏၊ ထိုကြားထဲတွင် စာပေဟောပြော ပွဲတစ်ပွဲ ဟောလိုက်သေးသည်။

* * *

ကျွန်တော် ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ပြီး သုံးလေးရက် အကြာ တွင် ခင်မောင်ဝင်း ရောက်လာသည်၊ တပ်ကိစ္စနှင့် လာခြင်း ဖြစ်သည်၊ သူကျွန်တော့်ဆီလာတွေ့သောအခါ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်စကားတွေ ဖောင်လောက်အောင်ပြော ကြသည်၊ ထူးခြားသည်မှာ ခင်မောင်ဝင်းသည် မ,အကြောင်း တစ်ခွန်းမျှမမေးမပြောခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ညနေစောင်းတွင် ကိုမျိုးဝင်းက ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ကို ထမင်းကျွေးမယ်ဆိုပြီး ပန်းချယ်ရီသို့ ခေါ်သွားသည် ဘီယာတစ်ယောက်တစ်လုံးစီသောက်ကြရင်း စကားပြောကြ သည်၊ ကိုဝင်းမျိုးကတော့ မူသောက်တတ်ချေ၊ ကျွန်တော်က ပုပ္ပားမှာ ကိုတင့်လွင်ကျော်နှင့်တွေ့ခဲ့ကြောင်းကို ပြောပြလိုက် သည်၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်က သူနှင့်အတူ မ,ဆီလိုက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်သည့်အ ကြောင်းပြောသောအခါ ခင်မောင်ဝင်းက

'မင်းလိုက်သွားသင့်တာပေါ့ကွ၊ ဘာဖြစ်လို့လိုက်မသွားသလဲ'

'အဓိပ္ပာယ်မရှိတာကွာ၊ ငါနဲ့မှ ပတ်သက်စရာအကြောင်း မရှိတော့တာပဲ'

'ဘာဖြစ်လို့ ပတ်သက်စရာအကြောင်းမရှိရမှာလဲ၊ မင်းက မခင်မမကို မေ့သွားပြီပေါ့ ဟုတ်လား'

ကျွန်တော်က ကိုတင့်လွင်ကျော်ကို ပြောခဲ့သည့် စကား အတိုင်းပြန်ပြောလိုက်သည်၊ ခင်မောင်ဝင်းက ကျွန်တော့် အကြောင်းပြချက်ကို လက်မခံ။

'ဟေ့ကောင်၊ တချို့ကိစ္စတွေကို ဦးနှောက်နဲ့ မှတ်ထား မဟုတ်ဘူးကွ၊ နှလုံးသားနဲ့မှတ်ထားတာ၊ အဲဒါမျိုးဆို ဘယ် တော့မှ မမေ့ဘူး'

'ဟ....တယ်ဆော်ပါလား'

ဟု ကျွန်တော်က သူ့ကိုမလှောင်လိုက်သည်။

'ငါ့စကားကို ဟားမပစ်နဲ့ဟေ့ကောင်၊ ငါတကယ်ပြော တာ၊ တချို့စကားလုံးတွေဆိုရင် နှလုံးသားထဲမှာကက်ဆက် တိပ်ခွေထည့်ပြီး ဖမ်းယူထားသလို အတိအကျတောင် မှတ်မိ နေတတ်တယ်'

'ဒါတော့ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ သူငါ့ကိုအထင်အမြင်သေးတဲ့ စကားတွေပြောသွားတာ ငါမမေ့သေးပါဘူး'

'ဩော်..ငါသိပြီ၊ မင်းက ခင်မမကို နာကျည်းနေတာ ကိုး....'

'ဒီလိုစကားအကွက်ဆင်လို့တော့ ဘယ်ရမလဲ သူငယ်ချင်း ရယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူက ရယ်ပြီး ဘီယာခွက်ထဲမှ ယက်ကျန်ကိုမော့ချလိုက်၏။ 'မင်းချဦးမလား' ဟု မေးသည်၊ ကျွန်တော်က ခေါင်းခါပြလိုက်၏၊ သူက နောက်တစ်လုံး ထပ်မှာသည်၊ ကိုမျိုးဝင်းက 'တစ်ခုခုစားဖို့မှာလေ' ဟုပြောသဖြင့် ငါးရှဥ့်တစ်ပွဲ မှာလိုက်သည်။

'ငါတို့လျှောက်အာနေတာနဲ့ ကိုမျိုးပျင်းနေဦးမယ်'

ဟု ကျွန်တော်ကစကားလွှဲလိုက်သည်၊ ကိုမျိုးဝင်းက

'ဟာ၊ မပျင်းပါဘူး၊ မင်းတို့နှစ်ကောင် ငြင်းတာခုန်တာ မကြားရတာကြာပြီကွ၊ ဆက်သာငြင်းစမ်းပါ၊ နားထောင်ကောင်းပါတယ်'

ခင်မောင်ဝင်းက

'ဒီကောင်က အလကားပါကိုမျိုးရ၊ စကားနဲ့သာ အမျိုးမျိုးလှည့်ပတ်ပြီး နိုင်အောင်ငြင်းတတ်တာ၊ သူ့အတွင်းစိတ်ကျတော့တစ်မျိုး'

'မင်းက ဘာဆိုလိုတာလဲ'

'မင်း မခင်မမကို မမေ့နိုင်သေးပါဘူး'

'ငါပြောခဲ့ပါပကောလား၊ လူတွေဟာ မေ့ချင်တိုင်းမေ့လို့ရတာမဟုတ်ဘူးလို့၊ အဲဒီမေ့လို့မရတဲ့ အရာတွေ အပေါ်မှာ အလေးအနက်ထားပုံချင်းသာကွာတာ'

'မင်းက ဘယ်လိုသဘောထားနေသလဲ'

'ငါလား၊ သူနဲ့ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စကို တသသတွေးနေတာမျိုးမဟုတ်ဘူး၊ သူ့အလိုလို သတိရလာတဲ့ အခါကျယင်လဲ အလေးအနက်မထားတော့ဘူး၊ ငယ်ငယ်တုန်းက ကြည့်ခဲ့ရတဲ့

ရုပ်ရှင်ကား တစ်ကားကို ပြန်သတိရလာလောက်ပဲ သဘောထားတယ်'

'မင်းညာတာ'

ဟု သူကပြောပြီး နောက်ထပ် ရောက်လာသော ဘီယာပုလင်းကိုယူ၍ ဖန်ခွက်ထဲငှဲ့ထည့်နေသည်။

'မင်းနည်းနည်းချပဦးလား'

ကျွန်တော်က လက်ကာပြပြီး ငါးရှဥ့်ကြော် တစ်ဖတ်ကို လက်နှင့်ပင်ယူ၍ ဝါးနေလိုက်သည်၊ ခင်မောင်ဝင်းကဖန်ခွက် ထက်ဝက်လောက်ထိ ဆက်တိုက်မော့လိုက်ပြီးမှ

'မင်း မခင်မမကို ချစ်နေတုန်းပါပဲကွာ၊ ငါသိပါတယ်'

ကျွန်တော်က ရယ်လိုက်သည်။

'ငါကိုယ် ငါတောင် မသိပဲနဲ့ မင်းက ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ'

'မင်းကိုမင်းလဲ သိပါတယ်ကွာ၊ မသိချင်ယောင် ဆောင်နေတာပါ'

'ခင်မောင်ဝင်းရာ၊ မင်း တော်တော်ခက်ပါလား၊ အဲဒါတွေ ငါမစဉ်းစားချင်တော့ဘူးလို့ ပြောပြီးပြီပဲ၊ ငါ့ဘာသာ အေးအေးဆေးဆေး စာရေးနေပါရစေတော့'

'အေးအေးဆေးဆေးစာရေးတာ ဟုတ်လား၊ မင်းရေးတဲ့ စာက ဘာလဲ၊ မခင်မမအကြောင်းပဲ မဟုတ်လား၊ အဲဒါကိုက မင်းအတွင်းစိတ်ကို ဖော်ပြနေတာပဲ'

'ဒါကိုတော့ မင်းနားမလည်နိုင်ပါဘူးကွာ၊ စာရေးဆရာဆိုတာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကြုံဖူးတဲ့အကြောင်းကို ရေးရင် ပိုပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပီပြင်တတ်တယ်၊ ဒီလောက်ပါပဲ၊ ငါ့အတွက် ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းတွေရတယ်ဆိုတဲ့ သဘောထက် မပိုပါဘူး၊ တမ်းတမ်းတတရေးနေတာ မဟုတ်ပါဘူး'

'မင်းကတော့ လှည့်ပတ်ပြီး ငြင်းနေမှာပဲ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်း မခင်မမဆီ သွားသင့်တယ်၊ မင်းတို့သုံးယောက် ဆုံပြီး ရှင်းသင့်တယ်'

'အင်္ဂလိပ်နိုင်ငံသား စိတ်ကူးယဉ်တတ်သလား မှတ်တယ်၊ စစ်ဗိုလ်ကပါ စိတ်ကူးယဉ်နေပြန်ပြီကိုး'

'လူတိုင်း စိတ်ကူးယဉ်တတ်ကြတာပါပဲ၊ မင်းတို့ စာရေးဆရာတွေဆို ပိုပြီးတောင်ယဉ်သေး၊ ကိုယ့်စိတ်ကူးကို 'အဟုတ်ထင်အောင် ဇာတ်လမ်းဆင် ရေးကြတာ မဟုတ်လား'

ညှိနေရာတွင် ကိုမျိုးဝင်းက ဝင်ပြောသည်။

'မင်းတို့ စာရေးဆရာတွေ ကိုယ်တိုင်ကတော့ ကိုယ့်ဘာသာစိတ်ကူးယဉ်ထားတဲ့ ဇာတ်လမ်းမှန်း သိနေပေမယ့် စာဖတ်ပရိသတ်ကတော့ ဝတ္ထုထဲမှာ နစ်မျောသွားပြီဆိုရင် တကယ့်အဖြစ်အပျက်လို့ကို ထင်လာတတ်ကြတာ၊ အဲ့....တစ်ခါတလေကျတော့ စာရေးဆရာကိုယ်တိုင် ကိုယ့်ဇာတ်လမ်းကို ရေးရင်းရေးရင်းက အာရုံဝင်စားမှု ရှိလာပြီး တကယ်ဖြစ်နေသလိုထင်လာကြရာက ဇာတ်ကောင်တွေက သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာတာကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် မနိုင်မနင်း ဖြစ်လာတတ်ကြတယ်'

'ခင်ဗျားကပါ ကျွန်တော့်ကို ဝင်တွယ်တာပေါ့လေ'

ဟု ကိုမျိုးဝင်းသက် လှည့်ပြောလိုက်သည်၊ ခင်မောင်ဝင်းက ဆက်ပြောပြန်၏။

'မင်းတို့ရဲ့အဖြစ်ဟာ တကယ့် အဖြစ်အပျက်ပါ၊ စိတ်ကူးယဉ်ဇာတ်လမ်းမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါကို စိတ်ကူးယဉ်ဇာတ်လမ်းလို လုပ်ပစ်ချင်နေတာက မင်းပါ၊ တကယ်တမ်း မင်းလုပ်သင့်တာက မခင်မမနဲ့ မင်းနဲ့ ဖြစ်ခဲ့သမျှ၊ ပြောခဲ့သမျှတွေကို အသေးစိတ် ပြန်စဉ်းစား၊ ဘယ်သူမှန်တယ်၊ ဘယ်သူမှားတယ်ဆိုတာ သေသေချာချာ ဆန်းစစ်ကြည့်၊ မင်းက မှားတယ်ဆိုရင်လဲ တောင်းပန်ရမယ်၊ သူက မှားတယ် ဆိုရင်လဲ ခွင့်လွှတ်နိုင်၊ မလွှတ်နိုင် စဉ်းစားရမယ်၊ မင်းလဲ ရင့်ကျက်တဲ့အရွယ်ရောက်လာပါပြီ၊ ဟိုတစ်ချိန်က မှန်တယ်လို့ထင်ခဲ့တဲ့ မင်းရဲ့အယူအဆတွေဟာ ခုချိန်မှာ မှားချင်မှားနေမှာပေါ့'

'အစက ပြန်စဉ်းစားရမယ် ဟုတ်လား၊ မဖြစ်နိုင်တာကွာ၊ ဒီကိစ္စကို ငါ လျစ်လျူရှုထားလိုက်ပါပြီ၊ ခုကိစ္စက လူနာတစ်ယောက် သေဆုံးသွားပြီးတဲ့အခါမှာ ဘာရောဂါနဲ့ သေတာလဲ၊ ဘယ်အစိတ်အပိုင်းက ချွတ်ယွင်းလို့ သေတာလဲဆိုတာ ရှင်ခွဲပြီး စစ်ဆေးသလိုမျိုး လုပ်ဖို့ မလိုတော့ပါဘူးလေ၊ အကြောင်းထူးလာမှာမှမဟုတ်တော့တဲ့ မင်းတို့ရွာကနီးမှာရော စစ်သားတစ်ယောက် သေနတ်မှန်လို့ သေဆုံးသွားရတဲ့အခါ နှလုံးကိုမှန်လို့ သေတာလား၊ အဆုတ် ပွင့်ထွက်သွားလို့လား၊ အစာအိမ် ပေါက်သွားတာလား ဆိုပြီး အသေးစိတ် လိုက်စစ်ဆေးဖို့ လိုသေးလို့လား၊ သေတဲ့လူက သေသွားခဲ့ပြီပဲ'

'ဒါပေမယ့် အဲဒီစစ်သား မသေခင်တုန်းကတော့ ငါတို့နဲ့ အတူတူလက်တွဲပြီး အသက်ကို မငဲ့မကွက်ဘဲ တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွက် သူသေသွားပေမယ့် သူ့ကို ဘယ်တော့မှ မေ့မှာ မဟုတ်ဘူးကွ’

‘မင်းသစ်လိုက်လို့ သေသွားတဲ့ ရန်သူတစ်ယောက်ကိုတော့ မင်း တသသ သတိရပြီး လွမ်းနေမှာ မဟုတ်ပါဘူး’

‘မခင်မမကာ မင်းရဲ့ ရန်သူလား’

ကျွန်တော်က မဖြေဘဲ ပြုံးနေလိုက်သည်၊ သူက ‘ရန်သူ သောက် လက်နက်ချရင် သတ်ပစ်ရိုးထုံးစံ မရှိပါဘူးကွာ’ ဟု ပြောသည်၊ ကျွန်တော်က....

‘ခင်မမကတော့ ရန်သူဖြင်မယ်ဆိုရင် နောက်ဆုံးကျည်ဆန် တတောင့်ကျန်တဲ့အထိ လက်နက်မချဘဲ အသေခံပြီးတိုက်မယ့် ရန်သူမျိုး ဖြစ်နေမှာပဲ၊ တကယ်တော့ သူဟာ ငါ့ရဲ့ ရန်သူလို့ မသတ်မှတ်ပါဘူး၊ မိတ်ဆွေလဲ မဟုတ်တော့ဘူး ငါတို့ဟာ သူစိမ်းပြင်ပြင်တွေ ဖြစ်နေကြပါပြီကွာ၊ ဘာမှ မပတ်သက် တော့ပါဘူး၊ မင်း သူ့ အကြောင်း ငါ့ကိုလာပြောနေတာဟာ သတင်းစာထဲက ကိုယ်နဲ့မသိကျွမ်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ နာရေး ကြော်ငြာကို ဖတ်ရသလို ဘာမှ မခံစားရပါဘူးကွာ’

❖

သို့အတွင် သူနှင့်ပတ်သက်သော သတင်းတစ်ခုက ရောက်ရှိ လာခဲ့သည်။

တစ်ရက်တွင် ကျွန်တော်သည် ကိုမျိုးဝင်း၏ ပုံနှိပ်တိုက်မှာ ထိုင်ပြီး စတ္တုတစ်ပုဒ်ကို အဆုံးသို့ စဉ်းစားနေသည်၊ ဝတ္ထု အကြောင်း စဉ်းစားလို့ မရဘဲ ခင်မောင်ဝင်းအကြောင်းသို့ ရောက်ရှိသွားသည်၊ ဒီကောင် ကျွန်တော်နှင့် ဖြင်းခုံပြီး နောက် တစ်နေ့တွင် ပြန်သွားသည်၊ ဟိုဟိုဒီဒီကို ထပ်မပြောတော့သော်လည်း ရထားပေါ်တက်ခါနီးတွင် ‘တစ်ခါတလေ မင်းသဘော နဲ့ မင်း လုပ်လိုက်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုဟာ ဘေးလူတွေ အမြင်မှာ တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်နေတတ်တယ်ကွာ’ ဆိုသော စကားကို ထပ်၍ ပြောသွားသေးသည်။

ကျွန်တော့် အယူအဆကတော့ လူတစ်ယောက်အတွက် သူ၏ ကိုယ်ပိုင် ဆုံးဖြတ်ချက်သည်သာ အရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်သည်၊ တစ်ပါးသူတို့၏ ဝေဖန်မှုကို အလေးအနက် ထည့်သွင်းစဉ်းစား သင့်သည်မှာ မှန်သည်၊ သို့ရာတွင် နေရာတကာတွင် လိုက်လျော ညီထွေဖြစ်အောင် ကျင့်ကြံနေရမည်ဆိုလျှင် လူတစ်ယောက် ၏ ပင်ကိုယ် အရည်အသွေးသည် ဘယ်မှာရှိတော့မည်နည်း၊ ထိုအခါ ဝေဖန်မှုတိုင်း၏ လက်အောက်သို့ ကျရောက်ပြီး ပင် စန်းကျင်၏ အောင်ခတ်မှုကို ခံရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်လီဖုန်းခေါင်းလောင်းသံ မြည်လာ၏၊ ကိုမျိုးဝင်း၏ ပုံနှိပ်တိုက်နှင့် စာပေတိုက်တွင် ကျွန်တော့်အတွက် ဖုန်းလာမှု အလွန်နည်းပါးသဖြင့် ဂရုမပြုဘဲနေလိုက်၏၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကိုတင်မောင်ကြည်က တယ်လီဖုန်းကို ကိုင်လိုက်၏။

ကိုတင်မောင်ကြည်က 'မင်းဆီ ဖုန်းလာနေတယ်'ဟု လှမ်းပြောသည်၊ 'ဘယ်ကပါလိမ့်'ဟု ရေရွတ်ရင်း ကျွန်တော် ဖုန်းသွားကိုင်သည်။

'ဟုတ်ကဲ့....ပြောပါခင်ဗျာ'

'ကိုအောင်စိမ်းလား'

'ဟုတ်ပါတယ်'

'ကျွန်တော် တင့်လွင်ကျော်ပါ'ဟု သူမပြောခင်ကပင် သူ့အသံကို ကျွန်တော် မှတ်မိလိုက်သည်။

'ကျွန်တော် အခု မြင်းခြံက ပြောနေတာပါ'

'ဩော်....ခင်ဗျားကိစ္စအဆင်ပြေတယ်မဟုတ်လား'

'ကျွန်တော်အဲဒါပြောချင်လို့ဆက်တာပဲ'

သူတို့လက်ထပ်ကြတော့မည်ဆိုသောအကြောင်းကိုပြောမှာဖြစ်လိမ့်မည်ဟုထင်လိုက်သည်၊ မဟုတ်။

'ခင်မ ကောင်းကောင်းနေမကောင်းဘူးဗျာ'

'ဩော်....ဘာဖြစ်လို့တဲ့လဲ'

'ဒီကိုရောက်တော့ ကျွန်တော်ပြောပြပါ့မယ်'

'ဗျာ၊ ဒီကိုရောက်တော့....ဟုတ်လား၊ ဘယ်လို....'

'ကိုအောင်စိမ်း၊ ခင်ဗျား တောင်သာကို လိုက်လာမှ ဖြစ်လိမ့်မယ်'

'ဟာ၊ ဘာဆိုင်လို့လဲ'

တယ်လီဖုန်းလိုင်းမှာ ရှုတ်တရက် အသံတိုးသွားသဖြင့် သူပြန်ပြောသည်ကိုမကြားလိုက်၊ 'မကြားရဘူး'ဟု အော်ပြောလိုက်မှသူကအသံမြှင့်ပြီး—

'ခင်မရဲ့အခြေအနေကရန်ကုန်ကိုခေါ်လာပြီး ဆေးရုံတင်မှဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ဒါပေမယ့် သူက မလိုက်ဘူးလို့ ငြင်းနေတယ်၊ အဲဒါ ခင်ဗျားလာခေါ်ဖို့'

'မဖြစ်နိုင်တာပဲ'

'ကျွန်တော်သိပါတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားလာခေါ်ရင် သူလိုက်မှာပါ'

'ကျွန်တော် မလာနိုင်ဘူး'

'လာဖြစ်အောင် လာပါ ကိုအောင်စိမ်း၊ ကျွန်တော် တောင်သာက သွားစောင့်နေပါ့မယ်၊ ခင်ဗျားလာရင် သာစည်ရထားနဲ့လိုက်လာပြီး တောင်သာမှာဆင်း၊ အဲဒီကနေ'

ကျွန်တော်သည် တယ်လီဖုန်းကိုကိုင်ထားရင်း ခေါင်းကို ခါရမ်းနေမိ၏၊ သူက ဆက်ပြောနေဆဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်သည် သာစည်အမြန်ရထားပေါ်တွင် လိုက်ပါလာခဲ့ပြန်၏။ မြင်းခြံတွဲကို စီးခဲ့သောကြောင့် သာစည်မှာခဏနားပြီးနောက် တွဲကို အခြားရထားတစ်စင်းက လာဆွဲသွားသည်။

လမ်းမတော် စားမဲ့ရုံမှာ ထမင်းဝင်စားသည်၊ ထို့နောက် ကျောက်ပန်းတောင်းသို့ထွက်သော ကားတစ်စီးနှင့်လိုက်လာခဲ့၏၊ အညာမြေသို့ တစ်ခေါက်ရောက်ရပြန်ပြီ၊ သည်တစ်ခေါက်တော့ ရာသီဥတုကသာယာသည်၊ ကောင်းကင်သည်ကြည်လင်နေ၏၊ အပူချိန်လည်း သိပ်မပြင်းထန်လှ၊ ဒီဇင်ဘာလလယ်ရက်ဖြစ်၍ ညဘက်ဆို ချမ်းတောင်ချမ်းနိုင်သည်။

ဝဲလောင်ရွာမှာ ကျွန်တော် ဆင်းသည်၊ ရွာကြီးဖြစ်သည်၊ ဆေးပေးခန်းရှိသည်၊ အထက်တန်းကျောင်းရှိသည်၊ ဝဲလောင်ကိုဖြတ်ပြီး သပွတ်စုသို့ နာရီဝက်လောက် လျှောက်ရဦးမည်။

ကျွန်တော်သည် သည်ခရီးကိုထွက်လာဖြစ်လိမ့်မည်ဟုမထင်ခဲ့၊ ကျွန်တော့်အဖို့မနှင့်လည်းကောင်း၊ ကိုတင့်လှိုင်ကျော်နှင့်လည်းကောင်း ပြန်ဆုံဖို့အကြောင်းမရှိတော့ဟု ယူဆထားခဲ့၏၊ ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် ပြန်ဆုံကြလျှင် ဘာမျှထူးခြားမလာနိုင်ဟုထင်သည်၊ ဇာတ်လမ်းသည် ပြီးဆုံးလွန်မြောက်ခဲ့ပြီ၊ ကိုတင့်လှိုင်ကျော်ကတော့ ခုမှ ဇာတ်လမ်းကိုပြန်စဖို့ စိတ်ကူးယဉ်နေခဲ့သည်၊ ထိုစိတ်ကူးယဉ်ဇာတ်လမ်းထဲသို့ ကျွန်တော့်ကိုအတင်းဆွဲခေါ်ခဲ့ပြန်သည်၊ သူဖုန်းဆက်ခေါ်စဉ်က ကျွန်တော်မလာချင်ဟုငြင်းခဲ့၏၊ တကယ်လည်း လာမည်ဟုမဆုံးဖြတ်ခဲ့၊ သို့ရာတွင် မ့က နေမကောင်းဖြစ်သတဲ့၊ ဆေးရုံတက်ဖို့ငြင်းဆန်နေသတဲ့၊ ကျွန်တော်လာခေါ်လျှင် ရမည်ဟုထင်သတဲ့၊ ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ ဖတ်သည်အပထား၍ ကျွန်တော်ခုကိစ္စကို လျစ်လျူရှုခဲ့လျှင်သဘောထားသေးသိမ်ရာကျတော့မည်၊ လူတစ်ယောက်ကတောင်းခံနေသောအကူအညီကိုရှိုင်းစိုင်းစွာငြင်းပယ်ရာရောက်တော့မည်၊ အကူအညီတောင်းသူက ကိုတင့်လှိုင်ကျော် ကိုယ်တိုင်။ တစ်ခါတုန်းက ကျွန်တော်နှင့် မ့တို့အကြားသို့ သသည်မဖိတ်ခေါ်ဘဲဝင်ရောက်လာခဲ့သည်၊ ခုချိန်ကျတော့သူနှင့်မ့တို့အကြားသို့ ကျွန်တော့်ကို သူကပင် လိုလိုလားလား ဖိတ်ခေါ်ပြန်သည်၊ သူတို့နှစ်ယောက်တည်း ရှိနေလျှင် အရာရာ အဆင်ပြေသွားနိုင်ပါလျက် ကျွန်တော့်ကို ပါဝင် ပတ်သက်စေခဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေပြန်သည်၊ ထိုအခါတွင် ပြဿနာသည် ဟို...အစသို့တိုင် ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားနိုင်ကြောင်း သူ မတွေးမိပေဘူးလား၊ မ,၏ကျန်းမာရေး အတွက် အကူအညီရစေရန် ကျွန်တော့်ကို ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်ဆိုသော လူသည် အလွန် သဘောထားကြီးသူပေပဲလား၊ အလွန်စိတ်ကူး ယဉ်သူ ပေပဲလား၊ သို့မဟုတ် အလွန်သတ္တိကြောင်သူ၊ တွေဝေသူပေပဲလား၊ ကျွန်တော်ကတော့ ရှေ့ဆက်၍ ဘာတွေဖြစ်မည် ဆိုသည်ကို မမှန်းဆ မတွေးတော့မိ၊ တွေးလည်းမတွေးချင်၊ လူမှုရေးအရ အကူအညီပေးရန် ကျွန်တော် လာခဲ့သည်ဟုပင် ယူဆထားသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်တော်သည် မ,ရှိနေသည် ဆိုသော သပွတ်စုရွာသို့ လျှောက်လှမ်းလာခဲ့ပါပြီ။

သဲချောင်းကို ဖြတ်ကျော်သည်၊ အလျင်က မ,ခဏခဏ ပြောခဲ့ဖူးသော ဆိတ်တဲဝချောင်းပင် ဖြစ်လိမ့်မည်၊ မိုးအခါ မဟုတ်၍ အညာကချောင်းတို့၏ထုံးစံအတိုင်း ရေမရှိချေ၊ ထို့ နောက် ယာခင်းတွေကိုဖြတ်ပြီး နာရီဝက်နီးပါးခန့် လျှောက် ရပေဦးမည်။

ပဲခင်းတွေကြားထဲက ဖြတ်လျှောက် လာခဲ့သည်၊ လှည်း လမ်းကြောင်းသည် ကွေ့ကွေ့ စိုက်စိုက်ရှိနေပြီး အချို့နေရာ များတွင် လူသွားလမ်းနှင့်ဆုံသည်၊ ဟိုးအဝေးမှာ တောင်သာ တောင်ကြီးကို ထီးတည်းကြီး မြင်နေရလေသည်။

လမ်းခရီးတွင် သစ်ပင်ကြီးကြီးမားမားဟူ၍မရှိ၊ ချုံငြီး ငယ်များ၊ ဆူးပင်များနှင့် အပင်ငယ် တစ်ပွင့်စ၊ နှစ်ပင်စသော

တွေ့ရ၏၊ ကျွန်တော်သည် ကွင်းခေါင်ခေါင်ကြီးကို ဖြတ်နေရ သည်၊ ဆောင်းနေသည် ကျဲကျဲတောက် ပြင်းထန်ခြင်း မရှိ သော်လည်း စပ်ခါးခါးဖြစ်နေသည်။

ထုံးဖြူဖြူ ဘုရားကလေးတွေနှင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းကို လွန်ခဲ့သည်။မူလတန်းကျောင်းကလေးကိုလည်း လမ်းဘေးမှာ တွေ့ရသည်၊ ဆက်လျှောက်လာခဲ့ရာ သမဝါယမဆိုင်ကို မြင် သည်၊ ထို့နောက် ရွာထဲသို့ ဝင်မိ၏။

ရွာမှအိမ်များသည် အညာဒေသထုံးစံအတိုင်း ကိုယ့်ဝင်း ကလေးတွေနှင့်ကိုယ်၊ အိမ်တွေက ဝါးကပ်မိုး ဝါးကပ်ကာ၊ သပ်သပ်ရပ်ရပ် သန့်သန့်ရှင်းရှင်း ခြောက်ခြောက်သွေ့သွေ့ ရှိလေသည်။

ကျွန်တော်ရွာထဲသို့ဝင်သွားသောအခါလူအချို့ကတစေ့ တစောင်း အကဲခတ်ကြည့်ကြသည်၊ သားရေအိတ်တစ်လုံးကို လွယ်လာသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရုပ်ရည်ဟန်ပန် ဝတ် စားဆင်ယင်ပုံ အရလည်းကောင်း ဤအရပ်မှ မဟုတ်သော လူစိမ်းတစ်ယောက်မှန်း သိသာနေ၏၊ ကိုတင့်လွင်ကျော် ဒီရွာ ထဲ ဝင်လာစဉ်ကလည်း ခုလို အကြည့်ခံရပေလိမ့်မည်၊ ခုကျွန် တော့်ကို မြင်ကြသောအခါ နောက်တစ်ယောက် လာပြန်ပြီ ဟု သူတို့စိတ်ထဲ ထင်ချင် ထင်ကြမလားမသိ။

ရွာလယ်လမ်းနှင့် ဆုံသောအခါ လူတစ်ယောက်ကို မေး ကြည့်ရသည်။ သူက

'မြောက်ဘက်ကိုသွား၊ ခမွာရိုလွန်တာနဲ့ ဘယ်သူ့မေးမေး ရပါတယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောသဖြင့် သူညွှန်ပြရာဘက်သို့ ချိုးဝင်ခဲ့သည်။ ခမ္
သို့ ရောက်သောအခါ ကလေးငယ်တစ်ယောက်ကို တွေ့သဖြ
'ကိုချစ်သန်းတို့အိမ်ဘယ်နားမှာလဲ' ဟု မေးလိုက်သည်။ ကေ
လေးက သူလိုက်ပြမည်ဆိုပြီး ခေါ်သွား၏၊ ကိုချစ်သန်း
သည်မှာ မ,ကို့အစ်ကိုကြီးနာမည်ဖြစ်သည်၊ မ,က သူ့ အိမ်
ရောက်နေသည်။

ကောင်လေးက ဟိုးကဝင်းထဲမှာ နှစ်အိမ်ယှဉ်နေတ
တွေ့တယ်မဟုတ်လား၊ ကောင်ဘက်ကအိမ်က ဦးချစ်သန်း
အိမ်ပဲ ဟု ပြောသည်၊ သူပြောသောအိမ်သည်လည်း အခြ
အိမ်များလိုပင် ဝါးကပ်မိုး ဝါးကပ်ကာ မြေစိုက်ဖြစ်သည်
အခြားအိမ်များထက်စမလျှင် ပို၍သပ်ရပ်သည်။

အိမ်ဝင်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သောအခါ အိမ်ရှေ့ခန်းတွင် ထိ
စနေသော သူများထဲတွင် ကိုတင့်လွင်ကျော်ကို လှမ်းမြင်လိုက်
ရသည်၊ သူကျွန်တော့်ကို တွေ့သောအခါ အိမ်ပေါ်ကဝေ
ထွက်၍ ဝမ်းသာအားရ ကြိုဆိုသည်။

'ခင်ဗျား ကျိန်းသေလာမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် တွက်ပြ
သား ပါဗျာ'

ဟု ဆိုသည်၊ ကျွန်တော်ယောက်လာသဖြင့် အလွန် အား
တက်သွားပုံသည် သူ့ မျက်နှာပေါ်မှာအထင်းသား ပေါ်လျ
နေ၏၊ ယင်းအတွက်သူ့ အပေါ်မည့်မျှမှတ်ချက်မချလိုတော့ပ
သူက အိမ်ပေါ်သို့ ဦးဆောင်ခေါ်သွားသည်၊ အိမ်ရှေ့ခ
တွင် အမျိုးသားကြီး တစ်ယောက်နှင့် အမျိုးသမီးကြီး တစ်
ယောက်တို့ ထိုင်နေကြသည်၊ အမျိုးသားကြီးကိုမြင်လိုက်သည်

မှ မ,တို့အစ်ကိုကြီး ဖြစ်မှန်းသိလိုက်သည်၊ မ,နှင့် ရုပ်ချင်း
ဆင်တော်တော်တူသည်၊ သူက အသားပို၍ညိုခြင်းနှင့် ထွားကျိုင်း
ခြင်းတို့သာ ကွာသကို၊ အမျိုးသမီးကြီးကတော့ သူ့ဇနီးဖြစ်
မည့်မည့်ထင်သည်။

ကျွန်တော့်ကို ဖော်ဖော်ရွေရွေဆီးကြိုကြ၏ ကိုတင့်လွင်
ကျော်က ကျွန်တော်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးမနေတော့၊ ကျွန်တော်
လာမည့်အကြောင်း ကြိုပြောထားနှင့် ဟန်တူသည်၊ ဘယ်
အတိုင်းအတာအထိ ပြောထားမှန်းတော့မသိ။

'ရန်ကုန်ကပဲ တိုက်ရိုက်လာတာလား'

ဟု သူကမေးသည်။

'ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ'

ကိုတင့်လွင်ကျော်က ထမင်းစားပြီးခဲ့ပြီလားဟုမေးသည်။
ဆောင်သာမှာ စားခဲ့တယ်ဟု ကျွန်တော် ပြန်ဖြေလိုက်၏၊
အမျိုးသမီးကြီးက နောက်ဖေးဘက်ဝင်သွားပြီး ခဏအကြာ
တွင် အကြမ်းအိုး၊ မြေပဲယို၊ ပဲခြမ်းကြော်တို့လာချပေးသည်။

ကျွန်တော်က ကိုတင့်လွင်ကျော်ဘက်လှည့်ပြီး 'ဘယ်လိုဖြစ်
လာလဲ' ဟု ခပ်တိုးတိုးမေးလိုက်သည်။

'နှလုံးရောဂါတဲ့'

သူကလည်း လေသံဖြင့်ပင် ပြန်ဖြေသည်၊ ကိုချစ်သန်းက
'ခင်မများ နိုးပြီလားမသိဘူး၊ ဝင်ကြည့်ချင် ကြည့်ပါ
လား'

ဆိုပြီး ကိုတင့်လွင်ကျော်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်၊ ကိုတင့်
လွင်ကျော်က 'လာဗျာကိုဆောင်စိမ်း' ဟု ပြောသည်၊ ကျွန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော်လည်း သူ့နောက်မှထလိုက်သွား၏၊ မ့ရှိနေသောအခန်း
သို့သွားရာတွင် အိမ်အောက်ပြန်ဆင်းပြီး ဘေးမှ ကွေ့သွား
ရသည်၊ အိမ်ဘေးအရောက်တွင် ကိုတင်လွင်ကျော်က....

'ကျွန်တော်တော့ သိပ်အားမရဘူးဗျာ၊ ခင်မရဲ့ ကျန်းမာ
ရေးက တော်တော်ချုတ်ယွင်းသွားတာပဲ၊ ရန်ကုန်ကိုခေါ်ပြ
အောင် ခေါ်မှပါ'

ဟု ပြောသည်၊ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲတွင် ကိုယ်နဲ့ ရင်းနှီး
လူတစ်ယောက် နာမကျန်းဖြစ်ရင် စိုးရိမ်တတ်တာပါပဲလေ
တွေးနေသည်။

မ့၏အခန်းမှာအိမ်၏နောက်ဘက်ခပ်ကျကျတွင် အဆော
ကလေးသပ်သပ် ထုတ်ထားခြင်းဖြစ်သည်၊ သူ့တံခါးနှင့်
ဖြစ်သောကြောင့် သီးသန့်အခန်းကလေးဖြစ်နေသည်။

မ့သည် အမှောင်ကိုကြိုက်တတ်သည်ထင်၏၊ သူ့အခန်း
ကလေးသည် ရန်ကုန်မှာတုန်းက သူတို့ငှားနေသော အခ
ကလေးလိုပင် မှောင်ကုပ်ကုပ်ဖြစ်နေသည်၊ မ့သည် သံခုတ
ကလေးတစ်လုံးပေါ်တွင် အိပ်နေသည်၊ ကျွန်တော်တို့ဝင်
သည့်ဘက်သို့ မျက်နှာလှည့်ထားသောကြောင့် မျက်လုံးမျ
မှိတ်ထားကြောင်း တွေ့ရ၏၊ သူအိပ်ပျော်နေသည်။

'သူအိပ်နေတယ်ထင်တယ်'

ဟု ကျွန်တော်က ခပ်တိုးတိုးပြော၏၊ ကိုတင်လွင်ကျော်
ဘာမျှပြန်မပြော၊ ခေါင်းညိတ်လိုက်တာဖြစ်မည်။

မ့၏ကိုယ်အောက်ပိုင်းမှာ အညာစောင်ကလေး ခြုံထား
သည်၊ လက်တစ်ဖက်က ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ တင်နေသည်၊

မျက်နှာသည် အတော်ချောင်ကျနေသည်၊ အလင်းရောင် အား
နည်းသည့်ကြားကပင် မျက်ကွင်းတွေညိုနေသည်ကို မြင်ရ၏။

မ့၏အခန်းထဲမှာ ပရိဘောဂပစ္စည်း များများမရှိ၊ ခုတင်
အောက်မှာ သံသေတ္တာ တစ်လုံး၊ ထောင့်တစ်ထောင့်မှာ ဗီရို
နှမ်းနှမ်းကလေးတစ်လုံး၊ အိပ်ရာဘေး ခေါင်းရင်းဘက်မှာ
စာအုပ်စင်ကလေးတစ်ခု၊ အလှပြင်ပစ္စည်းဟူ၍ ကျောက်ပျဉ်
တစ်ချပ်၊ မှန်တစ်ချပ်ပင်မရှိ၊ မ့၏ခုတင်ဘေးမှာတော့ခွေးခြေ
ကလေး တစ်လုံးတည်း။

ကျွန်တော်တို့ အိမ်ရှေ့ခန်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ မ့၏
အစ်မကြီးပါ ရောက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်၊ မ့၏အစ်မကြီး
သည် မ့နှင့်မတူ၊ မ့တို့အမေနှင့် တူသည်၊ ထို့ကြောင့်
ရိုးရိုးအအ ဖြစ်ကြောင်း သိသာလေသည်၊ ကိုချစ်သန်းက
ကျွန်တော်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးသောအခါ...

'အမေရှိတုန်းက ပြောဖူးပါတယ်၊ ရန်ကုန်မှာတုန်းက
အစစ အကူအညီပေးခဲ့လို့ ကျေးဇူးလဲတင်ပါတယ်၊ ခုလဲ
ကူညီရအောင်လာတာဆိုလို့ စမ်းလဲသာ၊ အားလဲနာပါတယ်၊
ရန်ကုန်ကတောင် တကူးတကန့် လာရတာ မဟုတ်လား'

ဟု ရိုးရိုးကြီးပြောရှာသည်၊ ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော့်
ဆယ်တန်းတုန်းက မ့က စာပြပေးဖူးကြောင်း၊ ကျွန်တော်
ဆယ်တန်းအောင်ခဲ့ခြင်းမှာ မ့၏ ကျေးဇူးမကင်းကြောင်း၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်အစ်မကြီးနှင့် မ တို့မှာအိမ်နီးချင်းများဖြစ်၍အလွန်ခင်မင်ကြကြောင်း၊ ခုလည်း မနေမကောင်းဘူး ကြား၍ အစ်မကြီးက သွားရောက်ကူညီဖို့ အတင်းလွှတ်လိုက်ကြောင်း စသည်ဖြင့် စကားလှအောင် ပြန်ပြောရသည်၊ ယို့နောက် 'သူ့ရောဂါက ဘယ်လိုအခြေအနေရှိသလဲ' ဟု ကိုချစ်သန်းကို မေးလိုက်သည်၊

'သူစပြီးဖြစ်နေတာကြာပြီထင်ပါရဲ့၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ကိုမပြောဘူး၊ ဒီကောင်မလေးကဒီလိုပဲ၊ ငယ်ငယ်ကတည်းက သူ့အကျင့်ဗျ၊ နေမကောင်းဖြစ်ရင် ဘယ်သူ့မှ မပြောဘူး၊ သူ့ဘာသာကျိတ်ပြီးခံတယ်၊ သူ့ပုံစံမလန်းလို့ကိုယ်စမ်းကြည့်မှ ဖျားနေမှန်း သိရတယ်၊ တစ်ခါလဲ ဖျားနေတာကို မပြောဘဲ ကျိတ်ပြီးနေတာ ကံကောင်းလို့ မသေတယ်၊ တစ်နေ့လုံးအခန်းထဲအောင်းနေတာ၊ လူကြီးတွေက စိတ်ဆောက်တယ် မှတ်လို့၊ နောက် မသက်သာလို့ ဝင်ကြည့်မှ အပူအားကြီးပြီး သတိလစ်နေတာ တွေ့ရတယ်၊ အူရောင်ငန်းဖျားရောဂါဖြစ်လို့ တစ်လလောက် ခံလိုက်ရသေးတယ်'

မ ၏ ငယ်စဉ်က စရိုက်လက္ခဏာများသည် ကြီးသည်ထိ မပျောက်ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်၏။

'ခင်မက အူရောင်ငန်းဖျားရောဂါဖြစ်ပြီး အားနည်းသွားတယ် ထင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့လို အလုပ်ကြမ်း မလုပ်နိုင်တော့ဘူး၊ ပင်ပင်ပန်းပန်းလုပ်လိုက်ရင် မောလာတတ်တယ်၊ အဲ...သူကတော့ မောတယ်လို့ ဘယ်တော့မှမပြောဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ကသာ နှမအငယ်ဆုံးလေးဆိုပြီး ဘာမှ မခိုင်းဘဲထား

တာ၊ အမေကလဲ သူ့ကိုဟော့ပညာတတ်ပြီး သက်တောင့်သက်သာနေသွားစေချင်တယ်၊ သူကလဲစာတော်တယ်၊ ရည်မှန်းချက်ကလဲ ကြီးဗျ၊ ဒါနဲ့ ရန်ကုန်က သွားနေခဲ့တာပဲ၊ တစ်ခါတော့ အမေ ဒီကိုခဏလာသခိုက်မှာပဲ မမာမကျန်းဖြစ်တာနဲ့... မြင်းခြံကို ဆေးသွားကုရတယ်၊ အမေက သူ့အခြေအနေကို သိဟန်တူပါရဲ့၊ ခင်မကို လွှမ်းခေါ်ခိုင်းတယ်၊ ခင်မလဲ အမေ့နားမှာပဲ ဆုံးပါးသည်အထိနေ့နေ့ညည ပြုစုရှာပါတယ်၊ အမေဆုံးသွားပြီးတဲ့နောက်တော့ ခင်မ ပန်းဖျားဖျားတော့တာပါပဲ၊ ဆယ်ရက် ဆယ့်ငါးရက်ကြာတယ်၊ နေကောင်းပျောက်တဲ့အခါကျတော့... ရန်ကုန်ပြန်မယ်လုပ်ပါရော....၊ မှန်တာပြောရရင် အစကတည်းက သူရန်ကုန်သွားနေတာကို ကျွန်တော် သိပ်သဘောမကျဘူး၊ အမေကိုယ်တိုင်က သဘောတူလို့သာခွင့်ပြုခဲ့ရတာ ခုတော့ အမေလဲမရှိတော့ဘူး၊ သူတစ်ယောက်တည်း ရန်ကုန်မှာ သွားနေဖို့ဆိုတာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ စိတ်မချနိုင်ဘူး၊ ဒီနှမလေးတစ်ယောက်ကိုကျွန်တော့်မျက်စိအောက်မှာပဲအမြဲနေစေချင်တယ်၊ တစ်သက်လုံး ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်သွားနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူကတော့ ရန်ကုန်ကရုံးအလုပ်ကို ခင်တွယ်နေတယ်၊ ကျွန်တော့်စကားကို နားမထောင်ချင်ဘူး၊ ခင်မက စိတ်လဲ သိပ်ကြီးတာဗျ'

ဤနေရာတွင် 'ကျွန်တော်မပြုံးဘဲမနေနိုင်၊ သူစိတ်ကြီးတာ ကျွန်တော် သိပါတယ်ဟူ၍တော့ မပြောဖြစ်ပါ။

'အမေဆုံးပြီးနောက် သူ့ကျန်းမာရေးကလဲ ဒေါင်ဒေါင်မြည်မှ မဟုတ်ပဲကော၊ သူ့ရန်ကုန်သွားတုန်းက ညာသင်ဖို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားမယ်ပြောခဲ့တာ၊ မြင်ပကာပြေလို့ ဘွဲ့ရခဲ့ပြီးပြီပဲ၊ ရန်ကုန်ထပ်သွားစရာ မလိုတော့ပါဘူး၊ ဒါနဲ့ နောက်ဆုံးတော့ အမေဆုံးခါနီး ပြောသွားတဲ့စကားရှိတယ်၊ အမေမရှိတော့ရင် ခင်မှကို မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံဘဲ စောင့်ရှောက်ပါဆိုတာ၊ အဲ့ဒီစကားနဲ့ ကိုင်ပြီး အတင်းအကျပ် ပြောတော့မှပဲ သူ လက်လျှော့လိုက်တော့တယ်'

မ ၏ အစ်မကြီးသည် ခုပြောနေသော အကြောင်းများကို သိပြီးသားဖြစ်ပါလျက် အသင်အဆန်းတစ်ခုကို ကြားရသလို စိတ်ပါဝင်စားစွာ ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လုပ်ရင်း နားထောင်နေသည်၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်က ကျွန်တော့်အား စီးကရက်ဘူး ကမ်းပေး၏၊ ကျွန်တော်က ကိုချစ်သန်းဆီ တစ်ဆင့်ကမ်းလိုက်ရာ မသောက်တတ်ဘူးဟု ပြန်ပြောသည်၊ ကျွန်တော် စီးကရက် တစ်လိပ်ယူ၍ မီးညှိလိုက်၏။

'ခင်မတို့ စိတ်ကြီးပုံကို ပြောရဦးမယ်၊ အင်းလေ၊ စိတ်ကြီးလို့လဲ ဒီရောဂါ ဖြစ်ရတာပေါ့'

စိတ်ကြီးလို့ ဖြစ်ရတာတဲ့၊ ကျွန်တော်ပင် ရင်ညွန့်ထဲက အောင့်ချင်သလိုလို ဖြစ်လာသည်။

'အညာမှာ နေရမယ် ဆိုရင် အညာသူလို ကျင့်ကြံရမှာပေါ့တဲ့၊ ကျန်းမာရေးမှ ပုံမှန်ပြန်ကောင်းမယ် မကြံသေးဘူး၊ ယာထဲဆင်းပြီး အလုပ်လုပ်တော့တာပဲ၊ ဘယ်လိုမှလဲ ပြောလို့မရဘူး၊ အစ်ကိုက ရန်ကုန်မသွားစေချင်ဘူးဆိုလို့ နေခဲ့ပြီပဲတဲ့၊ သူလုပ်ချင်တာ လုပ်ပါရစေတဲ့၊ သူက ငယ်ငယ်ကတည်းကမှ အပင်ပန်း မခံနိုင်တဲ့လူ မဟုတ်လား၊ အဲဒီအတည်းက မကြာ

ခဏဆိုသလို ပြန်ပြန်ဖြစ်တာပဲ၊ ဒါနဲ့ သူ့ကို လေး၊ ငါးလလောက် အတင်းနားခိုင်းထားရတယ်၊ ပြီးခဲ့တဲ့လကတော့ ကျွန်တော် ကျောက်ပန်းတောင်း တက်သွားတုန်း ပဲနုတ်ရာမှာဝင်လုပ်သတဲ့လေ၊ အဲဒါထဲပြီးရော ဗုန်းဗုန်းလဲတော့တာပါပဲ'

ထိုနေရာအရောက်တွင် မ ၏ အစ်မကြီး မျက်နှာညိုးသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်၊ ကိုချစ်သန်းသည်လည်း သက်ပြင်းချလိုက်၏။

'အစကတော့ ဒီလောက်ဖြစ်မယ် မထင်ဘူးလေ၊ ပန်းဖျားဖျားတယ်ပဲ ထင်တာ၊ ကိုတင့်လွင်ကျော် ရောက်လာတော့မှ ဝဲလောင်းဆေးပေးခန်းက ဒေါက်တာ ဒေါ်ကြွင်ကြွင်အေးကို ခေါ်ပြတဲ့အခါ နှလုံးရောဂါဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ သိရတာပါပဲ၊ ဆရာမက ရန်ကုန်၊ ဒါမှမဟုတ် မန္တလေးဆေးရုံမှာ သွားပြဖို့ အကြံပေးတယ်၊ မန္တလေးက နီးတော့ ပိုနီးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဟိုမှာ အသိအကျွမ်းလဲမရှိ၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်ကလဲ ရန်ကုန်မှာဆို ပိုကောင်းမယ်လို့ ပြောတာနဲ့ ခင်မကိုမေးတော့ ဆေးရုံမတက်ဘူးလို့ ငြင်းနေတယ်၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်လဲ ဖျောင်းဖျလို့ မရဘူး၊ ခင်ဗျား တစ်ယောက်တော့ ပြောရင် ရမယ်လို့ ကိုတင့်လွင်ကျော်က ပြောတာပဲ'

ကိုချစ်သန်း၏ နောက်ဆုံးစကား တစ်ခွန်းသည် တသွင်သွင်းလာ၏၊ ကျွန်တော်ပြောလျှင် ရမည်ဟု သူကပါ ယုံကြည်နေပုံရသည်၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်က ကျွန်တော့်နှင့် မ တို့အကြောင်း အလုံးစုံ ဖွင့်ပြောထားပြီးသည်မှာ သေချာသလောက် ရှိပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်က မ‌၏ အစ်မကြီးကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်၊ ကျွန်တော့်ကို အားကိုးကြီးစွာ ကြည့်နေကြောင်း တွေ့ရ၏၊

*

ကိုတင့်လွင်ကျော်က လမ်းလျှောက်ရအောင်ဟု ဆိုသဖြင့် ရွာလယ်လမ်းအတိုင်း ထွက်ခဲ့ကြသည်၊ မတို့နေသော အပိုင်းသည် မီးလောင်ခံဖူးဟန် တူအံ၊ သစ်ပင်ကြီးကြီးမားမားဟူ၍ မရှိသလောက်ပင် ဖြစ်သည်။ မီးသင့်ထားသော သစ်ပင် မဲမဲခြောက်ခြောက်များကို ဟိုဟိုဒီဒီမှာ တွေ့နိုင်သေးသည်။

'ဒီမှာက သိပ်မီးလောင်လှယ်တာဗျ၊ အပူရှိန်က ပြင်းထန်လွန်းတော့ အရာရာဟာ ခြောက်သွေ့ကြွပ်ရှမြီး လောင်စာတွေလို အဆင်သင့်ဖြစ်နေတယ်၊ မီးပွားကလေး ကျလိုက်တာနဲ့ ဟုန်းကနဲပဲ၊ ရာသီဥတုကလဲ သိပ်ပြင်းထန်တယ်လေ၊ ပူပြီဆိုတအား၊ အေးပြီဆိုလဲ အရိုးကွဲမတတ်ဘဲ၊ ဒီကလူတွေ ဘဝအတွက် ရုန်းကန်ရတာဟာ တကယ်ခက်ခဲကြမ်းတမ်းတာပါ'

'ရုန်းကန်ရတာကတော့ အညာမှာမှ မဟုတ်ပါဘူးလေ'

ဟု ကိုတင့်လွင်ကျော်၏ စကားကို ကျွန်တော်က ဖြတ်ပြောလိုက်၏၊ သူက—

'ဟုတ်ပါတယ်လေ၊ ဒါပေမယ့် မတူတာတော့ အမှန်ပဲ၊ အောက်အရပ်မှာက မြေဩဇာကောင်းတယ်၊ ရာသီဥတုညီညွတ်မျှတတယ်၊ မိုးကို မျှော်စရာမလိုဘူး၊ အချိန်တန်ရင် ရွာမှာပဲ၊ ဒီမှာ ... စိတ်မချရဘူးဗျ မိုးကလေးတစ်ပေါက်နှစ်ပေါက်ရတဲ့ ... မျှော်လင့်ရတယ်၊ ခင်ဗျား ... ဖူးပါတယ်၊ ... နှစ်နှစ်လောက် ဆက်ပြီး မိုးခေါင်လို့ ထမင်းကိုဆန်ချည်းပဲမစားနိုင်တဲ့ ... ရတယ် ဆိုတာ၊ မိုးဆိုတာမှာလဲ လိုသလောက်သာ သင့်ရုံရွာမှ၊ ရာသီဥတု မောက်ပြန်ပြီး မိုးကြီးပြန်ရင်လဲ ယာခင်းတွေ ပျက်ကုန်ရပြန်တာပဲ၊ ဒီမှာ အစားအသောက်လဲ ရှားတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ကြားရင်တော့ အထူးအဆန်းနေမလား၊ ရယ်စရာဖြစ်မလား မသိဘူး၊ အညာက တချို့ဒေသတွေမှာ ဗူးသီးတို့ ခရမ်းသီးတို့ ချဉ်ပေါင်ရွက်တို့ကို အောက်အရပ်မှာ ငါးခြောက်လှမ်းသလိုပဲ အခြောက်လှမ်း၊ နှစ်ချို့ထားပြီး ချက်စားကြရတယ်'

'အညာမှာ ဆီတော့ ပေါပါတယ်လေ'

'ဒါတော့ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဆီက သောက်လို့မရဘူးဗျ၊ ချိုးလို့လဲ မရဘူး၊ မရှိမဖြစ် လိုအပ်တဲ့ ရေ ကျတော့ သိပ်ရှားတာ၊ ရေတစ်အိုးရဖို့ လေးငါးမိုင်ခရီးအထိ သွားခပ်ရတဲ့ ရွာတွေ ရှိတယ်၊ အညာဒေသမှာ နေရတာ အဲဒီလောက် ခက်ခဲကြမ်းတမ်းပေမယ့် အညာသူအညာ ... တွေဟာ ကိုယ့်အညာမြေကို အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် ချစ်ခင်တွယ်တာတတ်ကြတယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဒါဏာတော့ လွယ်လွယ်နဲ့ ရတဲ့အရာကို လွယ်လွယ်နဲ့ စွန့်ပစ်နိုင်ပေမယ့် ခက်ခက်ခဲခဲရယူထားရတဲ့ အရာမျိုးကျတော့ သိပ်တန်ဖိုးထားတတ်ကြတဲ့ သဘောပါပဲ'

'ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ခင်ဗျားပြောတာ သိပ်သဘာကျတယ်၊ အညာကို သဲချောင်းနဲ့တင်စားပြောရမယ် ထင်တယ်၊ ဒီက သဲချောင်းတွေဟာ နွေမှာရေဆိုလို့ တစ်ပေါက်မှမရှိဘဲ သဲအထိပြီးနေပေမယ့် မိုးရွာလို့ တောင်ကျရေများ စီးပြီဆိုရင် လူမပြောနဲ့ ကားတောင်ဖြတ်လို့မရအောင် အစီသန်တတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့်ဗျာ အညာမြေကိုကျွန်တော်မမြတ်နိုးပဲမနေနိုင်ဘူး'

'လူတိုင်းတော့ ဒီလိုချည်း မဟုတ်နိုင်ပါဘူး၊အညာထက်မြို့ကြီးမှာ ပိုပြီးသာယာချင်တဲ့ လူမျိုးလဲ ရှိနိုင်ပါသေးတယ်'

သူက ပြုံးလိုက်၏။

'ကိုအောင်စိမ်းဒီလိုပြောလိမ့်မယ်လို့ ထင်ထားပြီးသားပါ၊ ပျော်ရာမှာမနေရ၊ တော်ရာမှာနေရဆိုတဲ့စကားရှိတယ်မဟုတ်လား၊ ကျွန်တော်ဆိုရင်အီလက်ထရွန်နစ် ပညာရှင်တစ်ယောက်၊ ကွန်မျူတာတွေ၊ ဆက်သွယ်ရေးကိရိယာတွေရှိတဲ့နေရာမှာသာ နေရမယ်လူ၊ ပဲခင်းတွေ၊ နှမ်းခင်းတွေကြားထဲမှာ ကျွန်တော့် ပညာကို ဘယ်လိုလုပ်အသုံးချမလဲ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ကျူဟာ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသကိုပဲ ရောက်ရောက် ကိုယ့်အညာကိုတော့ ဘယ်တော့မှ မမေ့ဘူး၊ နိုင်ငံခြားက ခေတ်အမီဆုံး မြို့ကြီးမှာ ပညာတော်သင် အဖြစ်ရောက်နေတဲ့ဆရာဝန်ကြီးတစ်ယောက်က အညာကိုလွမ်းကြောင်း ရေးထားတာ ဝေအုပ်တစ်အုပ်ထဲမှာ ဖတ်ဖူးတယ်၊ ကျွန်တော်ဆိုလိုတာ ခင်

ဗျားသိမှာပါ၊ ခင်မဟာ ရည်မှန်းချက်ကြီးတဲ့ လူတစ်ယောက်သာဖြစ်ပါတယ်၊ ကိုယ့်ဇာတိရပ်ရွာကို မချစ်လို့၊ အထင်သေးလို့စွန့်ခွာချင်ကဲ့သူမျိုး မဟုတ်ပါဘူး'

ကျွန်တော်က ဘာမျှပြန်မပြော၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် လျှောက်လာခဲ့ကြသော ရွာ၏ သချိုင်းနားသို့ ရောက်လာသည်၊ ဇရပ်အိုကြီးတစ်လုံးနှင့် မန်ကျည်းပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိ၏၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်က ရပ်လိုက်ပြီး တောင်သာတောင်ကြီးရှိရာသို့ ငေးကြည့်နေသည်။

ဘယ်ဆီက ကြီးပြုတ်ပြီး လေတွင် ပါလာမှန်း မသိသော စွန်တစ်ကောင်သည်မန်ကြီးပင်ကြီး၏ကိုင်းဖျားမှာလာငြိသည်။

'ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်တုန်းက လေတံခွန်ပြတ်ပြီး လွင့်လာပြီဆိုရင် မလိုက်ဘဲ မနေနိုင်ဘူးနော်'

ဟု ကိုတင့်လွင်ကျော်က အဆက်အစပ်မရှိ ပြောလိုက်သည်၊ ထို့နောက် သက်လက်၍

'အေးလေ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခုချိန်မှာ ခင်မကို ရန်ကုန်ကို ရအောင်ခေါ်ဖို့က အရေးအကြီးဆုံးပါ'

မန်ကျည်းပင်မှာ ငြိနေသောစွန်သည် လေတိုက်လိုက်တိုင်း လှုပ်ယမ်းနေသည်၊ ကျွန်တော်တို့ကား ငယ်ငယ်ကလို ထိုစွန်ကို ဝါးလုံးဖြင့် ထိုးချခြင်း၊ သစ်ပင်ပေါ် တက်ဖြုတ်ခြင်းများ လုပ်ဖို့စိတ်မကူးကြချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မ,သည် ကျွန်တော်အခန်းထဲဝင်လာသည်ကိုမြင်သောအခါ အံ့ဩဟန်မပြဘဲ ပြုံး၍ နှုတ်ဆက်သည်၊ နေ့ခက်ဆုံးမှာတော့ ကျွန်တော် ရောက်လာမှာပဲဟု တပ်အပ် တွေးထင်ထားသော ကြောင့်လားမသိ၊ ကိုအင့်လွင်ကျော်က တံခါးဝမှာ ခဏရပ် နေပြီး ပြန်ထွက်သွားသည်၊ ကျွန်တော်က မ,ခုတင်ဘေးမှ ခွေးခြေကလေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်၊ သူသည် ခေါင်းအုံးနှစ် လုံးကိုဆင့်၍ ခပ်လျောလျော မှီထိုင်နေခြင်းဖြစ်သည်။

'ဘယ်တုန်းက ရောက်သလဲ'

ဟု သူက မေးသည်၊ သူ့လေသံက ကြေးနန်းဝင်ကလေးကို အသာအယာ တီးခတ်လိုက်သည့် အသံမျိုးမဟုတ်တော့၊ နှုတ် ရှေ့မှာ စက္ကူတစ်ရွက်ကို ဒေါင်လိုက်ကပ်ပြီး ပြောလိုက်သလို အသံမျိုး ဖြစ်နေသည်။

'နေ့လယ်ကပဲ ရောက်တယ်'

'ကိုကင့်လွင်ကျော် အကြောင်းကြားလို့လား'

ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

'မ,ကို ရန်ကုန်မှာ ဆေးရုံသွားတက်ဖို့ ကူပြောရအောင် လာတာလားဟင်'

ကျွန်တော်က ဘာမျှပြန်မပြောဘဲ နေလိုက်သည်၊ ပြတင်း တံခါးကို ဖွင့်ထားသဖြင့် အခန်းထဲသို့ အလင်းရောင် ဝင်နေ သည်၊ မ,၏မျက်နှာကို ကောင်းစွာ မြင်နေရ၏၊ သူ့အသာ

အရေသည်အလျှင်လို ခပ်လတ်လတ်မဟုတ်တော့ဘဲ ညိုညစ်ညစ် ဖြစ်နေသည်၊ နှုတ်ခမ်းတွေက ဖြူရော်နေ၏၊ လွန်ခဲ့သော နှစ် များစွာက မြင်ခဲ့ဖူးသော အိပ်ရာမှ နိုးထခါ၍ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူး၊ မျက်လုံးအစ်အစ်များကို သတိရလိုက်မိသည်တော့ အမှန်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

'မောင် ပြောစရာရှိတဲ့စကားကို ပြောတော့လေ'

အခေါ်အဝေါ်တွေ မပြောင်းသေး၊ ယင်းအတွက် ဘာမျှ ထွေထွေရာရာ မစဉ်းစားချင်တော့ပါ။

'မ,လဲသိပြီးသားပဲ၊ ဒီလိုရောဂါမျိုးဆိုတာက အိမ်မှာနေလို့ မသင့်တော်ဘူး၊ ဆေးရုံတက်လိုက်ရင် အမြန်ဆုံး သက်သာ သွားမှာပဲ၊ ဆရာဝန်ကလဲ ပြောသွားတယ်၊ ခွဲစိတ်ဖို့တော့ မလိုဘူးတဲ့၊ ဆေးရုံပေါ်မှာ စက်ပစ္စည်းကိရိယာ အကူအညီ ထိန်းပြီး ဆေးထိုးဆေးသောက်လုပ်လိုက်ရင် ကောင်းသွား မှာပဲတဲ့'

သူက ကျွန်တော့်စကားကို တိုက်ရိုက်မတုံ့ပြန်ဘဲ သူပြော ချင်ရာကိုသာ ပြောသည်။

'မ,ကိုနေချင်တဲ့နေရာမှာနေခွင့်ဘာလို့မပေးချင်ကြတာလဲ၊ ရန်ကုန်မှာ သွားနေတုန်းက အညာကို ပြန်ခေါ်ကြတယ်၊ ခု အညာမှာနေချင်တဲ့အခါ ကျမှရန်ကုန်ကိုပြန်ပို့ချင်ကြပြန်ရော'

'ခုဟာက ကျန်းမာရေးအတွက်ပြောတာပါ'

'ကျန်းမာတယ်ဆိုတာက ကိုယ်လုပ်ချင်တာ လုပ်ခွင့်ရှိနေတဲ့ လူတွေအတွက်သာ လိုအပ်တာပါ၊ မ,အတွက်တော့ မှိုလို ခပ်မှိုမှိုလေး ထိုင်နေရရင် တော်ပါပြီ၊ ဟောဒီ ပြတင်းပေါက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကနေ အပြင်ကို ငေးကြည့်ခွင့်ရရင် တော်ပါပြီ၊ ဒီအခန်းကလေးထဲမှာပဲတစ်သက်လုံးနေသွားချင်တယ်၊ဒီအယ်ကလေးဟာမ,ယ်ငယ်ကတည်းကနေခဲ့တဲ့ အခန်းကလေးပေါ့၊ ငယ်ငယ်ကဆိုရင် ဟော ဒီပြတင်းပေါက်ပေါ်မှာ မေးတင်ပြီးဟိုးက တောင်သာတောင်ကြီးကို ငေးကြည့်ရင်း စိတ်ကူးထဲမှာ တောင်ပေါ်ကို ပြေးတက်လိုက် ပြန်ဆင်းလိုက်၊ပြေးတက်လိုက်နဲ့ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ဆင်းတက်နေခဲ့ဖူးတယ်၊ ခုချိန်မှာ ဒီတောင်ကို မ,အနေနဲ့ ကျော်တက်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ မောင်ထင်သလား'

ကျွန်တော် နှုတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်၊ သူသည် ခေါင်းအုံးပေါ်မှာ နှစ်ပြီး မှိန်နေရာမှကိုယ်ကိုရွှေ့ကိုအနည်းငယ်မတ်လိုက်ပြီး....

'မ, ရန်ကုန်ကိုဘယ်တော့မှ မသွားဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်'

'ဒါကတော့....'

ဟု ဆိုပြီးမှ ကျွန်တော် ဆက်မပြောဘဲနေလိုက်၏။ ခုချိန်တွင် သူနှင့် စကားအချေအတင် ငြင်းခုံလိုသောစိတ်မျိုး ဝင်မလာအောင် ထိန်းသိမ်းထားရပေမည်။

'မောင်လာခေါ်ရင်တော့ ရမှာပဲလို့ ကိုတင့်လွှင်ကျော်က ပြောတယ် မဟုတ်လား'

ကျွန်တော် မဖြေ၊ သူကလည်း ဘာမျှ ထပ်မပြောတော့၊ ခေါင်းအုံးပေါ်သို့ ပြန်မှီချလိုက်သည်၊ မျက်စိမှိတ်ပြီး မှိန်နေ၏၊ ကြမ်းပေါ်တွင်နေပြောက်တစ်ကွက်ထိုးနေသည်၊ နေရောင်အလင်းတန်း ဖြတ်သန်းလာသော ဝါးကပ်ဆရိုးပေါက်ကလေးသည် လေးထောင့်စပ်စပ် ဖြစ်ပါလျက် ကြမ်းပေါ်၌မူ စက်ဝိုင်းသဏ္ဌာန် နေပြောက်အဖြစ် လာရောက် ထင်ဟပ်နေသည်။

ကျွန်တော်သည် အတန်ကြာ ထိုင်နေပြီးနောက် ထထွက်လာခဲ့သည်၊ 'မောင်'ဟုခေါ်သံကြားသဖြင့်အခန်းပေါက်ဝရောက်မှ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်၊ သူသည် မျက်စိကိုဖွင့်မကြည့်ဘဲ....

'မောင်က သွားစေချင်လို့လား'

ဟု မေးသည်။

'သွားသင့်တယ်လို့ ထင်တာပဲလေ'

သူ ပြုံးသည်၊ ထိုပြုံးပုံမျိုး အလျှင်ကမြင်ခဲ့ဖူးသည်၊ ဘယ်တုန်းကလည်းတော့ သေချာစွာ သတိမရ။

* * *

ကျွန်တော် အိမ်ရှေ့ခန်းကို ပြန်လာရာတွင် အိမ်ဘေးကွက်လပ်မှာ ပက်လက်ကုလားထိုင်ဖြင့် ထိုင်နေသော ကိုတင့်လွှင်ကျော်ကို တွေ့ရသည်၊ သူက ပျာပျာသလဲထရပ်လိုက်ပြီး....

'ဘာတဲ့လဲဟာ၊ ဘာတဲ့လဲ'

ဟု အလောသုံးဆယ်မေးသည်။

'သွားလိုက်လိမ့်မယ် ထင်တာပဲ'

ကိုတင့်လွှင်ကျော်သည် ကျေနပ်အားရသွားဟန်ဖြင့် ကျွန်တော့်လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ပြောတာပေါ့၊ ခင်ဗျားပြောရင် ရမှာပါလို့၊ ခင်ဗျား လာရကျိုးနပ်သွားပါပြီဗျာ၊ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် သိပ်ကျေးဇူးတင်တယ်'

ဟု လိုက်လိုက်လှဲလှဲ ပြောသည်၊ ဒီလူ တစ်ယောက်ကိုဖြင့် တဖြည်းဖြည်းနားလည်လာနိုင်ကောင်းပါရဲ့ဟုစဉ်းစားမိသည်။

ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ကလေးငယ်သုံးယောက် ကစားနေကြသည်၊ ကိုချစ်သန်း၏ ကလေးများဖြစ်၏၊ ကျွန်တော်တို့ကို လှမ်းကြည့်ပြီး သူတို့ချင်း တိုးတိုးပြောနေကြသည်၊ 'အဲဒါ... ခေါ်လေး ခင်မမရဲ့ ရည်းစားကြီးတဲ့' ဟု ပြောနေကြခြင်း ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ဝဲလောင်းဆေးပေးခန်းမှ ဒေါက်တာ ဒေါ်ကြင်ကြင်အေးနှင့် တိုင်ပင်ကြည့်သည်၊ ဆရာမက မ,တင်ဝီ ဤရောဂါ စတင်ဖြစ်ပွားနေသည်မှာ အတော်ကြာခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ရသည်ဟု ဆိုသည်၊ လွန်ခဲ့သည့် ခုနစ်လ ရှစ်လက သူ့ထံသို့ မ,တစ်ကြိမ်လာပြဖူးကြောင်း ပြောသည်၊ ထိုစဉ်က မ,သည် ရင်ထဲက ကျုပ်ပြီး မကြာခဏ မောသည်ဟု ဆိုသည်။ ရောဂါ တွေ့တွေ့သူးတုး ရှာမတွေ့ခဲ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့ကြောင့် အရှင်က ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ရောဂါများရှိမရှိမေးရာ ငယ်စဉ်က အူရောင်ငန်းဖျား ရောဂါ ဖြစ်ခဲ့ဖူးကြောင်း၊ ထို့နောက်ပိုင်းတွင် အလုပ်ပင်ပင်ပန်းပန်းလုပ်၍မရကြောင်း၊ လုပ်လျှင် မောတတ်ကြောင်း၊ သူ့မိခင် သုံးပြီးခါ ါစက အပြင်း အထန် ဖျားခဲ့ဖူးကြောင်း၊ ထို့နောက်ပိုင်းတွင်လည်း မကြာခဏ နေကောင်း ဖြစ်တတ်ကြောင်း သိရသည်၊ မ၏ မိဘ မျိုးရိုးထဲတွင် နှလုံးရောဂါဖြစ်ဖူးသူ၊ သို့မဟုတ် အခြားရောဂါ အချို့ ဖြစ်ဖူးသူရှိမရှိ မေးသောအခါ မ၏ အဖေတွင် သွေးတိုးနှင့် ဆီချို ဖြစ်ခဲ့ဖူးကြောင်း သိရသည်၊ အထက်ပါအချက် အလက်များကြောင့် မတွင် နှလုံးရောဂါဖြစ်လာနိုင်သည်ဟု တပ်အပ်မပြောနိုင်သော်လည်း တခေါတရံ ရင်ညွှန့်ရိုးအောက်က အောင့်တတ်ပြီး နားနားနေနေ နေလိုက်လျှင် ပျောက်သွားသည်ဟုဆိုခဲ့သည်၊ ထို့ကြောင့် နှလုံးရောဂါဖြစ်ကောင်း ဖြစ်သွားနိုင်သည်ဟု ယူဆပြီး ကြိုတင်ကာကွယ်ရန် ညွှန်ကြားခဲ့ရ၏၊ သောက်ဆေးအချို့ ပေးလိုက်ပြီး အလွန်ပင်ပန်းသော အလုပ်မျိုး မလုပ်ရန်၊ ထို့အတူ ကိုယ်ကာယ လှုပ်ရှားမှုနည်း ပါးလွန်းခြင်းမျိုးလည်း မဖြစ်စေရန်၊ လမ်းလျှောက် ခြင်း စသည့် ညင်လာသော လေ့ကျင့်ခန်းများ ပြုလုပ်ပေးရန်၊ စိတ်လှုပ်ရှားခြင်း၊ စိတ်ထိခိုက်ခြင်းမျိုးကိုရှောင်ရန် သတိပေးလိုက်၏၊ မသက်သာလျှင် ပြန်လာခဲ့ဦးဟု မှာလိုက်သေးသည်၊ မ့က နောက်ထပ်မလာတော့။

လ့အတော်ကြာသွားပြီး တစ်နေ့တွင် မ၏ အစ်ကိုကြီးက ခဲလောင်မှာ လာခေါ်၍ဖြင့် သပ္ပတ်စုသို့ လိုက်သွားသည်၊ ထို

အခါကျမှ မ့သည် ဆရာဝန်၏ ညွှန်ကြားချက်ကို လုံးဝမလိုက် နာခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

မ့သည် ရင်ဘတ်တွင်သာမက လည်ပင်း၊ ပခုံး၊ လက်မောင်း များတလျှောက်မှာပါ အောင့်လာတတ်သည်၊ အောင့်လျှင် လည်း အချိန်ပို၍ ကြာကြာအောင့်လာတတ်ပြီး မကြာခဏ ဆိုသလို ပြန်ပြန်ဖြစ်လာသည်၊ တစ်ခါတရံတွင် ရင်ထဲကကျမ် အသက်ရှူမဝဘဲ ချွေးသီးချွေးပေါက်များ ကျလာတတ်၏၊ ထို့ကြောင့် မ့တွင် နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းသောရောဂါ ဖြစ် နေပြီဟု သိရသည်၊ ထိုရောဂါမျိုးသည် ရုတ်တရက် ပြင်းထန် လာတတ်ကြောင်း၊ ထိုအခါမျိုးဆိုလျှင် စိုးရိမ်ရကြောင်း၊ အကောင်းဆုံးမှာ ရန်ကုန် သို့မဟုတ် မန္တလေးဆေးရုံကြီးများ တွင် တင်၍ အထူးကုဆရာဝန်ကြီးများနှင့် ကြပ်ကြပ်မတ်မတ် ကုသသင့်ကြောင်း ဒေါက်တာ ဒေါ်ကြင်ကြင်လေးက ပြော ပြသည်။

ကျွန်တော်တို့က ရန်ကုန်သို့ ခေါ်သွားရန် ဆုံးဖြတ်ထား ကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်၊ ဆရာမက မ၏အခြေအနေမှာ လောလောဆယ်တွင် အနည်းငယ်သက်သာနေကြောင်း၊ ခုရက် ပိုင်းအတွင်း ခေါ်သွားလျှင်ဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ အရေးကြီးသည် မှာ လမ်းခရီးတွင် ပင်ပန်းမှုမရှိစေရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ လူနာအား သယ်ယူရာတွင် အညင်သာဆုံး ဖြစ်စေရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပက် လက် အနေအထားအတိုင်းခေါ်သွားလျှင်ပိုကောင်းကြောင်း၊ အဆင်မပြေ၍ ထိုင်လျက်ခေါ်ရမည်ဆိုလျှင်လည်း အနေသာ ဆုံး ဖြစ်အောင် စီစဉ်ပေးရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောသည်၊ ထို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောင့် မ အား လေယာဉ်ပျံဖြင့် ခေါ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ကျွန်တော်နှင့် ကိုတင့်လွင်ကျော်တို့သည် လေယာဉ် လက်မှတ်ရရန် ကြိုးစားကြသည်၊ အမှန်က ကိုတင့်လွင်ကျော်ကသာ ဦးဆောင်၍ ဆောင်ရွက်သွားခြင်းဖြစ်သည်၊ ကျွန်တော်သည် ဒီအရပ်မှာ လူစိမ်းတစ်ယောက်သာဖြစ်၍ အသိအကျွမ်းလည်း မရှိသဖြင့် ကိုတင့်လွင်ကျော်နောက်က လိုက်နေရခြင်းလောက်သာရှိသည်၊ ပုဂံရှိ ဟိုတယ်နှင့် ခရီးသွားလာရေး ရုံးတွင် ကိုတင့်လွင်ကျော်၏ အသိတစ်ယောက်ရှိ၏၊ သူကကူညီသဖြင့် လေယာဉ်လက်မှတ်ရသည်၊ လေယာဉ်ခကိုလည်း ကိုတင့်လွင်ကျော်ကပင် ပေးလိုက်သည်၊ ကျွန်တော်သည် ရန်ကုန်မှ ရုတ်တရက်ထွက်လာရခြင်းဖြစ်၍ ငွေများများစားစား မပါခဲ့ပါ။

ထိုရက်များအတွင်း ဒေါက်တာ ဒေါ်ကြည်ကြည်အေးသည် အလုပ်အားလပ်ချိန်များတွင် မ ကိုလာကြည့်ပေးသည်။ ခရီးလမ်းတွင် မောခြင်း၊ ကျပ်ခြင်းများမဖြစ်အောင် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် အနေဖြင့် ဆေးများတိုက်ခြင်း၊ ဆေးထိုးခြင်းများပြုလုပ်ပေးသည်။

ရွာသို့ ကားလမ်းမပေါက်ချေ၊ ထို့ကြောင့်ကားလမ်းဘေးရှိ ဝဲလောင်ရွာအထိ လှည်းဖြင့်ခေါ်သွားရမည်၊ လှည်းဆောင့်သည့်ဒဏ်ကို မခံရစေရန် လှည်းပေါ်တွင် ကောက်ရိုးခင်းရ

သည်၊ ထိုအပေါ်မှ ဖျာကပ်ခင်း၍ အနန်းဆံမွေ့ရာကိုထပ်တင်သည်၊ ထိုအပေါ်သို့ မ ကိုတင်၍ ခေါ်ရသည်၊

ဝဲလောင်တွင် ဖောက်စဝက်ဂွန်းမိုက်ခရီးဘတ်စ် တစ်စင်းစောင့်နေသည်၊ ကား၏နောက်ခန်းထဲတွင် နိုင်ငံခြားဖြစ် ပက်လက်ကုလားထိုင်တစ်လုံး အဆင်သင့်ရှိနေသည်၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်၏ အစီအစဉ်များပင်။

ပုဂံလေဆိပ်အထိ ကိုချစ်သန်းက လိုက်ပို့သည်၊ ကျွန်တော်တို့နှင့်အတူ မ ၏ အစ်မ ဒေါ်ခင်မြလည်းလိုက်ခဲ့မည်ဖြစ်သည်၊ မ ကတော့ ကျွန်တော်တို့ စီစဉ်သမျှ ဘာမှမပြောဘဲ အသာတကြည် လိုက်ပါလာသည်။

ကိုတင့်လွင်ကျော်ကိုတော့ အံ့သြရသည်၊ ခရီးသွားရာတွင် အဆင်ပြေစေရန်၊ မ အဖို့သက်တောင့်သက်သာရှိစေရန်အတွက် စေ့စေ့စီစဉ်ထားနိုင်လေသည်၊ လေယာဉ်ပျံပေါ်တွင် ရုတ်တရက်မောလာလျှင် ဘာလုပ်ရမည်၊ ဘာဆေးတိုက်ရမည် ဆိုသည်ကို ဒေါက်တာ ဒေါ်ကြင်ကြင်အေးအား အသေးစိတ်မေးမြန်း မှတ်သားလာခဲ့သည်၊ ဤခရီးတွင် သူကဦးဆောင်စီစဉ်ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း သူခေါင်းဆောင်ရသည်ဆိုပြီး ဝင့်ကြွားမနေ၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် ကျွန်တော့်ကို တိုင်ပင်ပြီးမှ လုပ်သည်၊ မ ၏ရှေ့တွင် ကျွန်တော့်ကို ရှေ့တန်း တင်ပေးပြီး သူက နောက်လိုက်လို နေသည်၊ ထိုသူကို လေးစားချီးကျူးမိသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရန်ကုန်လေဆိပ်သို့ လေယာဉ်ဆင်းခါနီးတွင် ကိုတင့်လွင်ကျော်က မ့အား လေယာဉ်တီးနှင့် ပြေးလမ်းတို့ ထိချိန်တွင် လေယာဉ် တုန်ခါသွားတတ်ကြောင်း သတိပေးသည်။ ဒေါ်ခင်မြကိုလည်း မ့ လန့်မသွားစေရန် ရင်ဘတ်ကို ဖိပေးခိုင်းထား၏။

လေယာဉ်ပေါ်မှ အဆင်းတွင် မ့က သူ့ဘာသာသူ လမ်းလျှောက်ဆင်းမည်ဟု ဆိုသည်။ ကျွန်တော်တို့က တားသော်လည်း မရ၊ သို့ဖြင့် လိုက်လျှောလိုက်ရသည်။ မ့ကို ဒေါ်ခင်မြက တစ်ဖက်မှတွဲသည်၊ ကျန်တစ်ဖက်တွင် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် အနက် တစ်ယောက်ယောက် ဝင်ရလိမ့်မည်။ ကိုတင့်လွင်ကျော်က ကျွန်တော့်ကိုကြည့်၍ ခေါင်းဆတ်ပြီး နောက်ဆုတ်နေလိုက်သည်၊ ကျွန်တော်တွဲရ၏၊ မ့က ကျွန်တော့်ကို တစ်ချက်လှည့်ကြည့်သည်၊ ထို့နောက် ဘာမျှမပြောဘဲ ဆက်လျှောက်သည်၊ သူသည် တစ်ယောက်တည်း လမ်းလျှောက်နိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း သိသွားဟန်တူ၏။

နောက်သည့်နေ့တွင် မ့နှင့် ဒေါ်ခင်မြတို့ကို အစ်မကြီး အိမ်မှာ တည်းစေရသည်၊ နောက်တစ်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့သူ ဆေးရုံကြီးသို့ သွားပြသည်၊ ဆရာဝန်ကြီးက မ့၏ ဖြစ်ပုံ လက္ခဏာများကို စစ်ဆေးခြင်း၊ ရောဂါစတင်ဖြစ်ပွားပုံ၊ မောသို့ ခံစားရပုံတို့ကို မေးခြင်း၊ အီးစီဂျီခေါ် နှလုံးလျှပ်စစ်

အားတိုင်း ကိရိယာဖြင့် စစ်ဆေးခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီး ဆေးရုံ တက်ရန် ပြောသည်။

မ့ကို နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းသည့် ရောဂါများကို အထူး ကုသပေးသည့် ကိုရိုနာရီကဲယားယူနစ်ဟုခေါ် သောအဆောင် ပို့လိုက်သည်။ လေအေးစက် တပ်ဆင်ထားသော အခန်းများ ဖြစ်ပြီး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်၊ တစ်ခန်းတွင် ခုတင်ခြောက်လုံး ရှိသည်၊ ခုတင်တိုင်း၏ ခေါင်းရင်းတွင် အီစီဂျီ စက်တလုံးစီ ရှိ၏၊ လိုအပ်လျှင် လူနာတစ်ဦးစီ၏ နှလုံးခုန်နှုန်း၊ သွေးဖိအား အသက်ရှူနှုန်း၊ နှလုံးခုန်မှု အနေအထားတို့ကို နှစ်ဆယ့် လေးနာရီပတ်လုံး စက်ဖြင့်ဆက်သွယ်ကြည့်ရှုနိုင်သည်၊ အခန်း၏ စကြံတွင် လူနာတစ်ဦးစီ၏ အီစီဂျီစက်အားလုံးနှင့်ဆက်သွယ် ထားသော ပင်မစက်ကြီး ရှိသည်၊ ထိုစက်ကြီးမှ တာဝန်ကျ ဆရာမသည် မိမိသိရှိလိုသော လူနာ၏ သက်ဆိုင်ရာ ခုတင် နံပါတ်ပါရှိသော ခလုတ်ကိုနှိပ်၍ဖြင့် ထိုလူနာ၏ နှလုံးအခြေ အနေသည် စက်ကြီးပေါ်တွင် ပေါ်လာပြီး စစ်ဆေးကြည့်ရှု နိုင်သည်၊ အခန်းများထဲ၌ နှလုံးခုန်နှုန်းထိန်းသည့် ကိရိယာ၊ အသက်ရှူစက် စသည်တို့ကို အရေးပေါ် လိုအပ်လျှင် အဆင် သင့်ရှိအောင် စီစဉ်ထားသည်။

မ့ကို ညအခါတွင် အစ်မကြီးနှင့် ဒေါ်ခင်မြတို့ တစ်လှည့်စီ စောင့်နေသည်။ နေ့အခါတွင် ကျွန်တော်နှင့် ကိုတင့်လွင် ကျော်တို့က အစ်သည့်စီစောင့်သည်၊ တစ်လှည့်စီဆိုသော်လည်း ကိုတင့်လွင်ကျော်သည် ရုံးက ခွင့်ယူထားသဖြင့် နေ့တိုင်းလို ဆေးရုံသို့ ရောက်လာတတ်သည်။

www.burmeseclassic.com

မ ့သည် နောက်ခါ ါစနေ့တွင် အနည်းငယ် မောချိလာသေးသည်၊ လာခဲ့ရသောခရီးမှာ သိပ်ပင်ပန်းမှုမရှိသော်လည်း နေရာအပြောင်းအလဲကြောင့် စိတ်ပင်ပန်းသွားဟန် တူသည်၊ ဆရာ ဆရာမများ၏ ဂရုစိုက်မှုကြောင့် အချိန် အနည်းငယ် အတွင်းမှာ သက်သာသွားသည်၊ နောက်ပိုင်း ရက်များ တွင် အခြေအနေမှာ သိသိသာသာကြီး၊ တိုးတက် ကောင်းမွန်လာသည်ဟုမဆိုသာသည့်တိုင်အောင်နေသာထိုင်သာရှိနေကြောင်း တွေ့ရသည်၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်က မကြာမီ လုံးဝကောင်းသွားမည်ဟု ဝမ်းသာအားရ ယုံကြည်နေသည်၊ ကျွန်တော့် အနေဖြင့်လည်း မ ့သည် ပစ်စလက်ခတ်တော့ ဖြစ်မသွားနိုင်ဟုထင်သည်။

မ ့ကို ရင်ဘတ်အောင့်ခြင်း သက်သာစေသောဆေး၊ နှလုံးသွေးကြောများ၊ မာကျစ်ကျဉ်းမြောင်းခြင်းကို လျော့ပါးစေသောဆေး၊ နှလုံးညှစ်အားကောင်းစေသော ဆေးများဖြင့် ကုသနေသည်၊ ဆရာဝန်များက မ ့၏ အခြေအနေမှာ နှလုံးကြွက်သား အားကုန်ခြင်းအဆင့်တွင် ရှိကြောင်း၊ စိုးရိမ်စရာကား မရှိ၊ ထို့ အတူ လုံးဝ စိတ်ချရပြီဟုလည်း မဆိုနိုင်သေး၊ နှလုံး၏ အခြေအနေကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်ပြီး ကြပ်ကြပ်မတ်မတ် ကုသသွားလျှင် သက်သာပျောက်ကင်းသွားမည် ဖြစ်ကြောင်း ပြောသည်။

မ ့သည် သပ္ပတ်စုမှ ထွက်လာပြီးကတည်းက စကား သိပ်မပြော၊ တိုက်သမျှဆေး အကုန်သောက်သည်၊ ကျွေးသမျှအစားအစာကို မငြင်းဆန်ဘဲစားသည်၊ များများတော့မစား

နိုင်၊ အခါများစွာတို့တွင် မျက်စိကိုမှိတ်၍ မှိန်းနေတတ်သည်၊ တစ်ခါတရံ ကျွန်တော် သို့မဟုတ် ကိုတင့်လွင်ကျော်တို့ သူ့ဘေးမှာ ထိုင်နေသော်လည်း သတိပြုမိဟန်မရှိဘဲ မျက်နှာကြက်ကိုပင် ငေးကြည့်ရင်း တစ်နေကုန်သွားတတ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုတင့်လွင်ကျော်နှင့် ကျွန်တော်တို့သည် ဆေးရုံကြီးပေါ်မှဆင်းလာခဲ့ကြသည်၊ ညနေပိုင်း ညို့သည့်ချိန် ကုန်ဆုံးပြီးနောက် မှ အနားတွင် ဒေါ်ခင်မြ နေရစ်ခဲ့သည်၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည် ဆေးရုံကြီးနောက်ဘက်အပေါက်မှ ထွက်လာကြပြီးနောက် လသာလမ်းအတိုင်းလျှောက်လာခဲ့ကြသည်၊ ဖလက်ဖောင်းပေါ်တွင် ခွေးခြေကလေးတွေခင်းပြီး ရောင်းနေသော လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကလေးရှေ့ရောက်သောအခါ

'လက်ဖက်ရည်သောက်ကြရအောင်ဗျာ'

ဟု သူကပြောသည်၊ ထမင်းစားချိန်တွင် ထိုစကားကို သူပြောသဖြင့် တစ်ခုခုပြောစရာရှိနေပုံရသည်ဟုခန့်မှန်းလိုက်၏၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ကြပြီး လက်ဖက်ရည် နှစ်ခွက်မှာလိုက်သည်၊ သူက ဒူးယားဘူးကို ထုတ်ပေးသည်။

'တော်ပြီဗျာ ဆေးပေါ့လိပ်ပဲ သောက်တော့မယ်'

ဟု ပြောပြီး ဆေးလိပ်ဆိုင်ကလေးဆီသို့ ထသွား၏၊ သူက ကျွန်တော့်အတွက်ပါ ဝယ်ခဲ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်လဲ ဆေးပေါ့လိပ်ပဲ သောက်တော့မယ်ဟု လှမ်းပြော၏၊ လမင်း နှစ်လိပ်ဝယ်လာပြီး သူ့ကိုတစ်လိပ်ပေးလိုက်သည်။

လက်ဖက်ရည်ခွက်များ ရောက်လာသောအခါ ပုပ္ပားမှာတုန်းကလိုမဖြစ်အောင် အလျှင်ယူဆောင်ထားလိုက်၏၊ သူကတော့ မသောက်သေးပဲ ဆေးပေါ့လိပ်ကိုသာ ဖွာနေသည်၊ ထို့နောက်

'ခင်မကိုကြည့်ရတာ ဒီနေ့ ပိုသန်းလာတယ်လို့ ခင်ဗျား မထင်ဘူးလား'

ဟု သူကမေးသည်။

'ဟုတ်တယ်ဗျ'

ဟု အလိုက်သင့် ဖြေလိုက်ရသည်။

'ပြောမယ့်သာ ပြောတာပါလေ၊ ခင်ဗျားရောက်လာတဲ့အချိန်ကစပြီး ခင်မရောဂါဟာ သက်သာလာတယ်လို့ ကျွန်တော်မြင်ရတယ်ဗျ'

သူသည်စကားအစပျိုးလေပြီ၊ ပုပ္ပားမှာတွေ့ခဲ့တုန်းက ကျွန်တော့်တို့သုံးယောက်ဆုံပြီးရှင်းရအောင်ဟု သူဆိုခဲ့သည့် ထိုစဉ်

www.burmeseclassic.com

က သူ့အား စိတ်ကူးယဉ်သည်ဟု ကျွန်တော်ပြော၏၊ သို့ရာတွင် သူ့စိတ်ကူးသည် ထက်ဝက်တော့ တကယ် ဖြစ်လာခဲ့လေသည်၊ ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက် ပြန်ဆုံခဲ့သည်၊ ပြဿနာရှင်းဖို့ဆိုသည်ကား ဖြစ်နိုင်ဖွယ်မရှိပါ၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်သည်စိတ်ကူးယဉ်ချင်နေပြန်ပြီလားမသိ။

'ခင်မဆီ ရောက်သွားတဲ့ အချိန်ကစပြီး ကျွန်တော်စဉ်းစားခဲ့တယ်ဗျာ၊ အမျိုးမျိုး စဉ်းစားခဲ့တယ်၊ ခင်မကို ချစ်တဲ့ ကျွန်တော့်အချစ်ဟာ ဘယ်လိုအချစ်မျိုးလဲလို့ သူ့ကို လက်ထပ်ခွင့်ရရင်ပြီးရော့လား၊ ဒီ ပံလဲ မဟုတ်ပြန်ဘူးဆိုတာ သိရတယ်၊ သေသေချာချာစဉ်းစားကြည့်တော့ ကျွန်တော် လိုချင်တာက သူ့အချစ်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားသိပါတယ်လေ၊ သူ့အချစ်ကို ကျွန်တော် ရသလား၊ မရဘူးလားဆိုတာ'

သူ ဘယ်ရည်ရွယ်ချက်ကို ဦးတည်နေသလဲဟု မှန်းဆကြည့်သည်၊ အဖြေက သုံးလေးမျိုးဖြစ်နေ၏။

'ခင်မက သိပ်ရည်မှန်းချက် ကြီးတယ်လေ၊ အညာကို ချစ်ပေမယ့် အညာဟာ သူ့အတွက် သင့်လျော်တဲ့နေရာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် သူ့ရည်ရွယ်ချက်က ရန်ကုန်မှာ ပညာသွားသင်မယ်၊ ပြီးတော့ သူ့ဘဝအတွက် တိုးတက်မှုရှာမယ်၊ အဲဒီမှာ ခင်ဗျားနဲ့တွေ့ပြီး ချစ်ကြိုက်ခဲ့ကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားဟာ သူဖြစ်စေချင်တဲ့ပုံစံအတိုင်း ဖြစ်မလာဘူး၊ နောက်တော့ ကျွန်တော်နဲ့တွေ့ပြန်တယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ သူလိုချင်တဲ့ အရည်အချင်းတွေရှိပေမယ့် ကျွန်တော့်ကိုတော့ မချစ်နိုင်ခဲ့ပြန်ဘူး၊ အဲဒီအချိန်မှာ သူ့အမေဆုံးသွားခဲ့တယ်၊ သူသိပ်ချစ်တဲ့ အမေ

မို့ တော်တော်စိတ်ထိခိုက်မိမှာအမှန်ပဲ၊ ပြီးတော့ သူ့ကျန်းမာရေးချတ်ယွင်းလာတယ်၊ သူ့အဖို့ ရန်ကုန်နဲ့တကွ သူ့ရည်မှန်းချက်တွေ အားလုံးကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကိုပါ အဆက်အသွယ် မလုပ်တော့ဘဲ သူ့ကိုယ်သူ ဇာတ်မြှုပ်နေတဲ့သဘောပေါ့၊ ခင်မှက သိပ်စိတ်ကြီးတယ်ဗျ၊ သူ့ရဲ့ဆုံးရှုံးမှုတွေကိုဗီအတိုင်းလည်းစင်းမခံတဲ့တုံ့ပြန်ဖို့ကြိုးစားတယ်၊ ဘယ်လို ကြိုးစားသလဲဆိုတော့ သူနဲ့ မသင့်လျော်တဲ့ အလုပ်၊ သူ့လက်ရှိ အခြေအနေနဲ့ ဆန့်ကျင်တဲ့ အလုပ်တွေကို အပြင်းအထန် လုပ်ပစ်လိုက်တယ်၊ အဲဒါခင်မရဲ့ရောဂါ ပိုဆိုးလာရတဲ့ အကြောင်းပဲ'

'နေစမ်းပါဦး ကိုတင့်လွင်ကျော်၊ ခုချိန်မှာ ဘာဖြစ်လို့ အဲဒါတွေ ထပ်ပြောနေရတာလဲဗျာ'

'ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ ဒီပြဿနာကိုရှင်းဖို့ လိုအပ်လာလို့ပေါ့'

'ဘာဗျ၊ ပြဿနာရှင်းရမှာယ်၊ ခုချိန်ဟာ....'

သူက လက်ကာပြပြီး....

'ကျွန်တော် ပြောပါရစေဦးဗျာ၊ ဒီနေ့တော့ ကျွန်တော် ပြောချင်တာတွေ ပြောခွင့်ပေးပါ'

ကျွန်တော်က ဆေးလိပ်ကို မီးညှိသည်၊ သူပြောတာ နားထောင်မည့်သဘော၊ သူကတော့ ဆေးပေါ့လိပ်ကို စားပွဲကလေးပေါ် ချထားလိုက်ပြီး....

'ခင်ဗျား ပြောခဲ့ဖူးသလိုပဲ၊ ကျွန်တော်ဟာ စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့တယ်၊ ဘယ်လိုစိတ်ကူးယဉ်တာမျိုးလဲဆိုတော့တစ်နေ့နေ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာ သူကျွန်တော့်ကို ချစ်လာလိမ့်မယ်လို့မျှော်လင့်ခဲ့မိတာပါ၊ ဒါပေမယ့် သူ့အချစ်ကို ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှမရနိုင်တော့ဘူးဆိုတာသိနေပါပြီ၊ သူ့အချစ်ကို ခင်မျှားကသာ ထာဝရ ပိုင်ဆိုင်နေတာပါ၊ သူ ခင်မျှားကို ခုထိ ချစ်နေတုန်းပဲဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ်၊ ခင်မျှားကရော သူ့ကို ချစ်နေတုန်းပဲလားဆိုတာကိုတော့ မမေးလိုတော့ပါဘူးလေ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော် နောက်ဆုတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါပြီ'

'ကိုတင့်လွင်ကျော်၊ ခင်မျှား ဘာတွေပြောနေတာလဲ'

သူက ချက်ချင်းပြန်မဖြေဘဲ ကျွန်တော့်ကို ခဏမျှ စိုက်ကြည့်နေသည်၊ သူ့ရှေ့မှာရှိသော လက်ဖက်ရည်ခွက်သည် အေးခဲနေပြီ၊ သူ့မျက်လုံးတွေကတော့ အရည်လျှံနေ၏။

'ကိုအောင်စိမ်း၊ ခင်မျှားနဲ့ခင်မတို့ လမ်းခွဲခဲ့ကြတာဟာ စိတ်သဘောထားချင်း မတိုက်ဆိုင်လို့ပဲလို့ ခင်မျှား ထင်နေတယ်နော်၊ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ စိတ်သဘောထားချင်း တိုက်ဆိုင်လွန်းလို့ ခုလိုဖြစ်ခဲ့ရတာပါ'

သူ့စကားကို ကျွန်တော်နားလည်သည်၊ သူ ဆက်ရှင်း၏၊

'ခင်မျှားတို့နှစ်ယောက်စလုံးဟာ စိတ်ကြီးတက်၊ ဘယ်သူကမှ အရှုံးမပေးတဲ့မာနချင်းပြိုင်ခဲ့ကြတယ်၊ အဲဒီလို အတ္တညီညီ မာနကြီးတာချင်း တူခဲ့ကြလို့ ပြဿနာတွေ ဖြစ်ခဲ့ရတာပါ၊ ခုချိန်မှာတော့ တဘက်ဘက်က လျှော့သင့်ပါပြီ၊ ဘယ်သူက လျှော့ရမယ်ဆိုတာတော့ ပြောနေဖို့မလိုတော့ပါဘူး'

'ကျွန်တော့က လျှော့ရမယ်ဆိုပါတော့'

'ဒီလိုပါဗျာ၊ ခင်မျှားကို အရှုံးပေးခိုင်းတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ခုချိန်မှာ ခင်မဘက်က အစစအရာရာ အားနည်းနေတယ် ဆိုတာ ခင်မျှား သိပြီးသားပါ၊ ခင်မျှားအနေနဲ့ ကိုယ့်ထက် အင်အားငယ်တဲ့သူကို ညှာတာတဲ့သဘောနဲ့ လိုက်လျှောခိုင်းနေတာပါ'

'ကျွန်တော်က ဘာလုပ်ပေးရမှာလဲ'

'ခင်မကို လက်ထပ်ဖို့ပါ'

'လက်ထပ်ဖို့...ဟုတ်လား'

'ဒီလိုပါကိုအောင်စိမ်း၊ ခင်မ ခုလို ရောဂါဖြစ်ခဲ့ရတာဟာ သူ့စိတ်နဲ့အများကြီးသက်ဆိုင်နေပါတယ်၊ ခုလိုအချိန်မျိုးမှာ သူ့စိတ်ချမ်းသာစရာစကားတစ်ခွန်းကို ကြားလိုက်ရမယ်ဆိုရင် သူ့ဝေဒနာသက်သာရေးအတွက် အများကြီးအထောက်အကူ ပြုနိုင်ပါတယ်၊ အဲဒီစကားတစ်ခွန်းဟာလဲ ခင်မျှားဆီကသာ ရနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးရှိပါတယ်'

'ဒီမှာ ကိုတင့်လွင်ကျော်'

'ကိုအောင်စိမ်းရယ်၊ ခင်မရဲ့ ကျန်းမာရေးအတွက် ကူညီသင့်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်ကတော့ ခင်မအတွက်ဆိုရင် ဘာမဆို စွန့်လွှတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးသားပါ၊ ကျွန်တော်တို့ အတိတ်တွေ အနာဂတ်တွေကို ဘေးဖယ်ထားလိုက်ကြရအောင်ပါ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မ့သည် မျက်နှာကြက်ကိုသာ ထုံးစံအတိုင်း ငေးကြ
နေသည်။ သူ့အတွက် မျက်နှာကြက်သည် ဘဝ၏ ပိတ်ကား
တစ်ချပ်ဖြစ်နေပြီး အတိတ်မှအချင်းအရာများကို မြင်ကော
မြင်နေဒပလိမ့်မည်။ ကျွန်တော့်အဖို့တော့ အတိတ်ဆိုသည်
မေ့ထားရမည်ဟု ကိုတင့်လွင်ကျော်က ဆိုသည်။

မ့၏နှုတ်ခမ်းများသည် ညိုနေကြ၏၊ သူ့ဆံပင်များသ
အစ်မကြီးက အုန်းဆီးလိမ်းပြီး ဖြီးသင်ပေးထားသည့်

BURMESE CLASSIC .com

က်ဒမှာင် သန့်ခွမ်းမနေကြတော့၊ ကြေးနီရောင် ရင်ရင့်သို့
ပြောင်းခဲ့ပြီ လက်သည်းများက အပြာရောင်သန်းနေသည်၊
လက်ခုံများ၊ လည်ပင်းများတွင် အကြောတွေကိုအထင်း
သား မြင်နိုင်၏၊ မျက်လုံးများသည်သာ အလျက်မ့နှင့်အတန်
ယ်တူသေးသည်ဟု ထင်ရသည်။

'နေသာရဲ့လား မ'

ကျွန်တော်မေးသည်ကို သူမကြား၊ နောက်တစ်ခါ ထပ်
မေးလိုက်သည်၊ ထိုအခါ သူ့မျက်လုံးလှုပ်သွားသဖြင့် ကြား
လိုက်ကြောင်း သိရသည်။

'သက်သာပါတယ်မောင်၊ ဒီနေ့ တော်တော် နေသာပါ
တယ်၊ မနေ့ကတော့ နည်းနည်းကြပ်ချင်သလိုပဲ၊ ခုလို ပက်
လက်နေလို့ မရဘူး၊ ခပ်မှိုမှိုထိုင်နေမှ အသက်ရှူချောင်တယ်၊
ကိုခုလို ဂရုစိုက်တာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

'မောင့်ကို ကျေးဇူးတင်ဖို့မလိုပါဘူး၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်
ကိုသာ ကျေးဇူးတင်ရမှာ'

'သူကတော့ မောင့်ကို သိပ်ကျေးဇူးတင်တယ်လို့ ပြောနေ
တယ်၊ မောင်လာခေါ်လို့သာ မ့က ဆေးရုံကိုလိုက်လာတာ
ဆိုပြီး သူသိပ်ဝမ်းသာနေရှာတယ်၊ မောင်က မကိုဘာဖြစ်လို့
လာခေါ်ရတာလဲဟင်'

ကျွန်တော် ချက်ချင်း မဖြေမိ။

'မကို ချစ်လို့ ထင်ပါရဲ့'

'မကို မေ့ဇ်လက်ထပ်မယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့ဦးခေါင်းသည် ကျွန်တော့်ဘက်သို့ ခပ်ဖြည်းဖြည်း လှည့်လာ၏။

'မလို နာတာရှည်ရောဂါသည် တစ်ယောက်အဖို့မောင်စိတ် အားကိုးလောက်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်နေပြီပေါ့နော်'

အတိတ်ကို မေ့ထားရမတဲ့၊ ကိုတင့်လွင်ကျော် မှာထား သည်။

'ခုချိန်ဟာ အလျှူရှင်ရွေးရမယ့်အချိန် မဟုတ်တော့ပါ မောင်'

အမှန်တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော ဇာတ်လမ်းတစ်ခု၏အစိတ် အပိုင်းများကို ဝတ္ထုစာအုပ်တစ်အုပ်ထဲမှ စာမျက်နှာများ ဆုတ်ဖြဲပစ်၍ မရနိုင်ချေ၊ တစ်ခါက သူ့ကိုပြောခဲ့ဖူးသော စကားတစ်ခွန်းကို သတိရဖြစ်အောင် ရလိုက်၏၊ သူ့မျက်လုံး များသည် ပိုမို၍ အရောင်တောက်လာသည်။

'မောင်ရယ် လူတွေဟာ အသီးသီး အိပ်မက် မက်နေ တာပါ၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အိပ်မက်ထဲမှာ ဇာတ်ကောင် အများကြီးပါဝင်နေပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အိပ်မက်ကိုမက် တဲ့ ကာယကံရှင်ကသာ တကယ်ခံစားရတာပါ၊ တခြားဇာတ် ကောင်တွေကတော့ ဒီအိပ်မက်ထဲမှာ သူတို့ပါလို့ ပါနေမှန်း တောင် သိကြတာမဟုတ်ဘူး၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အိပ်မက်ထဲ တခြားလူတစ်ယောက်က ဝင်ပြီး ခံစားလို့ရပါ့မလား၊ အိပ်မက်တစ်ခုတည်းကို လူနှစ်ယောက် မမက်နိုင်ပါဘူးမောင်'

* *

သူသည် မျက်နှာကြက်ဆီသို့ ငေးကြည့်နေပြန်၏၊ ဘာ စကားမျှထပ်မပြောတော့၊ မျက်နှာကြက်ကိုကြည့်ရင်း အနည်း ငယ် ပြုံးလိုက်သည်၊ ထိုအပြုံးသည် အတိတ်ကိုတမ်းတသော အပြုံးလား၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို ရှုကြည့်သော အပြုံးလား၊ အနာဂတ် ကို မျှော်ကြည့်သောအပြုံးလား၊ သူ့နှုတ်ခမ်းပေါ်မှ အိပ် မက်များကို ကျွန်တော် သိခွင့်ရတော့မည်မထင်။

မသည် မျက်လုံးများကို ဖြည်းညှင်းစွာမှိတ်လိုက်ပြီး မှိန်း နေသည်၊ နှုတ်ခမ်းများကတော့ ပြုံးယောင်သန်းနေဆဲ၊ အသက်ကို ခပ်မျှဉ်းမျှဉ်းသာ ရှူနေ၏၊ သူ့ရင်သည် လှုပ်သည် ဆိုရုံမျှ၊ သူ့အသက်ရှူပုံမှာ နွေးထွေးလွန်းလှသဖြင့် ထွက်သက် လေကိုပင် မြင်ရသည်ဟု ထင်မိ၏။

သူသည် ဆက်မနဲ့ တစ်ချက် တုန့်သွားသည်၊ အသက်ရှူသံ သည် ရှတ်တရက်ပြင်းလာ၏၊ ရင်ဘတ်သည် အရှိန်ဖြင့် မို့ မောက်ကြွ တက်လာသည်၊ လည်ပင်းမှ သွေးကြောများက ထင်းခနဲမောဝ်ထလာ၏၊ မျက်နှာသည် တစ်တော်စ အပြာ ရောင်သန်းလာသည်၊ ချွေးသီးချွေးပေါက်များကား အသား ထဲမှ စိမ့်ထွက်လာခြင်း မဟုတ်ဘဲ ပြင်ပမှ အလုံးအရင်း နှင့် ပက်ဖျန်းလိုက်သလိုပင်။

'မ...'

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်ပြောသည်၊ သူကပြန်မထူး၊ သူ့လက်ကို ကိုင်ဖိကြည့်သည်၊ အေးစက်နေ၏၊ သူ့ရင်ကို စမ်းကြည့်သည်၊ သူ့နှလုံးသည်ခုန်နေသည်နှင့်မတူပဲတဆတ်ဆတ်တုန်နေ၏၊ ခေါင်းရင်းရှိ အီးစီဂျီ စက်ကိုလှမ်းကြည့်သည်၊ မှန်သားပြင်ကားချပ်ပေါ်တွင် နှလုံးခုန်မှု အခြေအနေကိုပြသော ပုံပြမျဉ်းသည် ကလေးငယ်တစ်ယောက်ခဲတံဖြင့်လျှောက်ခြစ်ထားသလိုပရမ်းပတာ ဖြစ်နေ၏၊ နှလုံးခုန်နှုန်းကိုပြသော ဂဏန်းကွက်တွင် နှစ်ရာကျော်နေပြီ။

သူနာပြု ဆရာမသုံးယောက်သည် မိုးပေါ်မှ ကျလာသလို ရုတ်ခြည်းရောက်ရှိသာ၏၊ တာဝန်ခံဆရာမကြီးက....

'ဗီအက်ဖ်ဝင်နေပြီ၊ မခေ စက်တွေ အဆင်သင့်လုပ်ထား ၊ အို... အေအက်စ်သွားခေါ်၊ဆရာကြီးဆီဖုန်းဆက် ...မြန်မြန်၊ဒီမှာလင်ဂနိုကိန်း ထိုးနှင့်မယ်'

ချက်ချင်းစတင် လှုပ်ရှားကြသည်။

နှလုံးရောဂါသည်တို့သည် စိတ်လှုပ်ရှားမှုမဖြစ်စေရဘူးတဲ့၊ တကယ်တော့စိတ်လှုပ်ရှားမှုဆိုသည်မှာလောကဓံ ရှစ်ပါးစလုံး၌ပင် ဖြစ်တတ်နိုင်လေသည်။

လက်ထောက်ဆရာဝန် အမျိုးသမီးသည် သူနာပြု ဆရာမလေးနှင့်အတူ အပြေးအလွှား ရောက်ရှိလာသည်၊ သူနာပြု ဆရာမကြီးက....

BURMESE CLASSIC .com

'ဗီအက်ဖ်ဝင်နေတယ်ဒေါက်တာ၊ လစ်ဂနိုကိန်းနဲ့မရဘူး'

လက်ထောက်ဆရာဝန်သည် အီးစီဂျီ စက်ကိုလှမ်းကြည့်ပြီး

'ဟုတ်တယ်စတပ်ဖ်၊ ဒီဖစ်ဘရီလေတာ စပေတော့'

သူနာပြုဆရာမကြီးကစက်တလုံးမှလက်ကိုင်များယူပြီးမ၏ရင်ဘတ်တစ်ဘက်တစ်ချက်ပေါ် တင်လိုက်သည်၊ ဆရာမလေးတစ်ယောက်က စက်မှ ခလုတ်တစ်ခုကိုကိုင်ထားပြီး ဆရာမကြီးခေါင်းညိတ်ပြသောအခါ ခလုတ်ကို လှည့်တင်လိုက်၏၊ ဆရာမကြီးသည် လက်ကိုင်တွင်ပါသော ခလုတ်ကို ထပ်နှိပ်လိုက်ရာ မ၏ ရင်ဘတ်များသည် ဆတ်ခနဲ၊ ဆတ်ခနဲ လှုပ်လှုပ်သွားသည်။

ဆရာဝန်ကြီး ရောက်ရှိလာ၏၊ လက်ထောက် ဆရာဝန်က အင်္ဂလိပ်လို အတိုချုပ်ရှင်းပြလိုက်သည်၊ဆရာဝန်ကြီးကခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ပြီးအီးစီဂျီ စက်သို့လှမ်းကြည့်သည်၊ စက်ပေါ်မှ နှလုံးခုန်နှုန်းပြသော ဂဏန်းကွက်သည် တဖြည်းဖြည်းကျနေသည်၊ ပုံမှန်တစ်နေရာတွင်ရပ်ရမည်ဖြစ်ပါလျက်မရပ်ပဲဆက်ကျနေသည်။

ဆရာဝန်ကြီးက....

'ကားဒစ်အရက်စ်ရတော့မယ်၊ ရက်ဝပ်ရေတာကပ်၊ နေဘ်အက်ဒရီနာလင်း ဖိုးမီလီဂရမ်နဲ့ ဒရစ်တင်ပါ၊ တစ်ယောက်ကအိုင်ဗီဆိုဒါဘိုင်ကပ် ဖော်တီစီစီ စတက်ဝိုး'

မ့အနီးတွင်စက်တွေ၊လူတွေ၊ပိုက်တွေရှုပ်ယှက်ခတ်နေသည်မ၏နှာခေါင်းနှင့် ပါးစက်များပေါ်တွင် အသက်ရှူစက်မှ ကိရိယာတစ်ခုကို ဖုံးအုပ်ထား၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ဆောင် ရှိနေသည်ကို မည်သူမျှ ဂရုမစိုက်နိုင်အား ကြ၊ ကျွဲနေရာတွင် ကျွန်တော်သည်လူပိုသက်သက်တစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီလား၊ တစ်ယောက်မဟုတ်၊ နှစ်ယောက်ဖြစ်သည်၊ ကျွန်တော့်ဘေးနားတွင် ကိုတင့်လွင်ကျော်သည် ဘယ်အချိန်က လာရပ်နေမှန်းမသိ၊ သူသည် ဘာမျှသည်းမခံ၊ ဘာမျှ သည်းမပြောပဲ မှန့်ရှိရာသို့သာ ငေးစိုက်ကြည့်နေတည်း၊ သူ့ မျက်နှာပေါ်တွင် အီးစီဂျီစက်မှ ပုံပြမျဉ်းများ၊ ကိန်းဂဏန်း များ ရောင်ပြန်လာဟပ်နေသည်ဟု ထင်ရ၏။

'အက်ဒရီနာလင်း တူးစီစီ မြန်မြန်ပေး'

ဟု ဆရာဝန်ကြီးက ပြောသည်၊ လက်ထောက်ဆရာဝန်က 'အဆင်သင့်ပါပဲဆရာကြီး' ဟု ဆိုပြီး မှန့်၏ နှလုံးသားထဲသို့ တိုက်ရိုက်ဆေးထိုးတည့်လိုက်၏။

ကိန်းဂဏန်းတွေ အပြောင်းအလဲဖြစ်သွားသည်၊ အီးစီဂျီ စက်၏မှန်သားပေါ်မှ ပုံပြမျဉ်းသည် လှိုင်းကြက်ခွပ်ကလေး များလို ဖြစ်နေသည်၊ သနိမ့်အမြင့် အနိမ့်အမြင့်အဝေးက မမှန်ပဲ စည်းလွတ်ဝါးလွတ် ဖြစ်နေတုန်း။

'ဘီပီကျနေပြီ'

မှန်သားကားချပ်ပေါ်တွင် လှိုင်းလေ ငြိမ်သက်သွား၏၊ 'ကားဒစ်အရက်စ်'

ခပ်တိုးတိုး အသံတစ်ခု ထွက်လာသည်၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်က ကျွန်တော့်လက်များကို ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။

'ဒီဖစ်ဘရီလေလာဆက်လုပ်၊ အက်ဒရီနာလင်း ထပ်ပေး'

မှန့်၏နှလုံးထဲသို့ ဆေးထပ်ထိုးသည်၊ ရင်ဘတ် ပေါ်တွင် စက်ကိုတင်၍ ထစ်ကြိုးစားနေကြသည်၊ တမိနစ်၊ နှစ်မိနစ်၊ သုံး မိနစ်၊ ရပ်သွားသော မှန့်၏နှလုံးကို ပြန်ခုန်အောင် ကြိုးစား နေကြခြင်းဖြစ်၏။

အီးစီဂျီ မှန်သားပေါ်ရှိပုံပြမျဉ်းသည် တချက်တချက်တွင် ဒဏ်ရာရနေသော မြွေတစ်ကောင်လို တွန့်ခနဲ၊ တွန့်ခနဲဖြစ်ဖြစ် သွားသည်၊ ထို့နောက် စတ္တန့်ပေါင်းများစွာ ငြိမ်သက်သွား သည့်မျဉ်းတစ်ကြောင်းသာ၊ အသက်ရှူစက်ကတော့ လှုပ်ရှား နေသည်။

လူတယောက်ရဲ့အသက်ကိုစက်ထဲမှာဆည့်ထားလို့ရသလား၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့နှလုံးသားကိုကိန်းဂဏန်းတွေနဲ့ တွက်ချက်လို့ ရသလား၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့ဝိညာဉ်ကို ပုံပြမျဉ်းများ အဖြစ် ပြောင်းလဲ ဖော်ပြလို့ရသလား။

* *

အချိန်အတော်ကြာသွားပြီ။

ဆရာဝန်ကြီးသည် အီးစီဂျီစက်ကိုကြည့်နေရာမှ—

'ခင်ဗျားတေား ပျူပယ်ကြည့်စမ်း'

လက်ထောက် ဆရာဝန်က မှန့်၏ မျက်ခွံကိုလှန်ပြီးလက် နှိပ်ဓာတ်မီးကလေးဖြင့် ထိုးကြည့်သည်၊ ထို့နောက်

'ကျယ်နေပြီ ဆရာကြီး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာဝန်ကြီးက 'အားလုံး ရပ်လိုက်တော့'ဟု ခပ်တိုးတိုး ပြော၏၊ မ ၏ကိုယ်တွင် တပ်ထားသောပိုက်တွေ ဖြုတ်သည်၊ စက်တွေဖယ်သည်၊ မ ၏နှာခေါင်းနှင့် ပါးစပ်တွင် တပ်ထားသော ကိရိယာကို ဖြုတ်မည်အပြုတွင် ကိုတင့်လွင်ကျော် ပြေးဝင်သွား၏။

'ဆရာမ၊ အဲ့ဒီစက်ကို မဖြုတ်ပါနဲ့ဦး၊ သူ အသက် ဆက်ရှူပါရစေလား ခင်ဗျာ'

လက်ထောက်ဆရာဝန်က ကိုတင့်လွင်ကျော်ကို စိတ်မကောင်းစွာ ပြုံးကြည့်ရင်း....

'သူ အသက်ရှူနေတာ မဟုတ်တော့ပါဘူး၊ နှလုံးခုန် ရပ်သွားတဲ့လူနာတစ်ယောက်ဟာ အသက်မရှူနိုင်တော့လို့ စက်က ကူပြီး ရှူပေးနေရတာပါ၊ ကျွန်မတို့ အမျိုးမျိုး ကြိုးစားကြပေမယ့် နှလုံးက ပြန်ခုန်မလာပါဘူး၊ အခုအချိန်မှာတော့ ဒီစက်ဟာ လူနာရဲ့အဆုတ်ထဲကို လေတွေ မှုတ်ထည့်ပေးလိုက်၊ ပြန်စုပ်ထုတ်လိုက် လုပ်နေရုံသက်သက်ပဲရှိပါတော့တယ်၊ ဒီစက်ကို ဆက်တပ်ထားလို့လဲ ဘာမှ အကျိုးထူးမလာနိုင်တော့ပါဘူး၊ စက်တပ်ထားလို့သာ အသက်ရှူနေတယ်လို့ ထင်ရပေမယ့် တကယ်တော့ သူဟာ....'

'ကျွန်တော်သိပါတယ် ဆရာမရယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် မယုံချင်သေးဘူး၊ ဒီစက်ကို ဆက်တပ်ထားလို့ သူ့ရင်တွေ လှုပ်နေတာ မြင်ရရင် ကျွန်တော် မယုံဘဲ နေလို့ရတယ်၊ စက်ဖြုတ်လိုက်ရင် ကျွန်တော် ယုံလိုက်ရတော့မယ်၊ ကျွန်တော်၊ ကျွန်တော် မယုံပါရစေနဲ့ဗျာ'

ဆရာဝန်ကြီးသည် ကိုတင့်လွင်ကျော်နားသို့ လျှောက်သွားသည်၊ ကိုတင့်လွင်ကျော်ကို ကြင်နာစွာကြည့်ပြီး....

'အောက်ဆီဂျင်ဆိုတာ အသက်ရှင်နေတဲ့ လူတွေအတွက်သာ လိုအပ်တာပါ ညီလေးရယ်'

ကျွန်တော် ကိုတင့်လွင်ကျော်၏လက်မောင်းကို ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်၊ သူနှင့် ကျွန်တော် မျက်လုံးချင်း ဆုံမိ၏၊ သူ့မျက်လုံးထဲမှ မျက်ရည်များ၊ သူ ကျွန်တော့်ပခုံးပေါ် ခေါင်းမှီကျသွားသည်၊ ကျွန်တော်သည် မ ကိုငေးကြည့်နေ၏၊ သူသည် မျက်စိကိုမှိတ်၍ ငြိမ်သက်စွာ လဲလျောင်းနေသည်။ အိပ်မက်တွေတော့ မက်နေလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယတင့်လွှင်ကျော်သည့် မီးသံဂိုဟ်စက်၏ ခေါင်းတိုင်မှထွက်လာသော မီးခိုးများကို ငေးမောကြည့်နေသည်၊ မ၏နောက်ဆုံး ခရီးသည့် စည်ကားသိုက်မြိုက်မှု မရှိ။ သို့ရာတွင် မ၏ အရင်းနှီးဆုံးသူများ လိုက်ပို့ကြသည်။

မ က ကျွန်တော့်ကို 'အလှူ့ရှင်မှန်းသိအောင် မကျွပ်တိုင်တက်ပြနေတာလား' ဟု မေးဘူးသည်၊ ကျွန်တော်က 'အသုဘရှင်မှန်းသိအောင် ငိုပြရတဲ့အဖြစ်မျိုး ရောက်သွားနိုင်တယ်' ဟု ပြန်ပြောခဲ့သည်။

အသုဘရှင်သည် မည်သူနည်း။

ကျွန်တော်သည် မ အကြောင်း ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ရေးမည်ဟု ဆိုခဲ့သည်၊ ထိုဝတ္ထုထဲတွင် မ ကို အဆုံး စီရင်မစေ မည် ဟု ကျွန်တော် ပြောဘူး၏။

ထိုဝတ္ထုကို ကျွန်တော် ဆက်ရေးဖြစ်ဦးမည်လား။

မ သည် အမှန်တကယ် သေဆုံးသွားခဲ့ပါပြီ။

ထို့အတွက် ကျွန်တော် ယူကျုံးမရဝမ်းနည်းနေသလား။

မ သည် ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်သွားခဲ့သလား။

ကျွန်တော်ကကော မ ကို ခွင့်လွှတ်နိုင်ခဲ့သလား။

သူသည် ကျွန်တော့်ဘဝထဲတွင် ဆက်လက် တည်ရှိနေမည်လား။

ထို့အပြင်

မ ကို ကျွန်တော် ခုထိ ချစ်နေတုန်းပဲလား။

ထိုမေးခွန်း အားလုံးတို့၏ အဖြေကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်မှတစ်ပါး အခြား မည်သူမျှ သိနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

မင်းလူ။

(၀၄-၁၁-၈၃)

www.burmeseclassic.com